

VJESEN S L U Ž B E N I K

VOJNOG ORDINARIJATA

GODINA: XIX • BROJ: 4 (70) • 2016.

SLUŽBENI VJESNIK VOJNOG ORDINARIJATA U REPUBLICI HRVATSKOJ

Izdavač:

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj
Zagreb, Ksaverska cesta 12,
tel: 01/46 70 660, 46 70 659,
(37 84 489-MORH)
faks: 01/46 70 662
www.vojni-ordinarijat.hr
e-pošta: vojni.ordinarijat@mohr.hr

Odgovara:

Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

Uredio:

Mladen Čobanović

Uvodna riječ

Poštovani čitatelji,

dok prelistavate ovaj izvanredni broj *Službenog vjesnika Vojnog ordinarijata* koji bi htio dozvati u sjećanje imenovanje biskupom, ređenje, preuzimanje službe, neke druge svečanosti i nekoliko intervjuja novog vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdana, želja nam je da vam slike i tekst pomognu razumjeti osobu i službu našeg Vojnog ordinarija.

Na vijest o Papinom izboru msgr. Jure Bogdana, tadašnjeg rektora Papinskog hrvatskog zavoda svetog Jeronima u Rimu, prvo što se pojavilo u našim dušama je osjećaj duboke zahvalnosti i ne manje intenzivan osjećaj radosti. Ovakav osjećaj počivao je na objektivnim činjenicama koje tvore život dotadašnjeg rektora, a sada biskupa Jure Bogdana: iskustvo snage milosti i ljudske slabosti što je spoznao kao duhovnik u Nadbiskupske sjemeništu u Splitu; iskustvo pedagoga i važnost integralnog izrastanja osobe, iskustvo značenja kulture, iskustvo znanosti, iskustvo međunarodnih kontakata, iskustvo poznavanja događaja povijesti svoga naroda, iskustvo blizine i bliskosti s ljudima u neposrednoj službi Svetе Stolice - sve to usko povezano s vođenjem tako značajne ustanove kao što je ona na čijem se čelu tada nalazio.

Iako je dobro poznavao stanje i hod Crkve u Hrvatskoj, ipak biskupskim imenovanjem na službu Vojnog ordinarija, našao se pred posebnošću Vojne biskupije koju treba upoznati, s kojom se valja suživjeti i koju treba „napasati“ vodeći računa o njezinoj „gladi“. Iz iskustva zajedničkog hoda - u ovoj gotovo godini dana - vrlo je uočljiv napor i volja da kao biskup upozna ne samo ustroj svoje Vojno-redarstvene biskupije, nego iznad svega, njezinu dubinsku stvarnost i složenost te istinske potrebe Novog naroda Božjega koji ju tvori. Jasno je da mu navedena iskustva u tome uvelike pomažu, a duh i karakter ovoga čovjeka su takvi da će pravovremeno zamijetiti ono

bitno za osobu i zajednicu: u svemu tome presudnu ulogu imaju osobni susreti koji ma daje prednost pred formalnim oblicima komuniciranja.

Njegova eklezijalna i sakramentalna duhovnost dovoljno su zrele da u „okviru“ zajednice ima mjesta za one koji su blizu i one koji su daleko. Pokazuje se da njegovo razumijevanje Crkve nadilazi procjene formalnih granica, jer ju shvaća kao osobu punu topline sa zadatkom da svojom ljubaznošću i nenasilnim pristupom ražari zapretanu vatu vjere u ljudima kako bi i sami postali mjestima živog susreta s Bogom. Sakramentalna duhovnost, sama po sebi, takva je da svugdje brižno prati svega čovjeka i zajednicu tako da sakramenti dobivaju značenje susreta u kojima uzimamo ponuđene lijekove milosti za slabosti koje nas taru. Ovo dvoje, čini nam se, ima ulogu velikog svjetla što prethodi biskupovom hodu i osvjetjava put kojim i sam ide i otvara ga i drugima.

Odnos msgr. Jure Bogdana prema „rannama“ koje bole vjernike našega vremena, dobro ocrtava tekst velikog kartaškog biskupa sv. Ciprijana koji u kriznom vremenu svoje biskupije, oko 250 godine, kada su vjernici osjetili moć slabosti pred strahom koji kušnje rađaju, u svojem djelu *O smrtnosti* napisa svojim vjernicima kako se treba sučeliti s izazovima bez mrmljanja, svjesni da nitko nema imunitetu zaštitu od patnje i kušnje što ih nosi ozbiljnost i odgovornost života vjere:

"Predraga braćo, piše sveti Ciprijan, iako veliki dio vas posjeduje čvrsta uvjerenja, sigurnu vjeru, vjernički duh koji se ne boji pred širenjem sadašnje kuge..., ipak kako je poznato da joj se neki iz naroda opiru s manje smjelosti te nemaju u svojem srcu ovu božansku i ne-pobjedivu snagu u odnosu na slabosti duha ili pak zbog oskudice vjere, ili zbog ljubavi prema svjetovnom životu, ili zbog seksualne slabosti, ili – a ovo je još gore – zbog pogrešnog razumijevanja istine, ne mogu zatajiti stvar ili šutjeti te

– ukoliko to dopušta naša malenost – udariti po apatiji slabih duhova jakom silom i hrabrenjem utemeljenim u Svetom pismu, kako bi onaj postao dostojan Boga i Krista koji je već počeo biti Božji i Kristov”.

Poštovani čitatelji, neka nam tekstovi i fotografije koji tvore ovu malu „monografiju“ pomognu probuditi dužnu i radosnu obvezu molitve za našega vojno-redarstvenog biskupa msgr. Juru Bogdana i osnažiti zajedništvo s njime u nadi da će naša ljudska i kršćanska povezanost još više omogućiti prođor dobra u sve međuljudske odnose po kojima posredujemo ono blago što ga u sebi za druge nosimo.

Završit ću ovu Uvodnu riječ čestitkom koju smo u pisanim oblicima poslali msgr. Juri Bogdanu netom smo saznali da ga je Sveti Otac imenovao Vojnim ordinarijem u RH:

„Poštovani oče,

jako nas je obradovala vijest da je Sveti Otac imenovao Vas za Vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj. Izražavam Vam najdublje osjećaje poštovanja i zahvalnosti što ste prihvatiли služiti Bogu i Crkvi na način Pastira Vojne biskupije. Ponomimo se Vama i s Vama molimo Boga da blagoslovi Vaš početak i da Vas prati u Vašem predanom radu. Mi smo ovdje uvjereni da smo u Vama dobili osobu koja će razumjeti svu posebnost Vojnog ordinarijata, njegove mogućnosti i ograničenja. Vaše višestruko iskustvo odlično je jamstvo da ćete razborito i s osluškivanjem ući u ovu milosnu avanturu svojeg poslanja...“

A sada, neka Gospodin nadahnjuje i vodi korake našega biskupa da zajedno s povjerenjem mu Crkvom prispije k uskrsonojoj radosti Sina Božjega u kojemu ćemo svi prepoznati i imati život vječni. ■

O. Jakov Mamić, generalni vikar Vojnog ordinarijata u RH

Msgr. Jure Bogdan imenovan vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj

Papa Franjo prihvatio je odreknuće od službe msgr. Jurja Jezerinca, vojnog ordinarija, u skladu s odredbom kanona 401 § 1 Zakonika kanonskoga prava te je imenovao biskupom –

vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj msgr. Juru Bogdana, dosadašnjeg rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, priopćila je 30. studenoga Apostolska nuncijatura u RH. ■

FRANJO BISKUP, SLUGA SLUGU BOŽJIH

dragom sinu **Juri Bogdanu**, svećeniku Metropolitanskog sjedišta Splitsko-makarskoga, dosadašnjem rektoru Papinskoga hrvatskoga zavoda sv. Jeronima u Rimu, postavljenom za vojnog ordinarija u Hrvatskoj, pozdrav i apostolski blagoslov. Želeći kaona sljednik blaženog Petra, apostolskog prvaka, dolično providjeti biskupa Vojnom ordinarijatu u Republici Hrvatskoj, koji je odreknućem časnog brata Jurja Jezerinca ostao bez njega, čuvši savjet Kongregacije za biskupe, tebe, ljubljeni sine, zbog prokušanih osobina, iskustva u crkvenim stvarima i poznavanja pastoralne teologije, smatramo prikladnim da njime upravljaš. Stoga te svojom vrhovnom apostolskom vlašću imenujemo biskupom **vojnim ordinarijem u Hrvatskoj** sa svim pravima i obvezama. Dopuštamo da te zaredi bilo koji katolički biskup izvan grada Rima u skladu s liturgijskim propisima i uz

prethodnu isповijest katoličkevjere i položenu prisegu vjernosti nama i našim nasljednicima, u skladu s propisom svetih kanona i običajem. Uz to, nalažemo da se ovo pismo obznani svećenstvu i tvojim vjernicima, koje potičemo da te s veseljem prime te ostanu u zajedništvu s tobom. Napokon, molimo za te, ljubljeni sine, po zagovoru Blažene Djevice Marije, obilne darove Duha tješitelja, da njima pomagan mogneš vršiti službu vlastitu vojnog ordinariju marljivo, mudro, razborito i iznad svega s ljubavlju, koja je osobita krepost pastira, jer pastirsku službu onoliko vršimo koliko volimo. Neka svjetlo i mir Kristov budu uvijek s tobom i s predragim vojnim kapelanima i tebi povjerenim vjernicima u dragoj Hrvatskoj. Dano u Rimu, kod Sv. Petra, tridesetoga dana mjeseca studenoga godine Gospodnje dvije tisuće i petnaeste, treće našega pontifikata.

Franjo

Leonardo Sapienza, Prot. Ap.

olovni pečat s likom svetih apostola Petra i Pavla

SCRIBENS EPISCOPIUS SECUNDUS SECUNDUM DEI

Sicuto filio **Georgio Bogdan**, et cetero metropolitanae Sedis Spalatensis Macaracensis factenu
Rectori Pontificii Collegii Croati Sancti Hieronymi in Urbe, constituto Episcopo Ordinario Militari Croatiae,
datus et Episcopoticam Benedictionem. Qui succedit in locum beati Petri, Episcoporum Principiz,
cupientes apte providere Ordinariatu Militari in Republica Croata, vacanti per renuntiationem Venenabili
Gnatrio Georgii Jezerinac, audito consilio Congregationis pro Episcopia, tu, disecte fili, compromatis dotibus
praedictis rerumque ecclesiasticis ac Theologiae pastoralis penitus, vias et idoneas illi regendo. Summa igitur No*n*
tra Episcopatica potestate, te Episcopum **Ordinarium Militarem Croaticae** nominamus cunctis cum
iuriibus et obligacionibus. Permissimus ut ordinationem a quolibet catholico Episcopo extra urbem Romanam
accipias sicutungis servatis legibus ac praemissis catholicae fiduci professione iureque iurando fidelitas enga
nos et Nostrorum Successores a normam canonum et consuetudinem. Mandamus praeterea ut haec
Litterae in notitiam veniant ceteri fiduci fuorum; quo sint amur ut te liberius prosequantur tecum-
que coniuncti maneant. Pro te benigne, disecte fili, auxilice Beata Virgine Maria, Panaciti Spiritu uberrima po-
scimus dona, quisbus adiutus pecusianis Ordinarii Militarii partes vaseos impene navitate, sapientia, prudentia
ac maxime caritate praecipua Paxtonum virtute: tantum enim pacimur quantum amamus. Lux et Pax
Christi vintem semper tecum et cum carissimis cappessanis misitibusque ac fidelibus tibi creditis in Sibellar
Croatia. Datum Romae, apud S. Petrum, die tricesimo mensis Novembris anno Domini bis mississimo Secimo
quinto, Pontificatus Nostrum tentio.

François

Leontinus Sagittarius, Not. Ag.

Životopis novoga vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana

Vojni biskup u Republici Hrvatskoj msgr. Jure Bogdan, sin je Ivana Bogdana i Perke rođ. Pezelj, rodio se u Donjem Docu, u Omiškoj općini u Poljicima 9. studenoga 1955. godine, kao peto od šestero djece od kojih je četvero živih. Krstio ga je u rodnoj župi u crkvi sv. Martina župnik don Duje Škarica 20. studenoga 1955. U istoj crkvi primio je sakramente pričesti i potvrde. Krizma ga je biskup splitski i makarski msgr. Frane Franić.

Osmogodišnju školu pohađao je u rodnom mjestu od 1961. do 1969. Kao sjemeništarac Nadbiskupskoga sjemeništa u Splitu završio je klasičnu gimnaziju s maturom u Splitskome sjemeništu (1969.-1973.). Filozofsko-teološki studij završio je u Splitu od 1973. do 1980. Teologiju je diplomirao 16. svibnja 1980. Vojni rok služio je u Puli od lipnja 1974. do kraja rujna 1975.

Za đakona ga je zaredio splitsko-makarski nadbiskup metropolit msgr. Frane Franić u splitskoj prvostolnici 24. lipnja 1979. Isti nadbiskup mu je podijelio svećenički red, također u splitskoj prvostolnici, 22. lipnja 1980. godine. Mladu misu slavio je u Donjem Docu 6. srpnja 1980. Za vrijeme filozofsko-teološkog studija, dvije akademске godine, obnašao je službu starijeg prefekta u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu, od siječnja 1977. do jeseni 1979. godine.

Nakon mlade mise bio je župni vikar u Metkoviću u župi sv. Nikole od 15. kolovoza 1980. do 15. kolovoza 1984. Od kolovoza 1984. do rujna 1992. bio je duhovnikom u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu. Istodobno je bio i član nekih nadbiskupskih vijeća u svojoj nadbiskupiji: potpredsjednik vijeća za mlade, predsjednik vijeća za duhovna zvanja, itd. Obnašao je i službu tajnika Vijeća za sjemeništa pri Biskupskoj konferenciji Jugoslavije.

Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit msgr. Ante Jurić poslao ga je u jesen 1992. na studij pastoralne teologije na Papinskom lateran-

skom sveučilištu u Rimu. Magistrirao je u listopadu 1994. godine radnjom koju je izradio pod vodstvom prof. Marcella Semerara (danas biskup u Albanu pokraj Rima). Doktorirao je 22. lipnja 1999. Naslov doktorske radnje koju je izradio pod vodstvom prof. Michaela Fussa je: "Vita Universale: Cristianesimo delle origini o nuova rivelazione? Riflessioni teologico-pastorali" (Univerzalni život: Izvorno kršćanstvo ili nova objava. Teološko-pastoralna razmišljanja).

Na prijedlog hrvatskih biskupa pročelnik Kongregacije za katolički odgoj kardinal Pio Laghi imenovao je Juru Bogdana 2. prosinca 1996. rektotorom Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima. Imenovanje je objavljeno 19. prosinca 1996. Službu rektora preuzeo je 25. siječnja 1997. godine. Slijedom imenovanja za rektora Zavoda sv. Jeronima papin vikar za rimsku biskupiju kardinal Camillo Ruini imenovao je Bogdana rektotorom Hrvatske crkve sv. Jeronima u Rimu. Osim rektorske službe u Zavodu i crkvi Bogdan je u dvama mandatima obnašao službu tajnika Udruženja rektora rimskih crkvenih zavoda i potom u dvama mandatima službu predsjednika istoga udruženja (Associazione dei Rettori dei Collegi Ecclesiastici di Roma). Autor je više znanstvenih članaka. Uredio je zbornik radova o Zavodu sv. Jeronima u prigodi proslave stote obljetnice suvremenog Zavoda sv. Jeronima (1901.-2001.). Službu rektora obnašao je 19 godina, za vrijeme trojice papa (sv. Ivan Pavao II., Benedikt XVI. i papa Franjo). Svjedok je i aktivni sudionik u Rimu mnogih važnih događaja iz života sveopće Crkve i Crkve u Domovini. Rimski je postulator kauze blaženoga Miroslava Bulešića.

Papa Franjo imenovao je msgr. Juru Bogdana biskupom, vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj 30. studenoga 2015. Za biskupa je zařeđen u konkatedralnoj crkvi sv. Petra u Splitu 27. veljače 2016. ■

Grb i geslo vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana

Biskupski grb vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana sastavljen je od četiri temeljna elemenata. Središnje mjesto zauzima štit. Ispod štita ispisano je biskupovo geslo na latinskom jeziku, a sam grb u sebi sadržava i osnovna heraldička obilježja biskupske službe: zeleni šešir s dvanaest resa i križ.

Oblik štita slijedi formu štita grba Republike Hrvatske, a sam štit razdijeljen je križem na četiri dijela. Svojom mukom i smrti na križu, Isus je otkupio palog čovjeka. On je jedini spasitelj i otkupitelj čovjeka. Križ na štitu, trajni znak spašenja čovjeka, predstavlja također snagu, zaštitu i nadu koju nam Krist dariva: "Gospodin mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Gospodin je štit života moga: pred kime da strepim?" (Ps 27, 1). Križ unutar štita podsjeća i na to da je biskup kao nasljednik apostola, pozvan "propovijedati Krista raspetoga" (usp. 1 Kor 1, 23). I msgr. Bogdan imenovan je biskupom na blagdan sv. Andrije apostola, koji je svoju ljubav prema Kristu potvrdio mučeničkom smrti na križu. Svaki je kršćanin pozvan uzeti svoj križ i nasljedovati Krista (usp. Mt 16, 24).

Križ je i poveznica s kršćanskim povijesti naše Domovine i cijele Europe. Već u prvom stoljeću kršćanski blagovjesnici propovijedali su radosnu vijest Kristova otkupljenja svakog čovjeka po Europi, Africi i Aziji. Kad su u šestom i sedmom stoljeću Hrvati doselili u svoju današnju domovinu, zatekli su u njoj dobro ukorijenjenu kršćansku vjeru. Nekoliko stoljeća prije u našoj domovini bila je organizirana crkvena hijerarhija s klerom i biskupijama s jakim crkvenim središtima (Salona, Sirmium...). Evandeoska poruka ljubavi s Kristova križa odredila je kroz dva milenija identitet naših prostora i njegovih stanovnika, isto tako i cijele Europe. Križ je ugrađen u temelje europske kulture i civilizacije.

Prvo polje u grbu prikazano je crvenom bojom – simbolom ljubavi: ljubavi prema Gospo-

dinu (on nam je darovao život: "imenom sam te zazvao: Ti si moj!" [Iz 43, 1]), Crkvi i roditeljima (život, od trenutka začeća, svoje temelje pronalazi i u ljubavi naših roditelja koji nas odgajaju u vjeri kako bismo živjeli prema Božjim zapovijedima, ljubili Gospodina i bližnjega, kao što nas je Krist učio [usp. Red krštenja]) te Domovini (crvena kockica prepoznatljiv je simbol hrvatskoga naroda, ujedno i kockica kojom započinje hrvatski grb).

Druge, plave polje, u sebi ima osmerokraku zvijezdu – simbol Blažene Djevice Marije koju Vojna biskupija slavi kao svoju zaštitnicu pod naslovom Gospe velikoga hrvatskog krsnog saveza. Mariju nazivamo i Zvijezdom mora, Zvijezdom jutarnjom, Kraljicom Hrvata... U njoj prepoznajemo zvijezdu koja nam u tminama života pokazuje put prema Kristu Gospodinu, Svjetlu svijeta (usp. Iv 8, 12) i Svjetlu naroda (usp. Dogmatska konstitucija "Lumen gentium" o Crkvi, br. 1). Zvijezda je također poveznica sa službom koju je novoimenovani biskup do sada imao u Crkvi. Naime, kao rektor Papinskoga hrvatskog zavoda svetoga Jeronima bio je i rektorom istoimene hrvatske crkve u Rimu. Upravo se u toj crkvi nalazi slika Gospe s djetetom Isusom u naručju, koja se časti pod naslovom "Madonna della Stella" (Gospa od Zvijezde).

Treće polje je, kao i prvo, crvene boje, a u njemu se nalazi zmaj koji je usmrćen kopljem. Ovaj prizor upućuje na svetoga mučenika Jurja koji je "dužnost zemaljskoga vojnog časnika što ju je obavljao zamijenio ispoviješću kršćanske vojne" (Drugo čitanje u Službi čitanja na blagdan sv. Jurja). "Blaženi je Juraj, zapaljen ognjem Duha Svetoga i nesavladivo zaštićen barjakom križa, tako unišao u sukob s bezbožnim kraljem da je i vođu svih bezbožnika nadvladao u pomoćniku i poticao duhove Kristovih vojnika da se hrabro bore" (isto). Sveti je Juraj i nebeski zaštitnik biskupa Bogdana i njegova rodnog zavi-

čaja drevnih Poljica, ali je i zaštitnik vojnika koji se snagom svoje službe stavlju u službu dobra te su poput svetoga Jurja pozvani "opasati bedra istinom, obući oklop pravednosti, potpasati noge spremnošću za evanđelje mira! U svemu moraju imati uza se štit vjere: jer njime će moći ugasiti ognjene strijеле Zloga, kao i kacigu spasenja i mač Duha, to jest Riječ Božju" (usp. Ef 6, 14-17).

Ovo polje predstavlja i Kristovu ljubav prema nama koju nam je pokazao i posvjedočio na drvu križa - "Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje" (Iv 15, 13), a te se ljubavi (od koje Zmaj odvraća svoj pogled), svakoga dana spominjemo u Euharistiji i svjedočimo je u služenju braći i sestrama - jer samo tako pobjeđujemo.

Koplje koje probada zmaja srebrne je boje kao i križ kojim je podijeljen štit - kao trajan spomen na pobjedu dobra i kao poticaj da ljubavlju i vjerom pobijedimo зло koje nas toliko puta zavede lažnim sjajem (zato je zmaj u boji zlata). Budući da je vojnog ordinariju povjerenja pastoralna skrb i za djelatnike Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske (uz djelatnike Ministarstva obrane Republike Hrvatske), proboden zmaj simbolizira i apokaliptičko зло - Zloga s kojim se bore duhovna bića (anđeli i arkanđeli) i stvoreni čovjek od Edenskoga vrta sve do posljednjih vremena, kad će Krist u svojoj slavi doći suditi žive i mrtve. Arkanđeo Mihael zaštitnik je policajaca i vojnika. On je pobjednik. "I nasta rat na nebu: Mihael i njegovi anđeli zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u rat i anđeli njegovi, ali ne nadvладa. I ne bijaše im više mjesta na nebu. Zbačen je Zmaj veliki, Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta" (Otk 12, 7-9a). Kozmička borba između dobra i zla, svjetla i tame odvija se u svakom čovjeku. Ma koliko izgledalo veliko i moćno зло, Zmaj je ukroćen, proboden, pobijeden. Radi toga Crkva od najstarijih vremena štuje i gaji veliku pobožnost prema arkanđelu Mihaelu.

Posljednje, četvrto polje, plave je boje i svoje puno značenje dobiva kada se tumači zajedno s prvim, crvenim poljem. U ikonografiji crvena

i plava boja označavaju dvije naravi u Kristu: božansku (crvena) i ljudsku (plava). Raspored boja u grbu stoga upućuje na otajstvo otkupljenja: Isus Krist, istobitan s Ocem, u svojoj je osobi utjelovljenjem po Duhu Svetomu sjedinio božansku i ljudsku narav kako bi ljudi učinio dionima božanske naravi (usp. 2 Pt 1, 2-4). Nadalje, crvena i plava boja podsjećaju na krv i vodu koje su potekle iz Kristova boka. Crkveni oci u tome prepoznaju sakramente euharistije i krštenja te tako tumače otajstvo Crkve koje se rađa iz Gospodinova srca.

Uz teološku simboliku, boje u grbu poveznica su s Vojnim ordinarijatom u Republici Hrvatskoj. Slijedeći grb vodoravno i okomito, naziru se boje hrvatske trobojnice budući da Vojni ordinarijat, kao osobna biskupija, djeluje na području cijele Republike Hrvatske i po svijetu gdje su hrvatski vojnici i policajci u mirovnih misionama.

Ispod štita nalazi se napisano geslo na latinskom jeziku: "Omnia ad maiorem Dei gloriam", to jest "Sve na veću slavu Božju" (usp. 1 Kor 10, 31; 1 Pt 4, 11 i Pravilo sv. Benedikta 57, 9). Ovim su se geslom, među ostalim, nadahnivali benediktinci koji su zaslужni za evangelizaciju hrvatskoga naroda, isusovci obnovitelji i branitelji Crkve od XVI. st. i mnogi drugi kršćani... Msgr. Bogdanu ovo geslo je vodilja u dosadašnjem svećeničkom i budućem biskupskom djelovanju.

U pozadini štita i gesla nalazi se zlatni križ kao simbol križa koji su nekada nosili biskupi za vrijeme liturgijskih slavlja. Crveni medaljoni u križu simboli su pet Kristovih rana (na rukama, nogama i srcu).

Cijeli grb završava elementom po kojem prepoznajemo službu biskupa u Crkvi - šeširom ukrašenim zelenim resama. Prvi koji su počeli upotrebljavati (crveni) šešir bili su kardinali kako bi ih podsjećao na trajnu obvezu da brane Crkvu, makar i pod cijenu prolijevanja krvi (mučeništva) ili davanja života (B. B. Heim, L'araldica nella Chiesa Cattolica). Šešir su kasnije od njih preuzeli i ostali biskupi i svećenici, ali s različitim bojama: tako se biskup prepoznavao po zelenim resama, a svećenik po crnim. ■

Govor i čestitka nadbiskupa zagrebačkog kardinala Josipa Bozanića na dan imenovanja¹

Dragi prijatelji,

Radosna vam srca javljam da je papa Franjo imenovao rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu msgr. Juru Bogdana biskupom vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. Ovo se imenovanje obznanjuje danas, na blagdan sv. Andrije apostola, 30. studenoga 2015. godine, u 12 sati u Rimu, Splitu i Zagrebu gdje je sjedište Vojnog ordinarijata.

Novoimenovani biskup Jure Bogdan, sin Ivana i Perke rođ. Pezelj, rođen je 9. studenoga 1955. godine, u Donjem Docu u Omiškoj općini u Poljicima. Za svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije zaredio ga je tadašnji splitsko-makarski nadbiskup msgr. Frane Franić, 22. lipnja 1980. godine. Nakon mlade mise, prva svećenička služba bila mu je župni vikar u Metkoviću. Od 1984. do 1992. vršio je službu duhovnika u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu. Nadbiskup msgr. Ante Jurić poslao ga je 1992. godine na studij pastoralne teologije na Papinsko lateransko sveučilište. Kroz to vrijeme bio je pitomac Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima „in Urbe“.

Kao studenta i pitomca Zavoda zateklo ga je 2. prosinca 1996. godine imenovanje rektorm Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu te slijedom imenovanja za rektora Zavoda i rektorem Hrvatske crkve sv. Jeronima u Rimu.

U lipnju 1999. godine obranio je doktorsku radnju pod naslovom “Vita Universale: Cristianesimo delle origini o nuova rivelazione? Riflessioni teologico-pastorali”. Autor je više znanstvenih članaka, uredio više knjiga među kojim

ma je najpoznatiji zbornik radova o Zavodu sv. Jeronima 2001. godine u prigodi proslave stote obljetnice suvremenog Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu.

Msgr. Bogdan vršio je službu rektora našega zavoda 19 godina za vrijeme trojice papa: sv. Ivana Pavla II., Benedikta XVI. i pape Franje. Tijekom tog vremena svjedok je i aktivni sudionik mnogih važnih događaja iz života sveopće i domovinske Crkve. On je i rimski postulator blaženoga Miroslava Bulešića. Msgr. Jure Bogdan je sada 34. biskup iz reda pitomaca Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu. Kao biskup, msgr. Bogdan vršit će službu vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj uspostavljen je 25. travnja 1997. godine na temelju Ugovora između Svete Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, predstavnika Oružanih snaga i Redarstvenih službi u Republici Hrvatskoj. Taj je ugovor potpisani u Zagrebu 19. prosinca 1996. godine, a razmjena ratifikacijskih instrumenata izvršena je u Rimu 9. travnja 1997. godine. Nakon msgr. Jezerinca, prvog vojnog ordinarija, msgr. Jure Bogdan je sada drugi vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj.

Dragi preuzvišeni, novoimenovani biskupe Bogdan, ovo značajno crkveno imenovanje čestitam Vam u ime hrvatskog episkopata, u ime Hrvatske biskupske konferencije kao njezin potpredsjednik te kao kardinal naslovnik Hrvatske crkve sv. Jeronima u Rimu, a kao zagrebački nadbiskup izričem Vam dobrodošlicu u Zagreb. Ad multos annos. ■

(1) Na dan imenovanja biskupom rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima msgr. Jure Bogdana, 30. studenoga 2015. godine, okupili su se u Zavodu sv. Jeronima u Rimu: kardinal Josip Bozanić, zagrebački nadbiskup metropolit, nadbiskup apostolski nuncij msgr. Martin Vidović, poglavari Zavoda sv. Jeronima, svećenici studenti, časne sestre, djelatno osoblje, neki hrvatski svećenici i prijatelji novoga biskupa. Točno u 12 sati, u nazočnosti novoga biskupa, kardinal Josip Bozanić obznanio je vijest o imenovanju i izrekao prigodnu čestitku novome biskupu koju ovdje objavljujemo.

Čestitka vlč. Marka Đurina, vicerektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima, na dan imenovanja¹

Dragi naš Rektore, preuzvišeni don Jure

Obradovala nas je vijest da Vas je Sveti Otac danas imenovao biskupom - vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. U ime zajednice svećenika pitomaca Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima, časnih sestara, svih naših djelatnika i djelatnica, svih prisutnih svećenika i redovnika koji žive i djeluju ovdje u Rimu te na poseban način u ime Uprave Zavoda: duhovnika te u svoje osobno ime izričem Vam iskrene čestitke prigodom imenovanja na važnu i odgovornu službu biskupa. Na ponos je i diku našega Zavoda da ste Vi 34. po redu njegov pitomac te treći rektor Hrvat, nakon Đure Kokše i Ratka Perića, koji je postao biskupom.

Za dva dana htio sam Vam čestitati ulazak u 20. godinu službe rektora Zavoda, budući da ste 2. prosinca 1996. imenovani rektrom ovoga Zavoda. No, Providnost je htjela drugačije.

Od danas Vaš se život, ali i život Zavoda iz temelja mijenja. Jučer smo započeli novu liturgijsku godinu, vrijeme adventa, vrijeme iščekivanja. Rekao bih da i Vi, a i svi mi ovdje u Zavodu zajedno s Vama, danas započinjemo još jedan advent, naš advent u adventu. Vrijeme još jednog novog iščekivanja: Već da, još ne.

Danas Crkva slavi sv. Andriju, apostola. Sveti Otac Vas je današnjim imenovanjem svrstao u niz apostolskih nasljednika. Želimo Vam od srca da naslijedujete apostolski žar sv. Andrije u propovijedanju i svjedočenju Evangelijskim životom.

Uz čestitke, upućujem Vam ponajprije riječi zahvale. Hvala Vam na Vašoj zauzetosti, lju-

bavi, brizi koje ste tijekom proteklih 19 godina iskazivali prema Zavodu i Hrvatskoj crkvi sv. Jeronima, prema svećenicima koji su prošli kroz Zavod tijekom svih tih godina te onima koji trenutno borave u njemu, prema časnim sestrama, svim djelatnicima, prema našim biskupima, hođočasnicima.

Nije bilo lako na početku kada ste preuzeли službu, u ne baš lakim okolnostima, no svojim ste radom, zauzetošću i neumornim zalaganjem od Zavoda učinili mjesto u kojem svi rado borave i svi rado dolaze, ne samo toliko u onom materijalnom smislu, nego i u onom ljudskom i duhovnom.

U malo više od dvije godine koliko zajedno surađujemo uvjerio sam se doista da ste svega sebe davali Zavodu. Hvala Vam od srca na tome. Vjerujemo i znamo da ćete se u istoj mjeri posvetiti ovoj novoj službi koja stoji pred Vama.

Ne znam, a vjerujem da ne znate ni Vi, što sve ona nosi. Stoga i Vas i Vašu službu, te sve one kojima ćete biti pastir stavljamo u svoje molitve.

Neka Vas Bog poživi i obdari svojom snagom kako biste ispunili sve ono što On od Vas traži. Neka Vas u Vašoj novoj službi prati zavor sv. Jeronima, sv. Andrije, Vašeg zaštitnika sv. Jurja i, nadamo se uskoro svetog, bl. Alojzija Stepinca.

Don Jure, preuzvišeni don Jure, živjeli! Auguri! Ad multos annos! ■

Rim, 30. studenoga 2015.

Marko Đurin, vicerektor

(1) Čestitka vlč. Marka Đurina, vicerektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, izrečena 30. studenoga 2016. u Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima, na dan imenovanja msgr. Jure Bogdana biskupom.

Priopćenje msgr. Jurja Jezerinca povodom imenovanja

Danas, 30. studenoga 2015., na blagdan sv. Andrije apostola, Sveta Stolica je objavila da je sveti otac Franjo, nakon što je prihvatio konsko odreknuće sadašnjeg ordinarija msgr. Jurja Jezerinca, imenovao msgr. Juru Bogdana, rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, za novog vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj zahvaljuje Svetom Ocu da je izabrao upravo msgr. Bogdana na tu dužnost. Riječ je o svećeniku jakog iskustva, širokih spoznaja, ljudske jednostavnosti, stručne pripremljenosti, pastoralne bliskosti. Msgr. Bogdan je u svojem svećeničkom radu imao iskustvo župnog pastoralna, duhovnog odgoja mladih bogoslova, usmjerava-

nja stručne formacije svećenika na razini moralno-pedagoških smjernica stvarajući adekvatan i cjelovit prostor za učvršćenje njihovog svećeničkog identiteta. On je u ulozi rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima imao priliku susresti se s uglednim ljudima kulture, političkog i eklezijalnog života. Sigurno je upoznao i duh pape Franje s obzirom na ulogu pastira u narodu Božjem.

Vojni ordinariat se raduje ovom događaju i moli Gospodina da imenovanom Ordinariju udijeli snagu i da ga ukrijepi u mudrosti Duha Svetoga. ■

*Msgr. Juraj Jezerinac,
apostolski administrator Vojnog ordinarijata*

Priopćenje msgr. Marina Barišića, splitsko-makarskog nadbiskupa

Draga braćo svećenici, redovnici i redovnice, braćo i sestre Kristovi vjernici u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji!

Radost mi je objaviti vam da je danas, na blagdan sv. Andrije apostola, sveti otac Franjo imenovao svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije msgr. Juru Bogdana vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj.

Msgr. Jure Bogdan, sin Ivana i Pere r. Pezelj, rođen je 9. studenoga 1955. u Donjem Docu u Poljicima. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, a gimnaziju u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu. Filozofsko-teološki studij završio je također u Splitu. Za svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije zaređen je 22. lipnja 1980. u splitskoj prvostolnici. Od 1980. do 1984. godine bio je na službi župnog vikara u župi sv. Nikole biskupa u Metkoviću. U jesen 1984. preuzeo je službu duhovnika u Nadbiskupskom sjemeništu u Splitu gdje je bio do 1992. kada je poslan na studij pastoralne teologije u Rim, a doktorirao je 1999. godine. Dana 2. prosinca 1996. imenovan je rektorom Papinskoga hrvatskoga zavoda svetoga Jeronima u Rimu gdje služi do danas. Sveti otac Ivan Pavao II. imenovao ga je 28. veljače 1997. svojim kapelanom. Bio je član više vijeća u našoj nadbiskupiji te u Rimu.

Dok u ime svih svećenika, redovnika, redovnica i vjernika Splitsko-makarske nadbiskupije čestitamo msgr. Bogdanu na imenovanju vojnog biskupom te mu zahvaljujemo na služenju našoj mjesnoj i sveopćoj Crkvi, koristim pri-

godu sve vas, braćo i sestre, pozvati na molitvu za novoimenovanog biskupa da ga Bog obdari svojim blagoslovom, a Blaženu Djericu Mariju - Gospu velikog hrvatskog krsnog zavjeta - molimo da mu bude pomoć i zaštita u vršenju nove odgovorne službe. ■

*Msgr. Marin Barišić,
nadbiskup i metropolit splitsko-makarski*

Biskupsko ređenje msgr. Jure Bogdana

U splitskoj konkatedralnoj crkvi Sv. Petra, u subotu, 27. veljače, za novoga vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj zaređen je msgr. Jure Bogdan, svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije. Biskupsko geslo novoga biskupa je "Omnia ad maiorem Dei gloriam" (Sve na veću slavu Božju).

Misnom slavlju prethodila je svečana procesija u kojoj je sudjelovao velik broj svećenika i biskupa. U pravnji msgr. Bogdana bili su: msgr. Pavao Banić, župnik Sv. Marka u Makarskoj i kanonik Prvostolnog kaptola u Splitu, inače rodom iz Donjeg Doca kao i novi biskup, i vice-rektor Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, svećenik Varaždinske biskupije vlč. Marko Đurin.

Uz glavnog zareditelja splitsko-makarskog nadbiskupa Marina Barišića i suzareditelje, zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića i dosadašnjega vojnog biskupa Jurja Jezerinca, u koncelebraciji su bili i apostolski nuncij u RH nadbiskup Alessandro D'Errico, predsjednik BK BiH vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić, predsjednik HBK zadarški nadbiskup Želimir Puljić, te još 33 hrvatska nadbiskupa i biskupa, kao i biskupi iz Bosne i Hercegovine, Srbije, Crne Gore, Austrije, Slovenije i Slovačke; svećenici pitomci Papinskog

hrvatskoga zavoda sv. Jeronima u Rimu kojima je msgr. Bogdan donedavno bio rektor, kao i predstavnici drugih papinskih rimskih zavoda, predstavnici drugih vojnih ordinarijata, direktor Međunarodnog vojnog hodočašća, vojni i policijski kapelani te ostali svećenici.

Euharistijskom slavlju nazočili su i predstavnici političkog, kulturnog, znanstvenog i gospodarskog života Hrvatske, Dalmacije i grada Splita, predstavnici rodnog mjesta biskupa Bogdana, kao i gosti i predstavnici iz inozemstva, veleposlanici Hrvatske i Bosne i Hercegovine pri Svetoj Stolici te rodbina i prijatelji novoga biskupa.

Biskupskom ređenju nazočili su izaslanik Predsjednice RH ministar obrane Josip Buljević, načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga RH general zbora Drago Lovrić, glavni inspektor obrane general-pukovnik Mirko Šundov te drugi visoki vojni uzvanici i gosti, kao i ministar unutarnjih poslova Vlaho Orepić, zamjenik glavnog ravnatelja policije Dražen Vitez, pomoćnici glavnog ravnatelja policije Krunoslav Borovec i Željko Renić i načelnici policijskih uprava.

Uvodeći u euharistijsko slavlje, nadbiskup Barišić je istaknuo da se „Crkva Božja u hrvatskom narodu danas radosno otvara i sve-

čano slavi novi Božji dar za njezin rast". Nakon Službe riječi u kojoj je prvo čitanje pročitao zapovjednik HRM komodor Predrag Stipanović, psalam pjevao prof. Ivan Bošnjak, drugo čitanje čitao Jure Bogdan, sinovac imenovanoga biskupa msgr. Bogdana, te Evandželje đakon don Ante Gabrilo, uslijedio je Obred ređenja.

Puk predvođen zborom otpjevao je himan „O dođi Stvorče, Duše Svet”, nakon čega je vlč. Marko Medo, svećenik Vojnog ordinarijata u RH, glavnem zareditelju predstavio izabranika. Potom je nuncij Alessandro D'Errico pročitao Bulu o imenovanju koju je potpisao papa Franjo 30. studenoga 2015.

Na početku homilije nadbiskup Marin je kazao: „Don Jure, potječeš iz malih, ali slavnih Poljica. Rođen i kršten, pozvan i zaređen si za svećenika na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije. Zahvalni smo za Tvoje pastoralno i odgojno djelovanje u našoj nadbiskupiji i ponosni na Tvoje dugogodišnje rektorsko služenje Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu.“ Naglasio je kako msgr. Jure, određen poljičkim geografskim podnebljem i duhovnim ozračjem, nosi u sebi gene bogoljublja, čovjekoljublja i domoljublja te da ga poput čvrstog mosorskog dolita odlikuje ustrajnost i toplina otvorenosti, gostoprимstva, uslužnosti, posve-

ćene pažnje i vremena za druge. „Onaj koji Te je u skrovitom Docu prepoznao i pozvao u svoje svećeništvo, uputio Ti je poziv u pozivu na veće i dublje prijateljstvo. Ponekad ga ne razumijemo ili ne čujemo dobro, ali On zna navratiti i ne zaboravlja svoje. Danas ulaziš u Crkvu kao svećenik don Jure, a biskupskim ređenjem izaći ćeš s većim ‘činom’ – darom punine svetog reda, kao apostol i otac koji je brat, prijatelj i učitelj”, istaknuo je nadbiskup i metropolit Marin Barišić. Ređeniku msgr. Juri Bogdanu je posvijestio: “Životvornom snagom Duha Svetoga pozvan si u Godini milosrđa Božjega biti pastir i prorok Dobroga Pastira, Lica Božjeg milosrđa, biti prvi promicatelj tjelesnih djela milosrđa i navjestitelj duhovnih djela praštanja, pomirenja, spaseњa.” Biskup je, u ulozi Zaručnikova prijatelja, poslužitelj, a ne gospodar Božjega milosrđa, istaknuo je nadbiskup Barišić, dodajući da je biskupski štap produžena ruka bližnjima u nevolji. Nadbiskup je zatim protumačio okupljenim vjernicima značenje i simboliku biskupske službe te ređenika i sve one koji pripadaju Vojnoj biskupiji potaknuo na međusobnu ljubav, prijateljstvo s Dobrim Pastirom i otvorenost Božjoj riječi. “Riječ Božja ozdravlja naše uho, oko i srce, da možemo dobro čuti, jasno vidjeti i s ljubavlju svjedočiti milosrđe Božje. Saslušati drugoga znak je uvažavanja i jedan vid milosrđa. Slušanje Riječi Božje uključuje socijalnu i društvenu, humanu i liturgijsku dimenziju”,

istaknuo je nadbiskup Barišić. Rekavši da Vojna biskupija zahvaća sve dimenzije Domovine: kopno, more i nebo te, pozdravljujući vjernike Vojne biskupije, splitsko-makarski nadbiskup je ustvrdio: “Poslije demokratskih promjena i u slobodnoj Hrvatskoj vojnine, policace i časnike doživljavamo svojima. Čak se može reći da su oni jedna od religioznih i humanijih kategorija društva koja zavrjeđuje visoko poštovanje. To su svojevrsni redovnici i redovnice koji časno vrše svoju službu, nose uniformu i polažu prizegu. Već u Novom zavjetu toliki rimski časnici u Isusu iz Nazareta otkrivaju Radosnu vijest Kraljevstva Božjega koje daleko nadvisuje svako nacionalno kraljevstvo, kao i međunarodno Rimsko Carstvo.” Čestitavši Vojnoj biskupiji na novome biskupu, nadbiskup Barišić je čestitao i novome biskupu “na plemenitim ljudima i dobrijim vjernicima koji će zajedno s Tobom i Tvojim suradnicima još više pridonositi svijesti zajedništva, odgovornosti, poštenja i poštivanja propisa u našem društvu, a osobito živjeti svoju otvorenost i usmjerenošć prema onoj jedinoj i trajnoj Kristovoj zapovjedi ljubavi”. Na kraju propovijedi, preporučivši novoga biskupa i sve članove Vojne biskupije i cijelu Crkvu u Hrvata zagovoru Nebeske Majke, nadbiskup Barišić je poželio da svi budemo prepoznatljiv znak Lica Božjeg milosrđa u svijetu.

Nakon homilije msgr. Jure Bogdan izrekao je svoja obećanja: da će milošću Duha Sve-

toga, sve do smrti vršiti službu što mu je od apostola povjerena i što će mu se polaganjem ruku predati, da će vjerno i ustrajno propovijedati Kristovo evanđelje, da će poklad vjere, što je po predaji još od apostola uvijek i svugdje sačuvan u Crkvi, čuvati čistim i cjelovitim, da će Kristovo Tijelo, njegovu Crkvu, graditi i trajno ostati u njegovu jedinstvu sa zborom biskupa, pod vlašću nasljednika blaženoga Petra apostola, da će vjerno iskazivati posluh nasljedniku blaženoga Petra apostola, da će se kao dobar otac brinuti za sveti Božji narod, zajedno sa svojim suradnicima u službi prezbiterima i đakonima, i upravljati ga na put spasenja. Ta-koder je obećao da će, radi imena Gospodino-

va, biti ljubazan i milosrdan prema siromasima i tuđincima i prema svima koji oskudijevaju, da će kao dobar pastir tražiti zalutale ovce i ponovo ih dovoditi Gospodnjem ovčnjaku, te da će se moliti bez prestanka svemogućemu Bogu za sveti narod i besprijekorno obavljati službu vrhovnog svećeništva. Potom se izabranik prostro na tlo, a narod je pjevao litanije Svih Svetih predvođen bogoslovima Klementom Radosoljićem i Lovrom Juragom.

Uslijedilo je polaganje ruku i molitva ređenja, pri čemu je izabranik kleknuo pred glavnoga zareditelja, koji je u tišini položio ruke na glavu izabranika, a potom su isto učinili i drugi biskupi u znak kolegijalnog čina cijelo-

ga biskupskoga zbora koji prima novoga člana. Ujedno je to znak blagoslova i snage Duha Svetoga, ali i poruka: „nisi sam, ja sam s tobom”, a biskup se otvara Duhu Svetom koji sve čini novim. Zatim je glavni zareditelj položio otvoreni evanđelistar nad glavu izabranika te izmolio molitvu ređenja. U nastavku je svetim uljem u znaku križa pomazao glavu novozaređenom biskupu, te mu predao evanđelistar da evanđelje naviješta riječu i životom.

Nadbiskup Barišić je biskupu Bogdanu na ruku stavio prsten s motivom starokršćanskog križa iz 6. st. koji je pronađen u Donjem Docu, a dar je biskupove rodbine s očeve strane. Stavio mu je i mitru, koja je s misnicom i štolom dar rodbine novoga biskupa s majčine strane. Također novom biskupu je predan štap, dar braće i sestara novoga biskupa, a potom je novozaređeni biskup simbolično sjeo na stolac ispred olтарa, a okupljeni su ga pozdravili pljeskom. Dok je zbor pjevao skladbu „Na slavu Božju”, nadahnutu gesлом novozaređenog biskupa, za koju je tekst napisao don Ante Mateljan, a glazbu Šime Marović, biskup Bogdan je s glavnim zarediteljem, suzarediteljima, i s nazočnim biskupima razmijenio cjelov mira. Prsni križ (pektorale) novomu biskupu darovali su svećenici-studenti i poglavari iz Papinskog hrvatskog zavoda sv.

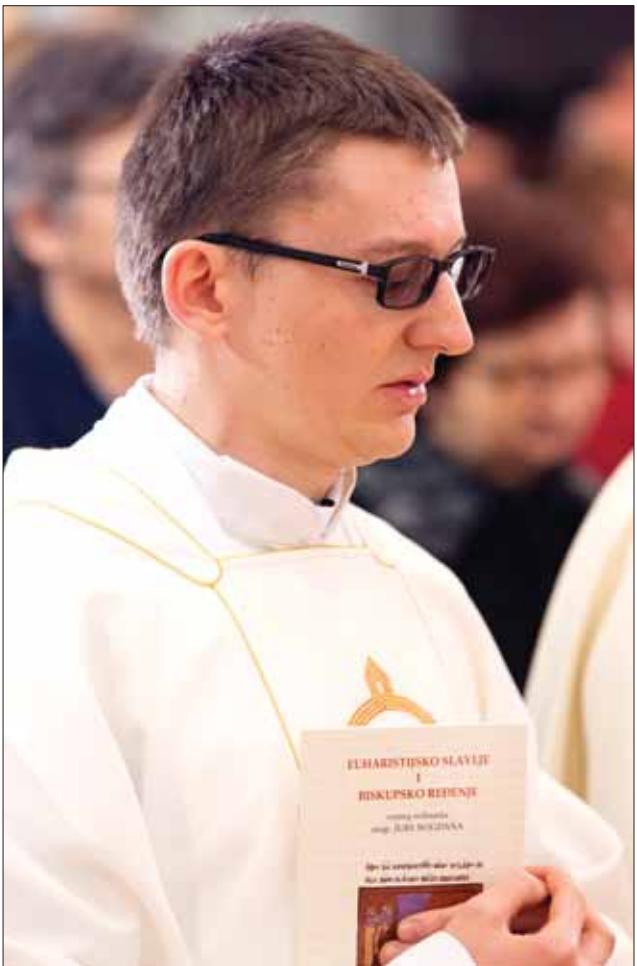

Jeronima u Rimu. Svom novom biskupu, vojni i policijski kapelani su darovali kalež koji se koristio u misi ređenja. Nakon popričesne molitve, otpjevan je himan „Tebe Boga hvalimo“ za vrijeme kojeg je novozaređeni biskup, uz pratnju msgr. Barišića i suzareditelja prošao kroz crkvu dijeleći svoj blagoslov.

Pred kraj misnog slavlja, u ime Hrvatske biskupske konferencije novome biskupu čestitao je njezin predsjednik zadarski nadbiskup Želimir Puljić. Posebno je zahvalio biskupu Jurju Jezerincu za odano i vjerno obnašanje službe prvog vojnog ordinarija u teškom i zahtjevnom vremenu. Čestitajući novom vojnem ordinari-

ju, nadbiskup Puljić rekao je da preuzima pastoralnu skrb u Vojnoj biskupiji koja se rađala u teškom vremenu obrane Domovine te, prije nego je dekretom Svetе Stolice bila osnovana, ona je već bila zaživjela petogodišnjom službom „Ravnateljstva za dušobrižništvo vojnika“ koje je vodio msgr. Jezerinac, a koji je nakon potписанog „Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske“, 20. ožujka 1998. imenovan prvim vojnim ordinarijem u RH. Nadbiskup Puljić istaknuo je i simboliku što je Vojna biskupija pod zaštitom Gospe velikoga hrvatskog krsnog zavjeta čiji se pralik čuva u Muzeju u Splitu. „U ime kolega hrvatskih biskupa, že-

lim Vam srdačnu dobrodošlicu u zbor naše biskupske konferencije. Budite nam dobar suradnik i mudar savjetnik“, istaknuo je predsjednik HBK, dodajući: „Neka Vas Marija, Majka Crkve i majka biskupa i svećenika prati svojim zagovorom i pomaže u odgovornoj službi poučavanja i odgajanja u vjeri. Ona je ulijevala sigurnost i snagu našim hrabrim braniteljima, pa su s krunicom oko vrata stali na braniku Domovine. A sveti Jure, neustrašivi Božji vitez koga ste stavili i u svoj grb, zaštitnik vitezova i vojnika, ratara i pastira neka Vas krije da naviještate trajne i vječne vrednote pred suvremenim krivim antropologijama i ideologijama koje i danas šire poluistine o čovjeku i svijetu.“ U ime hrvatskih biskupa nadbiskup Puljić darovao je biskupu Bogdanu sliku sa Zrinjevcu iz Zagreba.

Riječ zahvalnosti izrekao je i dosadašnji vojni biskup Juraj Jezerinac. „Ovo je trenutak milosti kojom dragi Bog dodiruje jednu svoju ljubljenu zajednicu, Crkvu koja se nalazi u Hrvatskoj vojsci i policiji. Ova milost je njegov dodir, a dodir je vidljiv po izboru, imenovanju, posvećenju i postavljanju novog vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana“, rekao je biskup Jezerinac. Osvrćući se pak na svoju službu vojnoga biskupa, kazao je da je vrijeme njegova služenja vrijeme početaka Vojne biskupije, mnogih

pitanja, dilema, promišljanja i traženja, vrijeme oblikovanja Vojnog ordinarijata, stvaranja suodnosa s redovitim crkvenim dijecezama i mjesnim biskupima, vrijeme prvih sustavno pastoralnih dodira s vojnicima, časnicima i dočasnicima, policajcima, osobljem osobito dvaju ministarstava (obrane i unutarnjih poslova); vrijeme nade, posrtaja, optimizma i osobito velikog pouzdanja u ljudsku dobrotu i duboku potrebu Boga u onima zbog kojih je ustanovljena i postoji Vojna biskupija. „Vrijeme je to kada se kao duboka bol osjećala rana naših hrvatskih branitelja, rana koja je krvarila toliko i tako da

joj kraja nismo vidjeli. Ipak, sve ovo bilo je meni i mojim suradnicima izvor nade, govor o smislu postojanja ove biskupije kao i prostor u kojem smo smjeli i mogli zagrliti toplinom Božjeg srca sve što je kruta stvarnost Domovinskog rata prouzročenog srpskom agresijom i hladnim ljudskim srcima učinila.“ Biskup je posebnu zahvalu izrekao dosadašnjim suradnicima, vojnim i policijskim kapelanim, Samostalnom odjelu za potporu MORH-a i Samostalnoj službi MUP-a za suradnju, kao i svim vojnicima i policajcima, djelatnicima Ministarstava obrane i unutarnjih poslova, svim suradnicima, kao i

onima koji su s njim i za njega molili. U zahvali se spomenuo i svih medija koji imaju neprocjenjivu ulogu u govoru istine i stvaranju slobode koju istina rađa.

Svim okupljenima obratio se i novi vojni ordinarij Jure Bogdan koji je na početku svoga govora zahvalio Bogu na svemu dosadašnjem u životu: na zdravim kršćanskim korijenima iz Donjega Doca, na domu i hrvatskoj domovini, na Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, na svim ljudima koje je Božja providnost stavila na njegov životni put, na daru vjere, na daru svećeničkog zvanja, na mnogim dobrima kojima ga je Gospodin u životu obilno obdario. Prisjetio se potom mnogih odgojitelja i nastavnika, od dje-

tinjstva do svećeničkog i biskupskog ređenja, no s posebnom zahvalnošću i s osjećajima duroke zahvalnosti spomenuo je svoje duhovne učitelje čiji zemni ostaci počivaju u kripti konkatedralne crkve, a to su dvojica splitsko-makarskih nadbiskupa Frane Franjić i Ante Jurić. K tomu je dodao kako su mu primjeri „mučenika evanđelja i vjernosti Petrovu nasljedniku” bl. Alojzije Stepinac, neslomivi karakter biskupa Ćirila Banića, mučenik svete potvrde bl. Miroslav Bulešić te mnogi hrabri pastiri i svjedoči vjere u XX. stoljeću, bili i jesu poticaj, kako živjeti i svjedočiti svoju vjeru, u zgodno i nezgodno vrijeme. Nadalje, biskup Bogdan je izrekao zahvalu papi Franji na imenovanju, kao i

zareditelju i suzarediteljima, te svim hrvatskim i drugim biskupima koji su mu u službi Zavoda sv. Jeronima i iskazivali veliko povjerenje, a danas u biskupstvu, moleći se Duhu Svetome na njega položili ruke. Izrekao je i zahvalušvim nazočnima, a posebno svećenicima studentima, sadašnjima i bivšima iz Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima, kao i kolegama, rektorima članovima Kolegija papinskih zavoda u Rimu na čelu s predsjednikom rektorm Kanadskog papinskog zavoda p. Erickom Silvestreom.

„Novu životnu dionicu pozvan sam evanđeoski živjeti i kršćanski svjedočiti u Vojnome ordinarijatu u Republici Hrvatskoj u eklezijalnom zajedništvu s univerzalnom Crkvom. Moj glavni zadatak je dušobrižnička skrb za vjernike katolike pripadnike oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske. Računam u prvoj redu na moje svećenike iz Vojnog ordinarijata koji su danas ovdje u koncelebraciji i koji su svoju ljubav, sinovsko poštovanje i odanost prema svome novom biskupu iskazali kaležom s kojim smo danas slavili presvetu Euharistiju. Računam na sve vojnike, časnike i redarstvenike s njihovim obiteljima. U molitvenoj zahvalnosti za svaki Božji dar u životu, s posebnim poštovanjem spominjem se danas svih hrvatskih branitelja, kako živih tako i preminulih. U svojoj biskupskoj službi računam na sve ljude dobre volje kojima je stalo do boljštika i duhovnog napretka naše zemaljske domovine. Uvijek s jasnim ciljem: Per visibiliam ad invisibilium! Izgraditi živu Crkvu, čestite zrele katolike koji će biti kvasac dobra u ovome svijetu, „duša ovoga svijeta”, odlični građani hrvatskog društva”, poručio je biskup Bogdan te zaklju-

čio: „Želio bih biti pastir, otac i brat povjerenih mi duša, dnevno snažen Božjom riječju i Tijelom njegovim, u duhu Drugoga vatikanskoga sabora koji je zaključen prije 50 godina, u duhu kanona Kristove Crkve „sub Petro et cum Petro”. U novoj službi, želio bih biti predvodnik Božjeg naroda koji mi je povjeren, u duhu i stilu Božanskog učitelja. Želim da Božja riječ bude svjetiljka mojim stopama i svima koji su povjereni mojoj pastirskoj skrbi. Zahvaljujem svima koji ste na bilo koji način pridonijeli današnjem slavlju, poglavito vama koji nas preko elektroničkih medija povezujete s mnogima koji nisu s nama u ovoj konkatedralnoj crkvi. Molite se za mene. A ja, u biskupskoj službi, Bože sačuvaj da bih se ičim dičio osim križem Gospodina našeg Isusa Krista po kojem nam je spasenje i otkupljenje. Moje poslanje povjeravam Majci Crkve, Gospodini od milosti, presvetoj Djevici. Omnia ad maiorem dei gloriam. Sve na veću slavu Božju”, rekao je na kraju biskup Bogdan.

Potom je izrekao tri blagoslovna zaziva te svima udijelio blagoslov. Euharistijsko slavlje zaključeno je pozdravom Domovini himnom „Lijepa naša” te pozdravom Nebeskoj Majci s pjesmom „Zdravo Djeko”.

Euharistijsko slavlje pjevanjem je uveličao združeni zbor koji su činili Mješoviti prvostolni zbor sv. Dujma, Split, Mješoviti zbor konkatedrale sv. Petra, Split, Mješoviti zbor župe Gospe Fatimiske, Blatine-Škrabe, Split, Mješoviti zbor župe sv. Marka, Makarska, Klapa HRM-a „Sv. Juraj” i Klapa hrvatske policije „Sv. Mihovil”. Pjevanjem je ravnao mo. don Šime Marović, kapelnik splitske prvostolnice i kanonik Prvostolnog kaptola, Split, a na orguljama je pratilo prof. Mirko Jankov. ■

Propovijed splitsko-makarskoga nadbiskupa msgr. Marina Barišića

1. Braćo i sestre općeg svećeništva po sv. krštenju, braćo svećenici po milosti reda prezbitera, braćo po daru i odgovornosti biskupstva, poštovani predstavnici društvenih vlasti i institucija, dragi časnici, dočasnici, vojnici, policajci i svi vi, draga braćo i sestre u Domovini i inozemstvu koji nas pratite posredstvom Hrvatske televizije, Hrvatskoga katoličkog radija i Radio Marije, sve vas srdačno pozdravljam!

Svečani zaziv Duha Svetoga, čitanje bule Petra naših dana - pape Franje, brojna prisutnost nositelja crkvenih i državnih uloga kao i nazočnost rodbine, prijatelja i puka Božjega svjedoči o važnom i uzvišenom događaju za našu Crkvu i domovinu Hrvatsku: a to je ređenje msgr. Jure Bogdana, novoimenovanog vojnog ordinarija. Zato srdačno pozdravljam Tebe, dragi don Jure! Vjerujem da ćeš, ono što je dosadašnji prvi ordinarij msgr. Juraj Jezerinac uspješno započeo i vodio, i Ti isto tako nastaviti unaprjeđivati skrb i dušobrižničku ulogu Vojnog ordinarijata u izgradnji našega društva.

2. Don Jure, potječeš iz malih, ali slavnih Poljica. Rođen i kršten, pozvan i zaređen si za svećenika na naslov Splitsko-makarske nadbiskupije. Zahvalni smo za Tvoje pastoralno i odgojno djelovanje u našoj Nadbiskupiji i ponosni na Tvoje dugogodišnje rektorsko služenje Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu.

Određen poljičkim geografskim podnebljem i duhovnim ozračjem, nosiš u sebi gene bogoljubla, čovjekoljubla, domoljubla. Poput čvrstog mosorskog dolita odlikuje te ustrajnost i toplina otvorenosti, gostoprимstva, uslužnosti, posvećene pažnje i vremena za druge. Onaj koji Te je u skrovitom Docu prepoznao i pozvao u svoje svećeništvo, uputio Ti je poziv u pozivu na veće i dublje prijateljstvo. Ponekad ga ne razumijemo ili ne čujemo dobro, ali On zna navrati i ne zaboravlja svoje. Danas ulaziš u Crkvu kao svećenik don Jure, a biskupskim ređenjem izaći ćeš s većim "činom" – darom punine svetog reda, kao apostol i otac koji je brat, prijatelj i učitelj.

3. Sigurno se pitaš: Što ću biti? Tko je biskup? Na ta pitanja i mi, Tvoja starija braća, trudimo se davati svoj osobni, zreliji odgovor. Umirovljeni papa Benedikt XVI. reče: "...svjestan sam da lađa Crkve nije moja, nije naša, nego je Njegova. On je sigurno vodi i po ljudima koje izabire."

Sveti Grgur Veliki upozorava da u ovoj službi čovjek trajno treba biti svjestan svoje ne-

dostojnosti. Na to nas podsjeća i svako euharijsko slavlje. I svakodnevni zaziv molitve časoslova: "Bože u pomoć mi priteci! Gospodine pohiti da mi pomognes!" U obredu biskupskog ređenja, u pitanjima Crkve, svjesni sebe, naše slabosti ali i Božje milosti, na kraju upita ispovedamo svoju vjeru: "Hoću, s Božjom pomoću!" "Deus facit, homo fit!", reče sv. Irenej. Bog te nastavlja stvarati, čovječe, trajno rasteš!

4. Riječ Božja, koja nam je naviještena uvedi nas u dar i otajstvo biskupskog služenja. Krist je izvor i temelj našega poziva i poslanja. Prorok Izaija, u prvom čitanju osvjetjava proročko poslanje. Životvornom snagom Duha Svetoga pozvan si u Godini milosrđa Božjega biti pastir i prorok Dobroga Pastira, Lica Božjeg milosrđa, biti prvi promicatelj tjelesnih djela milosrđa i navjestitelj duhovnih djela praštanja, pomirenja, spasenja. Milosrđe Božje je, kako naglašava papa Franjo, jedina terapija i lijek današnjeg sebičnog, zatvorenog, samodostatnog, nasilnog svijeta i društva. Samo milosrdna ljubav liječi, ozdravlja, uskršava, spašava. I papa Franjo Te pozvao u buli imenovanja, koju smo netom čuli, da svoju biskupsku službu vršiš "marljivo, mudro, razborito i iznad svega s ljubavlju, koja je osobita krepost pastira, jer pastirsku službu onoliko vršimo koliko volimo."

5. Tko je i kakva je služba biskupa, najbolji odgovor pruža Onaj koji nas poziva, Onaj čija je Crkva i u čije ime djelujemo. On nam u današnjem evanđelju otkriva istinu o nama, Njegovim učenicima - apostolskim nasljednicima, i istinu o samom sebi: "Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas" (v. r. 16). Isus Krist svjedoči ljubav kojom ga ljubi Otac i kojom On sam ljubi nas svoje učenike. "Kao što je mene ljubio Otac, tako sam i ja ljubio vas." Ljubav rađa prijatelje, a ne sluge. Dragi don Jure, polaganjem ruku u apostolskom nasleđu, snagom Duha Svetoga, ruke zareditelja i braće biskupa vidljivi su znak Kristove produžene ruke u vremenu, znak Njegova milosnog dara prijateljstva, blizine, ohrabrenja, povjerenja. U vojnoj-časničkoj strukturi, gdje se poštije zapovijed, još bolje ćeš razumjeti ovu Gospodinovu jedinu i novu zapovijed: "Ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio... Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge" (Iv 15, 12.17). Prije negoli izda zapovijed, Krist primjer daje.

6. Da bismo trajno ostali u Njegovoj ljubavi, izvoru slobode, potrebno je Njega slušati, valja nam dopustiti da Njegova riječ boravi u našem životu, trebamo u njoj pronaći duhov-

ni krov nad glavom. Zato će, brate, danas nad tvojom glavom biti otvoreno Evandželje da ga slušaš, takoreći, srcem u uhu, da budeš jutarnja straža - prorok Radosne vijesti, da budeš neu-morni navjestitelj Krista raspetoga i uskrsloga. Riječ Božja ozdravlja naše uho, oko i srce, da možemo dobro čuti, jasno vidjeti i s ljubavlju svjedočiti milosrđe Božje. Saslušati drugoga znak je uvažavanja i jedan vid milosrđa. Slušanje Riječi Božje uključuje socijalnu i društvenu, humanu i liturgijsku dimenziju. Neka Tvoje prijateljstvo s Dobrim Pastirom i ljubav prema braći i sestrama uvijek raste iz prijateljstva i ljubavi otvorena Evandželja.

7. I simbolika obreda ređenja uvodi nas u narav biskupske službe. Prsten koji biskup prima znak je vjerne zaručničke ljubavi prema Crkvi. No ipak, moramo biti svjesni da je Gospodin jedini Zaručnik svoje Crkve. On je iz ljubavi za nju razapet i uskrsnuo. Biskup je u ulozi Zaručnikova prijatelja, poslužitelj, a ne gospodar Božjega milosrđa. To govori i Tvoje biskupsko geslo: "Sve na veću slavu Božju!" Biskupski štap simbol je obrane drugih, a ne od drugih, u duhu Gospodinova primjera: "Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje" (Iv 15, 13). Štap je zapravo produžena ruka bližnjima u nevolji. Zato je na vrhu savijen, da se zaustavimo i prgnemo nad nevoljama braće i sestara, da se mogu što bolje uhvatiti rukom za štap, ustati i hoditi!

8. Don Jure, Tvoja biskupija zahvaća sve dimenzije Domovine: kopno, more i nebo. Stoga pozdravljam sve ovdje nazočne vjernike Vojnog ordinarijata. Poslije demokratskih promjena i u slobodnoj Hrvatskoj vojниke, policajce i časnike doživljavamo svojima. Čak se može reći da su oni jedna od religioznijih i humanijih kategorija društva koja zavrjeđuje visoko poštovanje. To su svojevrsni redovnici i redovnice koji časno vrše svoju službu, nose uniformu i polažu prisegu. Već u Novom zavjetu toliki rimski časnici u Isusu iz Nazareta otkrivaju Radosnu vijest Kraljevstva Božjega koje daleko nadvisuje svako nacionalno kraljevstvo, kao i međunarodno Rimsko carstvo.

9. Sjetimo se rimskog časnika koji dolazi Isusu i moli za ozdravljenje svoga sluge. Nazočni ga preporučuju govoreći: "Dostojan je da mu to učiniš, jer voli naš narod, i sinagogu nam je sagradio" (Lk 7, 4-5). Brine se čak za svoga slугa, brani interes malog čovjeka i uvažava različitost. I na tuđem terenu ovaj časnik ostaje na terenu ljudskosti. Ali ono što je zadivilo Isusa jesu časnikove riječi koje on u tom susretu s Isusom izgovara, a mi ih pokušavamo učiniti svojima na svakom euharistijskom slavlju: "Gospodine,

nisam dostojan da uđeš pod krov moj... nego reci riječ da ozdravi sluga Tvoj... Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod sobom vojнике, pa reknem jednomu: 'Idi!' - i on ode, drugomu: 'Dođi!' - i on dođe, a sluzi svomu: 'Učini to!' - i učini" (LK 7, 6.8-9). A Isus zadivljen njegovim logikom reče onima koji su išli za Njim: "Kažem vam, ni u Izraelu ne nađoh tolike vjere."

A kako ne spomenuti i onog drugog rimskog časnika s dugim iskustvom razapinjanja osuđenika koji, dok promatra Krista kako umirući opršta svima, potresen priznaje: "Zaista, ovaj bijaše Sin Božji!" (Mk 15, 39). Nikakvo čudo da je i prvi kršćanin, obraćeni poganin - nežidov - upravo rimski časnik Kornelije sa svojom obitelji (Dj 10).

10. Gospodo vojnici i redarstvenici, následnici ste ovih časnih svetopisamskih likova. Čestitam vam na novom biskupu Juri! Brate Jure, čestitam i Tebi na plemenitim ljudima i dobrom vjernicima koji će zajedno s Tobom i Tvojim suradnicima još više pridonositi svijesti zajedništva, odgovornosti, poštenja i poštivanja propisa u našem društvu, a osobito živjeti svoju otvorenost i usmjerenost prema onoj jedinoj i trajnoj Kristovoj zapovjedi ljubavi.

Neka Te riječi imenovanja pape Franje i molitva sabrane Crkve Duhu Svetom obdari mudrim srcem koje zna slušati. Slušati Riječ Božju i saslušati čovjeka. Želimo da Tvoje biskupsko služenje prate mudre riječi jednog duhovnika: "Ako usporiš, zaustaviti će se; ako se obeshrabriš, uplašiti će se; ako sjedneš, zaspati će; ako dvojiš, postat će beznadni; ako kritiziraš, razarat će. Ali ako ideš ispred, preteći će te; ako daš ruku, život će dati, i ako moliš, postat će sveti."

11. A Ti, Djevice Marijo, Majko apostolskog zajedništva, Gospe velikog hrvatskog krsnog zavjeta, zaštitnice našeg Vojnog ordinarijata, koja si u svom životu pažljivo slušala i s ljubavlju u srcu pohranjivala Riječ Božju, prati biskupa Juru i sve nas biskupe, da milosni dar, snagom Duha Svetoga, trajno bude djelatan u našem pozivu i poslanju; da poput Tebe, Majko, danas i svakodnevno mognemo reći svoj fiat - Evo me Gospodine! Da u ovoj svetoj Godini milosrđa, mi, pastiri, vjernici s vama, a za vas biskupi, vama i među vama, draga braćo i sestre, budemo prepoznatljiv znak Lica Božjeg milosrđa. Tako neka bude, molimo te Gospodine. Amen! ■

Pozdrav predsjednika HBK nadbiskupa msgr. Želimira Puljića

30. studenoga 2015. iz Apostolske nunciature stiglo je priopćenje da je Sveti Otac, papa Franjo, prihvatio odreknuće od službe msgr. Jurja Jezerinca te imenovao vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj msgr. Juru Bogdana, dosadašnjeg rektora Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu. Rekli bismo onako na prvu: „Jure poslije Jurja“. Netko bi se mogao zapitati je li to pravilo da na čelu Vojne biskupije bude netko tko nosi časno ime „omiljenog vojničkog sveca, u odori viteza, na bijelom konju i s mačem u ruci“. Ili se pak radi o pukoj slučajnosti. Ne kanim odgovarati na to retoričko pitanje, već dok još razmišljamo o znakovitosti i svetosti događaja ređenja novog biskupa, nasljednika svetih apostola, u ovoj svečanoj prigodi želim izreći u osobno ime, kao i u ime biskupa Hrvatske biskupske konferencije iskrenu zahvalu i čestitku.

Čestitam i zahvaljujem najprije Vama,

preuzvišeni msgr. Jezerinac, za Vaše odano i vjerno obnašanje službe prvog vojnog ordinarija u teškom i zahtjevnom vremenu. U isto vrijeme izričem čestitku i Vašem nasljedniku msgr. Juri Bogdanu, na koga ste danas kao suposvetitelj položili svoje ruke. Čestitam i ovoj časnoj nadbiskupiji i metropoliji Splitsko-makarskoj na čelu s njezinim nadbiskupom i metropolitom msgr. Marinom Barišićem, na daru novog biskupa.

Preuzvišeni biskupe Bogdane,

Već sam Vas pozdravio u siječnju u Zagrebu, u prigodi izvanrednog zasjedanja hrvatskih biskupa. S radošću to činim i kod ove svečanosti kad ste pred svojim rediteljem javno obnovili obećanja koja Crkva od vas očekuje. Uvijek je dirljivo sudjelovati na obredima ređenja koja su svojevrsna teodrama u kojoj osjećamo ljudsku, ali i onu vrhunaravnu, božansku dimenziju koja daje snagu i podlogu našem zvanju i poslanju. Vi preuzimate pastoralnu skrb u Vojnoj biskupiji koja se rađala u teškom vremenu obrane Domovine, te prije nego je dekretom Svetе Stolice bila osnovana, ona je već bila zaživjela petogodišnjom službom „Ravnateljstva za dušobrižništvo vojnika“, koje je vodio Vaš predšasnik msgr. Juraj Jezerinac, koji će nakon potписанog „Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske“ (1996.), 20. ožujka 1998. biti imenovan prvim vojnim ordinarijem u RH.

Vi sada, preuzvišeni gospodine Bogdane, preuzimate kormilo te Vojne biskupije koja je pod zaštitom Gospe koja je od početka, otkad smo se kao narod i kao Crkva rađali, bila „Majka Crkve i roda našega“. Stoga smo taj najstariji marijanski lik s oltarne pregrade iz katedrale sv. Marije u Kninu nazvali „Gospom velikoga hrvatskoga krsnog zavjeta“. Taj romanički zabat, naime, iz druge polovice XI. stoljeća, koji se čuva ovdje u Splitu, u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika, svjedoči da nam je „Gospa sačuvala vjeru i lozu našu“ (I. Meštrović). U tome danas otkrivamo znakovitost Vaše službe i novog zaduženja. Kao sin ove stare i časne metropolije, u kojoj je u središtu Solinsko prasvetište, koje je gradila kraljica Jelena, Vi preuzimate vodstvo biskupije pod Gospinom zaštitom.

U svojoj nedavnoj jutarnjoj propovijedi, od 22. siječnja ove godine, papa Franjo je istakao da su „biskupi stupovi Crkve za koje vjernici moraju moliti“. A oni sami prvenstveno su „ljudi molitve i nisu neki privatni vjernici, već svjedoci Krista Uskrsnuloga“. Njima je Gospodin povjerio čuvati poklad vjere te prosuđivati i na prikladan način nalagati što se ima vjerovati.

Biskupstvo pak kao zajedništvo apostolskih našljednika na otajstven način umreženo je u šire zajedništvo Božjeg naroda. U ime kolega hrvatskih biskupa, želim Vam srdačnu dobrodošlicu u zbor naše biskupske konferencije. Budite nam dobar suradnik i mudar savjetnik.

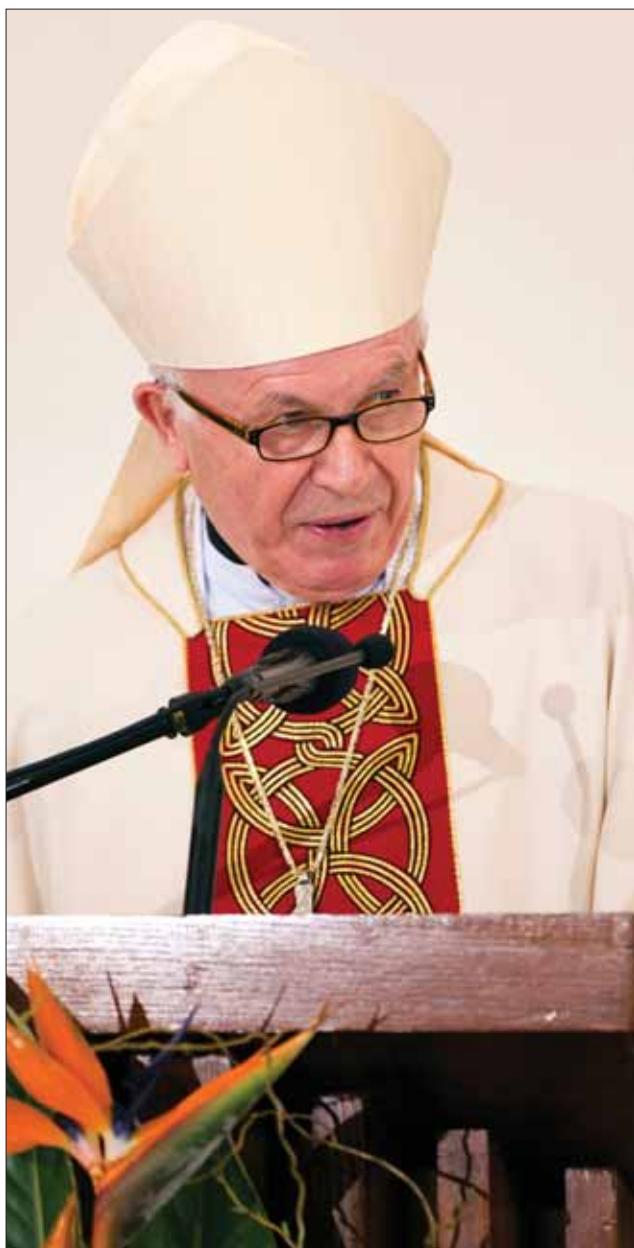
Neka Vas Marija, Majka Crkve i majka biskupa i svećenika prati svojim zagovorom i pomaže u odgovornoj službi poučavanja i odgajanja u vjeri. Ona je ulijevala sigurnost i snagu našim hrabrim braniteljima, pa su s krunicom oko vrata stali na braniku Domovine. A sveti Jure, neustrašivi Božji vitez koga ste stavili i u svoj grb, zaštitnik vitezova i vojnika, ratara i pastira, neka Vas krijepi da naviještate trajne i vječne vrednote pred suvremenim krivim antropologi-

jama i ideologijama koje i danas šire poluistine o čovjeku i svijetu.

Zadatci Vam mogu izgledati naporni, izazovni i teški. Ali, ne bojte se. Niste sami. Uz biskupe i svećenike, redovnice i redovnike tu su i zauzeti vjernici laici koji će Vas pratiti svojim molitvama i savjetima. Ne gubite, dakle, daha, već poput Petra na Isusovu riječ „bacajte mrežu“ (Lk 5, 5) i „svu svoju brigu povjerite njemu“ (1 Pt 5, 7).

Uz prigodni dar slike sa Zrinjevcem iz Zagreba koju Vam daruju hrvatski biskupi, izričem Vam još jednom iskrenu dobrodošlicu u zbor Hrvatske biskupske konferencije, kao i srdačne čestitke za današnji dan s molitvom neka Vas Gospodin blagoslov i čuva. ■

Gовор умироvljenog vojnog ordinariја msgr. Jurja Jezerinca

Dragi vojni biskupe msgr. Bogdane, uzoriti Nadbiskupe, poštovani nadbiskupi, biskupi, braćo svećenici, redovnici i redovnice, časni Narode Božji

Ovo je trenutak milosti kojom dragi Bog diruje jednu svoju ljubljenu zajednicu, Crkvu koja se nalazi u Hrvatskoj vojsci i policiji.

Ova milost je njegov dodir, a dodir je vidljiv po izboru, imenovanju, posvećenju i postavljanju novog vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana.

Zahvaljujem dragom Bogu što je preko Svetog Oca zapovjedio glavnom zareditelju msgr. Marinu Barišiću te suzarediteljima: uzoritom ocu nadbiskupu Josipu Bozaniću i meni kao bivšem vojnog ordinariju, rekavši: „pomaži njega“.

Vrijeme mojeg služenja je vrijeme početaka Vojne biskupije, mnogih pitanja, dilema, promišljanja i traženja. Vrijeme oblikovanja Vojnog ordinarijata, stvaranja suodnosa s redovitim crkvenim dijecezama i mjesnim biskupima, vrijeme prvih sustavno pastoralnih dodira s vojnicima, časnicima i dočasnicima, policajcima, osobljem osobito dvaju ministarstava (obrane i unutarnjih poslova); to je vrijeme nade, posrtaja, optimizma i osobito velikog pouzdanja u ljudsku dobrotu i duboku potrebu Boga u onima zbog kojih je ustavljena i postoji Vojna biskupija.

Vrijeme je to kada se kao duboka bol osjećala rana naših hrvatskih branitelja, rana koja je krvarila toliko i tako da joj kraja nismo vidjeli. Ipak, sve ovo bilo je meni i mojim suradnicima izvor nade, govor o smislu postojanja ove biskupije kao i prostor u kojem smo smjeli i mogli zagrliti toplinom Božjeg srca sve što je kruta stvarnost Dobovinskog rata prouzročenog srpskom agresijom

i hladnim ljudskim srcima učinila.

Poštovana braćo i sestre, neću vrednovati svoje vrijeme, svoj rad, a niti rad Vojne biskupije. Ovdje mogu ponoviti Isusove riječi: „Sluge smo neznatne, učinimo samo svoju dužnost“ (Lk 17, 10). To će mnogo objektivnije jednog dana učiniti povjesničari. Ono što oni možda ipak neće zamijetiti to je nutarnji mir i nemir, strepnja i briga koje su ispunjale moje srce i srce svih mojih suradnika za svakog vojnika i policajca, hrvatskog branitelja i njegove mnogostrukе rane koje su posljedica njihove beskrajne ljubavi prema Domovini i slobodi.

Napominjem da su ispočetka branitelji bili sva pastoralna briga Vojne biskupije, a ministarstvo kao struktura kasnije je nastalo i povjerenje je HBK.

Želim, braćo i sestre, pred vama koji ste danas ovdje, i svima koji pratite ovaj događaj putem elektroničkih medija,

zahvaliti Bogu Ocu onako kako to čini čovjek koji mu sve duguje;

zahvaliti Isusu Kristu kao svojem suputniku i osobi koja me nastanjuje dublje od mene samoga;

zahvaliti Duhu koji mi je davao preko svake mjere ljubav prema slabima; zahvaliti Gospu onako kako dijete doživjava majku;

zahvaliti Crkvi onako kako odrasla i svjesna osoba doživjava mjesto i snagu svoje sveukupne novosti u Kristu Isusu;

zahvaliti mojim dragim nadbiskupima, Nje-

govoj ekscelenciji Nunciju, biskupima, redovničkim provincijalima i provincijalkama, svojim dragim suradnicima, a posebno kapelanimi i pomoćnicima vojnih i policijskih kapelana;

zahvaliti Samostalnom odjelu za potporu MORH-a i Samostalnoj službi MUP-a za suradnju;

zahvaliti svim vojnicima i policajcima, dješatnicima Ministarstava obrane i unutarnjih poslova;

zahvaliti gospodi zapovjednicima, načelnicima Glavnog stožera OS, načelnicima policijskih uprava i postaja;

zahvaliti mojim najbližim suradnicima (generalnom vikaru i vikaru za pastoral);

zahvaliti svima vama koji ste sa mnom molili i za mene molili.

Zahvaljujem Narodu Božjem koji me je pratio, ponekad se možda lјutio zbog mojih stavova ili se zbog njih radovao.

Moja zahvalnost svim medijima koji imaju neprocjenjivu ulogu u govoru istine i stvaranju slobode koju istina rađa.

Ostaje mi na kraju poželjeti i moliti da novi Vojni ordinarij bude vidljiva prisutnost Božjega milosrđa, kako Bog ljubi svoju Crkvu.

Znam da će ga dragi Bog u tome pomagati, oblikovati i podržavati. A moje je moliti i zahvaljivati, ostati povezan i na raspolažanju za sve dobro, ako još negdje mogu nešto dobro učiniti.

Hvala vam svima! ■

Govor novog vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana

Braćo i sestre,

biskupskim imenovanjem i danas ređenjem ulazim u novo razdoblje života s osjećajima novih obveza i odgovornosti, ali i izazova što ih Gospodin pred me stavlja.

Zahvaljujem Bogu na svemu dosadašnjem u životu: na zdravim kršćanskim korijenima iz Donjega Doca, na domu i hrvatskoj domovini, na Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, na svim ljudima koje je Božja providnost stavila na moj životni put, na daru vjere, na daru svećeničkog zvanja, na mnogim dobrima kojima me je Gospodin u životu obilno obdario...

Uz mnoge izvrsne odgojitelje i nastavnike, od djetinjstva do svećeničkog ređenja i sve do danas, ne mogu ovdje ne spomenuti s osjećajima duboke zahvalnosti moje duhovne učitelje kojih zemni ostaci počivaju u kripti ove konkatedralne crkve, a to su dvojica splitsko-makarskih nadbiskupa: Frane Franić i Ante Jurić. Primjeri "mučenika evanđelja i vjernosti Petrovu nasljedniku" bl. Alojzija Stepinca, neslomivog karaktera biskupa Čirila Banića, mučenika sv. potvrde bl. Miroslava Bulešića te mnogih hrabrih pastira svjedoka vjere u XX. stoljeću, bili su mi i jesu poticaj, kako živjeti i svjedočiti svoju vjeru, u zgodno i nezgodno vrijeme.

Zahvalan sam papi Franji na iskazanom povjerenju što me je imenovao biskupom. Zahvaljujem mome zareditelju splitsko-makarskome nadbiskupu Marinu Barišiću, suzarediteljima kardinalu Josipu Bozaniću i biskupu Jurju Jezerincu, svim hrvatskim i drugim biskupima koji su me očinski, bratski i prijateljski primali u službi rektora Zavoda sv. Jeronima i iskazivali mi veliko povjerenje, a danas ste, braćo u biskupstvu, moleći se Duhu Svetome na mene položili ruke.

Zahvaljujem vama, draga braćo vjernici i svećenici iz moje matične Splitsko-makarske nadbiskupije, svih biskupija hrvatskoga govornog područja i drugih država, predstavnicima vojnih ordinarijata iz više europskih država, posebice vama, draga braćo svećenici studenti, sadašnji i bivši, iz Papinskoga hrvatskog zavoda svetog Jeronima...

Con grande piacere ringrazio per la partecipazione a questa liturgia solenne i miei amici e colleghi rettori dei Collegi ecclesiastici di Roma con il loro presidente rettore del Pontificio Collegio Canadese, padre Erick Silvestre.

Nuvol ţivotnu dionicu pozvan sam evanđeoski živjeti i kršćanski svjedočiti u Vojnom ordinarijatu u Republici Hrvatskoj u eklezijalnom zajedništvu s univerzalnom Crkvom. Moj glavni

zadatak je dušobrižnička skrb za vjernike katolike pripadnike oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske. Posebnost Vojnog ordinarijata, u odnosu na druge biskupije, je djelovanje uskladeno s Ministarstvom obrane i Ministarstvom unutarnjih poslova koji se posebice brinu za javni red i mir, za sigurnost svih stanovnika Republike Hrvatske. Rado i sa zahvalnošću danas ističem veliku moralnu potporu koju sam doživio kod imenovanja biskupom u studenome prošle godine sve do današnje sv. Mise ređenja, od građanskih, političkih, kulturnih i vojnih vlasti, poglavito iz Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova. Čvrsto vjerujem da ćemo udruženim snagama, u razumijevanju i dijalogu, u slobodi i poštovanju nadležnosti, pridonositi duhovnome dobru i rastu svih koji su pod jurisdikcijom vojnoga ordinarija i time izgradnji hrvatskoga društva u cijelini.

Računam u prvoj redu na svoje svećenike iz Vojnog ordinarijata koji su danas ovdje u koncelebraciji i koji su svoju ljubav, sinovsko poštovanje i odanost prema svome novom biskupu iskazali kaležom s kojim smo danas slavili presvetu Euharistiju. Računam na sve vojниke, časnike i redarstvenike s njihovim obiteljima. U molitvenoj zahvalnosti za svaki Božji dar u životu, s posebnim poštovanjem spominjem se danas svih hrvatskih branitelja, kako živilih tako i preminulih. U svojoj biskupskoj službi računam na sve ljude dobre volje kojima je stalo do boljnika i duhovnog napretka naše zemaljske domovine. Uvijek s jasnim ciljem: Per visibiliam ad invisibiliam! (Preko vidljivog do nevidljivoga!). Izgrađivati živu Crkvu, čestite zrele katolike koji će biti kvasac dobra u ovome svijetu, "duša ovoga svijeta", odlični građani hrvatskog

društva. Mi smo vjernici katolici, Isusovi učenici! Naš konačni cilj je eshaton, nebeska Domovina, zajedništvo u nebu sa svima svetima.

"Bog je ljubav i tko ostaje u ljubavi u Bogu ostaje i Bog u njemu" (1 Iv 4, 16), kaže sveti Ivan. Mi smo kršteni u znaku Presvetog Trojstva (Oca, Sina i Duha Svetoga). Božja ljubav razlivena je u srcima našim. Svaki kršćanin je svjedok Božje ljubavi u svijetu. Kršćanstvo je vjera ljubavi. Svaki biskup i svećenik je navjestitelj Boga ljubavi. Kršćanstvo je ljubav. Po življenoj i svjedočenoj Božjoj ljubavi prepoznaje se koliko i kako smo njegovi učenici.

Moje novo polje rada gledam u tome svjetlu. Svjedočiti, propovijedati vjeru u Boga ljubavi najprije "domaćima u vjeri", a onda svima drugima. Crkva ima svoje poslanje od svoga učitelja, Isusa, koji je spasitelj i otkupitelj čovjeka i ona djeluje tamo gdje je živi čovjek. Tu nema graniča. Tu nema podjela. Isus je došao svima i nitko nije izuzet iz spasenjskog Božjeg plana. Uskršli Gospodin naložio je svojim učenicima: "Podjite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju" (Mk 16, 15). Vjera nije "privatna stvar" koja je zatvorena u crkve i sakristije. Ona se živi i naviješta u svakodnevnim prilikama osobnog i društvenog života pa tako i među vjernicima Vojne biskupije. Papa Franjo nas neumorno potiče da izidemo na periferije, da dođemo s evanđeoskom porukom onima koji su daleko. Svima. Želio bih biti pastir, otac i brat povjerenih mi duša, dnevno snažen Božjom riječju i Tijelom njegovim, u duhu II. vatikanskoga sabora koji je zaključen prije 50 godina, u duhu kanona Kristove Crkve "sub Petro et cum Petro". U novoj službi, želio bih biti pred-

vodnik Božjeg naroda koji mi je povjeren, u duhu i stilu Božanskog učitelja. Želim da Božja riječ bude svjetiljka mojim stopama i svima koji su povjereni mojoj pastirskoj skrbi. Zahvaljujem svima koji ste na bilo koji način pridonijeli današnjem slavlju, poglavito vama koji nas preko elektroničkih medija povezujete s mnogima koji nisu s nama u

ovoј konkatedralnoj crkvi. Molite se za mene. A ja, u biskupskoj službi, Bože sačuvaj da bih se ičim dičio osim križem Gospodina našeg Isusa Krista po kojem nam je spasenje i otkupljenje. Moje poslanje povjeravam Majci Crkve, Gospu od milosti, presvetoj Djevici. Omnia ad maiorem dei gloriam. Sve na veću slavu Božju. ■

Blagoslovna molitva i dobrodošlica msgr. Jure Bogdana na početku objeda

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen

Dobri i milosrdni Bože, ti sabireš svoju Crkvu sa sve četiri strane ovoga svijeta i ujedinjuješ svoje vjernike i sve ljude dobre volje u bratskoj ljubavi. Za euharistijskim žrtvenikom primili smo okrjepu za vječni život, a sada smo okupljeni ovdje za zemaljskim stolom. Svrni svoj pogled na nas:

- na biskupe i svećenike: neka budu revni pastiri i vjerni djelitelji Tvojih otajstava;
- na vjerni puk iz rodne mi Splitsko-makarske nadbiskupije, iz cijele Domovine: neka svojim životom svjedoče radost i ljepotu Evanđelja;

Sjeti se svih onih među kojima sam djelovao kao svećenik:

- kao župni vikar u Metkoviću,
- kao odgojitelj u splitskom sjemeništu,
- kao rektor u Zavodu i crkvi sv. Jeronima u Rimu,
- kao putnik i hodočasnik „ prolazeći ovom zemljom”, gdje god sam dolazio...

Blagoslovi ih i prati!

Bože vjerni, budi nagrada svima onima koji su uložili vremena i napora u pripremi svete mise ređenja: organizacijskom odboru, svim svećenicima, obredničarima, poslužiteljima, bogoslovima, pjevačima, maestrima, sviračima, redarima i redarstvenicima. Bože, neka im ono što čine na Tvoju slavu, bude izvorom nebeskog i zemaljskog blagoslova.

Bože istiniti, koji pružaš svoje svjetlo i mir svim ljudima dobre volje i činiš da ljudski rod sve više raste u jednu obitelj: pomozi i nadahni građanske, kulturne, gospodarske, medijske i političke djelatnike da se odvažno stavljaju u službu općega dobra kako bi svatko na svom području pridonio izgradnji, napretku i obrani naše domovine Hrvatske u zajedništvu naroda europske uljudbe.

Sveti i jaki Bože, osnaži i ohrabri sve one za čije duhovno dobro skribi Vojni ordinarijat:

- Ispuni srca naših policajaca i vojnika da bdiju nad domovinom Hrvatskom pravedno i poštano, da u obdržavanju svojih dužnosti budu vođeni duhom zakona slijedeći glas savjesti;

- Budi ti čvrst oslonac našim braniteljima i ratnim vojnim invalidima, a nama podaj da nikada ne ponestane duha zahvaljivanja i poštovanja prema onima koji su svoje živote položili radi naše slobode i mira;

- Obiljem svoje milosti nagradi sve one vojno-policijske djelatnike, dobrovoljce i dobrotvore, koji su tiho i samozatajno pripremali naše zajedništvo: u Vojnom ordinarijatu u Zagrebu, u konkatedrali Sv. Petra, ovdje u Lori, u Zagrebu, Splitu, Rimu i na drugim mjestima i u drugim službama...

- Naše su misli, Gospodine, i kod onih koji nisu danas s nama, sa svim vojnim i policijskim djelatnicima koji su na svojim dužnostima, mornarima i vojnicima koji su na mirovnim misijama

u inozemstvu, svima koji su daleko od Domovine: na njih mislimo i tvoj blagoslov, Bože, na sve njih zazivamo.

A sada se pomolimo kako nas je naučio Krist Gospodin: *Oče naš...*

Dobri i milosrdni Bože, koji ne zaboravljaš nijednoga čovjeka, izlij svoj blagoslov na ovo naše zajedništvo, na sve nas ovdje prisutne kako bismo uvijek sa zahvalnošću primali od Tvojih darova i velikodušno ih dijelili s onima koji su u potrebi. Udjeli kruha i rada, onima koji oskudjevaju. Po Kristu, Gospodinu našemu. Amen.

Dobro došli. Hvala svima. Dobar tek svima. ■

Mlada biskupska misa msgr. Jure Bogdana

Novozaređeni vojni biskup msgr. Jure Bogdan, dan nakon svog biskupskog ređenja, u nedjelju, 28. veljače, proslavio je mladu biskupsku misu u splitskoj prvostolnici sv. Dujma. U koncelebraciji su bili splitsko-makarski nadbiskup i metropolit msgr. Marin Barišić, apostolski nunciji msgr. Petar Rajić i msgr. Martin Vidović te četrdesetak svećenika, među kojima su bili i studenti Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu.

Na početku slavlja, okupljene je pozdravio msgr. Barišić i zaželio im dobrodošlicu u najstariju katedralu na svijetu. „Ovo je velik dan za sve nas, i dostoјno je, dragi naš Jure, da si za ovo slavlje izabrao baš splitsku prvostolnicu. Tu si zaređen za đakona i svećenika, a tu i danas kao časnik Isusa Krista još dublje ulaziš u njegovo otajstvo“, istaknuo je. Spomenuo je kako prva trideset i četiri biskupa koji su predsjedali Splitском biskupijom nisu bili rođeni na njenom teritoriju. Taj niz prekinut je „domaćim sinovima“ msgr. Franom Franićem, msgr. Antom Jurićem i msgr. Marinom Barišićem. Ponosno je istaknuo da je Nadbiskupija danas toliko bogata da je darovala svoje svećenike za biskupe drugima, spomenuvši pritom msgr. Martina Vidovića,

dubrovačkog biskupa msgr. Matu Uzinića i novozaređenog vojnog biskupa msgr. Juru Bogdanu. Čestitavši još jednom msgr. Bogdanu zaželio je da mu zagovor sv. Dujma i svih Solinskih mučenika pomogne da bude svjedok Kristova križa i uskrsnuća.

U prigodnoj homiliji msgr. Jure Bogdan najprije se osvrnuo na evanđelje dana u kojem Isus govori o dva događaja iz „crne kronike“: prvi je zločin rimskoga prokuratora Poncija Pilata koji je ubio skupinu Galilejaca za vrijeme molitve u Hramu dok su prinosili žrtve, a drugi je građevinska malverzacija u jeruzalemском gradskom predjelu Siloamu, kada se kula urušila i ubila 18 osoba. Kazao je kako je riječ o jednom od najtežih tekstova cijele Biblije koji nam bez okolišanja kaže da su svi grješnici zaslužili smrt, ne zato što je Bog zloban, nego zato što je pravedan. Msgr. Bogdan primjećuje da je teško spojiti ovo Evanđelje s temom Božjeg milosrđa o kojoj smo pozvani posebno razmišljati u ovoj Svetoj godini milosrđa. „Tu nam može pomoći Isusova prisposoba o smokvi u vinogradu. Smokva izgleda zdrava, ali ne donosi ploda. Gospodar vinograda želi je posjeći, no njegov sluga vinogradar moli da se smokvi da dodat-

no vrijeme kako bi donijela plod. U vinogradaru možemo prepoznati samoga Isusa preko kojega Bog svome narodu pruža posljednju priliku za obraćenje. Upravo u ovome je Božje milosrđe: Božji odgovor na čovjekov grijeh je Isus Krist. U njemu Bog pokazuje svoje milosno Lice, otkriva nam da smo na putu u propast, kako bi nas spasio i vratio na pravi put. Bez prepoznavanja vlastitoga grijeha ne možemo iskusiti Božje milosrđe”, istaknuo je.

Govoreći o svojoj povezanosti sa splitskom katedralom, kazao je da se ne možemo nalaziti u ovoj metropolitanskoj prvostolnici, i ne diviti se Božjim čudesnim djelima. „Ovdje se od sedmog stoljeća ispovijeda vjera u Marijino uznesenje na nebo. Ovdje su u vrijeme kralja Tomislava održani splitski sabori. Ovdje su korjeni i temelji hrvatske kršćanske kulture. Ova katedrala čuva spomen na Solinske mučenike, one iste mučenike kojih relikvije se nalaze i u Rimu u krstionici sv. Ivana Lateranskog. A Solinski mučenici u nekom smislu predstavljaju kleričku i laičku Crkvu: Uz biskupa Dujma i njegove suradnike đakona Septimija i svećenika Asterija, ističu se obrtnik Staš (Anastazije), ali i četvorica vojnika: Antiohijan, Gajan, Telije i Paulinijan. Rado danas, na mojoj prvoj misi nakon biskupskog ređenja, u ovoj starodrevnoj katedrali ističem

da su među prvim kršćanskim mučenicima na ovim prostorima Lijepe naše bili i vojnici. Antiohijan, Gajan, Telije i Paulinijan vlastitom krvlju su svjedočili svoju pripadnost Kristu. Postali su i ostali uzor kršćanima, i svakako putokaz današnjim vojnim i policijskim službenicima.“

Msgr. Bogdan je zaključio da iskustvo Božjega naroda u pustinji, svjedočanstvo Solinskih mučenika i tolikih drugih svjedoka vjere sve do naših dana, nisu tek primjeri iz neke daleke prošlosti već su poticaj nama koji se također nalazimo u svojim pustinjama da prihvacićemo Božji poziv na obraćenje tražimo Krista i suočilićemo se njemu, kako bismo i mi donijeli i donosili obilat plod.

Na samom kraju misnog slavlja, koje je pjesmom obogatio katedralni zbor pod ravnanjem mo. don Šime Marovića, nadbiskup Marin Barišić je pojasnio kako su biskupski prsni križ i prsten msgr. Bogdana izrađeni po uzoru na križ isklesan na staroj oltarnoj ploči koja se danas nalazi na zidu katedrale sv. Dujma. Prsni križ, dar je msgr. Barišića, a prsten je dar kanonika Prvostolnog kaptola u Splitu. „Kada osjetiš na leđima križ, neka ti ovaj prsni da snagu, a ovaj prsten neka te podsjeti da su tvoji splitsko-makarski svećenici uvijek uza te“, zaključio je msgr. Barišić. ■

Propovijed msgr. Jure Bogdana na mladoj biskupskoj misi

Braćo i sestre

Radujem se što danas mogu slaviti „mladu biskupsku misu“ u splitskoj metropolitanskoj, negda primacijalnoj crkvi sv. Dujma, prvi dan nakon biskupskoga ređenja. Izabrao sam ovu crkvu za ovo „mladobiskupsko“ slavlje jer sam ovde zaređen za đakona 1979. i svećenika 1980. godine. Zahvaljujem nadbiskupu metropoliti msgr. Marinu Barišiću, mome glavnom zareditelju za jučerašnje i današnje slavlje. Zahvaljujem don Tomislavu Ćubeliću, župniku i kanoniku, koji me rado prima sa svim svećenicima studentima iz Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima na čelu s vicerectorom don Markom Đurinom, i ostalim gostima u ovoj prvostolnoj crkvi koja je u VII. stoljeću posvećena Blaženoj Djevici Mariji na nebo uznesenoj i solinskim mučenicima.

1. U evanđelju ove treće korizmene nedjelje, Isus se osvrće na dva aktualna događaja iz „crne kronike“: prvi je zločin rimskoga prokuratora Poncija Pilata koji je ubio skupinu Galilejaca za vrijeme molitve u Hramu dok su prinosili žrtve; drugi je građevinska malverzacija u jeruzalemskom gradskom predjelu Siloamu, kada se kula urušila i ubila 18 osoba. Ova dva tragična događaja u Palestini prije 2000 godina ponavljaju se na ovaj ili onaj način i danas po svijetu. Narod se pita što su to poginuli skrivili da ih je zadesila takva strašna sudbina? Isus odlučno odbacuje opće mišljenje da su ubijeni Galilejci bili grešnici od drugih, ili da su stradalnici u Siloamu veći dužnici od svih stanovnika Jeruzalema. Isus nam upućuje proročko upozorenje: „Ako se ne obratite, svi ćete tako propasti“ (Lk 13, 5).

Ovo je sigurno jedan od najtežih tekstova cijele Biblije jer se ovdje bez okolišanja kaže: Svi su grješnici zaslужili smrt. Čovjek grješnik zbog svojih zlih čina potпадa pod smrtnu kaznu. Propast i smrt ne pogađaju čovjeka zato što bi Bog bio zloban, nego zato što je Bog pravedan. Svaki tragični događaj doziva čovjeku u pamet da je krhko, smrtno stvorene. Svaki događaj, na neki način, nosi u sebi poruku koju nam Bog šalje, da se obratimo, to jest da se vratimo k njemu. „Prođimo sva razdoblja povijesti“, veli sveti papa Klement Rimski, „i uočimo kako je Bog u svakom pokoljenju dao prigodu za pokoru onima koji su se htjeli njemu obratiti“ (Poslanica Korinćanima 7, 5).

2. S jedne strane suočeni smo danas u msnim tekstovima s Božjom pravdom i kaznom za grijeh. S druge pak strane svakodnevna dominantna tema je Božje milosrđe o kojem toliko govorimo i razmišljamo u ovoj Svetoj godini milosrđa.

Kako to spojiti? Može nam pomoći Isusova prisopoda o smokvi u vinogradu. Smokva je zdrava i raste, naizvan izgleda da je sve u redu. Ali, postoji jedna poteškoća: smokva ne donosi ploda, ne ispunjava svoju svrhu, samo iscrpljuje zemlju u vinogradu. Zato je gospodar vinograda želi posjeći. No, njegov sluga vinogradar zalaže se za smokvu moleći dodatno vrijeme u kojem bi se pobrinuo za smokvu kako bi napokon donijela ploda.

Ta je prisopoda zapravo tumačenje onoga retka: „Ako se ne obratite, svi ćete propasti.“ Smokva i vinograd u Starom zavjetu često predstavljaju Božji narod. U vinogradaru možemo prepoznati samoga Isusa preko kojega Bog svoje narodu pruža posljednju priliku za obraćenje. Upravo u ovome je Božje milosrđe: Božji odgovor na čovjekov grijeh je Isus Krist; On je „radi nas ljudi i radi našega spasenja sišao s nebesa“ (Nicajsko-carigradsko vjerovanje), u njemu Bog pokazuje svoje milosno Lice, u njemu nas Bog upozorava na grijeh, otkriva nam da smo na putu u propast, kako bi nas spasio i vratio na pravi put. Bez prepoznavanja vlastitoga grijeha ne možemo iskusiti Božje milosrđe. O tome Katedikazam Katoličke Crkve lijepo kaže: „Evanđelje je objava, u Isusu Kristu, Božjeg milosrđa prema grešnicima. (...) Prihvatanje Njegova milosrđa traži od nas priznanje naših krivica. (...) Da izvrši svoje djelo, milost mora razotkriti grijeh da nam obrati srce... Poput liječnika koji istražuje ranu prije negoli je liječi, Bog svojom Riječju i svojim Duhom baca živo svjetlo na grijeh“ (KKC 1846-1848).

3. Bog je onaj koji čini prvi korak, Bog ide ususret čovjeku. To vidimo u prvom čitanju iz Knjige Izlaska. Bog se objavljuje Mojsiju kao Bog njegovih otaca, kao Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, kao Bog Saveza koji prati svoje vjernike na njihovome putu. Božje ime glasi: „Ja sam koji jesam“ (Izl 3, 14), to jest Bog je punina bitka, svjetlosti i života. On je svakome blizu svojom dobrotom i ljubavlju. On poznaće stanje u kojem se čovjek nalazi: „Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu... Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju – u zemlju kojom teče med i mlijeko“ (Izl 3, 7-8a).

Sveti Pavao u drugom čitanju objašnjava da je iskustvo Božjega naroda u Egiptu i u pustinji upravo naše iskustvo: „Sve se to njima, kao pralik, događalo, a napisano je za upozorenje nama“ (1 Kor 10, 11). Egipat predstavlja stanje ropstva grijehu i zlu, stanje u kojem smo mi daleko od Boga. Ali on je blizu i vodi nas u pustinju. Pustinja je mjesto u kojem čovjek postaje svjestan

svoje ograničenosti i krhkosti, mjesto u kojem se razotkriva čovjekova navezanost na Egipat, na staro stanje grijeha. Veli sveti Augustin: „Život naš na ovom hodočasničkom proputovanju ne može biti bez kušnje. Rast naš ostvaruje se kroz kušnje. Nitko sebe ne poznae ako nije kušan“ (Razlaganje o psalmima, CCL 39, 766). Pustinja iskušava našu vjeru, ali ona također pročišćava vjeru i učvršćuje ju.

4. U pustinji učimo kako se osloniti na Boga. U pustinji nismo sami, Bog nas prati: prema rabinškoj predaji, Izraelci su putem kroz pustinju pili vodu iz stijene koja ih je pratila. Sveti se Pavao nadovezuje na tu predaju i kaže: „Stijena bijaše Krist“ (1 Kor 10, 4). Gledajući Isusa Krista, gledamo Božje milosno Lice koje nas prati u pustinjama naše egzistencije, naših grijeha i slabosti. On je naša Stijena, to jest čvrsti oslonac u kojeg se možemo pouzdati. On je životvoran izvor koji nam u presvetoj Euharistiji pruža hranu na ovozemaljskom proputovanju, dok ne stignemo u zemlju kojom teče med i mljeko – u vječnu domovinu na nebesima.

5. Potpuno preobraženje svijeta u Božje kraljevstvo ispunit će se doduše tek na svršetku svijeta, ali već sada naziremo prve klice. Ovdje u ovoj metropolitanskoj prvostolnici, ne možemo ne diviti se Božjim čudesnim djelima. Ovdje povijest nije šutjela. Ovdje se od sedmog stoljeća isповijeda vjera u Marijino uznesenje na nebo. Ovdje su u vrijeme kralja Tomislava održani splitski sabori. Ovdje su korijeni i temelji hrvatske kršćanske kulture. Ova katedrala čuva spo-

men na Solinske mučenike, one iste mučenike kojih se relikvije nalaze i u Rimu u krstionici sv. Ivana Lateranskog. A Solinski mučenici u nekom smislu predstavljaju kleričku i laičku Crkvu: uz biskupa Dujma i njegove suradnike đakona Septimija i svećenika Asterija, ističu se obrtnik Staš (Anastazije), ali i četvorica vojnika: Antiohijan, Gajan, Telije i Paulinijan. Rado danas, na mojoj prvoj misi nakon biskupskog ređenja, u ovoj stariodrevnoj katedrali ističem da su među prvim kršćanskim mučenicima na ovim prostorima Li-jepi naše bili i vojnici. Antiohijan, Gajan, Telije i Paulinijan vlastitom krvlju su svjedočili svoju pripadnost Kristu. Postali su i ostali uzor kršćanima, i svakako putokaz današnjim vojnim i policijskim službenicima.

Solinski su mučenici živjeli u svojevrsnom Egiptu, iskusili su duhovne pustinje poganskoga Rimskog carstva, ali nisu ostali poput neplodne smokve: crpili su iz duhovne stijene, Krista, i nisu se bojali prijetnji „bijesnoga pretora“: krvnički ih je mač doduše odijelio od njihovoga tijela, ali od Krista ih nije mogao odijeliti (usp. himan na blagdan sv. Dujma).

6. Iskustvo Božjega naroda u pustinji, svjedočanstvo Solinskih mučenika i tolikih drugih svjedoka vjere sve do naših dana, nisu tek primjeri iz neke daleke prošlosti; štoviše, oni su poticaj nama koji se također nalazimo u svojim pustinjama da prihvaćajući Božji poziv na obraćenje tražimo Krista i suočilićemo se njemu, kako bismo i mi donijeli i donosili obilat plod. ■

Novi vojni biskup u svetištu Gospe Sinjske

Msgr. Jure Bogdan, novi vojni biskup u Republici Hrvatskoj, predsjedao je euharistijskim slavljem u svetištu Gospe Sinjske u ponedjeljak 29. veljače. Dva dana nakon biskupskog ređenja u splitskoj konkatedrali, msgr. Bogdan je došao u Sinj „kao hodočasnik, da zamoli Gospu za svoju budućnost kao biskup, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj“. Euharistijsko slavlje je započelo u 8 sati, a koncelebrirali su fra Joško Kodžoman, provincijal Provincije Presvetog Otkupitelja, fra Petar Klapež, gvardijan i čuvar Svetišta, fra Ante Bilokapić, sinjski župnik, vlč. Marko Đurin, vicerektor Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, svi svećenici iz Zavoda te svećenici iz sinjskog samostana. Bilo je ukupno 40 svećenika, a crkva je bila popunjena. Liturgijsko pjevanje animirao je mješoviti župni zbor, a đakonirao je fra Dujo Jukić. Bila je nazočna i gđa Kristina Križanac, obnašateljica dužnosti gradonačelnika, kao i predstavnici Viteškog alkarskog društva.

Msgr. Bogdan je u sinjskom svetištu posljednji put bio krajem kolovoza 2015. god., dok je još bio na službi rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu. Na početku propovijedi istaknuo je da je rado želio nakon ređenja za biskupa doći u svetište Gospe Sinjske slaviti sv. misu. „Nisam bio siguran hoću li to

moći ostvariti, s obzirom na obveze odmah nakon ređenja prije dva dana, ili će morati odgoditi za kasnije. Raduje me i činjenica da su ovdje s nama svećenici studenti iz Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, zajedno s vicerekterom vlč. Markom Đurinom, i da smo u Rimu planirali njihov dolazak u Gospino svetište u sklopu dolaska u Domovinu na moje biskupsko ređenje. Stvari su se posložile tako da sam i ja mogao doći zajedno s njima slaviti sv. misu“.

Novi vojni biskup posebno se prisjetio svojih redovitih hodočašća Gospoj Sinjskoj. „Otkako sam krenuo u malo sjemenište davanje 1969. godine, svake godine sam hodočastio Gospoj Sinjskoj. U mladosti to je bilo pješice, ili iz rodnog mjesta ili kasnije iz Splita. Tako sam nastavio i kao svećenik. Nastojao sam da taj moj zavjet bude diskretan, što je moguće više anoniman, kad nisu gužve i kad je u svetištu mirno. Dolazeći kao sjemeništarac i bogoslov, u susretu s braćom franjevcima koji su bili u svome redovničkome ruhu što je svetištu davalo poseban ton, svetište sam doživljavao kao privilegirano mjesto susreta Boga i čovjeka, pod okriljem nebeske majke“.

Hodočašće biskupa Bogdana i svećenika iz Hrvatskog zavoda u Rimu događa se u godini kada se u Svetištu slavi 300. obljetnica od

krunjenja Gospine slike (1716.-2016.). Svako hodočašće sa sobom nosi vlastite potrebe i želje upravljenje Gospo. Prema vlastitim riječima, novi vojni biskup u RH došao je zahvaliti Gospo Sinjskoj za mnoge stvari u životu kao svećenik, ali i moliti ju za vlastitu budućnost kao biskup, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj.

Na kraju euharistijskog slavlja obratio se fra Petar Klapež, istaknuvši u ime otaca franjevaca posebnu zahvalnost msgr. Bogdanu što dva dana nakon biskupskog ređenja slavi misu zajedno sa svećenicima iz sinjskog samostana i

sa svećenicima iz Hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, upravo pod okriljem Čudotvorne Gospe Sinjske, „s kojom ste – zajedno sa svojim roditeljima – povezani od ranog djetinjstva, a kojoj već toliko godina iz zahvalnosti za primljene milosti hodočastite i njoj se molite. U ime okupljenog naroda Božjeg i franjevaca, gvardijan je biskupu darovao sliku Gospe Sinjske. Poslije zajedničke molitve pred milosnim likom Gospe Sinjske i prijema u samostanu, svećenici i vojni biskup Bogdan posjetili su muzej Sinjske alke. ■

Propovijed msgr. Jure Bogdana na svetoj misi u Sinju

Dragi braćo svećenici, draga braćo i sestre

Rado sam želio nakon ređenja za biskupa doći u ovo Gospino svetište slaviti svetu misu. Nisam bio siguran hoću li to moći ostvariti, s obzirom na obveze odmah nakon ređenja prije dva dana, ili će morati odgoditi za kasnije. Raduje me i činjenica da su ovdje s nama svećenici studenti iz Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, zajedno s vicerekotorom vlč. Markom Đurinom, i da smo u Rimu planirali njihov dolazak u Gospino svetište u sklopu dolaska u Domovinu na moje biskupsko ređenje. Stvari su se posložile tako da sam i ja mogao doći zajedno s njima slaviti svetu misu.

Otkako sam krenuo u malo sjemenište davne 1969. godine, svake godine sam hodočastio Gospi Sinjskoj. U mladosti to je bilo pješice, ili iz rodnog mjesta ili kasnije iz Splita. Tako sam nastavio i kao svećenik. Nastojao sam da taj moj zavjet bude diskretan, što je moguće više anoniman, kad nisu gužve i kad je u svetištu mirno. Dolazeći kao sjemeništarac i bogoslov, u susretu s braćom franjevcima koji su bili u svome redovničkome ruhu što je svetištu davalо poseban ton, svetište sam doživljavao kao privilegirano mjesto susreta Boga i čovjeka, pod okriljem nebeske majke. Posljednji put bio sam ovdje krajem kolovoza prošle godine.

Svi mi znademo dobro što to znači majka u životu čovjeka. Osim zemaljske majke kao krščani imamo i Nebesku Majku. Kad izgubimo

zemaljsku majku, spontano smo još više upućeni na Nebesku Majku. Majci možemo i hoćemo pristupiti u svakome trenutku našeg života. Svaki i svaka od nas donijeli smo i danas nešto od vlastitih potreba i želja Gospi Sinjskoj. Ja sam došao zahvaliti Gospi za mnoge stvari u životu kao svećenik. Istovremeno dolazim danas ovamo kao hodočasnik i molim ju za svoju budućnost kao biskup, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj.

Staru narodnu mudrost kaže kako je svugde lijepo, ali je doma, u zavičaju, najljepše. Zavičaj je mjesto u kojem se rađaju, ali i čuvaju tolike uspomene na događaje i ljude koji su obilježili naše živote. No, taj naš život Gospodin nije osmislio kao ustajalu močvaru, već kao rijeku koja kuda god prolazi donosi zdravlje i čisti od gube. I toliko puta i nama samima čudan je tok te naše životne rijeke: tek što se malo smiri u nekoj nizini, već dolazi do ruba provalije... I baš kada pomislimo da je sve gotovo, naša rijeka pretvara se u prekrasni slap iznad kojeg uvijek bdije naša Zvijezda Mora, Gospa Milosti, koja je i ovaj grad Sinj čudesno očuvala od navale ondašnje turske vojske, u noći s 14. na 15. kolovoza 1715.

Evangelje današnjeg dana izvješćuje nas kako Isus nije bio dobrodošao u svoj zavičaj i to do te mjere da su ga htjeli strmoglavit s litice. Možemo i zamisliti koliko su ih njegov dosledan život i snažna riječ uznemirivali u njihovo svakodnevici kad je došlo do toga da su ga htjeli strmoglavit. Bez obzira na dobro koje je dotad

obilno učinio, bez obzira na čudesna ozdravljenja, izlječene tolike bolesnike, bez obzira na rodbinu, prijatelje i poznanike, htjeli su ga se riješiti, jednom zauvijek.

Možemo i zamisliti kakav je to bio prizor kad su ga doveli do ruba provalje. Na rubu ponora ispunjenog prazninom i mase ispunjene gnjevom stoji onaj koji je Istina, onaj koji je malo prije povratka u svoj zavičaj u pustinji bio suočen sa sličnom kušnjom: „Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje! Odgovori mu Isus: “Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!” Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike (Lk 4, 9.12-13). I na tu „drugu priliku“ nije trebalo dugo čekati i to među ljudima koji su Isusa jako dobro poznavali. Kao ni đavao u pustinji, tako nitko ni u ovoj masi nije smogao hrabrosti približiti se Istini, na nju položiti svoje ruke i gurnuti je u ništavilo. Za to treba imati hrabrosti. Masa to nije imala.

Ovdje ne mogu ne sjetiti se i jedne zgode s bl. Alojzijem Stepincom. Kad mu je završilo suđenje, ravnatelj zatvora u Lepoglavi naredio je stražarima da poredaju zatvorenike u „špalir“ jer dolazi jedan opasan zločinac. Zatvorenika su trebali provesti kroz „špalir“ tukući ga i ponižavajući. Ali nitko nije znao tko treba doći. Kad je sve bilo spremno, na vratima se pojavio visok i mršav čovjek u reverendi. Pozdravio je sve na-

zočne s: „Hvaljen Isus i Marija!“ Kad su ostali zatvorenici i stražari prepoznali da je to nadbiskup Stepinac, refleksno su mu odgovorili: „Najveće hvaljen!“ Tako zbnjeni, ne znajući što da rade, jer su očekivali zločinca, kleknuli su. Bl. Alojzije je pak prošao između njih, udjelio im blagoslov i mirno otisao do svoje ćelije.

Biti prorok, navjestitelj i tumač Božje poruke i volje u suvremenome svijetu, među svojim sunarodnjacima, nije bilo, nije i neće biti lako jer prorok je u prvom redu svjedok vječne Istine. On u temeljnim načelima ne podliježe kompromisima, ne popušta, dosljedan je.

Zahvalni smo Gospodinu, kao narod, što nam je od samih početaka kršćanstva na ovim prostorima kao dar dao tolike osobe koje su bile dovođene do ruba: sve tamo od Solinskih, Istarskih i Srijemskih mučenika, pa sve do blaženog Miroslava Bulešića i tolikih drugih nam znanih i neznanih svjedoka Istine.

Čovjek nije od Gospodina stvoren da mu u životu bude loše, da u njemu pati od raznih suša ili guba. Svi smo od njega pozvani, osobito svećenici, biti hrabri svjedoci koji se neće povlačiti pred raznim navalama koje nas toliko puta dovode do ruba. Mi znademo „kome smo povjerivali“ (usp. 2 Tim 1, 12), za kime smo pošli i kome smo čvrsto i odlučno rekli: „Neka mi bude po tvojoj riječi“ (Lk 1, 38). Mi ne živimo samo o

kruhu, nego i o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta (usp. Mt 4, 4), o riječi koja „prosuđuje nakanje i misli srca“ (Heb 4, 12).

Svakodnevno nasićeni tom Božjom riječi, Riječi koja je postala Tijelo (usp. Iv 1, 14), kao pravi proroci u poteškoćama svoje službe, vidi-

mo njezinu punu ljepotu. Tajna uspjeha svakog ostvarenog kršćanina je u prihvaćanju u vjeri svoga križa, svoga zvanja u cjelini, nepodijeljeno: „hoće li tko za mnom, neka se odrekne samega sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom“ (Mt 16, 24). ■

Zahvalna riječ gvardijana i čuvara svetišta fra Petra Klapeža

Preuzvišeni oče biskupe

Posebno smo zahvalni Bogu i našoj nebeskoj Majci Čudotvornoj Gospo Sinjskoj što ste po odluci svetog oca Franje prošle subote u splitskoj konkatedrali primili puninu svetoga reda po biskupskom ređenju. To je milosni dar Neba našoj domovinskoj Crkvi koja je obogaćena Vašom službom vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj. Providnost Božja je htjela da ste za biskupa imenovani i zaređeni u proslavi 300. obljetnice krunjenja Gospine slike.

Upravo na dan Vašega biskupskog ređenja – u svojoj zahvalnoj riječi – svima nama i cijeloj hrvatskoj javnosti oglasili ste da ste svoju novu životnu dionicu pozvani evanđeoski živjeti i kršćanski svjedočiti u Vojnom ordinarijatu u Republici Hrvatskoj u eklezijalnom zajedništvu s univerzalnom Crkvom. U Vašoj biskupskoj službi računate na sve ljude dobre volje kojima je stalo do boljnika i duhovnog napretka naše zemaljske domovine. Uvijek s jasnim ciljem „preko vidljivog do nevidljivoga“. Izgrađivati živu Crkvu, čestite zrele katolike koji će biti kvasac dobra u ovome svijetu, „duša ovoga svijeta“, odlični gra-

đani hrvatskog društva. Mi smo vjernici katolici, Isusovi učenici! Naš konačni cilj je eshaton, nebeska domovina, zajedništvo u nebu sa svima svetima.

Na Vašem novom putu mi franjevci – čuvari svetišta Čudotvorne Gospe Sinjske – posebno smo Vam zahvalni što dva dana nakon biskupskog ređenja slavite misu zajedno s nama i sa svećenicima iz Hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, upravo pod okriljem Čudotvorne Gospe Sinjske, s kojom ste – zajedno sa svojim roditeljima – povezani od ranog djetinjstva, a kojoj već toliko godina iz zahvalnosti za primljene milosti hodočastite i njoj se molite.

Svoje biskupsko poslanje povjerili ste upravo njoj, Majci Crkve, Gospo od Milosti, Presvetoj Djevici, uz svoje biskupsko geslo „Omnia ad maiorem Dei gloriam“ (Sve na veću slavu Božju). Tako neka bude. Zato u znak naše zahvalnosti i trajne povezanosti sa Čudotvornom Gospom Sinjskom u ime našega Svetišta darujem Vam ovu sliku Majke od Milosti, Čudotvorne Gospe Sinjske, da Vas i dalje prati u Vašoj novoj pastirskoj službi vojnog ordinarija na slavu Božju, cijele Crkve i drage nam domovine Hrvatske! Hvala Vam! ■

Molitva u svetištu Gospe Sinjske

Zdravo Presveta Djevice i Majko Božja Marijo, Majko Crkve Kristove, Majko naše povijesti, Kraljice naše sadašnjosti, Zvijezdo naše budućnosti, Moćna zaštitnice naše domovine Hrvatske koju u ovome svetištu nazivamo Gospom od Milosti, Čudotvornom Gospom Sinjskom. Premda nevjerni da ti služimo, no ipak uzdajući se u ljubav i divnu blagost tvoju, ispujedamo danas, pred cijelim dvorom nebeskim i pukom zemaljskim, da si naša Odvjetnica i Majka, Majka cijelog našeg naroda.

Molimo te usrdno, da nam svima uz prijestolje Božanskoga Sina isprosiš milost i milosrđe, spasenje i blagoslov, pomoć i zaštitu u svim pogibeljima i nevoljama.

Ti si Kraljica i Majka milosrđa, Pomoćnica

kršćana i Tješiteljica žalosnih, zato ti iskazujemo svoje djetinje pouzdanje, kako ti je naš narod vazda kroz vjekove iskazivao. U ovim teškim vremenima kušnji, tvojoj majčinskoj zaštiti preporučujemo svoje duhovne i svjetovne poglavare, sve sužnje na tijelu i u duši, mornare, putnike i radnike, sve naše vojниke, časnike, policajce, majke i udovice, sve svećenike i Bogu posvećene osobe, učitelje i javne djelatnike, tek začete, nezaštićene i nerođene, sve one koji su u smrtnoj borbi ovo-ga časa, patnike i osamljene, sve stanovnike naše Domovine, cijelu našu domovinu i naš narod.

Bezgrješna djevice, Gospe od milosti, Gospo Sinjska, molimo te za mir i sklad, uzajamnu vjernost i poštovanje u našim obiteljima, za našu studentsku i radničku mladež, djecu, učenike,

za sve naše mlade. Budi im zvijezda vodilja u svim vrtlozima i olujama života.

Pod Tvoju majčinsku zaštitu stavljam svoj život, svoje pastirsko služenje, svoju Vojnu biskupiju. Presveta Bogorodice, Majko hrvatskog krsnog saveza, najvjernija Odvjetnice Hrvatske, pomozi mi da moje biskupsko djelovanje bude do posljednjeg daha moga života usmjereno na slavu Boga stvoritelja i Ljubitelja čovjeka, na slavu našega Spasitelja i Otkupitelja Isusa Krista.

Izmoli nam svima vjernost i ustrajnost u katoličkoj vjeri, da u krilu svete rimske Crkve s Petrovim nasljednikom papom našim Franjom i našim biskupima, provodimo dane u miru i bez straha, u blagostanju i poštenju i tako zavrijedimo doći jednom do vječnog života, da slavimo ondje Trojedinoga Boga, zajedno s Tobom, našom zvijezdom vodiljom, s anđelima i svetima, svom nebeskom proslavljenom Crkvom, po sve vijeke vjekova. Amen. ■

Primopredaja službe vojnog ordinarija

U sjedištu Vojnoga ordinarijata u Zagrebu u srijedu 2. ožujka izvršena je primopredaja službe vojnog ordinarija pred Zborom savjetnika Vojnog ordinarijata. Novozaređeni vojni biskup msgr. Jure Bogdan pokazao je Zboru Bulu imenovanja te je temeljem članka 382 st. 3 Zakonika kanonskog prava kanonski preuzeo službu.

Nakon čitanja kanona svi članovi Zbora potpisali su zapisnik o preuzimanju službe. Primopredaji su nazočili umirovljeni vojni ordinarij msgr. Juraj Jezerinac, generalni vikar Vojnog ordinarijata o. Jakov Mamić, OCD, policijski kapelan don Darko Poljak, vojni kapelan Slavko Rajić, vojni kapelan don Milenko Majić, policijski kapelan fra Frano Musić, OFM, i kancelar Vojnog ordinarijata Robert Stipetić.

Nakon kanonskog preuzimanja službe pred Zborom savjetnika održana je svečanost na kojoj su nazočili visoki uzvanici, koje je u ime kuće pozdravio o. Jakov Mamić.

Nazočili su: Alessandro D'Errico, apostolski nuncij u RH, nadbiskup Marin Barišić, bivši vojni biskup Juraj Jezerinac, sadašnji vojni biskup Jure Bogdan, biskup Nikola Kekić, pomoćni biskupi zagrebački Ivan Šaško i Mijo Gorski. Akademik Željko Reiner, predsjednik Hrvatskog sabora, Domagoj Juričić, izaslanik

Predsjednice Republike, pročelnica Vojnog ureda brigadna generalica Gordana Garešić, brigadir Damir Terzić i pukovnik Vlado Čulina iz Ureda Predsjednice. Ministar unutarnjih poslova Vlaho Orepić, bivši veleposlanik pri Svetoj Stolici Filip Vučak i sadašnji veleposlanik pri Svetoj Stolici Neven Pelicarić, zamjenik ministra obrane Tomislav Ivić s pomoćnicom Đurđom Hunjet, gospođa Vesna Nađ, zamjenica ministra hrvatskih branitelja. Gradonačelnik Milan Bandić, bivši načelnik GS OS RH Drago Lovrić, načelnik GS OS RH general-pukovnik Mirko Šundov, direktor GS OS kontraadmiral Robert Hranj, zapovjednik HRM komodor Predrag Stipanović, zamjenik zapovjednika HKoV-a general-bojnik Mladen Fuzul, direktor Pletera Marjan Mareković. Tajnik HBK msgr. Enzo Rodinis, ravnatelj Hrvatskog Caritasa Fabijan Svalina, glavni tajnik MORH-a Petar Barać, tajnik Splitsko-makarske nadbiskupije Nikola Mikačić, viši savjetnik gradonačelnika Zagreba Stipe Zeba. Vojni i policijski kapelani s pomoćnicima, suradnici iz Samostalnog odjela MORH-a i Samostalne službe MUP-a, djelatnici Uprave Vojnog ordinarijata.

Glazbenu dionicu susreta otpjevala je Klapa HRM-a „Sv. Juraj“. ■

Pozdravni govor generalnog vikara o. Jakova Mamića

Poštovani i časni uzvanici, srdačno Vas pozdravljam u ime Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj. Najprije Vas, Ekscelencijo Alessandro D'Errico, apostolski nuncije u RH s Vašim savjetnikom i pravnjom, Vas, oče nadbiskupe Marine Barišiću, pozdravljam bivšeg vojnog biskupa Jurja Jezerinca, sadašnjeg vojnog biskupa Juru Bogdana, biskupa Nikolu Kekića, pomoćne oce biskupe zagrebačke Ivana Šaška i Miju Gorskog;

Srdačno Vas pozdravljam, gospodine akademije Željko Reineru, predsjedniče Hrvatskog sabora sa suradnicima, Vas, gospodine Domašoju Juričiću, izaslaniče Predsjednice Republike, pročelnice Vojnog ureda brigadna generalice Gordana Garešić, brigadiru Damire Terziću i pučkovniče Vlado Čulina iz Ureda Predsjednice;

Izričem našu dobrodošlicu Vama, ministre unutarnjih poslova gospodine Vlaho Orepiću, Vama, gospodine bivši veleposlaniče Filipe Vučak i sadašnji veleposlaniče pri Svetoj Stolici gospodine Nevene Pelicariću, Vama, zamjeniče ministra obrane gospodine Tomislave Iviću s pomoćnicom Đurđom Hunjet i suradnicima, iskrena dobrodošlica Vama, gospođo Vesnu Nađ, zamjenice ministra hrvatskih branitelja;

Dobro nam došli, gospodine gradonačelnike Milane Bandiću, bivši ministre obrane gospodine Ante Kotromanoviću, bivši načelnice GS OS RH generale zbara Drago Lovriću, načelnice GS OS RH generalpukovniče Mirko Šundove, di-

rektore GS OS kontraadmirale Roberte Hranju, zapovjedniče HRM komodore Predraže Stipanoviću, zamjeniče zapovjednika HKoV-a general bojničiće Mladene Fuzule, direktore Pletera gospodine Marjane Marekoviću, gospođo prorektorice Sveučilišta u Zagrebu Ivančice Čuković-Bagić;

Drago nam je da ste s nama, gospodo tajnici: HBK msgr. Enzo Rodinis i Fabijane Svalina, MORH-a Petre Baraću i Splitsko-makarske nadbiskupije Nikola Mikačiću, poštovani viši savjetniče gradonačelnika Stipe Zeba;

Raduje nas poštovana gospodo, da je s nama već znamenita Klapa HRM-a „Sv. Juraj“: ona daje „okus“ svakom autentičnom slavlju koje se događa u Crkvi koja je u Hrvatskoj vojsci i policiji;

I na kraju, dobro došli dragi vojni i policijski kapelani s vašim pomoćnicima, cijenjeni suradnici iz Samostalnog odjela MORH-a i Samostalne službe MUP-a, djelatnici Uprave Vojnog ordinarijata u RH, Vi ste i domaćini ovog skromnog susreta;

Izražavam dobrodošlicu svima, osobito onima koje nisam spomenuo, a s nama su. Posebno mi je drago pozdraviti poštovane predstavnike hrvatskih medija, dragi gosti, i svi vi sudionici protokola, dobrodošli u sjedište Vojne biskupije u Republici Hrvatskoj.

Prije pet dana svjedočili smo veličanstvenom i milosnom događaju ređenja našeg vojnog

ordinarija msgr. Jure Bogdana u konkatedralnoj crkvi sv. Petra u Splitu. Slika i glas koji je dopirao do gledatelja i slušatelja televizijskog prijenosa probudio je mnoge savjesti i osigurao trenutak radosti, osobito kod obitelji naših pripadnika oružanih snaga i redarstvene službe te naših hrvatskih branitelja, jer to je bio govor o prisutnosti moralne vertikale u vojarnama i u policijskim postajama te u životima naših vojnika, policajaca i njihovih obitelji.

Danas je u 10 sati novozaređeni vojni ordinarij, u jednom diskretnom činu i u skladu s kanonskim propisima, pred Zborom savjetnika, pokazavši Bulu imenovanja i dokument ređenja,

preuzeo u posjed Vojnu biskupiju kao svoju ljubljenu zaručnicu, a time je preuzeo i brigu ljubavi za Crkvu koja je u vojsci i policiji.

Ovaj čin koji nas je okupio jedno je skromno slavlje tog čina primopredaje: proslavljamo kontinuitet ljubavi Pastira prema Crkvi koja boravi u osobama vojnika i policajaca.

Vaša nazočnost nam je dragocjena, jer govori o Vašem odnosu prema ovoj ustanovi i njenom duhovno-moralnom poslanju u Republici Hrvatskoj. Vi ćete to posvjedočiti i svojom riječi, a ne samo svojom nazočnosti. Na kraju svoga pozdrava, imat ćete priliku uručiti eventualni znak pažnje. ■

Gовор влч. Slavka Rajiča, представника војних и полицијских капелана

Iskazana mi je posebna čast da mogu, u ovom svečanom i emotivnom trenutku primopredaje službe vojnih biskupa, uputiti riječ zahvale i dobrodošlice u ime vojnih i policijskih kapelana.

Predragi oče biskupe Jurju, ovog trenutka pred Vama stoje vojni i policijski kapelani preplavljeni osjećajima zahvalnosti. Božjom providnošću Majka Crkva Vam je početkom Domovinskog rata povjerila dušobrižništvo hrvatskih branitelja. Bile su to godine ponosa i slave, a Vi, kao prvi dušobrižnik, pridonijeli ste da hrvatski vojnik i policajac u tim teškim godinama živi, ratuje i pobjeđuje časno na ponos hrvatskog naroda i Katoličke Crkve.

Za Vašu plodonosnu dušobrižničku skrb u Domovinskom ratu Crkva Vas je nagradila imenovanjem prvim vojnim biskupom u Republici Hrvatskoj.

O, kako je Bog veličanstven i kako providnosno vodi naše živote! Čvrsto vjerujem da je Bog čudesno i providnosno vodio osnivanje Vojne biskupije. Prvo je odabrao Vas, oče biskupe, a potom su Vaše ljudske i svećeničke vrline privoljele prve suradnike da zajedno s Vama grade Božje djelo, Vojnu biskupiju.

Vrline koje Vas krase i koje su nas osvajale i privoljele da budemo Vaši suradnici su ponajprije jaka i nepokolebljiva vjera u Boga koji providnosno vodi povijest ljudskog roda; drugo, svesrdno i neupitno povjerenje u hrvatski narod koji je pozvan da u slobodi i punom dostojanstvu živi u svojoj ne-

otudivoj domovini Hrvatskoj; potom jednostavnost i skromnost, bezgranična ljubav i povjerenje prema nama kapelanim i svim ljudima dobre volje.

Oče biskupe, bilo je prelijepo imati Vas biskupom. Uživali smo surađujući s Vama. Vaša plemenitost i povjerenje koje smo osjećali činili su nas sretnima i zadovoljnima.

Zato, veliko, veliko hvala, oče biskupe! Neka Vas dragi Bog još dugo poživi u duhovnoj snazi i tjelesnom zdravlju te nastavite činiti dobro. Živite radosno svoj umirovljenički život čineći dobro, a mi ćemo sa zahvalnosti misliti na Vas i moliti se Bogu za Vas. Hvala!

Dok zahvalna srca ispraćamo u mirovinu biskupa Jurja, s velikom radosti izričem dobrodošlicu novoimenovanom vojnom biskupu msgr. Juri Bogdanu.

Dragi oče biskupe Jure, u Splitu ste napomenuli da u darovanom kaležu vidite dobrodošlicu i zajedništvo. Ovog trenutka jasno i glasno svjedočim da su vojni i policijski kapelani s velikom radosti primili vijest da ste upravo Vi naš novi vojni biskup. Svi kapelani, cijeli prezbiterij Bogu zahvaljuje da je odabrao i pozvao upravo Vas za vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj. Čvrsto vjerujemo da ćemo svi piti iz istog kaleža.

Pred Vama je časna i odgovorna zadaća: nastaviti vršiti dušobrižničku skrb u hrvatskoj vojsci i policiji. Na Vašem biskupskom ređenju u Splitu osvjedočili smo se da imate svesrdnu i svekoliku podršku: podršku hrvatskih biskupa i svećenika,

hrvatskih vojnika i policajaca, hrvatske vlasti i hrvatskog vjerničkog puka. A zasigurno najveću podršku imate u vojnim i policijskim kapelanicima.

Čvrsto vjerujemo, oče biskupe, da ćete uz Božju pomoć, svekoliku podršku navedenih institucija te uz darovane Vam i stečene vrline prido-

nijeti da Radosna vijest, Evandjele, ispunи srce i dušu svakog hrvatskog vojnika i policajca.

Neka dragi Bog blagoslovi Vas i Vaša naštojanja oko dobra hrvatskog vojnika i policajca.

Bog Vas blagoslovio, oče biskupe! Dobro nam došli! ■

Govor gradonačelnika Grada Zagreba Milana Bandića

*Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora,
poštovani izaslanice Predsjednice Republike Hrvatske,*

uvaženi ministre gospodine Orepiću,

Vaša ekscelencijo msgr. D'Errico,

Poštovani vojni ordinariju msgr. Juraj,

Poštovani novozaređeni vojni ordinariju msgr. Jure

Zahvaljujem msgr. Jezerincu na uzornoj suradnji što smo je ostvarivali tijekom svih njegovih 19 godina biskupstva. U Gradu Zagrebu ste uvijek nailazili na otvorena vrata, uvijek smo bili spremni surađivati na bilo kojem projektu.

Vi ste, msgr. Jezerinac, govorili i u „zgodno i nezgodno vrijeme“ boreći se za prava hrvatskih branitelja i šireći istinu o Domovinskom ratu. Zato ste i u Domovini i u inozemstvu prepoznati kao borac za istinu. U osobno ime i u ime svojih sugrađana, svih Zagrepčana, iskazujem Vam veliko i toplo ljudsko „hvala“ za sve dobro što ste za sve nas činili tijekom svoga biskupstva.

Za godine predanoga služenja hrvatskim braniteljima predajem Vam Medalju Grada Za-

greba kao spomen na sva vrijedna i velika djela što ste činili, i što ćete ih, siguran sam, nadalje činiti. Hvala Vam!

Dragi naš novozaređeni vojni ordinariju msgr. Jure!

Duboko žalim što zbog bolničkog liječenja nisam mogao prisustvovati Vašemu ređenju u Splitu i što se nismo još jedanput prijateljski susreli, baš kao u Rimu, u sv. Jeronimu.

Kao gradonačelnika me raduje da ste baš Vi, čovjek bogatoga međunarodnog iskustva, došli u naš grad, a koji Vas, budite sigurni, prima otvorena srca.

U Gradskoj upravi ćete pronaći prijatelje i partnere za suradnju, kako biste Vi, dragi msgr., rekli: „sve na veću slavu Božju!“

Papa Franjo u svome Apostolskome nalogu, a što ga je na misi Vašega ređenja pročitao msgr. Allessandro D'Errico piše: „kao ljubljenumu sinu želim da službu vojnog ordinarija vršite mudro, razborito i iznad svega s ljubavlju!“

Baš kako je činio blaženi Alojzije Stepinac, a čiji se lik nalazi na srebrnjaku koji Vam u znak dobrodošlice poklanjam. Dobrodošli! ■

Govor Tomislava Ivića, zamjenika ministra obrane

Poštovanioci biskupi, poštovani generalni vikare Mamiću, vojni i policijski službenici, djelatnici Vojnog ordinarijata

Osobita mi je čast pozdraviti vas na ovom svečanom događaju – završetku poslanja prvog vojnog biskupa monsinjora Jurja Jezerinca i početka služenja monsinjora Jure Bogdana. Prenošim pozdrave ministra obrane gospodina Josipa Buljevića u prigodi ovoga događaja.

Pamtim one trenutke sa samog početka našega obrambenog i pravednoga Domovinskog rata, u dubokom mi je sjećanju snaga duhovne potpore koju smo u tim danima imali od naših kapelana, na čijem čelu je bio monsinjor Juraj Jezerinac.

Svakom hrvatskom vojniku, svakom branitelju, itekako su značile riječi ohrabrenja, riječi utjehe za poginulim prijateljima, pomoći u raznavanju onoga dobra koje postoji u svakom od nas.

Bili su to, živa su sjećanja, razgovori i potpora u situacijama u kojima smo se našli po prvi puta u životu. Poučeni smo kako samo dobro pobjeđuje, kako u svakom našem djelovanju trebamo biti ljudi, te kako je obrana doma i domovine uzvišena zadaća.

Hvala Vam oče biskupe Jurju, na svemu što ste u duhovnoj izgradnji naših vojno-redarstvenih snaga učinili, na načinu na koji ste nas

učili kako se voli, kako se ljubi, kako se brani voljena i jedina domovina Hrvatska. Učvrstili ste nas u vjeri, zajedno sa svim našim dragim vojnim kapelanicima, da u borbi za slobodu i domovinu nikada ne izgubimo sebe, svoju tradiciju i svoju vjeru.

Danas, ova naša biskupija za koju smo vezani neraskidivim nitima, prelazi u sigurne ruke našeg novog vojnog biskupa Jure Bogdana.

Dragi oče biskupe Jure – u nama ćete imati, kao i do sada, čvrstu potporu u svakom pogledu.

Naš Vojni ordinarijat je i u povijesnim, prijelomnim danima Domovinskog rata, ali i kasnije u vremenima izgradnje Oružanih snaga Republike Hrvatske dao svoj snažni doprinos u izgradnji, u jačanju, u stasanju svih nas, kako bi bili bolji, kako bi bili čvrsti u vjeri, u našim htjenjima i odlukama.

Čvrsto sam uvjeren, oče biskupe Jure, kako ćete i dalje izgrađivati ovu čvrstu stijenu, našu Vojnu biskupiju, na putu dobra, na putu dobrobiti za sve naše vjernike i građane naše lijepje, jedine Hrvatske.

Želim Vam, dragi oče biskupe Jure, svako dobro u Vašoj odgovornoj misiji. Slijedit ćemo Vas na duhovnom putu, na kojem ćete nastaviti izgrađivati sve nas kako bi bili bolji, odgovorniji ljudi, a sve na dobrobit naše drage, jedine, vječne domovine Hrvatske. Hvala ■

Govor Vlahe Orepića, ministra unutarnjih poslova

Dragi i poštovani oče biskupe Jezerinac,

u ime Ministarstva unutarnjih poslova i svih njegovih djelatnika iskoristio bih priliku da Vam zahvalim na dosadašnjem obnašanju biskupske dužnosti i brizi za duhovnu skrb svih vjernika, a naročito djelatnika našeg ministarstva.

Jačali ste im vjeru, gajili nadu i hrabrili ljudav prema Bogu i bližnjemu.

Vaša jednostavnost, dobrota, susretljivost, predanost „malom“ čovjeku... - nemjerljivi su i ostat će trajno prisutni među nama.

Posebno bih Vam zahvalio u ime obitelji svih policajaca koji su tijekom obavljanja policijske dužnosti izgubili život. Upravo ste ih Vi hrabrili s toplim riječima podrške.

Iskreno Vam zahvaljujem na svemu i želim Vam sve najbolje!

Dragi i poštovani oče biskupe Bogdane, iskreno Vas pozdravljam u svoje osobno ime i u ime svih djelatnika Ministarstva unutarnjih poslova!

Čestitam Vam na zahtjevnoj i odgovornoj službi koju ste preuzezeli.

Hvala Vam što se prihvatali obvezu i dužnost da nas pratite i pomažete u našim vjerskim

potrebama, a naročito u trenucima krize, neodlučnosti i nesigurnosti koja se ponekad javi u svakom čovjeku.

Iskreno vjerujem kako ćete kao i Vaš predhodnik, svoju biskupsku dužnost obavljati preданo - na dobrobit svakog djelatnika našeg ministarstva, Ministarstva obrane, kao i cijelog hrvatskog naroda.

Osobno se radujem našoj suradnji te Vam želim sve najbolje u budućem radu i obnašanju Vaše časne službe! ■

Govor predstojnika Ureda Predsjednice RH Domagoja Juričića

Poštovani gospodine predsjedniče Hrvatskog sabora,

*Vaša Ekscelencijo, nadbiskupe D'Errico,
Uzoriti nadbiskupe Barišiću,*

Preuzvišeni gospodine Bogdane,

Preuzvišeni gospodine Jezerinac,

Preuzvišena gospodo biskupi,

Poštovani gospodine ministre unutarnjih poslova,

Poštovani načelnice Glavnog stožera Oružanih snaga,

Poštovani gospodine zamjeniče i gospodo pomoćnici ministra obrane,

Poštovana gospodo generali i admirali,

Dame i gospodo

Čast mi je pozdraviti vas danas u ime Predsjednice Republike Hrvatske, posebice preuzvijšenu gospodu vojne biskupe, te prenijeti njezine čestitke i zahvale na postignućima Vojnog ordinarijata u svečanoj prigodi današnje primopredaje službe vojnog biskupa.

Prije devetnaest godina na temelju Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika Oružanih snaga i djelatnika Ministarstva unutarnjih poslova, uspostavljen je Vojni ordinarijat i imenovan prvi hrvatski vojni biskup msgr. Juraj Jezerinac. Tako je oživjela Vojna biskupija, koja je u protekla gotovo dva desetljeća predanog rada izgradila djelotvoran i učinkovit sustav vojnih kapelanja i dušobrižništva za vojnike i redarstvenike.

Jednako tako, u suradnji s vojnim ordina-

rijatima prijateljskih država i država saveznica ostvarena je visoka razina suradnje te su uspostavljeni izvrsni uvjeti za njezinu nadgradnju.

Dušobrižništvo u vojno-redarstvenoj službi iziskuje posebnu pažnju. Vojnici su posebna socijalna skupina i trebaju zbog zahtjevnih okolnosti svoga života poseban oblik dušobrižništva, bilo da je riječ o dragovoljcima, djelatnom ili pričuvnom sastavu te neovisno o tome provode li se vojne zadaće u Republici Hrvatskoj ili u međunarodnim mirovnim misijama. Dušovna skrb u takvim sredinama u službi je očuvanja mira, slobode svih građana i cijele državne zajednice. To i takvo poslanje duhovno-vjerskog karaktera moguće je ostvariti samo u skladnim odnosima između Crkve i države, poštujući njihove posebne odgovornosti.

Toj zadaći Vojni ordinarijat odgovara na najvišoj razini.

Stoga, u ovoj svečanoj prigodi zahvaljujem i čestitam prvom hrvatskom vojnom biskupu monsinjoru Jezerincu na predanoj službi, postignućima i zaslugama za hrvatsko vojno dušobrižništvo.

Jednako tako, preuzvišeni monsinjore Bogdane, čestitam Vam na biskupskom ređenju i novoj dužnosti te Vam želim mnogo uspjeha u radu.

Predsjednica Republike uvjerena je da Vašim imenovanjem Vojni ordinarijat ostaje u dobrim rukama te će Vam biti u potpori, kako bi se sustav vojnog dušobrižništva nastavio razvijati na dobrobit svih naših pripadnika Oružanih snaga i redarstvenika Ministarstva unutarnjih poslova te naše domovine Hrvatske. ■

Govor Željka Reinera, predsjednika Hrvatskog sabora

*Poštovani izaslaniče Predsjednice Republike Hrvatske,
Uzoriti nadbiskupe Barišiću,
Vaša Ekscelencijo nadbiskupe D'Errico
Poštovani oče biskupe Bogdane,
Poštovani oče biskupe Jezerinac,
Preuzvišena gospodo biskupi,
Poštovani visoki državni dužnosnici,
generali, admirali i policijski dužnosnici,
Dame i gospodo*

Velika mi je čast da u ime Hrvatskog sabora mogu zahvaliti prvom hrvatskom vojnem biskupu msgr. Jurju Jezerincu na skrbi za hrvatske branitelje iz Domovinskog rata kao i za sve pripadnike hrvatskih oružanih i redarstvenih snaga.

Vaša podrška, poštovani preuzvišeni oče biskupe Jezerinac, riječi ohrabrenja i utjehe hrvatskim braniteljima u najtežim danima Domovinskog rata kada se mala i slabo naoružana Hrvatska našla suočena s agresijom višestruko nadmoćnog neprijatelja imale su snagu veću od najjačeg oružja. Jer to su bile riječi očinske ljubavi, a ljubav, bilo da se radi o ljubavi prema Domovini ili o lju-

bavi prema Bogu, jača je od svakog zla i mržnje.

I kao što ste naše hrabre branitelje, izložene najstrašnjim ratnim opasnostima na prvoj liniji bojišnice, pozivali da njeguju etičnost prema neprijatelju i ne pokleknu kušnji zla u pravednom, obrambenom ratu, tako ste i u poratnim godinama ostali vjerni dušobrižnik hrvatskih vojnih i redarstvenih snaga zauzimajući se za opće dobro. Veliko Vam i iskreno hvala za sve što ste učinili u našoj pravednoj borbi za neovisnost i slobodu Hrvatske kao i kasnije za njezin međunarodni ugled. Vaša djela i riječi ostaju nam trajno nadahnucne.

Želim ovom prigodom u ime Hrvatskog sabora pozdraviti i novog vojnog ordinarija, msgr. Juru Bogdana.

Želim Vam da Vas u Vašem pastoralnom radu prati obilje Božjeg blagoslova. Bit će mi zadovoljstvo surađivati s Vama u služenju našim sugrađanima u okviru naših nadležnosti i ljudskih mogućnosti. Vaše pastoralno iskustvo pruža mi optimizam da ćemo u tome biti i uspješni, a sve na dobrobit jedine nam i vječne domovine Hrvatske, te onoga što ste uzeli kao svoje biskupsko geslo. ■

Govor apostolskog nuncija msgr. Alessandra D'Errica

Gospodo i gospođe

Moram reći da u životu jednog apostolskog nuncija i papina delegata ima velikih radošti. Ono što živimo, kao što živimo danas ovoga svečanog trenutka koji je počašćen najvišim vojnim, policijskim i građanskim vlastima i od kojih slušamo puno toga lijepoga o odnosima između Svetе Stolice i Republike Hrvatske, osobito glede delikatne uloge koju Vojni ordinarijat izvršava u Republici Hrvatskoj.

O tome bih htio i ja nešto dodati, sa strane osobnog svjedočanstva. Kada sam došao iz Sarajeva, kada sam došao iz Bosne i Hercegovine, bio sam imenovan apostolskim nuncijem u Republici Hrvatskoj, u msgr. Jezerincu sam našao točku oslonca za svoje poslanje. Osobito zato što smo u blizini što se tiče stanovanja, Apostolska nunciatura i Vojni ordinarijat. Ali iznad svega što sam u njemu, mogu reći, našao ne samo prijatelja nego i brata. Brata s kojim sam mogao podijeliti našu zajedničku službu u Hrvatskoj. Naše nade i naše projekte, koji puta i naše gorčine i naše teškoće. Ali uvjek, rekao bih, u jednom kršćanskom prihvaćanju i u jednoj otvorenosti izazovima s kojima smo se trebali suočiti.

U njemu sam našao i jednoga revnoga pastira. Doživio sam da je bio jako zauzet za dobro svojih vojnih i policijskih kapelana. I bio je zauzet za sve vjernike Vojnog ordinarijata. Rekao bih da

je moja dužnost da to posvjedočim - našao sam u msgr. Jezerincu duhovni primjer vjere i molitve. I evo drago mi je da to mogu javno reći, za mene je to bio jedan veliki primjer kada sam ga vidio da moli u našem zajedničkom vrtu. Dakle to bi znalo podvući, bilo kakvi da su naši naporci, sve ih moramo staviti u ruke Božje. Sve moramo staviti u ruke Božje, kojemu smo posvetili našu službu i našu misiju. Hvala lijepa, preuzvišeni oče biskupe, neka vas Gospodin nastavlja blagoslovljati, treba nam vaš primjer, vaša riječ i trebaju nam vaši savjeti. Hvala

Želim reći i nekoliko riječi dobrodošlice i našem predragom novom vojnog ordinariju msgr. Juri Bogdanu. I želio bih iznad svega dati jedno obećanje koje će možda izazvati poneki interes. Nakon što je msgr. Jure Bogdan bio imenovan za vojnog ordinarija bio sam sretan vidjeti kako je preuzvišeni novi otac biskup bio prihvaćen. Rekao bih sa strane svih i na svim razinama, kao što je bilo ovdje predstavljeno u različitim govorima. Ali, preuzvišeni, bilo bi zanimljivo zabilježiti kako je netko došao k meni kao papinom predstavniku i rekao: „Gledajte, gospodine nuncije, kako to da je izbor Svetog Oca pao na msgr. Bogdana? On koji je Dalmatinac mogao bi upravljati nekom službom u Dalmaciji. Ja sam rekao: ali trebalo bi to pitati Svetog Oca.“ Budući da sam ipak surađivao puno sa Svetim Ocem na imenovanju msgr. Bogdana, mislim da mogu

prenijeti njegove misli u kojima bi bila sržna ova: Sveti Otac s ovim imenovanjem msgr. Jure Bogdana želio je pokazati koliko je ova institucija Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj važna pod svakim vidikom. Važna je zbog uloge koju izvršava Vojni ordinariat na području oružanih snaga i na području policijskih snaga. Važno je i zbog toga što su vaši vjernici krajnje mlađi, mlađi u vojsci, mlađi u policiji. Važno je da se Vojni ordinariat ne sužava samo na jedno određeno područje nego se širi na čitavu Hrvatsku. Važno je i zbog toga, u razgovoru sa Svetim Ocem rekao sam mu: „Gledajte Svetosti, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj je drugi nuncij, nuncij broj dva, zato što ima učestale kontakte s političkim vlastima, barem s tri ministarstva.“ Dakle, treba jedna osoba koja nema samo pastoralne sposobnosti, nego koja ima i diplomatske sposobnosti. I što se tiče ovih pretpostavki, kada smo počeli raditi, govoriti o novom vojnem ordinariju, moram vam reći da smo iscrpili sve mogućnosti koje su

nam bile prezentirane. Ali na temelju ovih pretpostavki, zajedničko mišljenje uz puno zajedništvo biskupa usredotočilo se na msgr. Juru Bogdanu zbog ljudskih i pastoralnih kvaliteta koje je on iskazao tijekom tolikih godina i različitih kušnji u Hrvatskom kolegiju sv. Jeronima u Rimu. I meni je bili jako draga vidjeti da je to Sveti Otac sažeо u svojoj papinskoj buli koju smo pročitali na svečani način na velikom slavlju u Splitu.

I to je dakle naša čestitka, dragi msgr. Jure. Da vi možete odgovoriti na sva očekivanja pod svakim vidikom naroda Božjega koji je u Hrvatskoj, osobito na očekivanja Svetoga Oca i Biskupske konferencije u Republici Hrvatskoj. Da možete graditi odnose kao što ste rekli u Splitu na temelju dijaloga, točno tako kako inzistira Sveti Otac u svojim govorima, dakle na temelju dijaloga bez ikakvih primisli u zajedničkom traženju dobra zajedno s civilnim i vojnim vlastima. U zajedničkom traženju dobra ovoga naroda i ove zemlje, za najveću Božju slavu. Hvala ■

Govor vojnog biskupa u miru msgr. Jurja Jezerinca

Poštovani oče nadbiskupe, cijenjeni vojni biskupe, Ekscelencijo, dragi biskupi i tajnici HBK, gospodine predsjedniče Hrvatskog sabora, gospodo bivši i sadašnji ministri obrane i unutarnjih poslova, dragi gradonačelnice, načelnice Glavnog stožera OS RH, gospodo generali, časnici i dočasnici HV-a, poštovani dužnosnici hrvatske policije, braćo kapelani i pomoćnici, poštovani i dragi uzvanici

Dobrodošli na ovaj oproštajni čin s do-sadašnjim vojnim biskupom kao i na čin preuzimanje službe vojnog ordinarija u RH msgr. Jure Bogdano. Lijep je to i plemenit znak pažnje prema nama.

Prošle su gotovo dvije godine otkako sam Svetom Ocu podnio odreknuće na službu vojnog ordinarija u skladu s kanonskim propisima. Došao je čas da se moja služba vojnog or-

dinarija definitivno zaključi. Njoj je prethodilo imenovanje novog vojnog ordinarija, njegovo ređenje, preuzimanje Vojne biskupije danas u 10 sati pred Zborom savjetnika Vojnog ordinarijata. Ovdje sam danas s Vama da Vam iskrena srca iskažem zahvalnost i moje duboko ljudsko, kršćansko, svećeničko i pastirsko poštovanje.

Vremena koja su iza nas naša su vremena, isto kao i ovo vrijeme sada. Ona nisu slučajna: ona su trenutak milosti za svakoga od nas koji smo povjerivali Bogu i odazvali se da budemo odgovorni u svojem vremenu. Što se mene tiče, od samog početka dušobrižništva u Hrvatskoj vojsci i policiji, djelovao sam kao osoba koja je trebala ranjenim i ratom ugroženim ljudima biti ispružena ruka Božje dobrote i ljubavi. To mi je bilo najvažnije. Hvala dragom Bogu što danas mirne savjesti mogu reći da sam sve učinio,

kako u vremenu teških iskušenja Domovinskog rata, tako i u poratnim godinama, da hrvatski vojnik i policajac imaju iskustvo Boga prijatelja i Crkve kao duhovne majke. To je zajedničko djelo svih nas: mojih kapelana, njihovih pomoćnika, mjerodavnih ministara, vojnih i policijskih zapovjednika i načelnika, kao i nesebičnih suradnika iz kurije Vojnog ordinarijata, osobito dr. Jakova Mamića, te velike potpore Samostalnog odjela MORH-a i Samostalne službe MUP-a.

Hvala vam svima! Neka vas dragi Bog prati. Ostanimo povezani u molitvi i u lijepom sjećanju. Čuvajmo zajedništvo naroda! Vama, dragi naš Vojni biskupe, moja svaka podrška: molitvena i ljudska. Hvala Vam da ste prihvatali ovu službu i siguran sam da će Bog blagosloviti Vas i Vojnu biskupiju. ■

Govor novog ordinarija msgr. Jure Bogdana

*Poštovani uzvanici,
Preuzvišeni i dragi umirovljeni biskupe
vojni ordinariju u Republici Hrvatskoj*

Nakon biskupskog ređenja prošle subote u Splitu i danas kanonskog ulaska u posjed biskupije Vojnog ordinarijata Republike Hrvatske, obraćam se svima Vama u svojstvu domaćina s

dvije jednostavne riječi: „dobro došli“.

Ovo je dan i trenutak u kojem posebice želimo zahvaliti dosadašnjem vojnem ordinariju msgr. Jurju Jezerincu koji odlazi u zaslужenu mirovinu. Drugi vatikanski sabor nas poučava o ulozi i mjestu biskupa u Crkvi i svijetu ovim riječima: „I sami biskupi, postavljeni od Duha Svetoga, dolaze na mjesto apostola kao pastiri duša te su sku-

pa s vrhovnim svećenikom i pod njegovom vlašću poslani da kroz sva vremena nastavljaju djelo Krista, vječnog Pastira. Krist je, naime, apostolima i njihovim naslijednicima dao nalog i punomoć naučavati sve narode te posvećivati i voditi sve ljude u istini. Biskupi su, prema tome, po Duhu Svetom koji im je dan, postali pravi i vjerodostojni naučitelji vjere, svećenici i pastiri" (CD, 2).

U svjetlu ovih riječi želimo reći „svećeniku i pastiru“ msgr. Jurju Jezerincu, prvome vojnom ordinariju u Republici Hrvatskoj, hvala. Hvala Vam, što ste kao čovjek i biskup neumorno i gorljivo izvršavali djelo Krista, vječnoga Pastira u konkretnom hrvatskom društvu u Vojnoj biskupiji. Iz Vaše čvrste osobne vjere i ljubavi prema hrvatskoj domovini, prihvatili ste srcem, cijelim svojim bićem, biti vojnim ordinarijem u specifičnom razdoblju naše društvene zbilje. Trebalo je doslovno započeti iz početka. Pod Vašim vodstvom u zajedništvu s Ministarstvom obrane i Ministarstvom unutarnjih poslova, stvorena je i ustrojena stabilna struktura – biskupija koja živi, vrši svoje evangelizacijsko poslanje... to je ono što se vidi. A Onaj, od kojega nam dolazi svako dobro, kojemu je poznato i sve ono što se radi u skrovitosti, poznaje mnogo više i bolje, koliko ste dobra učinili na pastoralnom području naše Vojne biskupije. Hvala Vam, oče biskupe. Računamo na Vašu potporu, molitve i savjete. Hvala svima koji su Vam u tome pomagali, kako djelatnicima Vojnog ordinarijata, klericima i laicima, Bogu posvećenim osobama, isto tako i svim djelatnicima, bivšim i sadašnjim, Mini-

starstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova, sve do predsjednika Republike, danas gospođe Kolinde Grabar-Kitarović. Sve to moglo se ostvariti zahvaljujući „Ugovoru između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske“. Ovih dana sam više puta istaknuo svoju radost zbog „Ugovora između Svetе Stolice i Republike Hrvatske“ koji su znak poštovanja vjerskih sloboda i visokih demokratskih dostignuća naše hrvatske domovine u zapadnome civilizacijskom krugu.

Preuzimajući službu vojnog ordinarija radostan sam što će moći nastaviti djelovati na mjestu gdje ste Vi, oče biskupe, zajedno s našim svećenicima i ostalim djelatnicima „zaorali duboku brazdu“ na Gospodnjoj njivi. Zahvaljujem svima Vama koji ste mi usmeno i pismeno izrazili čestitke i dobrodošlicu prigodom biskupskog imenovanja 30. studenoga prošle subote u Splitu i ovog današnjeg ulaska u kanonski posjed biskupije. Kao spomen na taj događaj i novog vojnog ordinarija svi možete uzeti spomen sličice. Zahvaljujem svima Vama koji ste na bilo koji način, u okviru svojih nadležnosti, prihvatili dušobrižništvo među vojnim i redarstvenim snagama u Republici Hrvatskoj. Dakako, ispred nas je budućnost. U središtu naše skrbi je konkretni čovjek, konkretni projekti, konkretni posao. Računamo na zajedničku brigu i međusobnu suradnju svih relevantnih ustanova i pojedinaca.

Hvala svima. Dobro došli. ■

Čestitke u povodu imenovanja i ređenja novoga vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana¹

„Dragi i poštovani msgr. Jure,

Kada sam bio odsutan iz Sarajeva, saznao sam za Vaše imenovanje za vojnog ordinarija u RH. Bila mi je draga ova vijest, ali nisam imao mogućnosti uputiti čestitku. Danas to činim s posebnim osjećajima sjećajući se kada je prije 25. godina objavljeno moje imenovanje. Zato uz najiskreniju čestitku za povjerenje koje Vam daje papa Franjo, te radost da je u Vama Crkva dobila još jednog člana Apostolskog zbora. Uz najiskreniju čestitku upućujem i izraze bratskog zajedništva u Gospodinu, te žarko molim Duha Svetoga da Vas vodi hrabro u poslanju koje Vam Crkva daje.

Koristim ovu priliku da Vam od srca zahvalim na svemu što ste učinili dok ste revno vršili službu rektora u Zavodu. Uz to posebno hvala na svim pruženim uslugama koje sam doživio prigodom pohoda u Rim. Također, hvala za skrb oko svećenika studenata koji su u Zavodu bili za Vašeg mandata.

Koristim priliku da Vam zaželim čestit Božić te u novom Mladom Ljetu neka Vas prati svaki Božji blagoslov!

Uz čestitku i zahvalu, upućujem najsrdačnije pozdrave jamčeći zajedništvo u Gospodinu!”

Vinko kardinal Puljić, nadbiskup metropolit vrhbosanski, predsjednik BK BiH, 7. prosinca 2015.

„Eccellenza Reverendissima,

con grande gioia ho letto la notizia della Sua nomina a Ordinario Militare della Croazia.

augurandoLe molto successo per il Suo nuovo ministero responsabile rimango con sinceri e cordiali saluti.

In fraterna communione”,

Péter Card. Erdő, nadbiskup Ostrogon-Budimpešte, primas Mađarske, Budimpešta, 3. prosinca 2015.

„Eccellenza, dragi prijatelj,

Ho appreso con grande gioia la notizia della Tua nomina come Vescovo ordinario militare della Repubblica di Croazia.

Anche se negli ultimi anni i nostri incontri erano piuttosto sporadici, l'amicizia tra noi e ri-

masta salda. Ed era per me una forte di gioia.

Per il Tuo nuovo servizio nella Chiesa di Croazia auguro ogni benedizione dall'Alto per il bene della Tua patria.

Sebbene non mi sarà possibile venire alla solenne liturgia della consacrazione episcopale, in quel giorno sarò vicino a Te nella preghiera.

In fraterna unione porgo cordiali saluti con deferenti ossequi,”

Franc Card. Rode,
Vatican, 27. siječnja 2016.

„Cara Eccellenza,

durante le ricorrenti Festività, assicuro le mie preghiere e formulo voti augurali per un Santo Natale e un felice Anno Nuovo.

Con i migliori auguri per la nuova nomina”,

James card. Harvey,
Natale 2015.

„Eccellenza,

Mi è pervenuto il suo gentile invito per l'ordinazione episcopale che si terrà il 27 febbraio p.v. a Spalato. Spiacente di non poter intervenire a causa degli impegni inderogabili pregressi, mi unisco volentieri a Vostra Eccellenza nella preghiera, invocando dallo Spirito Santo copiosi frutti di santificazione per il sereno e proficuo esercizio del ministero al quale Ella s'appresta, impetrando ogni benedizione celeste.

Colgo volentieri occasione per confermarmi con sensi di distinto ossequio

Dell'Eccellenza Vostra

Dev.mo”

Msgr. Ilson de Jesus Montanari, tajnik Kongregacije za biskupe, Vaticano, 22 gennario 2016.

„Eccellenza Reverendissima,

i più sentiti sugiri per la Sua ordinazione episcopale. Purtroppo non mi è possibile parteciparvi per importanti impegni presi precedentemente.

Mi unisco al Suo rendimento di grazie al

(1) U prigodi imenovanja i ređenja msgr. Jure Bogdana za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj pristigle su mnoge čestitke: pismeno, eletroničkom poštou, telefonski, usmeno itd. Dio njih objavljujemo.

Polaganje ruku: msgr. Marin Barišić

Signore, implorando su Vostra Eccellenza abbondanti divine e la protezione della Santa Madre di Dio per il Suo servizio al Santo Padre e alla Chiesa Universale.

Le pongo i miei migliori auguri, con ossequi."

*Msgr. Cyril Vasil, S. J.,
tajnik Kongregacije za istočne Crkve,
Vatikan, 25. 1. 2016.*

„Cara Eccellenza,

grazie per l'invito a prendere parte alla Sua ordinazione episcopale nella concattedrale di San Pietro in Split. Sarà un momento di particolare grazia e gioia non solo per Lei e per tutti coloro che La conoscono e l'apprezzano, ma anche per i'intera Chiesa che è in Croazia. L'esperienza maturata nei tanti anni di ministero qui a Roma sono una ricchezza per il nuovo compito che svolgerà nel Suo Paese. Da parte mia, poi, c'e sempre un debito di riconoscenza, sia per i rapporti avuti, sia per la pazienza e l'aiuto che mi ha dato.

Purtroppo, non mi sarà possibile prendere parte di persona al momento di grazia che vivrà sabato 27 febbraio, ma assicuro la mia preghiera per un fruttuoso esercizio del delicato servizio che il Signore e la Chiesa Le hanno affidato.

Nel rinnovarLe il mio fraterno augurio, Le chiedo di ricordarmi davanti a Dio e, quando passerà per Roma, mi farebbe piacere riceverLa in Accademia.

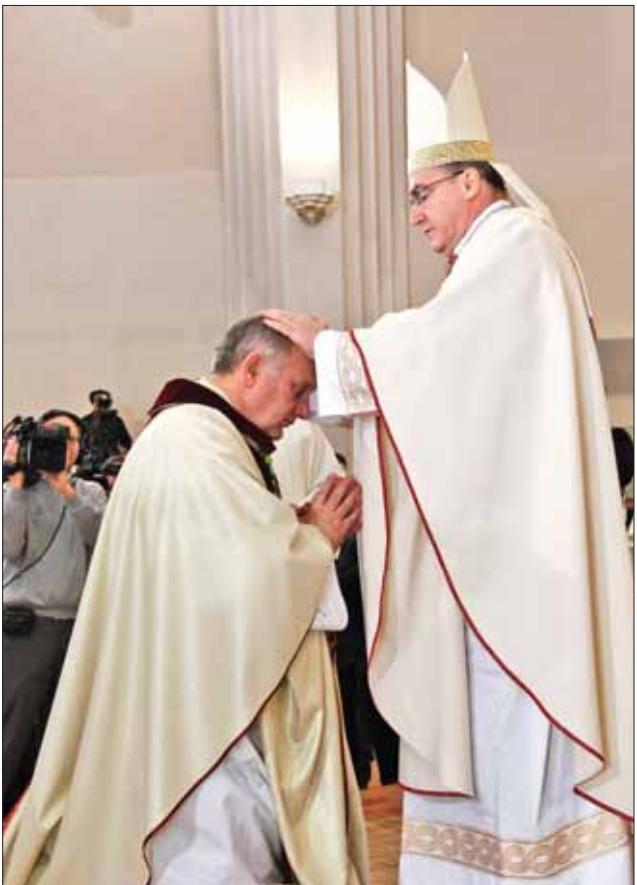
Con sensi di cordiale stima“,

*Msgr. Giampiero Gloder, presidente
Pontificia Accademia Ecclesiastica,
Rim, 27. siječnja 2016.*

„Cara Eccellenza,

desidero fare giungere a Vostra Eccellenza le mie più sentite felicitazioni per la Sua elevazione all'Episcopato e per la Sua nomina a Vescovo Ordinario Militare per la Croazia e vorrei assicurarLa in pari tempo che l'accompagno con le mie preghiere e con i migliori auguri per il felice compimento dell'alta e preziosa missione che il Santo Padre Le ha affidato a beneficio della Chiesa e delle Forze Militari in Croazia.

La ringrazio di cuore per l'invito che mi ha mandato per la solenne cerimonia della Sua Ordinazione episcopale, che sarà celebrata nella consattedrale di Split il 27 del corrente mese di febbraio. Non potrò essere presente al sacro rito, a motivo della mia salute che non è molto buona, e La prego di scusarmi, ma l'assicuro che Le sarò

Polaganje ruku: kardinal Josip Bozanić

spiritualmente vicino nella celebrazione della santa Messa di quel giorno.

Mi valgo anche di questa bella circostanza per esprimereLe tutta la mia riconoscenza per la cordiale e generosa ospitalità che mi ha sempre offerto come Rettore del Pontificio Collegio Croato a Roma. Ne serberò sempre un caro ricordo.

Con i miei migliori saluti e rinnovati auguri La prego di credermi

Suo dev.mo"

*Msgr. Giulio Einaudi, apostolski nuncij,
Busca, 1. veljače 2016.*

"Eccellenza Rev.ma

Mons. Jure Bogdan,

La ringrazio per il cordiale invito a partecipare alla sua ordinazione episcopale il prossimo 27 febbraio 2016. Purtroppo per impegni pastorali già assunti non posso essere presente ma Le assicuro il mio grato ricordo e la mia preghiera nella S. messa per il suo ministero episcopale al servizio nelle Forze armate in Croazia.

Aspetto Vostra Eccellenza insieme alla bella Delegazione Croata per il nostro giubileo (...) A Roma. (...)

Suo Dev.mo"

*Giulio Cerchietti, OFM,
Roma, 18. febbraio 2016.*

„Eccellenza Reverendissima,

Carissimo Monsignore,

ho ricevuto ieri il Suo invito per l'Ordinazione Episcopale, che avrà luogo il 27 febbraio prossimo nella Concattedrale di San Pietro in Split.

Per la verità, così come sono immerso nel lavoro, a me era sfuggita anche la notizia della Sua Nomina Vescovile, per cui Le avrei almeno dovuto esprimere le mie felicitazioni. A questo punto, oltre a vergognarmi per tale omissione, ritengo doveroso esprimereLe un caldo auguri per la Sua assunzione nel Collegio Apostolico, che va unita al ringraziamento per l'invito che Lei così cortesemente ha voluto rivolgermi.

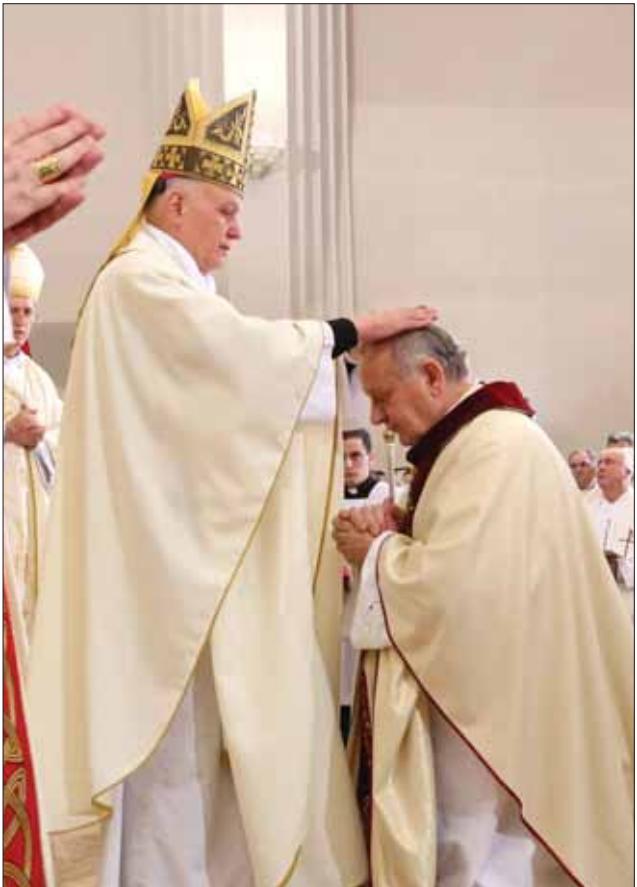
Inutile dire che devo esserLe grato per ogni cosa, a cominciare dall'aiuto che Lei che mi diede forse trent'anni fa per gli studi su Roberto Menini, nato a Split, e anche per la collaborazione degli ultimi anni nella Congregazione delle Cause dei Santi per la Beatificazione del Beato Miroslav Bulešić. Naturalmente, se Lei dovesse ancor aver bisogno di me in quest'ultimo ambito mi ritenga sempre disponibile.

Polaganje ruku: msgr. Juraj Jezerinac

Polaganje ruku: kardinal Vinko Puljić

Polaganje ruku: apostolski nuncij
msgr. Alessandro D'Errico

Tanti cari auguri per il suo Alto Ministero, ai quali si aggiunge la mia sincera e sentita preghiera.

Suo devotissimo"

Fra Vincenzo Criscuolo, OFMCap, generalni relator Kongregacije za kauze svetih,
Vatikan, 27. siječnja 2016.

„Reverendissima e Cara Eccellenza,

desidero rivolgerLe i miei più calorosi e cordiali auguri per la Sua Ordinazione Episcopale. Non potendo essere presente di persona, l'accompagnerò con la preghiera, implorando dal Signore l'abbondanza dei suoi doni perché il Suo ministero possa essere veramente fecondo ed efficace, in un ambito quanto mai delicato ed importante.

ricorlandoLa sempre con simpatia e gratitudine, partecipo alla Sua gioia e a quella dei Suoi familiari e amici, nonché di quanti hanno apprezzato la sua preziosa opera educativa, svolta presso il Pontificio Collegio Croato.

Con vivissima stima e sensi di sincera amicizia“

Msgr. Pasquale Iacobone,
Vaticano, 18. veljače 2016.

Polaganje ruku: apostolski nuncij
msgr. Martin Vidović

„Eccellenza Reverendissima,

carissimo don Jure, la gioia per la Tua Ordinazione è pari alla consolazione profonda che Dio ci dona ogni giorno nel servirlo con entusiasmo per i tanti carismi e doni di cui ha colmato la nostra vita. (...)

Purtroppo non potrò essere presente alla Tua Ordinazione Episcopale, anche se, credimi, ho provato a spostare sia gli impegni d'ufficio che quelli pastorali.

Sarò comunque presente con la preghiera e nell'amicizia, quella profonda in Cristo che non conosce ne spazio ne tempo.

Un abbraccio con l'auguri che il Signore, nella pienezza del Tuo sacerdozio, possa vedersi nei cuori di tutti coloro che beneficerai.“

D. Andrea Celli,
Rim, 3. veljače 2016.

„Lieber episcopus electus, (...)

Meine herzliche Gratulation schicke ich Ihnen gleich nach Erhalt der heiligen Mitteilung, verbunden mit herzlichen Segenswünschen!

Leider ist mir eine Teilnahme an der Bisc-

hofsweihe in Split nicht möglich, aber am Tage der Weihe werde ich die Heilige Messe für Sie feieren und in Ihnen und der Gemeinschaft der (...) verbunden.

Über das Amt des Bischofs gibt es bei den Kirchenvätern manche bedankeswete Worte und lebendige (...) Die Aufgabe des Militärbischofs hat noch ein besonderes Gewicht und erfordert zusätzliche Mobilität und Aufgeschlossenheit – immer aber geht es um den Hirtendienst nach dem Bild des Guten Hirten Jesus Christus zu tun der von sich und seinem Dienst sagt: Ich kenne die Meinen und sie kennen mich. *Joh 10.14*

Im + verbunden"

Ihr Bruno Kresing, apostolski protonotar

p.s.: Ich (...) mich gerne meiner Aufnahme in dem Domkapitel in Split als Ehrendomherr durch Erzbischof Ante Jurić am 26.3.2000 und Ihren freundliche Einladung zum Besuch im Kollleg in Rom, die ich gerne wahrgenommen habe.

Paderborn, 17. 2. 2016.

„Dragi don Jure, s Vašim svećeničkim dje-lovanjem, najprije u našoj Splitsko-makarskoj nadbiskupiji, potom dugogodišnjom službom rektora Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima, a sada biskupskim imenovanjem, osjećamo ponos te izražavamo zahvalnost Bogu i papi Franji za Vaše imenovanje. U Vašoj novoj i odgo-vornoj biskupskoj službi, želim da s blagoslovom Dobrog Pastira Vaše služenje bude Bogu na čast, na rast Crkve i za opće dobro naše Domovine. Neka Vaš nebeski zaštitnik sv. Jure, čije ime nosite, koji je ujedno zaštitnik Vaših Poljica, a na svoj način i Vojnog ordinarijata, hrabri i vodi, Vas, sve časnike, vojnike, mornare i policajce u zajednič-kom savezu dobra i širenja Kraljevstva Božjega u našem društvu i današnjem svijetu. Don Jure, u radosti biskupskog i molitvenog zajedništva, zazivam Božji blagoslov na Vaše novo pastirsko služenje, koje Vam je Gospodin udijelio u svojoj Crkvi.“

*Msgr. Marin Barisić, splitsko-makarski nadbiskup,
Split, 30. studenoga 2015.*

„Dragi Jure,
U ovo milosno blagdansko vrijeme u Godi-ni milosrđa, koja će biti svečano otvorena 8. prosinca na blagdan Bezgrješnog začeća, Crkva se na osobit način susreće sa Svetom nazaretskom obitelji u kojoj je Božje milosrđe postalo živo i vidljivo cijelom svijetu. Neka i ovoga Božića ono

Polaganje ruku: msgr. Ivan Devčić

Polaganje ruku: msgr. Želimir Puljić

Polaganje ruku: apostolski nuncij
msgr. Petar Rajić

Polaganje ruku: msgr. Alojz Cvikl

obilno natopi naša srca svojom milosrdnom ljubavi kako bismo u svakom čovjeku mogli prepoznati Njegovo milosrdno lice koje poziva na zajedništvo, mir i radost.

Radost domovinske Crkve je velika u ovom blagdanskom vremenu i zbog Tvoga imenovanja za vojnog biskupa. Stoga Ti ovom prilikom još jednom od srca čestitam i želim sretan i radostan Božić te svakim dobrom ispunjenu 2016. godinu od Gospodnjeg rođenja.

Odani“,

Msgr. dr. Ivan Devčić, riječki nadbiskup metropolit, Božić 2015.

„Poštovani preuzvišeni imenovani gospodine biskupe, dragi Jure,

S velikom smo radošću u ponedjeljak 30. studenoga ove godine našim svećenicima, sabranima na adventskoj duhovnoj obnovi u Osijeku obznanili da je papa Franjo upravo Tebe izabrao i imenovao biskupom, novim vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. Ta je vijest i u našem prezbiteriju primljena s velikim veseljem, jer je mnogo naših svećenika, koji su te imali prilike upoznati i susretati, napose onih koji su dio svoje formacije i studija proveli kao pitomci Papinskoga hrvatskoga zavoda sv. Jeronima u Rimu, u kojem si do sada vršio službu rektora. Tu je s nama, na području naše nadbiskupije, i nekoliko svećenika na službi u Vojnom ordinarijatu, a među njima i trojica naših dijecezanskih svećenika.

Želimo, dragi Jure, da mogneš i u svoju novu službu koju ti Crkva povjerava ugrađivati ono što si i do sada veoma snažno pokazivao – čvrstu vjeru i ljubav za Gospodina i za njegovu Zaručnicu – Crkvu, te za hrvatski narod, čiji ti je boljatik uvijek bio snažno na srcu.

Neka Te Gospodin krijepi i nadahnjuje svojim Svetim Duhom u izazovima koji te čekaju u službi vojnog ordinarija u RH. Istodobno se radujemo, što ćeš Ti svojim iskustvom i širinom koju ti je pružila dosadašnja služba u Vječnom gradu zasigurno biti i nova kvalitetna snaga i među nama, biskupima u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji.

Uime svih svećenika, redovnika i redovnice i vjernika naše Đakovačko-osječke nadbiskupije izražavamo Ti iskrene čestitke i najljepše želje te molimo obilje Gospodinova blagoslova za Tvoj život i novu pastirsку službu.

S izrazima osobitog poštovanja, Tvoji“,
*Msgr. Duro Hranić, nadbiskup đakovačko-osječki, i
Msgr. Marin Srakić, nadbiskup đakovačko-osječki u
miru, Đakovo, 1. prosinca 2015.*

„Preuzvišeni Vojni Ordinariju, dragi Jure! obradovala me vijest o Tvom imenovanju za vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj. Žurim ovim prigodnim pismom čestitati na ukazanom povjerenju koje Ti je očitovao papa Franjo. Znam da očekivanja onih kojima si poslan mogu stvoriti određene strepnje i strahove. Ali, ne boj se. Ima netko tko sve vodi i upravlja. Uostalom, Crkva u kojoj ćeš služiti pripada Kristu, pa svu svoju brigu Njemu prepusti i povjeri. A ime Tvoga dičnog zaštitnika, neustrašivog viteza sv. Jure, dovoljan Ti je i siguran znak za opuštenost i povjerenje. Simbolično mi je također i dan kad se odlučilo objaviti tvoje imenovanje: blagdan apostola Andrije, brata prvaka Petra kojeg je on doveo k Isusu. I ne samo brata, nego i one brojne Grke koji su htjeli vidjeti Isusa; kao i stotine drugih kojima je kao vjerni Isusov sljedbenik govorio i propovijedao.

Tvoje služenje prema imenovanju za Vojnog Ordinarija bit će prvenstveno upućeno vojsci i policiji i onima koji su s njima povezani. No, biskupstvo je na otajstven način umreženo u zajedništvo s drugim biskupima našeg naroda, a i šire. Jer, zajedništvo apostolskih nasljednika, djelitelja svetih tajna nije obično, nego sakramentalno. Ono je posebice utkano u tajnu biskupske službe koja stvara „školu zajedništva“. Neka brojne obveze i dužnosti, koje ponekad nadilaze naše fizičke snage, ne stvore u Tebi osjećaj nemoći. A svijest o sakramentalnom zajedništvu neka Ti dadne dosta snage i hrabrosti. Jer, nikada nismo sami. Puno je onih koji nas prate svojim molitvama: od svećenika, redovnica i redovnika do zauzetih i odanih vjernika laika.

Molit ću da ova svijest zajedništva Crkve Kristove, u našem narodu i šire, trajno ispunja Tvoju dušu radošću, hrabrošću i zahvalnošću. Mislit ću na Tebe i preporučiti Tvoj rad zagovoru i pomoći svetog Jurja, Božjeg viteza i Tvoj osobnog zaštitnika, kao i apostola Andrije kad si na njegov blagdan predstavljen svijetu, te posebice Blaženo Djevici Mariji „Gospi velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“. Uz srdačan pozdrav iz Zadra primi iskrene čestitke sa željom i molitvom da Te Gospodin blagoslovi i čuva.

U bratskom zajedništvu odani u Gospodinu“,
Msgr. Želimir Puljić, nadbiskup zadarski,
predsjednik HBK,
Zadar, 30. studenog 2015.

„Preuzvišeni gospodine!

Nakon što Vas je Petrov nasljednik, naš dragi sv. otac Franjo imenovao za biskupa vojske

Polaganje ruku: msgr. Đuro Hranić

Polaganje ruku: msgr. Stanislav Hočevar

Polaganje ruku: msgr. Zef Gashi

Polaganje ruku: msgr. Ratko Perić

Hrvatske, ovih dana čete primiti veliku milost biskupskog ređenja. Tako ulazite u Apostolski zbor!

Ja osobno uvijek više volim pisati čestitku za dan ređenja. Pa tako i Vama!

Ponajprije od srca zahvaljujem na svemu što ste kao rektor Zavoda sv. Jeronima u Rimu učinili za našu Nadbiskupiju. Od srca zahvaljujem na pozivu na Vaše ređenje, koji posebnom radošću prihvaćam i dolazim. Želim iskrenom molitvom i najdubljim crkvenim zajedništvom ispratiti Vaš novi put služenja Bogu, Crkvi i ljudima.

Da, velika je tajna apostolskog služenja! Povijesni razvoj to sve bolje pokazuje. Biskupska služba govori o Isusovoj gorućoj želji da svi ljudi, ljudi svih krajeva i svih vremena, dolaze do spoznaje Istine i da se spase. Da Crkva uvijek bude brižljivi Pastir, koji skuplja i usmjerava. Govori o tome kako je Isusova goruća želja da svi Njegovi učenici budu jedno: jednog srca i jedne duše.

Razmišljajući o svemu tome želim Vama od srca čestitati za povjerenje, koje Vama pokazuje sv. Crkva na čelu s Petrovim nasljednikom. Želim Vama izraziti svoju veliku duhovnu blizini i iskrenu bratsku molitvu, da Vas Gospodin povijesti prati na svim Vašim apostolskim i pastoralnim putovima.

Rado Vas na poseban način preporučam Blaženoj Djevici Mariji, moćnoj Pomoćnici kršćana i Majci Crkve: da biste u svakom trenutku mogli okusiti Njezinu majčinsku dobrotu!

Preuzvišeni gospodine! Dok Vam dakle radosno prenosim čestitke i veselim se Vašoj izabranosti za apostolski zbor, u isto vrijeme najtoplje preporučam Vašoj pastirkoj ljubavi našu specifičnu mjesnu Crkvu kao i sebe samoga.

Šaljem Vam pozdrave svih naših svećenika, redovnika, redovnica i vjernika i kličem Vam 'ad multos annos!''

Msgr. Stanislav Hočević, beogradski nadbiskup,
Beograd, 22. veljače 2016.

„Spoštovani gospod msgr. dr. Jure Bogdan, novoimenovani vojaški škof v Republiki Hrvatski!

Ob Vašem imenovanju za vojaškega škofa Vam prisrčno čestitam in Vam želim obilo Božjega blagoslova v zaupani službi. Obljubljam Vam molitveno podporo in spomin pri Gospodovem oltarju.

Vašega škofovskega posvečenja se zaradi drugih obveznosti žal ne bom mogel udeležiti.

Prepričan sem, da Vam bodo pri novem poslanstvu v pomoč izkušnje, ki ste si jih prido-

bili pri vodenju Hrvaškega papeškega zavoda v Rimu. Z Vami bomo tudi drugi škofje, duhovniki ter vse Božje ljudstvo. Želim, da bi vsi skupaj hodili za Kristusom, našim večnim Pastirjem.

Naj Vam zgled Vašega zavetnika sv. Jurija, ki v svojem boju proti zlu prdstavlja nenehni človekov boj s silami teme in greha, ki ga poseblja zmaj, pomaga, da bi polni Gospodovih milosti in navdihov Svetega Duha vodili Cerkev v vojaškem ordinariatu. Marija, Mati Cerkve pa naj Vas spremila s svojo materinsko roko in Vas varuje.

Mir in dobro!"

*Msgr. Stanislav Zore, OFM, ljubljanski nadškof,
Ljubljana, 3. veljače 2016.*

„Eccellenza Reverendissima,

Con grande gioia ho preso la notizia della Sua nomina a Vescovo Ordinario Militare per la Croazia.

Con queste mie righe vorrei esprimere le mie felicitazioni ed assicurarLa della mia vicinanza spirituale in questo momento tanto importante per la Chiesa in Croazia e per la Sua vita personale.

Impossibilitato a partecipare personalmente alla Liturgia dell'Ordinazione episcopale sarò unito con Lei nella preghiera.

Suo dev.mo"

*Msgr. dr. Ternyak Csaba, nadbiskup Egera,
Eger, 1. veljače 2016.*

„Spoštovani in dragi gospod škof!

Zelo sem vesel, da sem lahko sodeloval pri Vašem škofovskem posvečenju tu v Splitu v konkatedrali Sv. Petra.

Naj Vas Sveti Duh, ki se je danes v vsej polnosti izlil na Vas, spremila in navdihiuje Vaše novo poslanstvo, da bo Bogu v čast, vojakom v Republiki Hrvaški v korist in Vam osebno v zadodščenje in posvečenje.

Bog Vas živi!"

*Msgr. Metod Pirih, biskup u miru,
Vipava 27. veljače 2016.*

„Preuzvišeni gospodine, dragi prijatelju msgr. Jure,

prigodom jedinstvenog događaja u Vašem osobnom životu – Vašeg biskupskog ređenja u središtu Vaše rodne nadbiskupije, upućujem Vam i ja iskrene, bratske čestitke, praćene molitvom Kristu, Dobrom Pastiru za cijeli Vaš budući

Polaganje ruku: msgr. Stanislav Lipovšek

Polaganje ruku: msgr. Josip Mrzljak

Polaganje ruku: msgr. Ivan Penzeš

Polaganje ruku: msgr. Ivan Milovan

život u apostolskoj službi.

Čestitam Vam što ste dosadašnjim svojim besprijekornim, savjesnim, zauzetim i neumornim svećeničkim radom, kako u Domovini tako i u središtu Katoličke Crkve, zavrijedili da Vas Crkva preko Kristova Namjesnika na zemlji – pape Franje – izabere u red Kristovih apostola.

Biskupskim ređenjem i posebnim izlijevanjem Duha Svetoga na Vas, Vi ćete se suočiti na jedan osobit način samome Kristu, Božanskoj Glavi, Velikom Svećeniku i Pastiru cijele Crkve. U svojoj dobi, kao biskup, Vi ćete spajati i Krista – Glavu Crkve i njegove vjernike, kao udove Crkve. U svom ćete apostolskom djelovanju biti pozvani da to činite u duhu drevnog naputka: 'Contemplata aliis tradere!'

Uz pomoć Duha Svetoga moći ćete biti dragocjeni učitelj, podupiratelj i uzor kršćanskog življena za povjerene Vam klerike, osobe Bogu posvećenog života te brojne laike – u okviru Vaše duhovne pastve, ali i šire. Također ćete biti od dragocjene pomoći radu cijele Hrvatske biskupske konferencije.

Koliko Vas poznam iz protekla dva desetljeća nadam se da Vam srce neće biti zatvoreno pred dugo trajućom dramom hrvatskih katolika na području moje i drugih (nad)biskupija u sjednoj Vam BiH.

Za sve dobro što ste voljni učiniti za istinsko dobro Crkve u našem narodu (i šire) od srca Vam unaprijed zahvaljujem.

Molim i Presvetu Djesticu i Bogorodicu Mariju da Vas ona prati svojom majčinskom ljubavlju tijekom cijelog Vašeg budućeg života i apostolskog djelovanja.

Duboko žalim što mi zbog 'prisilnog' boravka u lječilištu u Krapinskim toplicama nije moguće biti fizički na Vašem ređenju ali ću biti duhom i molitvom.

Zazivam na Vas obilje Božjeg blagoslova.

Srdačno Vas pozdravljam i radujem se našem skorašnjem susretu.

Vaš u Kristu zahvalni brat'',

Msgr. Franjo Komarica, biskup banjalučki,
Banja Luka, 17. veljače 2016.

„Preuzvišenom biskupu Juri i Jurju - moj pozdrav, poštovanje i radosno radovanje,

U ime vjernika i svećenika Hvarsko-bračko-viške biskupije i u svoje osobno ime rado i od srca pozdravljam imenovanje msgr. Jure Bogданa za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj. Veseli me, dakako, jer je novi ordinarij Vojnog ordinarijata s terena naše Metropolije i da se na taj način i jug Domovine uključuje u cjelovitost

naše Domovine, a s moje strane time se podsjećam na važnu ulogu pokojnog msgr. Josipa Šantića, koji je kao generalni vikar te biskupije bio s otoka Brača. Neka je slava Gospodu koji vodi 'poslove' svoje Crkve, pa i u Crkvi Hrvata!

Ovim putem, ujedno, želim se zahvaliti dosadašnjem vojnog ordinariju, msgr. Jurju Jezerincu za lijepu povezanost u proteklim godinama, te posebno za nekoliko uspješnih dolazaka na naše otoke. Želim mu dobro zdravlje da i u umirovljeničkim danima nastavi vjerno služiti Crkvi na način koliko mu to bude moguće! Prouzdano se nadam da će sklad i razumijevanje mlađog i nešto starijeg vojnog ordinarija doći do izražaja na korist vojnika i policije u našem narodu! Gospodin dao obilje svojega milosnog dara!

Bratski pozdrav s Hvara uz dobre želje za djelovanje Vojnog ordinarijata, u Kristu, biskup Slobodan."

*Msgr. Slobodan Štambuk, hvarsко-bračko-viški biskup,
2. prosinca. 2015.*

„Prečasni gospodine rektore,
S radošću sam primio vijest da Vas je Sveti
Otc imenovao biskupom – vojnim ordinarijem
u Republici Hrvatskoj. Primite stoga iskrene če-
stite kake moje tako i cijele Subotičke biskupije.

Neka Vam Isus Krist, Veliki svećenik i Dobri pastir, udijeli obilje milosti i darova Duha Svetoga kako biste, kao i do sad u službama koje ste vršili, s velikim apostolskim žarom i predano mogli vršiti povjerenu Vam novu službu.

Uz izraze osobitog poštovanja i s bratskim pozdravima u Gospodinu“,

*Msgr. Ivan Penzeš, biskup subotički,
Subotica, 7. prosinca 2015.*

„Dragi don Jure, Rektore i novoimenovani
Vojni ordinarije,

Svidjelo se, divino afflante Spiritu, Prvo-
svećeniku Franji, imenovati Te Vojnim ordinari-
jem u Republici Hrvatskoj. Drugi si po redu Voj-
ni ordinarij. Iskreno Ti čestitamo na prihvaćanu
povjerenju!

Tvoje dosadašnje predano služenje Crkvi u Hrvata

- u odgovornoj službi Rektora svetojero-
nimskih ustanova u Rimu (od 1996. do danas),
- kao izgrađen pastoralac – i na teorijsko-
znanstvenoj razini iz Pastoralne teologije i kao
svećenik opće pastoralne prakse, od župnog vi-
kara do rektora Crkve sv. Jeronima u Rimu,
- kao i odgojitelj – duhovnik u Splitskom

Polaganje ruku: msgr. Nikola Kekić

Polaganje ruku: msgr. František Rábek

Polaganje ruku: msgr. Tomo Vukšić

Polaganje ruku: msgr. Metod Pirih

malom sjemeništu i rektor svećenicima postdiplomcima u Rimu,

pobuđuju pouzdanu nadu da ćeš uspješno voditi povjerenu Ti katoličku zajednicu vjernika - pripadnika oružanih i redarstvenih snaga u Republici Hrvatskoj.

Istina, sada će se malo uloge zamijeniti: do sada su biskupi Tebe molili da primiš u Zavod kojega svećenika-studenta, a od sada ćeš Ti moliti biskupe i provincijale da Ti posude kojega svećenika za vojnu službu. I druga: do sada su Tebe hrvatski građanski nositelji vlasti molili da ih primiš u Papinski zavod svetoga Jeronima na pola sata razgovora, a od sada ćeš Ti moliti njih da Te prime... I tako dalje u kontrastu života. I to je tako: kolo sreće uokolo...

Dok Ti izričemo iskrene čestitke, iskorištavamo prigodu zahvaliti Ti na svemu dobru što si za vrijeme svoga rektorovanja svetojeronomskim ustanovama učinio i za našu mjesnu Crkvu hercegovačku. A nije toga bilo malo.

Molimo Boga da Te

- po zagovoru sv. Jure, Tvoga nebeskoga zaštitnika,

- i ujedno zaštitnika Vojnoga ordinarijata, kao i

- sv. Andrije prvopozvanoga, koji se odlikovao u dovođenju ljudi k Isusu te kojega danas blagdanski slavimo,

- po zagovoru duhovne nam Majke Marije, obdarci potrebnim zdravljem duše i tijela kako bi u pronicljivosti uma u milosnu otvaranje poticajima Duha Svetoga, s povjerenim Ti vjernicima, vojnicima i policajcima, ali i svima nama, ubirao plodove mira koje u punini može darovati on, Knez Mira, čijem se liturgijskom rođendanu radujemo i u čijoj pripravi do nas stiže ova radosna vijest o Tvome biskupskom imenovanju.

Srdačno – sretno i čestito!”

Msgr. Ratko Perić, quondam rektor
Don Željko Majić, quondam vicerektor sv. Jeronima,
30. studenoga 2015.

„Poštovani i dragi biskupe Jure, evo, stiže pozivnica za Tvoje biskupsko ređenje. Hvala lijepa! Drago mi je što su Te nadređeni smatrali prikladnim za biskupsku službu. Čestitam Ti i radujem se Tvome napretku!

Ne mogu doći na Tvoje biskupsko ređenje ali molim i želim da sve bude Bogu na slavu i na dobro onih s kojima i za koje ćeš djelovati. Uz bratski pozdrav i dobre želje”,

Msgr. dr. Pero Sudar, pomoćni biskup,
Sarajevo, 31. siječnja 2106.

„Eccellenza Reverendissima,

Ho appreso da L'Osservatore Romano la notizia della Sua nomina a Vescovo Ordinario Militare per la Croazia e desidero accompagnar-La con un ricordo speciale nella Santa Messa.

In vista della Sua consacrazione episcopale, in cui Le verrà conferita la pienezza del sacerdozio, mi rivolgo allo Spirito Santo affinché, attraverso il Suo lavoro pastorale, tanti giovani e tante famiglie di quell'amata Nazione, a cominciare dal Giubileo della Misericordia, possano riscoprire la grandezza della propria vocazione cristiana ed i valori della famiglia.

Uniti nella preghiera per la Chiesa e per il Papa Francesco, Le chiedo orazioni per me e per l'apostolato dei fedeli della Prelatura dell'Opus Dei in Croazia, e con il cordiale augurio di un Santo Natale, mi dico fraternamente Suo

Aff.mo in Domino“

*Msgr. Javier Echevarría, prelat Opusa Dei,
Roma, 2. prosinca 2015.*

„Poštovani msgr. Jure,

Kada sam čuo vijest da Vas je Sveti otac Franjo imenovao Vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj, veoma sam se obradovao, budući da nas veže dugogodišnje poznanstvo koje seže još u bogoslovске dane kao i zajednička pripadnost Splitskoj metropoliji. Poznavajući Vaš dosadašnji rad u vinogradu Gospodnjem, uvjeren sam da je nova, tako odgovorna služba Vama s pravom povjerena i da ćete na najizvrsniji način ispuniti sva očekivanja. Od srca Vam čestitam imenovanje uz želju da vršenje biskupske službe bude plodonosno, te na dobro i blagoslov Vama, Vojnom ordinarijatu u Republici Hrvatskoj, svim vojnim kapelanim, vojnicima i djelatnicima Hrvatske vojske, te u konačnici svim ljudima dobre volje kojima Vas Gospodin šalje.

Uvjeren sam da ćete zahvaljujući iskustvu kojega ste svojim dosadašnjim službama stekli i molitvenom podrškom Božjega puka, kao vojni ordinarij uspješno odgovoriti izazovima i potrebljama današnjeg vremena.

Srdačno Vas u Gospodinu pozdravljam.“

*Msgr. Ilija Janjić, biskup kotorski,
2. prosinca 2015.*

„Preuzvišeni i dragi biskupe Jure,

Božić, najradosniji dan, je događaj kada je Bog, milosrdni Otac, poslao svoga Sina k nama.

Polaganje ruku: msgr. Dražen Kutleša

Polaganje ruku: msgr. Ivica Petanjak

Polaganje ruku: msgr. Marko Semren

Polaganje ruku: msgr. Ante Ivas

Rodio se uzevši našu ljudsku narav.

Neizmjerna Ljubav, umom neshvatljiva, Isus Krist na djelu nam se pokaza, milosrdan i istinit. Otkrio nam je sebe koji je Put, Istina i Život. Rođenjem nam dođe da pokaže smisao našeg postojanja.

Sretan Vam i blagoslovjen Božić i božićni blagdani.

Sretna nova godina Jubileja milosrđa.

p.s. Iskrene čestitke za Tvoje imenovanje i uključenje u biskupsku zajednicu HBK kao vojnog ordinarija. Sretno s Božjim blagoslovom!"

*Msgr. Duro Gašparović, srijemski biskup,
Petrovaradin, o Božiću 2015.*

„Dragi biskupe Jure,

Vjerujemo da je naš Gospodin i Učitelj svoje apostole pridružio svojoj velikosvečeničkoj službi i poslanju spasenja koje mu je povjerio Otac, u najdramatičnijem Času svoga života. U Času za kojeg je On sam rekao da ga je cijeloga života svom dušom čekao i za njim čeznuo.

Nikada nikome od ljudi nije bilo niti će biti moguće proniknuti u dubinu Tajne tog spasenjskog Isusova Časa, pa tako ni u Tajnu svečeničkog posvećenja, koje svoj vrhunac i puninu doseže u biskupskom redu.

Isus se spušta do zemlje da opere noge svojim apostolima. Da im dade primjer što i kako i oni moraju činiti, zašto ih je odabrao i u čemu s njima računa. Treba 'prati noge' prljane od blata, umorne od bježanja, od adamovskog skrivanja pred Bogom zbog svoje 'golotinje'... On će ih prvi oprati i očistiti u svojoj krvi prolivenoj na križu i vratiti Ocu, u njegove ruke. Eto to je njegov Čas u koji te uključuje.

Dragi Jure, želim da, kao i Petar, stojiš pred tom Tajnom začuđen, zatečen, smeten: 'nećeš mi oprati noge!' Ali još više želim i molim, ohrabren riječima svoga Gospodina, da bez njega ne možeš ništa učiniti, budeš spremjan baciti se pred Isusa, kao i Šimun-Petar i reći: 'Gospodine onda ne samo noge, nego i ruke i glavu, evo me cijelog!'

Da to nije lako vidimo opet u Petru koji je, iako apostolski prvak, došao u situaciju da kaže: 'Ne poznam tog čovjeka!' Ali onda, u susretu s milostivim Isusovim pogledom, 'zaplaka Petar', pa je mogao čuti i činiti ono, što i tebi danas ponavlja Veliki Svećenik: 'Pasi ovce moje!'

Biskupe Jure, neću ti čestitati, nego će ti obećati da će za te moliti, ne samo na dan tvoga biskupskog posvećenja, slavlja, pjesme, izobilja čestitki, nego i nakon toga, kad treba ići pasti, obilnu pašu nalaziti. Kad će trebati bdjeti i čuvati od vukova..., ići tražiti izgubljene... Kad će mno-

ge trebati staviti na svoja leđa, nositi ih u sebi i vraćati doma, u kuću Očevu!

Neka to bude 'Sve na veću slavu Božju', pa tako i puka Božjega hrvatskoga.

U zajedništvu svete Crkve Kristove koja je u hrvatskom narodu, u zboru biskupa HBK, u blagoslovu Božjem, od srca te pozdravljam."

*Msgr. Ante Ivas, biskup Šibenski,
Šibenik, 25. veljače 2016.*

„Duboko me obradovala vijest da Vas je papa Franjo imenovao vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj i tako pridružio zboru apostolskih nasljednika u našoj domovini. Od srca Vam čestitam na biskupskom promaknuću upravo na blagdan sv. Andrije, jednoga od Dvanestorice. Priznanje je to za Vaše dugogodišnje vjerno i požrtvovno služenje u Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima u Rimu. I ovom prigodom zahvalujem Vam za sve što ste tijekom brojnih godina svoje rektorske službe učinili da spomenuta hrvatska crkvena ustanova u Rimu dobro funkcioniра i služi mladim svećenicima u stručnoj formaciji te pridonese dobру Crkvu među Hrvatima.

Radujem se novoj suradnji s Vama, napose u okviru Hrvatske biskupske konferencije, te molim Gospodina da Vam podari snagu duha i mudrost u vodstvu vjernika u službi obrane domovine. Uz izraze posebnog poštovanja i bratske odanosti, srdačno Vas u Gospodinu pozdravljam.“

*Msgr. Antun Škvorčević, požeški biskup,
Požega, 30. studenoga 2015.*

„I ovim putem ponovno čestitam novom vojnemu ordinariju u Republici Hrvatskoj preuzvišenom Juri Bogdanu.

S poštovanjem pozdravljam“

*Msgr. Valter Župan, biskup krčki u miru,
Krk, 17. veljače 2016.*

„Preuzvišeni gospodine, dragi brate u biskupskoj službi,

Prigodom Vašeg imenovanja u zbor Apostolskih nasljednika, biskupa Katoličke Crkve u Hrvatskoj, i ovim putem izražavam moju iskrenu i duboku radost i čestitke za Vaš izbor, kao i molitve za Vaše buduće biskupsko djelovanje: 'Omnia ad maiorem Dei gloriam'.

Čestitam vam na izboru gesla koje je po-

Polaganje ruku: msgr. Antun Škvorčević

Polaganje ruku: msgr. Mile Bogović

Polaganje ruku: msgr. Ilija Janjić

Polaganje ruku: msgr. Djura Džudžar

ziv i ideal svakog krštenika da mu misli, nakane, želje i djela budu usmjerene na slavu Stvoritelja i Ljubitelja čovjeka, na slavu našega Spasitelja i Otkupitelja Isusa Krista, po zagovoru Njegove i naše Majke, presvete Bogorodice Marije – najvjernije zagovornice Hrvata.

Nošen radošću Vašeg imenovanja, i budućeg zajedništva u biskupstvu, rado bih se pridružio svetom slavlju biskupskog ređenja u konkatedrali u Splitu, nažalost, moje zdravstvene trenutačne tegobe to mi ne dopuštaju. obećajem: bit ću uz Vas duhom i molitvom.

Uz srdačan pozdrav i molitvu da Veliki Svećenik, Dobri i Milosrdni Pastir, bude Vaše trajno nadahnuće, snaga i radost u službi Evanđelja u narodu Hrvata!

„Vaš s poštovanjem“,
Msgr. dr. Valentin Pozaić, pomoći biskup zagrebački,
Zagreb, 19. veljače 2016.

„Istinski sam se obradovao i od srca Ti čestitam na velikom povjerenju kojega Ti je sveti otac Franjo iskazao imenovavši Te vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj.

Ne boj se! Onaj koji Te je pozvao u svoju izuzetnu službu bit će s Tobom i na ovoj postaji Tvoga križnoga puta. Stoga, hrabro naprijed, Majka Crkva i domovina Hrvatska te trebaju!

Neka Te na ovome putu prati zagovor i помоћ naše nebeske Majke Marije, Kraljice Hrvata, zagovor svetoga Andrije i svih naših hrvatskih svetaca i blaženika.

Želim Ti obilje Božjeg blagoslova u novoj pastirskoj službi i obećajem moje osobne molitve.“

Msgr. Berislav Grgić, biskup-prelat Tromsoea,
30. studenoga 2015.

„Preuzvišeni gospodine izabrani vojni ordinarije, dragi subrate u biskupskoj službi,

Iskrenom radošću primio sam obavijest o Tvojem imenovanju vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj ter hvalim i za pozivnicu na Tvoje biskupsko zaređenje u subotu 27. februara u konkatedrali Sv. Petra u Splitu.

Od srca Ti čestitam za ov veliki poziv u naslijedovanju Gospodinovom, ravno u ovom Svetom ljetu milosrđnosti! Gospodin Bog neka Te obiljno obdari svojimi milosti i kripi dari Duha Svetoga u odgovornoj službi vojnoga ordinarija!

Zaista žalim, da zarad vizitacije i bermaњa po fara naše Željezanske biskupije osobno ne morem sudjelovati pri Tvojem zaređenju u Splitu. Ali rado ću Tebe, kako bude to nek moguće,

pohoditi u Zagrebu, Tvojem središtu u Vojnom ordinarijatu.

Obićem Ti molitvu i posebno na dan Tvoje-
ga zaređenja izručit će Tebe, Tvoju novu službu
i Tvoje nakane u zagovor prvakov apoštola, sv.
Petrta i Pavla, kot i Majke milosrdnosti!

„Srdačno Te pozdravlja i blagoslivlja“
Msgr. Egidije Ivan Živković, biskup Željezna,
Eisenstadt, 15. veljače 2016.

„Kao Tvoj učenik, kolega i dugogodišnji prijatelj, član iste Splitsko-makarske nadbiskupije i sin istog poljičkog kraja, s radošću sam primio vijest da je Sveti Otac, prihvativši odreknuće msgr. Jurja Jezerinca, vojnog ordinarija u RH, imenovao upravo Tebe za njegovog nasljednika i novog vojnog ordinarija u RH.

Obećavajući Ti svaku potrebnu pomoć i rado te uključujući u svoje molitve, na Tebe i Tvoje buduće biskupsko služenje zazivam Božji blagoslov i nebeski zagovor Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta, zaštitnice Vojnog ordinarijata u RH, Tvoj imenjaka i zaštitnika naših Poljica sv. Jure i sv. Andrije apostola koji je po ovom imenovanju postao Tvoj posebni nebeski zaštitnik, ali i nadahnuće za predano vršenje tvoje biskupske službe“.

Msgr. Mate Uzinić, dubrovački biskup,
Dubrovnik, 30. studenoga 2015.

„Poštovani i dragi don Jure,

U svoje osobno ime i u ime svih svećenika, koji djeluju u dušobrižništvu i vjernika Vojnog ordinarijata u Bosni i Hercegovini, srdačno Te pozdravljam i najiskrenije čestitam na povjerenju koje Ti je iskazao papa Franjo imenovanjem na službu vojnoga biskupa u Republici Hrvatskoj. Neka Te Gospodin prati svojim blagoslovom a svi mi molitvama, radosnom suradnjom i prijateljskom blizinom.

Dok zahvaljujem dobrom biskupu Juri, dosadašnjem vojnom biskupu, za brojne prigode naše lijepo suradnje tijekom proteklih godina, znam da ćeš i Ti sve učiniti da na prvom mjestu uvijek bude Božja stvar, dobro svakoga vjernika Vojne biskupije i cijele Crkve. U tomu će Ti od velike pomoći biti i dobar primjer tvoga prethodnika, od kojega sam i ja rado učio. Posebice mu pak zahvaljujem za primjer kako se voli narod Božji, koji nam je Crkva povjerila na brigu. On je to činio tako da se poistovjećivao s potrebama i brigama svojih vjernika. Tebi pak od srca želim da budeš još bolji.

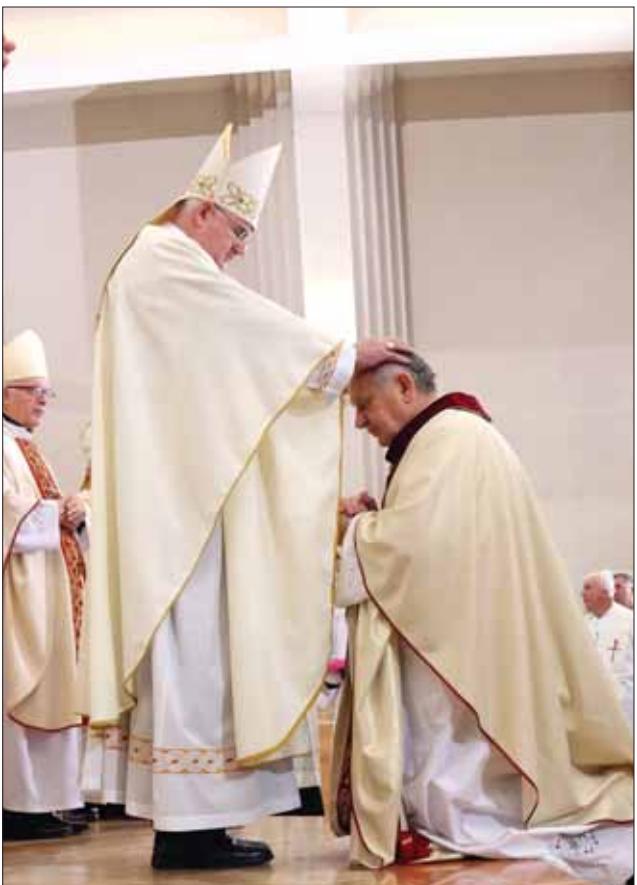
Polaganje ruku: msgr. Đuro Gašparović

Polaganje ruku: msgr. Werner Freistetter

Polaganje ruku: msgr. Vjekoslav Huzjak

Polaganje ruku: msgr. Mate Uzinić

Sa svoje strane, kao brat u službi vojnoga biskupa, obećavam Ti otvorenost i radosnu suradnju radi dobra naših vjernika koji, iako u službi u dvjema različitim državama, pripadaju istom hrvatskom narodu i istoj Katoličkoj Crkvi.

Hvala Ti i za gostoljubivost i brojne usluge koje si mi učinio kao rektor Papinskoga hrvatskog zavoda svetoga Jeronima u Rimu. Posljednja od njih bila je tijekom mjeseca listopada ove godine kada sam, kao sudionik Sinode biskupa i skupa vojnih biskupa svijeta, bio Tvoj gost skoro cijeli mjesec dana.

Želim Ti svaki Božji blagoslov, mnogo prijatelja i dobrih svećenika suradnika, puno zdravlja, molitvenu podršku vjernika i otvorenost državnih struktura.

Po zagovoru svetoga Jure, mučenika i zaštitnika vojnika, neka Bog obilno blagoslovi Tvoje buduće radosno služenje Narodu Božjem!

S osobitim poštovanjem“,
Msgr. Tomo Vukšić, vojni biskup u Bosni i Hercegovini,
Sarajevo, 30. studenoga 2015.

„Eccellenza Reverendissima msgr. Jure Bogdan,

ringrazio di cuore l'invito per l'ordinazione episcopale. Nella fraterna communione orante sarò presente in spírito con Lei nell'epiclesi.

Abbraccio amico.“

Msgr. Jose Manuel Garcia Cordeiro, biskup
Bragance-Mirande,
Braganca, 31. siječnja 2016.

„Dragi Jure, novoimenovani vojni ordinariju, Za vrijeme pastoralnog pohoda našim vjernicima i iseljenicima u Južnoafričkoj Republici primio sam vijest koja me je veoma obradovala - da Te je sveti otac Franjo imenovao vojnim ordinarijem.

Ne sumnjam da ćeš novu odgovornu službu vjerno i predano obavljati jer si se kroz dugi niz godina kao rektor Hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu pokazao kao strpljiv odgojitelj i vrstan organizator.

Vjerujem kako Tvoje imenovanje na blagdan sv. Andrije apostola nije slučajno, jer kao što je i Andrija doveo Isusu Kristu svoga brata Petra, tako si i Ti kroz sve ove godine prednjačio u svjedočenju susreta s Kristom tolikim mladim svećenicima koji su dolazili u Vječni grad usavršavati svoje znanje te duhovno rasti i napredovati. Neka Te primjer sv. Andrije sada još više nadahnjuje jer će Ti biti povjereni mnogi koji su

u proteklom Domovinskom ratu ranjeni u duši i na tijelu, i očekivat će od Tebe da im kao njihov pastir i dušobrižnik budeš uzoran otac, brat i prijatelj!

Unaprijed se radujem doprinosu kojeg ćeš dati u radu naše Hrvatske biskupske konferencije i želim Ti obilje Božjeg blagoslova”.

*Msgr. Ivica Petanjak, krčki biskup,
Krk, 30. studenoga 2015.*

„I ask him strongly on his recent appointment to the Order of Military Croatia. Welcome to the middle military.

Thank you for the kind invitation to participate in his Episcopal ordination. However, for pastoral work reasons, this will not be permitted me.

I invoke God's all good and all thanks to his person and to his episcopal ministry.”

*Msgr. Manuel Linda, vojni biskup za Portugal,
Lisabon, 1. veljače 2016.*

„Your Excellency,

I sincerely rejoice with you on the occasion of your Episcopal ordination and military bishop appointment. Thank you for the invitation to participate in the celebrations of this occasion.

For objective reasons, I will not be able to attend these events, but I assure you in spiritual communion with you. I wish you to be good shepherd for the congregation entrusted to you, so that military chaplains and all soldiers always feel you fatherly care and protection. May The Lord, our Good Shepard, give you strength and wisdom in this ministry and endow you with His grace and mercies.

I hope that in the nearest time I will have an opportunity to meet you and share your joy.

With brotherly love”,

*Msgr. Michael Koltun, ukrajinski vojni biskup,
Kyiv, 26. veljače 2016.*

„Excelencia Reverendísima:

El motivo de la presente nota es unirnos a la alegría de la Iglesia de Croacia, en particular de la Familia Castrense por el nombramiento de su nuevo Obispo, quien conducirá los destinos del Ordinariato Militar.

Quienes formamos parte de la misión castrense sabemos cuánto nos urge la solicitud por

Polaganje ruku: msgr. Ivan Šaško

Polaganje ruku: msgr. Mijo Gorski

la cura espiritual de los hombres de armas y sus familias.

Pido a la Virgen de Luján, patrona de nuestro Obispado en Argentina, su protección y bendición para su flamante Ministerio Episcopal junto a los capellanes y el resto de sus colaboradores.

Lo saludo en el Señor Jesus“,

Msgr. Pedro Candia, biskupijski administrator vojne biskupije, Buenos Aires, 4. prosinca 2015.

„Excelencia Reverendísima,
por medio de la presente nota le agradezco la invitación que me hizo llegar con motivo de su Ordenación Episcopal que tuvo lugar el pasado sábado 27 de febrero.

Nos unimos a esta alegría de la Iglesia Católica Croata que recibe a su nuevo Obispo.

Lo saludo en Cristo, nuestra Pascua“,

Msgr. Pedro Candia, administrator Vojne biskupije za Argentinu, 3. ožujka 2016.

„Dragi i poštovani oče,
Jako nas je obradovala vijest da je Sveti Otac imenovao Vas za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj. Otac biskup, koji je odsutan, zamolio me je da Vam izrazim najdublje osjećaje poštovanja i zahvalnosti što ste prihvatali služiti Bogu i Crkvi na način pastira Vojne biskupije. Ponosimo se Vama i s Vama molimo Boga da blagoslovi Vaš početak i da Vas prati u Vašem predanom radu. Mi smo ovdje uvjereni da smo u Vama dobili osobu koja će razumjeti svu posebnost Vojnog ordinarijata, njegove mogućnosti i ograničenja. Vaše višestruko iskustvo odlično je jamstvo da ćete razborito i s osluškivanjem ući u ovu milosnu avanturu svojeg poslanja. Radujući se susretu s Vama i bratskom zagrljaju, izručujem Vam najiskrenije čestitke i pozdrave u ime vojnog biskupa msgr. Jurja Jezerinca, kao i u ime Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj.“

O. Jakov Mamić, generalni vikar Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj, 30. studenog 2015.

„Poštovani gospodine msgr. Jure Bogdan, vojni biskupe,

naša srca se raduju zajedno s Vama u Gospodinu za milost što Vas je Sveta Stolica imenovala vojnim biskupom u Hrvatskoj. Primljena dobra suradnje možemo dalje graditi na dobro hrvatskog i slovenskog naroda. Veselimo se milosti naših budućih susreta i suradnje i od srca

Vam čestitamo zazivajući Božji blagoslov i zaštitu Majke Marije. Gore srca!“

Vlč. Matej Jakopić, katolički vojni vikar u vojsci Republike Slovenije, 1. prosinca 2016.

„Msgr. Bogdan,

Zu Ihrer Erhennung Zum Kroatischen Militärbischof möchte ich Ihnen herzlich gratulieren!

Von Herzen wünsche ich Ihnen ein gedenreiches Weihnachtsfest.

Ich danke herzlich für die freundliche Partnerschaft und verbinde damit meine besten Wünsche für ein friedliches und gesegnetes neues Jahr.“

Joachim Simon, viši vojni dekan, Berlin, advent 2015.

„U ime Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica i svoje osobno, od srca Vam upućujem iskrene čestitke na izboru za novog vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj. Velika je to čast, ali i odgovorna služba koju Vam je iskazao Sveti Otac.

Vašemu se imenovanju raduje svekoliko hrvatsko redovništvo preporučujući Vas i Vašu službu Gospodinu koji neka Vam po zagovoru svoje i naše Majke Marije i hrvatskih svetaca udjeli snagu i svjetlo Duha Svetoga.“

Fra Jure Šarčević, predsjednik Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica, 30. studenoga 2015.

„Eccellenza Reverendissima,

durante l'assenza del Padre Generale Adolfo Nicolás, vengo a rallegrarmi sinceramente per la Sua nomina a Vescovo Militare di Croazia. Mentre mi congratulo con Lei, Le esprimo i più cordiali auguri a nome del Padre Generale e di tutta la Compagnia di Gesù.

Ho fiducia che le Sue esperienze, anche vissute a livello universale come Rettore del Pontificio Collegio Croato di San Girolamo in Roma, Le saranno utili per la nuova missione come vescovo dell'Ordinariato Militare in Croazia.

Alle mie congratulazioni unisco la preghiera al Principe della Pace, con l'intercessione di tutti i santi, affinché, sostenuto dalla grazia divina Lei possa orientare tutte le Sue azioni alla crescita dei fedeli che Le vengono affidati, nella comprensione del messaggio evangelico di pace e per la maggior gloria di Dio. In questa preghi-

era mi unisco a tutti quanti La circondano a La raccomandano al Signore.

Accolga i miei religiosi ossequi e voglia considerarmi sempre

Di Vostra Eccellenza Rev.ma dev.mo nel Signore"

P. James E. Grummer, S. J.,
Roma, 3. prosinca 2015.

„Preuzvišeni oče biskupe,
vijest o Vašem imenovanju za novog hrvatskog biskupa, vojnog ordinarija, primio sam tijekom vizitacije braći, koja djeluju u inozemnoj pastvi, a sve u sklopu priprema za naš predstojeći intermedijalni provincijski kapitol. To izbivanje je i razlog da Vam, povodom Vašeg časnog izbora, uz malo zakašnjenje, tek sad izražavam čestitke u svoje osobno ime i u ime Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja.

Osobno sam Vas tek jednom susreo u Papinskom hrvatskom zavodu s. Jeronima u Rimu, kada ste mene i provincijala zadarske Franjevačke provincije sv. Jeronima fra Andriju Bilokapića bratski ugostili i upoznali s aktivnostima i životom Zavoda. S tog susreta ponio sam najljepše uspomene i već sam tada u sebi osjetio Vašu prikladnost, s obzirom na Vaše bogato životno iskušto i Vaš cjelokupni svećenički put, za moguću biskupsku službu. Izabrali su Vas ljudi, ali siguran sam da su providnost Božja i mudrost Njegova Duha u Vašem izboru imali svoju ulogu. I danas, kada oluja bijesni, protivna Domovini i Crkvi, u Vašem izboru vidim znak nade i snagu mudrog Pastira, koji će se znati suprotstaviti svim protivštinama Duha i Uma.

Preuzvišeni oče biskupe, neka Vas u Vašoj časnoj i zahtjevnoj službi prati milosrdni Gospodin, neka Vas blagosloví svojim mirom i obdari mudrošću, strpljivošću i ljubavlju prema Narodu Božjem i svim ljudima dobre volje!

S tim željama, u nadi skorog susreta, iskreno Vas pozdravljam našim franjevačkim pozdravom:

Mir i dobro!"

Fra Joško Kodžoman, provincijski ministar
Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja,
Split, 4. siječnja 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe Jure,

U ime sve braće Hrvatske salezijanske provincije sv. Ivana Bosca srdačno čestitam na Vašem imenovanju za vojnog ordinarija u republici Hrvatskoj.

Znajući s koliko ste ljubavi i strpljive ustrajnosti vodili naš Hrvatski zavod sv. Jeronima u Rimu i uvijek imali otvoreno srce za sve one koji su u njemu boravili ili kucali na njegova vrata u svojim potrebama, vjerujemo da ćete s jednakim marom i žarom biti biskup svima u okviru Vojnoga ordinarijata u Hrvatskoj.

Pratimo Vas svojom molitvom u toj tako važnoj i osjetljivoj zadaći biti Biskupom u strukturi koja nam prije svega mora biti znakom mira i pravde, ne toliko na vojni koliko na braniteljski način.

Neka Gospa Velikoga Hrvatskog Zavjeta i Sveta Mati Slobode bdije nad Vašim životom i biskupskim služenjem.

U Gospodinu odani",

Don Pejo Orkić, provincijal Hrvatske salezijanske provincije Sveti Ivan Bosco,
Zagreb, 3. prosinca 2015.

„Preuzvišeni gospodine Bogdan,

Dopustite mi da Vam izrazim najsrdačnije čestitke prigodom Vašeg izbora za novog ordinarija Vojne biskupije u Hrvatskoj.

Zahvaljujući svemogućem Bogu, Ocu Milosrđa, za sve talente kojima Vas je obdario i posobio za službu u Crkvi Kristovoj, želim Vam i molim vodstvo Njegova Duha u novom poslanju koje Vam Božja providnost povjerava.

Hrvatsku karmelsku provinciju s Vojnim ordinarijatom vežu jake veze po sudjelovanju naših članova u njegovu prezbiteriju. Zahvalni smo na svemu čime je naša Provincija obogaćena po tim pastoralnim vezama.

Kao čuvari svetišta Zagovornice Hrvatske u Remetama Marijinom zaštiti rado izručujemo Vaše osobne nakane, kao i sve nakane Vojnog ordinarijata i čitavog zbora biskupa čiji postajete član.

Srdačni pozdrav u Kristu",

O. Srećko Rimac, OCD, provincijal Hrvatske karmelske provincije svetoga oca Josipa,
Zagreb, 9. prosinca 2015.

„Poštovani,

zbog već ranije dogovorenih obveza izvan Hrvatske neću moći biti dionikom mise ređenja vojnog biskupa msgr. Jure Bogdana. Stoga šaljem svoga izaslanika: o. Ivana Iku Mateljana, OP, bivšeg dominikanskog provincijala koji djeluje u Splitu.

Msgr. Juri Bogdanu čestitam u ime Hrvatske dominikanske provincije i pratim ga moli-

tvom posebice na dan biskupskog ređenja. Srdačan pozdrav u Gospodinu",

Fr. Anto Gavrić, OP, provincial Hrvatske dominikanske provincije, Zagreb, 19. veljače 2016.

„Poštovani vojni ordinariju msgr. Jure, Vijest o Vašem imenovanju za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj obradovala je našu redovničku zajednicu Družbu sestara Služavki Maloga Isusa.

Na poseban način obradovale su se naše sestre iz Splitske provincije s kojima ste surađivali kroz dugi niz godina obnašajući različite službe u Splitskoj nadbiskupiji, kao i sestre Zagrebačke provincije čije članice više od deset godina djeluju u Vojnem ordinarijatu.

Također smo radosne što Vas je vijest o biskupskoj službi za vojnog ordinarija zatekla obnašajući službu rektora Papinskoga hrvatskoga zavoda sv. Jeronima u Rimu za koji je veliki obol u njegovom utemeljenju i postojanju darovao naš otac utemeljitelj sluga Božji Josip Stadler. Vjerujem kako ste kroz dvadesetgodišnje Vaše djelovanje u tom papinskom zavodu mogli osjetiti i njegovu brigu za hrvatski narod i svećenstvo.

Danas na dan preuzimanja nove službe upućujem Vam iskrene čestitke i molimobilje Božjeg blagoslova. Naši hrvatski sveci, blaženici i mučenici bili Vam izvor duhovne snage na novom početku služenja Crkvi u Hrvata. Gospodin koji je započeo u Vama svoje djelo neka ga dovrši po svojoj svetoj volji do kraja.

Uz izraze dubokog poštovanja, pozdravlja Vas"

S. M. Radoslava Radek, vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Malog Isusa, Zagreb, 2. ožujka 2016.

„Poštovani msgr. Jure Bogdan, U ime Družbe sestara Presvetog Srca Isusova izražavam Vam srdačne čestitke u povodu imenovanja i ređenja za biskupa Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj.

Za uspjeh u Vašem odgovornom poslaniu dušobrižničke skrbi za pripadnike oružanih snaga i redarstvenih službi, te blagoslovljenu suradnju s najblžim suradnicima i predstavnicima civilnih vlasti, pratit ćemo Vas molitvom kako bi djelo koje je Gospodin započeo u Vama dovršio na svoju slavu i opće dobro svih ljudi u našoj domovini Hrvatskoj.

U svakidašnjem životu i radu neka Vas prati Božji blagoslov, velika milosrdna ljubav ne-

beskog Oca, zagovor Majke milosrđa i službenice Božje Majke Krucifikse Kozulić.

U nadi skorog susreta srdačno Vas pozdravlja"

S. Nives Stubičar, vrhovna glavarica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, Rijeka, 29. veljače 2016.

„Poštovani msgr. Jure, čestitamo Vam i radujemo se što Vas je papa Franjo imenovao vojnim biskupom u Hrvatskoj!

Pratimo Vas molitvom"

s. Jasna Lučić, provincialna glavarica hrvatske provincije uršulinki rimske unije

„Mnogopoštovani msgr. Bogdane,

S radošću smo primile vijest o Vašem imenovanju za vojnoga biskupa u Republici Hrvatskoj. Primite stoga naše iskrene čestitke!

Radujemo se s cijelom našom Splitsko-makarskom nadbiskupijom što je Crkva u Vama prepoznala vrsna svećenika i vođu koji će u ovom vremenu općih nemira i neizvjesnosti, koji opterećuju naš svijet, biti odvažan pastir i podrška onima koji služe miru.

Molit ćemo Dobrog Pastira, Kralja Mira da Vas blagoslovi i upravlja mudrošću svoga Duha, da i u novoj službi nastavite predanim radom i pastirskom zauzetošću živjeti i skrbiti za povjereni Vam stado.

Vaše sestre milosrdnice Provincije Navještenja Gospodinova iz Splita"

S. M. Radoslava Kevo, provincialna glavarica Provincije Navještenja Gospodinova iz Splita Družbi sestara milosrdnica svetog Vinka Paulskog, Split, studeni 2015.

„Poštovani msgr. Bogdan, novoimenovani vojni biskupe u Republici Hrvatskoj,

U prigodi Vašega biskupskog ređenja, kojim ćete preuzeti dužnost vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj, mi, sestre Klanjateljice Krvi Kristove, zahvaljujemo Gospodinu za dar Vašega izabranja i molimo da Vas obilno obdari darovima Duha te udijeli potrebnu mudrost za odgovor na izazove koji su pred Vama u povjerenoj Vam službi. Krist, Dobri Pastir, bio Vam uzor služenja i upravljanja povjerenom biskupijom, a Gospa Velikoga Zavjeta neka brižno bdije nad Vama i Vašim djelima.

Želimo Vam povjerenja u Gospodina, svjetlo Njegova Duha, zauzeto zalaganje za dobro Crkve i vjersku skrb za katoličke vjernike članove Oružanih snaga Republike Hrvatske. Neka Vam Gospodin udijeli milost da se u potpunosti ostvari Vaše geslo: 'Sve na veću slavu Božju!'

Sestrinski Vas podupiremo molitvama za potrebne milosti u Vašoj službi.

Uz molitvenu potporu i srdačne čestitke, u ime redovničke zajednice Klanjateljica Krvi Kristove s poštovanjem Vas pozdravljam!"

S. Ana Marija Antolović, regionalna poglavarica Klanjateljica Krvi Kristove, Zagreb, 27. veljače 2016.

„Mnogopoštovani oče biskupe,
Čestitajući i zahvaljujući dobrom Bogu na Vašem imenovanju, riječima molitve blažene Majke Terezije, želimo Vam od srca ostvarenje molitve na novim brazdama Njegove njive koju povjerava Vama.

Naš Mali Isus i Njegova Majka neka Vam podare snagu u nošenju životnog križa, da uzmognete još dugo godina slaviti i svjedočiti Njegovu ljubav.

To Vam od srca u ime sestara Služavki Maloga Isusa zagrebačke provincije, i u svoje osobno ime želi, uz iskreni pozdrav“,

S. M. Katarina Penić-Sirak, provincijska glavarica Družbe sestara Služavki Malog Isusa, Zagreb, 1. ožujka 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe Jure,
Zahvaljujem za pozivnicu na slavlje Vašeg biskupskog ređenja koje će biti 27. veljače 2016., u konkatedrali Sv. Petra u Splitu.

Unatoč tomu što zbog slavlja redovitog kapitula u našoj Provinciji nisam u mogućnosti prisustvovati tom radosnom slavlju, prinosim hvalu Bogu što Vas je Sv. Otac prepoznao dostoјnim ove uzvišene službe. Vjerujem da će katolički vjernici, pripadnici Oružanih snaga RH, imati u Vama mudrog savjetnika, čvrst oslonac i učitelja bogoljubla i domoljubla.

Rosa Duha Svetoga bila Vam uvijek nova snaga u pružanju duhovne pomoći povjerenom Vam stadu i nastojanjima za veću slavu Božju i pravedan mir našega hrvatskog naroda.

Vas i Vaše biskupsko služenje pratimo svojim molitvama.

U ime Školskih sestara franjevki Provincije Svetе Obitelji – Mostar“

S. M. Franka Bagarić, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki provincije Svetе Obitelji, Mostar, 22. veljače 2016.

„Preuzvišeni gospodine biskupe,

Uime Školskih sestara franjevki, Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina, čestitam Vam na imenovanju, biskupskom ređenju i novoj sužbi koju ovih dana preuzimate. U imenovanju za vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj prepoznajemo izraz povjerenja koje Vam je iskazao Sveti Otac.

Kao zajednica pratile smo Vas molitvom na Vašem ređenju za biskupa u konkatedrali Sv. Petra u Splitu a i nadalje molimo Gospodina da Vas u odgovornoj službi podrži. Neka Vaše služenje u časnoj i odgovornoj biskupskoj službi bude na izgradnju Isusova kraljevstva, kraljevstva pravednosti, ljubavi i mira.

Svemogući neka prati Vaše korake, neka Vaše djelovanje poprati obiljem milosti i dara duhovnih.

Mir i dobro!“

S. Kata Karadža, provincijska predstojnica Školskih sestara franjevki, Bosansko-hrvatske provincije Prečistog Srca Marijina, Sarajevo, 27. veljače 2016.

„Preuzvišeni oče,

s velikom radošću, upućujemo Vam u duhu najiskrenije čestitke prigodom biskupskog ređenja za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Želimo Vam obilje Božjeg blagoslova u budućem biskupskom služenju! Svi darovi uma i srca, koji su Vam dani od Oca, neka budu dar povjerenim Vam dušama – čuvarima naše ljubljene zemlje, i cijeloj našoj hrvatskoj domovini da svima budete otac, prijatelj i brat.

Pratimo molitvom Vaše prve korake u biskupstvu i uvijek ćemo Vas se sjećati u svojim molitvama. Dok ste bili mladi svećenik u Splitu, posjećivali ste naš samostan... sestre se sjećaju da ste bili na obredu zavjetovanja jednom. Tim više smo dužne s ljubavlju pratiti Vaš apostolat u našim svakodnevnim molitvama.

Mi smo ponosne i zahvalne, što je naša Split-sko-makarska nadbiskupija dobila Vas – u Vama vojnog ordinarija. Neka Pastir Dobri vodi Vaše biskupsko poslanje, da u poniznosti, ljubavi i milosrđu služite povjerenom stadu! Svevišnji ravna Vaše puteve, pod zaštitom Bezgrešne Djevice Marije, anđela i svetih! Posebno molimo za Vas zaštitu sv. Mihaela, vojskovođu nebeske vojske!

Uz srdačan pozdrav i poštovanje, ostaju Vam odane u Kristu i Mariji – Kraljici apostola, sestre klarise iz Splita.“

S. M. Dolores Mandić, OSC, opatica samostana Svetе Klare, Split, 26. veljače 2016.

„Poštovani i dragi oče biskupe,
Marija Magdalena zna da više ništa nije kao
prije. Gorjela je za njegovom ljubavlju. I dok je traže-
ći plakala i plačući ga tražila kod groba čula je svoje
ime s njegovih usana. O kako je mio, glas dragoga
moga (Pj 2, 8). On - Rabbuni - živ je!

Trebalo je najprije proći kroz kušnju odsutnosti, a onda je došao da utješi i da poput prijatelja još više zapali ljubavlju... Susret s Kristom - Vrelom milosrđa - za svakoga od nas je izvor novoga života. Iz tog Vrela crpimo i perimo svoje grijeha. Napojimo se njime i utažimo žed.

U ovoj Jubilarnoj godini promišljamo koliko nam je potrebno milosrđe i molimo: oprost grijeha, vatu ljudavi, raskajano i otvoreno srce, suze poniznosti i žudnju za nebom.

Takav susret s Uskrslim žele Vam i mole

Vaše sestre karmeličanke iz Karmela sve-tog Josipa u Breznici Đakovačkoj“.

S. M. Ljiljana, priorica, Karmel sv. Josipa,
Đakovo, 7. ožujka 2016.

„Preuzvišeni oče Jure,

Obradovalo nas je Vaše imenovanje i skoro ređenje za novog biskupa Vojne biskupije u Republici Hrvatskoj.

Uz iskrene čestitke želimo vam obilje Božjeg blagoslova, puno mudrosti i vrijednih suradnika kako biste mogli uspješno obavljati zadaću vođenja kompleksne i po mnogo čemu specifične Vojne biskupije na dobro povjerenih Vam svećenika i vjernika. Nadamo se da ćete prigodom Vojnoga hodočašća posjetiti i našu zajednicu koja se smjestila s druge strane bistričke kalvarije. Zahvaljujemo i prvom vojnog ordinariju msgr. Jurju Jezerincu za sve što je učinio i svu žegu dana koju je podnio kod uspostave Vaše biskupije.

Ovom prigodom obećavamo da ćemo Vas pratiti svojom molitvom i moliti nebeski zagovor Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca! Našu karmelsku zajednicu preporučamo u Vaše molitve.

U ime svih sestara još jednom čestita i srdačno pozdravlja“

S. M. Natanaela od Malog Isusa, priorica Kar-mela Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca,
Marija Bistrica, 20. veljače 2016.

„Radujemo se, preuzvišeni oče biskupe, što
Vas je Gospodin izabrao i povjerio Vam časnu
službu vojnog ordinarija. Utkali ste mnogo lju-
bavi i zalaganja kroz svoje dosadašnje djelovanje

pa vjerujemo da će naša vojska u Vama osjećati trajni oslonac pastira, brata i prijatelja na slavu Božju i na dobro drage nam domovine. Molimo blagoslov i pozdravljamo.

Vaše u Kristu odane“,

Sestre benediktinke, Trogir

„Poštovani,

Zahvaljujemo na pozivnici za biskupsko ređenje msgr. Jure Bogdana, vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj. Žao nam je da smo poštom pozivnicu dobile upravo jučer, na sam dan ređenja, tako da se nismo stigle prijaviti. Taj važan događaj pratile smo molitvom.

Pozdrav iz Sarajeva“

Sestre franjevke

„Poštovani msgr. Bogdan,

radujemo se s Vama na velikom priznanju koje je Sveti Otar iskazao našem narodu i Vama osobno imenovanjem za vojnog ordinarija. Na tom Vašem novom putu pratimo Vas svojim molitvama, da Vam Gospodin udijeli snage i mudrosti u upravljanju stadiom koje Vam je povjerio.

Marija, naša majka i pomoćnica, neka Vas uzme pod svoju moćnu zaštitu te Vas prati u svakom novom danu Vaše službe.

To Vam žele i mole za Vas učenici i djelatnici Katoličke osnovne škole „Josip Pavlišić“ u Rijeci“

S. Maja Dolenc, ravnateljica katoličke osnovne škole

„Josip Pavlišić“, Rijeka, 29. veljače 2016.

„Dragi don Jure,

Božić je otajstvo koje govori o bezuvjetnoj Božjoj ljubavi prema čovjeku te nas poziva da jedni druge ljubimo istom ljubavlju. Neka se posebno u ovoj Svetoj godini milosrđa Božja ljubav očituje po našim djelima i bude prepoznatljiva u našem životu.

S tim mislima želim Vam čestit Božić i milošću Božjom ispunjenu novu 2016. godinu uz iskrene čestitke povodom imenovanja za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj“,

S. Jelena Lončar, ravnateljica Caritasa
Zagrebačke nadbiskupije

„Dragi don Jure,

prije par dana sam dobio pozivnicu na tvoje biskupsko ređenje koje će se održati u subotu

27. veljače 2016. u konkatedrali Sv. Petra u Splitu.

Kao što sam ti već priopćio telefonski, u ovom trenutku, zbog poslova u nuncijaturi u Hong Kongu, nisam u mogućnosti biti nazočan na tvome biskupskom ređenju i s tobom podijeliti radost ovog svečanog slavlja za našu Nadbiskupiju i cijelu Crkvu u Hrvata.

Koristim ovu prigodu da ti još jednom čestitam i zaželim obilje darova Duha Svetoga koji će ti zasigurno pomoći u obavljanju važne povjerene ti službe vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj.

Dok se radujem s tobom i cijelom tvojom rodbinom i prijateljima, upućujem ujedno Sve mogućem Bogu i usrdne molitve za tvoje cjelovito posvećenje i predani rad za one kojima te Providnost šalje.

Neka te zagovor Blažene Marije vazda djevice trajno prati i ispunja pravom radošću kojom ćeš neustrašivo svjedočiti Krista i služiti Crkvi u Republici Hrvatskoj.

Na kraju, koristim ovu prigodu da ti još jednom od srca zahvalim za brojna gostoprinstva i susrete u Papinskom zavodu sv. Jeronima u Rimu.

„Odani tvoj u Kristu iz daleke Kine“,
Don Ante Jozić, savjetnik Apostolske nuncijature na
Filipinima sa sjedištem u Hong Kongu,
Hong Kong, 24. veljače 2016.

„Preuzvišeni,
danasm sam dobio pozivnicu na Vaše biskupsko ređenje. Od srca zahvaljujem na sjećanju. Na žalost, zbog obveza neću moći doći. Hoću se moliti za Vas u dalekoj Indiji.

Još jedanput želim Vama sve najbolje, neka Vas Gospodin blagoslovi u ovoj novoj misiji u službi svetoj Crkvi i Vašoj lijepoj domovini.

S molitvom“,
Msgr. Henryk Jagodzinski, prvi savjetnik nuncijske
Indiji, New Delhi, 12. veljače 2016.

„Preuzvišeni! Poštovani i dragi oče rektore,
Od srca čestitam i šaljem Vam svoje najsrdačnije želje za Bogom nadahnuto služenje u onom dijelu Crkve kojem Vas je dobri Gospodin u svojoj Providnosti postavio na čelo.

Uistinu se radujem te s Vama skupa dijelim zahvalnost Bogu koji Vas je izabrao i postavio za novoga vojnog ordinarija u dragoj nam i prelijepoj Lijepoj Našoj.

Tako mi je žao što nisam mogao osobno (bar ne fizički) nazočiti euharistijskom slavlju prilikom kojeg je Crkva i posebno Crkva u Hr-

vata slavila Vaše ređenje i posvećenje. No, sve to je u meni prizvalo mnoge druge trenutke i događaje koje smo skupa proživjeli u Rimu, osobito neke trenutke na kojima ću Vam uvijek biti zahvalan. Naravno da se moja zahvalnost ne svodi samo na te trenutke, nego na još mnogo toga što ste za mene učinili bilo tijekom mog boravka u Zavodu sv. Jeronima ili mog cjelokupnog boravka u Rimu. Na koncu konaca imali ste i ne malog udjela u tome što sam trenutno i gdje sam trenutno. Na svemu još jednom iskreno hvala!

Nadam se da ćemo se imati prigodu opet vidjeti, pa gdje god to bilo. Bilo bi mi vrlo draga pročakulati o svemu i svačemu kako smo to znali činiti u ovih nekoliko zadnjih godina kada bih navraćao u Zavod tijekom mojih posjeta nadređenima u Vatikanu.

Neka Vas добри Bog daruje dobrim zdravljem i svojim Svetim Duhom kako biste i dalje predano mogli služiti Crkvi i hrvatskom narodu!

Sve na veću slavu Božju!

Uz iskrene pozdrave iz Minska“

Vlč. Marinko Antolović, Minsk, 3. ožujka 2016.

„Velikokrat in na veliko načinov je Bog nekoč govoril očetom po prerokih, v teh dneh poslednjega časa pa nam je spregovoril po Sinu... On je odsvit njegova veličastva in odtis njegova obstoja, z besedo svoje moći nosi vse' (Heb 1, 1-3a).

Kje je ob vsem prazničnem blišču Božič? Tam, kjer Dete v jaslih postane Bog našega življenja in našega vsakdana, kjer od svojega preobilja delimo s tistimi, ki so v revščini. Dar Božiča je na vse gledati z očmi Boga. Vsi bodo praznovali Božič, toda samo nekateri na krščanski način – tisti, ki verujemo, da je Božič prihod Boga na ta svet, da bi ostal v nas. Božična vera je dar in napor. Dar zato, ker je milost. Napor zato, ker je posebno prizadevanje najti Boga. Če bomo Bogu dovolili, da hodi z nami, bo Božič postal naš vsakdanjik.

Ekselencia,

Ob božičnih praznikih Vam želim veliko notranjega veselja in miru. Ob vstopu v leto 2016. pa Božjega blagoslova, zdravja in obilo poguma ter uspehov.

Ob škofovskem posvećenju Vam od srca čestitam“

Vlč. dr. Matjaž Roter, tajnik apostolske
nuncijature u Urugvaju

„Ekselencijo,
Iskrene čestitke povodom Vašeg biskupskog imenovanja te sretan Božič i svakim bla-

goslovom ispunjenu novu 2016. godinu, od srca
želi Vaš,”

*Don Renato Kučić, Apostolska nuncijatura,
Ghana – Afrika, Božić, 2015.*

„Poštovani msgr. Jure Bogdan, želim Vam
od srca čestitati na imenovanju vojnim ordina-
rijem. Neka Vam dobri Bog podari mudrosti u
pastirskoj službi.

Čestitam Vam i blagdan Božića, neka Vam
bude radostan i sretan i maleni Isus neka Vas mi-
luje u teškim trenutcima života. Srdačno”,

Vlč. Dario Pavića, 17. prosinca 2015.

„Eccellenza Reverendissima,

con gioia ho ricevuto la notizia dalla quale risulta che il Santo Padre Le ha nominato l'Ordinario Militare per la Croazia elevandoLa alla dignità episcopale.

Perciò con la presente Le esprimo, a nome mio e a nome della nostra comunità universitaria, le mie e le nostre felicitazioni.

Le formulo i miei migliori auguri per il Suo incarico e colgo l'occasione di questa lettera per porgerLe i miei sentimenti religiosi e cordiali e per augurarLe un buon inizio del suo nuovo munus.”

P. Miroslav Konštanc, OP, rektor Papinskog sveučilišta Angelicum, Rim, 25. siječnja 2016.

„Rev.mo Msgr. Jure Bogdan,

Ho ricevuto il gradito invito alla Sua ordinazione episcopale, che avrà luogo il sabato 27 febbraio nella concattedrale di San Pietro in Split e sono stato molto toccato da questo invito.

Sfortunatamente e con mio grande rammarico non potrò essere presente, perché non mi è possibile lasciare Roma in quei giorni a causa di diversi impegni che non mi è stato possibile rinviare ad altra data. Mi spiace veramente molto perché Lei sa i legami che ci sono stati e che ci sono tra Lei e la nostra Instituzione da molto tempo e avrei voluto essere presente in questa occasione per esprimereLe di persona la mia vicinanza e quella della nostra Università, ma La assicuro che sabato 27 febbraio sarò in unione di preghiera con Lei per Lei e per la Sua missione.

Lei sa che se si troverà a passare a Roma, sarà sempre benvenuto in questa Università, dove troverà sempre un'accoglienza molto calorosa e affettuosa.

Le esprimo i miei più sentiti e commossi auguri per un felice svolgimento di questa celebrazione e La assicuro della mia dedizione e dei miei sentimenti religiosi.”

Francois-Xavier Dumortier, rektor Papinskog sveučilišta Gregoriana, S. J., Rim, 26. siječnja 2016.

„Eccellenza Reverendissima,

Mi permetto di porgerle un cordiale saluto e i miei migliori auguri per la sua recente nomina come Vescovo dell'Ordinaria Militare della Croazia. A nome mio e della comunità dei Legionari di Cristo di Roma Le voglio assicurare un ricordo nelle nostre preghiere per la Sua persona e per tutte le Sue intenzioni in questa nuova missione al servizio della Chiesa che il Signore Le ha affidato.

La Sua nomina si è resa pubblica il giorno della festa di Sant' Andrea apostolo, amico del Signore, e fratello di Pietro. Rendiamo grazie al Signore perché ha chiamato anche Lei ad essere uno dei suoi amici più intimi. Grazie per il Suo „Sì“ all'invito e per il „Fiat“ della Sua vita!

La saluto e Le rinnovo la nostra vicinanza nella preghiera, affidandoLa all'intercessione materna della Santissima Vergine. Mi congedo, suo dev.mo in Cristo”,

P. Alberto Siman, LC, rettore Centro di Studi Superiori Legionari di Cristo, Roma, 18. prosinca 2015.

„Preuzvišeni gospodine, dragi Jure,

S radošću sam primio vijest da Te je sveti otac Franjo imenovao vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj.

U ime svih studenata, profesora i djelatnika Hrvatskog katoličkog sveučilišta i u svoje osobno, čestitam Ti na imenovanju. Pratimo Te molitvom zahvalni za povjerenu Ti službu.

Neka Te Gospodin, Pastir duša, vodi sna-
gom svoga Duha i pokaže Ti put nasljedovanja u ljubavi, dobroti i vjernosti na dobro cijele Crkve i hrvatskog naroda.

Tvoj u Gospodinu odani”,

Željko Tanjić, rektor Hrvatskog katoličkog sveučilišta, Zagreb, 11. prosinca 2015.

„Preuzvišeni vojni biskupe Bogdane,

u zajedništvu s cijelom našom Crkvom u Hrvatskoj dijelimo radost Vašeg biskupskog ređenja i zahvaljujemo Bogu milosrdnom Ocu Gospodina

našega Isusa Krista što je Vas pozvao i uvrstio među pastire svoga ljubljenoga stada stečenoga mukom, smrću i uskrsnućem svoga Sina Jedinorođenca.

Kako izražava Vaše biskupsko geslo 'Omnia ad maiorem Dei gloriam', uvjereni smo da ćete povjereni Vam stado Vojne biskupije voditi na prostranstva Božje slave koja se savršeno očitovala u Isusu Kristu i tako svojim biskupskim služenjem svakodnevno na svome licu odražavati slavu Isusa Krista.

Dok se radujemo i Bogu zahvaljujemo za Vaše biskupsko ređenje istom se preporučujemo u Vaše molitve i molimo od Vas biskupski blagoslov da možemo vjerno i dosljedno vršiti sveto poslanje koje nam je povjereni u Crkvi u Hrvatskoj.

U ime profesora, studenata i djelatnika Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i u moje osobno ime izvolite primiti iskrene čestitke za Vaše biskupsko ređenje. Nažalost, zbog obveza službe spriječeni smo osobno sudjelovati u slavlju Vašega ređenja, ali smo u duhu i preko zajedništva nekoliko naših profesora itekako s Vama.

Bratski pozdrav u Gospodinu."

*Dr. Tonči Matulić, dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu,
Zagreb, 26. veljače 2016.*

„Poštovani,

Od srca čestitam novozaređenom biskupu msgr. Juri Bogdanu i zazivam obilje Božjeg blagoslova.“

*Dr. Milan Špehar, predstojnik Teologije u Rijeci,
Rijeka, 25. veljače 2016.*

„Preuzvišeni i dragi don Jure,

koristim priliku da Vam čestitam na imenovanju na novu odgovornu dužnost, i da Vam poželim obilan Božji blagoslov, kako u ovoj godini tako i u svim danima Vašega života.

Nedostajat ćete nam ovdje u Rimu, ali sam uvjeren da će Vaše novo stado u Vama imati dobrog i odgovornog pastira. Neka Vas Bog čuva i vodi!

Srdačan pozdrav“,

P. Anto Ložuk, S. J., rektor Papinskoga zavoda Russicum

„Sua Eccellenza Rev.ma Msgr. Bogdan,

con la presente voglio esprimere i miei più sinceri ringraziamenti per l'invito ricevuto in occasione della Santa Messa della Sua Ordinazione Episcopale che sarà celebrata Sabato 27 Febbraio 2016 alle ore 11 nella concattedrale di San Pietro in Split, Croazia. Voglio esprimere le mie più sentite congratulazioni per la Sua ordinazione a Vescovo Ordinario Militare per la Croazia; questo nuovo capitolo del Suo percorso nella luce del Signore possa essere ricco di frutti maturi nella fede e nella misericordia.

Purtroppo, non potrò essere fisicamente presente alla Liturgia poichè nella stessa giornata dovrò essere presente all'Ordinazione Episcopale di Msgr. Paul Tighe, sacerdote irlandese al quale sarà conferita l'ordinazione nella Basilica di san Pietro in Vaticano.

Voglio assicurare che, anche se non potrò essere presente di persona, le mie preghiere e il mio pensiero non mancheranno di esserci vicino quel giorno, chiedendo al Signore di esserci vicino e sostenerci in questa nuova bellissima esperienza che Le ha messo lungo il cammino della vita.

Rinnovando nuovamente le mie vive congratulazioni e i miei ringraziamenti, rammentando che, qualora si trovasse nella Città Eterna, e sempre il benvenuto al Pontificio Collegio Irlandese, le mando i miei più cordiali saluti.
Con sentimenti di stima e gratitudine.“

Msgr. Ciaran O'Carroll, rektor Papinskog irskog kolegija, Rim, 25. siječnja 2016.

„Eccellenza Carissima,

Ti ho pensato tanto in questi giorni, alla dignità e alla responsabilità che l'ordine episcopale comporta, e prego secondo le Tue intenzioni.

Mi unisco alla Tua gioia e ad altri sentimenti che sperimentera.

Non posso venire alla Festa perché sono nei Stati Uniti.

Uniti in preghiera“,

Dr. Adam Sycz, rektor Polski Papieski Instytut Kościelny, Rim, 12. veljače, 2016.

“Eccellenza!

Caro Jure!

Insieme al Rettore Hans-Peter Fischer Ti mando i più cordiali auguri per la Tua ordinazione episcopale. Abbiamo pensato di venire a questo grande evento. Le condizioni di viaggio però ci constringessero di stare fuori quasi per quattro giorni il che è difficile in questo periodo dell'anno liturgico. Poi avremmo poca occasione di salutarti, sarà molta gente. Perciò abbiamo

deciso di farTi visita insieme in un periodo più tranquillo per Te e per noi - nella solida speranza di poterci godere un pò di tempo con Te.

Ti saremmo comunque vicini nella preghiera specialmente durante la santa messa 27 febbraio.

Con tanti cari saluti

Rimango il Tuo nel Signore"

Franz Xaver Brandmayr, Rettore del Pontificio Collegio Teutonico di Santa Maria dell'Anima

"Carissimo Mons. Jure,

Di nuovo Ti auguro da tutto cuore per la Tua l'ordinazione episcopale. Volevo partecipare insieme con il Rettore dell'Anima. Alla fine ci siamo messi d'accordo, di venire a trovarci in un momento, in cui possiamo stare tranquilli almeno poche ore insieme. Un abbraccio forte."

Tuo Hans Peter Fischer, Rettore del Pontificio Collegio Teutonico, Roma, 3. febbraio 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe,

želimo vam iskreno čestitati na biskupskom ređenju koje nas nije iznenadilo. Vijest o vašem imenovanju brzo se širila među nama, a radost koju smo tada dijelili bila je velika.

Prije nekoliko godina kad sam s msgr. Richardom Pavlićem posjetio Rim, prvi put sam vas susreo i od tada smo često komentirali da ste vi pravi kandidat za biskupa. Bogu hvala da se je upravo to dogodilo!. Nažalost, nismo mogli sudjelovati na vašem ređenju, ali smo ga pratili preko malih ekrana, kao i sve vaše nastupe do sada. Suvišna je bilo koja riječ, osim da vam čestitamo i molimo za vas, a i preporučamo se u vaše molitve.

U ime poglavara, pozivam vas da, kada vam to dopuste obaveze, posjetite naše sjemenište i predvodite svetu misu. Predlažem da to bude na blagdan Marije Majke Crkve, zaštitnice naše sjemenišne kapele.

U Kristu odani“,

Sanjin Francetić, rektor Bogoslovnog sjemeništa
Ivan Pavao II., Rijeka 3. ožujka 2016.

„Predragi msgr. Jure Bogdan,

prije nekoliko dana saznao sam da Vas je papa Franjo imenovao vojnim ordinarijem. Od srca Vam čestitam i pratim sa svojim skromnim molitvama Vašu novu službu za dobrobit Crkve. Na poseban način ču moliti da po zagovoru Bla-

žene Djevice Marije primite i gajite isti duh hrabrosti i smjelosti koji sam mogao iskusiti i cijeniti kod pokojnog nadbiskupa msgr. Ante Jurića. Računajte na moje molitve za Vas.“

Pozdrav u Kristu, don Michele Capasso iz Sarajeva,
18. prosinca 2015.

„Preuzvišeni gospodine msgr. Jure Bogdan,

s radošću sam primio vijest o Vašem imenovanju za biskupa. Znam da je ta služba veoma odgovorna ali služba koja je na slavu Boga i u službi ljudima, časna i uzvišena. Rado se sjećam sjednice u Zagrebu, koju ste Vi s nadbiskupom promišljeno, trijezno i dobro vodili.

Za Vaše imenovanje čestitam, želim Božju pomoć i Božji blagoslov!“

S iskrenim pozdravima msgr. Jožef Mioč, rektor,
11. siječnja 2016.

„Radostan i Bogu zahvalan, čestitam novoimenovanom biskupu msgr. Juri Bogdanu na biskupskom imenovanju i želim plodan i uspješan rad u hrvatskom episkopatu.

Čestit Božić te blagoslovjenu, uspješnu i svakim dobrom ispunjenu novu 2016. godinu, želi i od Boga moli Vaš“,

don Anto Baković

„Dragi Jure,

Neka te Majka draga prati na novom putu i neka ti isprosi sve milosti za taj odgovorni i sveti poziv!

Tvoj, u Srcu Isusa i Marije“,

Don Alojzije Bavčević, Vepric, 14. veljače 2016.

„U ime vjernika i u svoje osobno ime čestitam na biskupskom ređenju i pridružujemo se molitvama mnogih za vas“,

Don Paulin Bjažević, Vis

„Bili Tebi i tvojim podređenima blagoslovjeni božićni blagdani!

Čestitam na biskupskom imenovanju! Bila ti nova 2016. godina u znaku prepoznavanja i vršenja volje Onoga koji je postao čovjekom.“

Vlč. dr. Anton Bozanić, župnik, Omišalj – Župa Uznesenja B. D. Marije, Božić 2015.

„Dragi kolega,
Veselim se s Tobom i čestitam veliki dan
tvoga biskupskog ređenja. Spriječen obvezama
neću biti tjelesno, ali će biti duhom s Tobom. Još
jednom: čestitam!“

Vlč. dr. Anton Bozanić, župnik župe Uznesenja B.
D. Marije, Omišalj, 20. veljače 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe, dragi Jure,
Od srca zahvaljujem na pozivu za Vaše
biskupsko ređenje. Iako ne mogu biti prisutan,
rado se pridružujem u molitvi Isusu, Dobrom
Pastiru, da Vas uvijek prati i čuva u Vašoj novoj,
odgovornoj dužnosti. Neka Vas prati i zagovor
Blažene Gospe.

Uz pozdrave i molitve, vaš odani“,
Don Ante Brajko, Mostar, 23. veljače 2016.

„Poštovani i dragi don Jure,
Obradovala me vijest da si izabran za bi-
skupsku službu, za vojnog ordinarija u Hrvat-
skoj. Čestitam ti od srca i želim ti puninu darova
i plodova Duha u tvom budućem poslanju!

Blagoslovljeni ti božićni blagdani i nova
godina!“

Fra Zvonimir Brusač, Zagreb, 22. prosinca 2015.

„Poslije Jurja (Jezerinca) Jure (Bogdan),
molim milosrdnog Oca u Godini Božjeg mi-
losrđa za sve slijedeće godine uz pozdrav, odani“,
Don Juraj Carić, Jelsa, 24. veljače 2016.

„Iskrene čestitke povodom imenovanja za
vojnog ordinarija uz prigodne molitvice. E majci...
baš me obradovalo. Neka je blagoslovljeno i sritno.

Buon natale e felice anno nuovo“
Don Mile Čalo, Podgora, 8. prosinca 2015.

„Iskrene čestitke i neka Gospodin prati
svaki Vaš novi korak u povjerenoj Vam službi
vojnoga ordinarija i neka uistinu bude 'Sve na
veću slavu Božju'.

Sretno i blagoslovljeno bilo, ad multis
annos“,

Don Mile Čalo, Podgora, 29. veljače 2016.

„Preuzvišeni biskupe, kao prvo dopustite
mi da Vam u svoje osobno ime i u ime naše
župne zajednice u Remetama čestitam na Vašoj
pastirskoj službi vojnog ordinarija koju Vam je
udijelio Sveti Otac. Osobno me je obradovala ta
vijest jer se sjećam svojih rimskih dana kada ste
mi puno pomogli da mogu koristiti knjižnicu Za-
voda za svoja istraživanja za doktorat, a također
što ste tada mogli sudjelovati kao gost na obrani
moga doktorskog rada. (...)

Preuzvišeni biskupe, na poseban način
kao župnik, zajedno sa svojim župnim vikarima
i suradnicima stojimo Vam na raspolaganju za
suradnju i sve što je potrebno. Želimo Vam bla-
goslovljen rad i neka Vas prati zagovor Advocata
Croatie - najvjernije Odvjetnice, Zagovornice
Hrvatske.

Sve dobro i pozdrav u Gospodinu!“

O. Antonio-Mario Čirko, OCD, upravitelj župe
Uznesenja BDM u Remetama,
Zagreb, 8. ožujka 2016.

„Dragi Jure, čestitam ti na izboru za pa-
stira naših ponosnih i pobjedonosnih oružanih
snaga. Vjerujem da ćeš, kao i do sada, uložiti
svoje srce, um i sposobnosti od Boga darova-
ne, da doista budeš dobar pastir. Čestitam i
radujem se Tvojem imenovanju u biskupsku
službu.

Uz srdačan pozdrav, želim Ti Mir i Dobro“,

Fra Ante Čovo, gvardijan, Makarska,
14. siječnja 2016.

„Poštovani i dragi don Jure! Još jednom če-
stitam na povjerenju Crkve Božje, kao i Božju bli-
zinu u ovoj započetoj, za Tebe posebno značajnoj
godini.“

Don Mate Čulić, Omiš, 13. siječnja 2016.

„Dragi Jure,
Mir Ti i radost Božića!

Puno hvala na upućenim čestitkama prigo-
dom blagdana, kao i na adresaru. I ja Tebi želim
na isti način puno radosti u novoj službi koju
preuzimaš (čestitamo). Sretan i radostan Božić te
blagoslovljenu novu godinu od srca žele: Jakiša i
Ivan Barišić

Jakiša Dominiković, Primošten,
23. prosinca 2015.

„Dragi g. škof msgr. Jure Bogdan,
Iskrena hvala za vabilo na škofovsko po-
svečenje. Z vabilom si me zelo presenetil. Hvala.
Z veseljem se ga bom udeležil. Smo se prijavili in
pridemo skupaj: naš nadškof msgr. Alojzij Cvikl,
celjski škof msgr. Stanislav Lipovšek, vojaški du-
hovnik Matej Jakopič in jaz. Veselim se srečanja
in se te spominjam v molitvi.

Bog s teboj.“

Bernard Geršak, ekonom mariborske nadbiskupije,
Maribor, 16. veljače 2016.

„Preuzvišeni,
Čestitam Vam na imenovanju vojnim bi-
skupom. Čestitam Vam upravo danas, dva mje-
seca od imenovanja. Čestitam istom radošču, dok
je prošao „pljusak“ čestitaka, evo i moja kap.

U Zavodu sv. Jeronima ostavljate dubok
rektorski trag, vidljiv na graditeljskim zahvatima,
svetojeronimskim izdanjima, susretima... Ne jed-
nom sam Vam rekao – ponavljam i sada – bit će
Vam zahvalni istraživači zavodskog doba Vašeg
rektorovanja. Poput svojega poljičkoga zavičajni-
ka iz 17. stoljeća Jeronima Paštrića čije sam zapise
i prijepise listao u zavodskom arhivu – sazdali ste
izvore, zapise, kronike, dionice zavodske povije-
sti. Radujem se što je Poljičanin postao biskupom,
nakon nesuđenog biskupa Ivana Paštrića.

Vaše rimske doba omogućit će Vam da
puno dobra činite kao vojni ordinarij za Crkvu
i domovinu. Zahvaljujem na gostoprимstva koja
sam iskusio kao nekoć pitomac u Hrvatskom pa-
pinskom zavodu sv. Jeronima u Rimu.“

Smjerno akademik, msgr. Ivan Golub, nekoć
pitomac, Zagreb, 30. siječnja 2016.

„Preuzvišeni Jure,
najprije iskrene čestitke na imenovanju za
vojnog biskupa! Neka Gospodin dade obilje bla-
goslova u toj novoj službi.

Želim također čestit Božić te svako dobro
– napose potreбno Božje milosrđe u novoj 2016.
godini.

S iskrenim pozdravima“,

Pero-Ivan Grgić, Banja Luka, 22. prosinca 2015.

„Carissimo Jure: Il mio ricordo, la mia pre-
ghiera e i miei auguri per la tua nomina. Un fra-
ternale abbraccio, aff.mo in Cristo.

Dal 5 settembre sono a Cuba, rettore del Se-
minario „San Carlos y San Ambrosio“ di La Ha-
bana. Mi trovo bene, lavorando bene, ma un po
fuori sede e fuori la mia terra...

Una preghiera e un cordiale saluto.“

Mariano Herrera, 30. studenoga 2015.

„Preuzvišeni gospodine,

ponajprije Vam u svoje osobno ime, kao i u
ime svih djelatnika Policijske uprave istarske, če-
stitamo na imenovanju za novog vojnog ordina-
rija u Republici Hrvatskoj. Vjerujemo i nadamo
se da ćemo dobro surađivati, na dobrobit svih
djelatnika Policijske uprave istarske, kao i s Va-
šim časnim prethodnikom. Naše krajeve pozna-
jete, jer ste upravo ovdje služili vojni rok, ali još
Vas više s ovim krajevima i našom policijskom
upravom povezuje bl. Miroslav Bulešić, zaštitnik
naše policijske kapelanie i crkve u Valbandonu.
Radosno Vas očekujemo i radujemo se Vašem
skorom dolasku.

Također, u ime svih djelatnika Policijske
uprave istarske i u svoje osobno ime, povodom
nadolazećih blagdana, želimo Vam blagoslovjen
Božić i sretnu novu godinu!“

Policijski kapelan vlč. Ilija Jakovljević
Načelnik PU istarske Dragutin Cestar,
Pula, 18. prosinca 2015.

„Uz čestitku na prihvatanju poziva, želim
Vam i molim od Boga obilje milosti za vršenje te
odgovorne službe! Neka Vam sv. Franjo Ksaver-
ski bude uzor i poseban zaštitnik.“

Don Darko Jerković,
Kula norinska, 18. veljače 2016.

„Preuzvišeni biskupe i dragi don Jure,

Stiže mi novi 'Adresar' i htjedoh odmah
zahvaliti i čestitati Božić, kad li dođe još veća i
draža vijest: don Jure imenovan biskupom! Da-
kle, nova liturgijska godina, novo došaće i ovo-
godišnji blagdan sv. Nikole donešoše izvanredni
dar našoj Hrvatskoj vojski i policiji i svima nama
– novog biskupa don Juru.

Sv. Pavao piše Kološanima: 'Et grati estote'
(3, 15). I ja od srca klicem: 'Bogu hvala!' Molim
dobroga Boga da Vam dade mudrosti i snage da
izvršite njegovu svetu volju u novoj i odgovornoj
službi! Quod Deus faxit!

Blizina Božića i Nove godine 2016. pruža
mi priliku da Vam zaželim puno Božjega blago-

slova i milosti uz naš franjevački pozdrav 'Pax et bonum'.

Fra Hrvatin Gabrijel Jurišić, v. r. Zbornik „Kačić“, Sinj, 5. prosinca 2015.

„Dragi oče biskupe Jure. Neka tvoja buduća služba bude na čast i ponos Bogu, Crkvi i hrvatskom narodu, posebno onima koji su se žrtvali i dali živote za domovinu Hrvatsku.“

Fra Mario Jurišić, Zaostrog

„Dragi don Jure,

Radost mi je i drago da si izabran za biskupa. Čestitam! Molit ćeš da Ti bude uvijek na pomoć Božja milost u toj teškoj i odgovornoj službi na dobro hrvatskog naroda.

Mnogo te pozdravlja“,

Ivica Kecerin, Zagreb, 20. veljače 2016.

„Poštovani oče biskupe,

Najiskrenije Vam zahvaljujem na pozivnici da prisustvujem (27. veljače 2016.) Vašem ređenju za biskupa u konkatedrali u Splitu. Radostan sam što Vas je Božja providnost izabrala na ovu časnu, ali i odgovornu pastirsku službu. Bit ćete ređeni u Godini Božjeg milosrđa. Budite milosrdni otac biskup i neka Riječ Božja dopre do svih onih koji su Vam povjereni u vašoj biskupskoj službi. Neka Vas prati Božji blagoslov po zagovoru Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta, zaštitnice Vojne biskupije i našega hrvatskoga naroda. Kao što kažete: 'U Božje ime – idemo naprijed'.

Mir i dobro!“

Fra Petar Klarić, župnik župe Gospe od ružarija, Drniš, 25. veljače 2016.

„Cijenjeni novoposvećeni biskupe, dragi Jure,

Tek danas zaprimih pozivnicu nadbiskupa Barišića za Tvoju posvetu, i ne samo ja nego i svi u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu. Pošta u Splitu zaprimila je pozivnicu 3. veljače, a danas 2. ožujka stiže do mene i drugih kolega u Sarajevo. Osim mene i drugi su kanili doći, ali što ćeš... Situacija s poštom gora je nego nakon rata i nakon što je pošta ponovno proradila.

Bez obzira na sve, s Tobom sam bio u mislima, molitvama i dobrim željama i ovaj puta ču

ponoviti ono što sam Ti u prvoj čestitci napisao kako su Tvoje bogoljublje, čovjekoljublje i domoljublje zalog svijetle budućnosti Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj.

Uz iskrene čestitke, molitve i drage pozdrave iz Sarajeva“,

Tomo Knežević, Sarajevo, 2. ožujka 2016.

„Dragi don Jure,

Čestitam na imenovanju za vojnog biskupa! Neka vas prati mir i Božji blagoslov!“

Don Joško Listeš (bivši ministrant sa Škrapa), župnik župe Krista Spasitelja, Pula, 20. veljače 2016.

„Dragi don Jure, najprije čestitam, a onda pozdravljam. Prva vijest o Tvojem imenovanju, razvesila me. Nakon razmišljanja razočarala me. Učinilo mi se da nije pravo mjesto. No, sada sam uvjeren da je to ono pravo. Sjetio sam se što je značila vojska i policija u bivšoj državi. Danas, u svojoj državi, raditi sa svojom vojskom i policijom sveta je stvar. Zaletim se češće sv. Leopoldu u Herceg Novi. Prošli tjedan za Tebe. Sretan ti Božić i blagoslovljeno sve što Te čeka uz pozdrav.“

Don Toma Lučić, Dubrovnik, 15. prosinca 2015.

„Dragi don Jure,

želim ti blagoslovljene božićne blagdane. Neka Te Božje milosrđe i providnost vode i u Tvojoj novoj časnoj i odgovornoj dužnosti. Koga On bira tomu daje i milosnu pomoć za tu zadaću.

Srdačan pozdrav“,

Fra Žarko Maretić, Banjevci, 7. prosinca 2015.

„Poštovano gospodine rektore,

Sinoć sam čuo vijest da Vas je papa Franjo imenovao biskupom i vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj i nasljednikom dosadašnjeg biskupa Jurja Jezerinca. Dva Jurja na istom zadatku uzastopce. Zanimljivo je uočiti kako je sv. Juraj inače zaštitnik svih onih koji nose oružje.

Čestitamo Vam na ovom imenovanju, promaknući i visokoj dužnosti uz molitvu da Vas, kao i sve Vaše buduće suradnike, u životu i radu neprestance prati Božji blagoslov, kao i Vašega velikoga zaštitnika, sv. Jurja mučenika, da odgovorite pozivu i promislu Božjem. Ljudska nada-

nja potiču, a Božja jakost usavršava naša djela za dobro Crkve.

Sa čestitkama i izrazima odličnog poštovanja, ostajem sa srdačnim pozdravima odani Vam”,

Msgr. Luka Marijanović, Đakovo, 1. prosinca 2015.

„Preuzvišeni gospodine biskupe,
srdačno Vam zahvaljujem na pozivu da sudjelujem u svečanosti Vašega biskupskog posvećenja u subotu 27. veljače ove godine. Hebdomadar sam tih dana u našoj katedrali, pa ću biti spriječen službom, a i cijelog mjeseca veljače i početkom ožujka sam u pratinji nadbiskupa msgr. Đure Hranića u njegovim kanonskim vizitacijama po biskupiji.

Prigodom Vašega imenovanja za vojnoga biskupa u Republici Hrvatskoj i uključenja u gremij hrvatskih biskupa upućujem Vam svoje srdačne čestitke i sve dobre želje, te se nadam da ću s blagohotnošću i molitvom moći pratiti Vaš rad. Sv. Pavao nam s pravom piše: 'Radujte se s onima koji se raduju!' (Rim 12, 15). I ja se radujem što su s najvišega mjesta u Crkvi prepoznali Vašu pouzdanost, neumornu radnu snagu, pastoralnu razboritost i poduzetnost.

Usprkos našim i europskim nezgodnim vremenima, uvjeren sam, Vi ćete nastojati po svojim silama odgovoriti pozivu i promislu Božjem u oružanim snagama naše domovine. Dok Vam na pozivu od srca zahvaljujem, čestitam na visokom promaknuću Vama, kao i svima onima koji su Vas prihvatali i podržali, te ostajem s izrazima izvrsnog poštovanja, odani Vam”

Msgr. Luka Marijanović, Đakovo, 15. veljače 2016.

„Čestitam msgr. Juri Bogdanu, želim i molim mu pratinju Duha Svetoga u odgovornoj službi. Na ređenje neću doći iz zdravstvenih razloga.”

Don Ivica Matulić

„Poštovani i dragi msgr. Jure,

Nakon što sam u Glasu Koncila pročitao o Tvojoj rodnoj župi, pa naišao na ovu fotografiju (gdje sam 1938. ušao da ostvarim svoj poziv) želim ti upravo po njoj čestitati biskupsko ređenje, uz želju da pridoneseš obnovi duha naše domovine. Uz pozdrav”

Don Slavko Mikelin, Šibenik, 24. veljače 2016.

„Preuzvišeni monsinjore, poštovani prijatelju Jure Bogdan,

samo dan prije vašega biskupskog ređenja primio sam vašu pozivnicu prisustvovati biskupskom posvećenju u Splitu. Želim se na toj pažnji s dužnim poštovanjem i iskrenošću zahvaliti. Pozivnica je stigla u Sarajevo još na vrijeme ali ja sam, nažalost u bolnici bio cijela dva mjeseca. (...)

Želim vam iskreno čestitati na povjerenju koje vam je papa Franjo i Crkva povjerila. Vi već kao rektor Zavoda sv. Jeronima u Rimu imate veliko iskustvo o potreбama Crkve u Hrvata i uvjeren sam da će to Bog po vašem geslu usmjeriti 'Sve na veću slavu Božju', dobro naše domovine i vjernoga našega puka.

Neka vam dragi Bog udijeli mudrost i razboritost u povjerenoj vam službi, a zagovor Blažene Djevice Marije neka vam bude uvijek izvor nade, radosti i sigurnosti odgovornog djelovanja.

S dužnim poštovanjem”,

Božo Odobašić, profesor u mirovini,
Sarajevo, 5. ožujka 2016.

„Poštovani msgr.,

Regionalni vikar Prelature Opus Dei u Hrvatskoj želi Vam blagoslovjen Božić i sve najbolje u novoj godini. Koristim priliku da Vam čestitam na novoj službi, za koju ću moliti!”

Josep Peguera Poch, Zagreb, 18. prosinca 2015.

„Dragi Jure,

Rado bih se u subotu, 27. veljače, pridružio u konkatedrali u Splitu na euharistijskom slavlju prigodom Tvojeg biskupskog ređenja, ali mi to nije moguće. Zato koristim ovu prigodu da Ti zahvalim na pozivu za to slavlje kao i za sve ono dobro koje sam iskusio u Tvojoj blizini i za ono što si ugradio u moju osobnost. Molim dobrogog Boga da Te obdari potrebitim zdravljem kako bi u otvorenosti Duhu mogao mudro, hrabro i časno vršiti odgovornu službu pastira u Crkvi. Pratila Te Njegova sila i zagovor nebeskih zaštitnika sv. Jurja i sv. Mihovila.”

Vlč. Anton Peranić, župnik župe Sv. Jakova ap.,
Krk, 26. veljače 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe,

zahvaljujem na pozivu, ali na žalost nisam u mogućnosti sudjelovati u proslavi Vašeg ust-

ličenja za vojnog ordinarija. Čestitam. Srdačan pozdrav u Kristu.“

Don Stipe Perkov

„Dragi velepoštovani oče biskupe,

najsrdačnije se zahvaljujem da ste me pozvali na svoje biskupsko ređenje za vojnog biskupa u RH. Iako fizički tako daleko, u mislima sam s Vama na tom povijesnom slavlju Vas, ali i Vaše nadbiskupije.

Obilje svoga Duha u vrlo složenom i odgovornom poslanju, Božja je to volja, a Bog svojih ne ostavlja

Od srca čestitam“,

Vlč. Slavko Rako, misionar u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Bielefeldu, Bielefeld, 23. veljače 2016.

„Poštovani monsinjore Jure,
Čestitam na imenovanju vojnim ordinarijem! Blagoslovjen Božić i sretna nova 2016. godina. Neka Vam novorođeni Spasitelj podari obilje Božjeg blagoslova. To Vam od srca želi“,

Vlč. Marijan Pavlenić

„Poštovani g. biskupe,
primio sam Vašu pozivnicu za biskupsko ređenje u Splitu. Na žalost ne mogu doći. Vašu službu blagoslovi dobri Bog i da pod vodstvom Duha Svetoga služite Bogu i narodu. Srdačan pozdrav! Salutem in Domino!

S poštovanjem“

Slavko Platz, profesor u miru

„Preuzvišeni oče Jure,
hvala na pozivnici u kojoj ste me pozvali na Vaše biskupsko ređenje. Zbog obveza u župi i udaljenosti nisam sudjelovao u svetoj misi Vašega biskupskog ređenja.

No, ipak sam Vam se pridružio u molitvi za Vas, osobnoj, a i s mojim župljanima preko euharistijskog klanjanja četvrtkom te na kraju križnog puta i svete mise petkom u župnoj crkvi.

I ubuduće ćete biti u mojim molitvama, da Vas Krist, Dobri Pastir, i Duh Sveti, Tješitelj i Branitelj, vode i krijepe u Vašoj pastirskoj službi koja Vam je povjerena u služenju Božjem narodu.

Mir i dobro!“

Fra Mladen Prolić, župnik župe Gospe od Karmela, Runovići, 1. ožujka 2016.

„Zahvaljujem na pozivu, molim i čestitam!“

Don Ante Skračić, Šibenik

„Cijenjenom kolegi i dragom prijatelju msgr. Juri Bogdanu prigodom posvećenja za vojnog ordinarija u RH iskrene čestitke uz pozdrav.“

Fra Jozo Sopta i fra Drago Ljevar, župa Velike Gospe, Rožat, 25. veljače 2016.

„Preuzvišeni gospodine biskupe, još Vam jedanput od srca čestitam na Božjem pozivu u apostolsku biskupsku službu u Crkvi u našem hrvatskom narodu! Molim se posebno za Vas, jer sam Vas mogao barem malo upoznati ovdje u Rimu u Vašem blagoslovljrenom radu za svetu Crkvu.

Najljepše Vam hvala za pozivnicu na Vaše biskupsko ređenje, kojem ću skromno ali rado prisustvovati u molitvi.

Vrlo mi je drago vaše geslo: 'Omnia ad maiorem Dei gloriam'!

Uz poštovanje i srdačan pozdrav i ja se preporučujem u Vaš biskupski blagoslov i molitvu, odani u Gospodinu“,

P. Janko Šagi, S. J., Rim, 2. veljače 2016.

„Mnogopoštovani biskupe,
želim Vam izraziti svoje čestitke na promaknuću na novu službu u našoj Crkvi, za koju Vam molim ovih dana od Boga snagu dara u milosti, kako biste je obavili radosno i vjerno.

Želio sam i osobno nazočiti velikom času Vašeg posvećenja, ali nije mi moguće zbog župničke službe na otoku, stoga uzimam dioništvo u Vašem slavlju u duhu sjećanja i molitve.

Bog Vas po Crkvi zove, pa s Božjom pomoću radosni podđite i srdačan pozdrav!“

Don Ivan Šimić, Dubrovnik, 22. veljače 2016.

„Poštovani i dragi biskupe Jure,

Upravo gledam tvoje biskupsko ređenje, dakako ujedinjen s Tobom u molitvi za blagoslovljenu pastirsku službu, u svojstvu vojnog ordinarija, na čemu ti od srca čestitam.

Zahvaljujem Ti na pozivnici, koja me je

ugodno iznenadila, očito i kao negdašnjega 'Jeronimaša'. Imao sam na pameti da se što prije javim, nakon Tvoga imenovanja, ali se više toga ispreklapalo (uz ostalo duže bolesti i smrti u krugu uže obitelji u Gackoj, i dr.) pa sam onda odlučio da će to učiniti na dan samoga ređenja.

Radujem se Tvom imenovanju i biskupskoj službi. Makar u specifičnim okolnostima sigurno ćeš i u svojstvu stručnjaka pastoralne teologije, kako stoji i u Buli imenovanja, mnogima pomoći da se ponovno i autentičnije susretnu s izvornim kršćanstvom, s Kristom, a neki možda i prvi puta. Osim toga svojom prisutnošću i stručnošću u Hrvatskoj biskupskoj konferenciji dat ćeš zacijelo značajan doprinos u nizu pothvata na tragu nove evangelizacije u našim sve kompleksnijim društvenim okolnostima. Upravo ovih dana radim, u okviru Vijeća HBK za katehizaciju i novu evangelizaciju, na nacrtu novog dokumenta HBK 'Odgoj u vjeri – kateheza u kontekstu nove evangelizacije', što će biti predan Stalnom vijeću narednoga tjedna.

Neka te Gospodin trajno prati i jača, po zavoru sv. Jurja, mučenika, za što će se češće pomoliti i kod Gospe Trsatske. Nadam se da ćemo se uskoro nekom prilikom susresti u Zagrebu ili drugdje, čemu se radujem.

Svako Ti dobro!"

Milan Šimunović, Rijeka, 27. veljače 2016.

„Poštovani i veoma dragi monsinjore,
s posebnom radošću i molitvama pratim
Tvoje izabranje za biskupsko služenje u vojsci
Republike Hrvatske. Ta služba je s više vidika i
velika i odgovorna. Ne sumnjam da ćeš Ti – na-
kon primjernog služenja u toj službi msgr. Jurja
Jezerinca – nastaviti poslanje duhovne kršćanske
nazočnosti u krugu svih različitih slojeva naše
vojske, od redovitih regruta do časnika svih raz-
ina, sve do dične zapovjednice naše vojske, gos-
podje Kolinde Grabar-Kitarović.

Uz naš prvi ponos, onaj prema hrvatskim braniteljima, ponosimo se našom vojskom, pono-
simo se i našim vojnim ordinarijem, tvojim pred-
šasnikom i s Tobom, dragi don Jure. U taj ponos
unosim svoje molitve s vrućom željom da se ni-
kada iz naše vojske ne udalji Duh Branitelj, Duh
mira i dobrote. Neka sve te nakane učvrsti obred
Tvojeg ređenja po rukama msgr. Marina, a i pre-
ko radosne pjesme naj-klape „Sv. Juraj“ HRM-a.

Uz čestitke Tebi i svim slaviteljima i sustol-
nicima“,

Fra Bernardin Škunca, prijatelj od Tvojih
studentskih dana

„Gospodine biskupe, dragi Jure,

Od srca ti čestitam u prigodi tvog biskup-
skog ređenja. Bit će s tobom u misli i molitvi. Že-
lim ti obilje snage i mudrosti, snage i uzdanja u
Gospodina.

S poštovanjem“,

Dr. Ivan Štengl, profesor psihologije na Katoličkom
bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu

„Cijenjeni novoimenovani biskupe Jure,

Uprta pogleda prema Isusu u otajstvu jasli-
ca prepoznajemo blizinu i privrženost Boga koji je
sama dobrota i ljubav, istinska blagost i suosjeća-
nje prema čovjeku, „lice milosrđa nebeskoga Oca“.

Neka se ove Božje osobine nastane u nama,
u našim obiteljima i zajednicama, neka se po
nama šire do nakraj svijeta, „ad gentes“. Čestit
Božić!

Uz iskrene pozdrave, izražavam čestitke za
imenovanje biskupom i novu službu na koju Vas
je imenovao papa Franjo.

Neka Vas na svakom koraku prati blagoslov
milosrdnoga Boga Oca, Sina i Duha Svetoga!“

Don Ivan Štironja, nacionalni ravnatelj PMD u
BiH, Kiseljak 18. prosinca 2015.

„Poštovani i dragi Jure,

Zacijelo sam među zadnjima koji Ti upu-
ćuju čestitku, ali ne s manjim osobnim zadovolj-
stvom i radošću od onih koji su ti čestitali prije
mene, prigodom Tvoga imenovanja za vojnog
biskupa u Republici Hrvatskoj.

Kao pravi Kristov svećenik, prihvatio si, vje-
rujem, u duhu poslušnosti i tu službu na koju te je
Duh Sveti po svojoj Crkvi pozvao. Specifična je ta
služba u redu biskupstva, no, poznavajući Tvoju
ljubav prema Gospodinu i prema Domovini kojoj
pripadamo ovdje na zemlji, vjerujem da će ju, s
Božjom pomoći, uspješno i dolično ispuniti.

U subotu 27. veljače o. g., na dan Tvoga
ređenja bit ćeš okružen brojnom subraćom bi-
skupima i svećenicima, rodbinom i mnogim
priateljima. Zahvaljujem Ti na pozivu koji si mi
se udostojao poslati, no ja toga dana neću moći
fizički biti prisutan na Tvom ređenju, ali ubroji
me svakako među one koji će toga dana u duhu
i molitvi biti s Tobom, posebno kod svete mise i
na večernjoj sv. krunici će se rado i usrdno sjetiti
Tebe i Tvoje nove službe na polju Gospodnjem, i
neka Tvoja nova služba bude sva na veću slavu
Božju u našem hrvatskom narodu.

Kao nekadašnji 'Jeronimaš' srdačno Te pozdravljam i u duhu kličem i čestitam – Ad multos annos – Na mnogo ljeta!"

Don Franjo Velčić, Krk, 22. veljače 2016.

„Poštovani biskupe,
Sve najbolje za dan Vašeg ređenja i službe
– neka Vas prati Pastir svih pastira.“

Don Luka Vuco, Kaštel Novi, 23. veljače 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe,
Gospodin Vas je pozvao da ga izbliza slijedite, tumačeći Riječ Božju i dijeleći svete sakramente, a sada Vas postavlja za dobrog Pastira svoga stada, koje Vam je papa Franjo povjerio u godini Božjeg milosrđa.

Molim obilje Božjeg milosrđa i darova Duha Svetoga za mudro vodstvo svih kojima ste poslani, kao i zagovor BDM Gospe velikoga hrvatskoga zavjeta, zaštitnice biskupije.

Uz iskrene čestitke za biskupsko ređenje želim Vam obilje mira i dobra.“

Fra Marinko Vukman, Kelkheim, 26. veljače 2016.

„Poštovani oče biskupe,
obradovali ste me pozivnicom na Vaše biskupsko ređenje u Splitu. Ujedno ste me podsjetili na vrijeme mojeg boravka u Zavodu sv. Jeronima u Rimu u vrijeme studija; također i na moj zadnji posjet Vječnom gradu već davne 2014. pri-godom simpozija o Katekizmu Katoličke Crkve kad ste me, kao rektor Zavoda, srdačno ugostili. Sa zahvalnošću sam osvježio ova lijepa sjećanja.

Upućujem Vam srdačne čestitke u prigodi Vašeg imenovanja za vojnog biskupa Republike Hrvatske. Želim Vam uspjeh i radost u Vašem novom pastirskom poslanju. Na svečanost Vašeg ređenja na žalost ne mogu doći. Srdačno Vam zahvaljume na pozivnici.

Uz srdačne pozdrave“

*Dr. Duro Zalar, rektor crkve Sv. Martina,
Zagreb, 15. veljače 2016.*

„Vaša Preuzvišenosti,
Čast nam je da Vam uputimo iskrene čestitke povodom Vašeg izbora i zaređenja za biskupa u Vojnom ordinarijatu Republike Hrvatske.

S obzirom na to da smo i mi imali službu duhovnika u vojci, poznata nam je težina postav-

ljenog zadatka pred kojim se nalazite, ali uvjereni smo sa ste naslijedili dobre temelje na kojima će Vaše vrline i darovi moći da nadograđuju lik Božji u povjerenoj Vam pastvi.

Neka bi Vas Gospod Hristos blagoslovio i podario Vam potrebnu snagu kako biste što uspješnije obavljali povjerenu Vam dužnost, a mi se nadamo skorom susretu s Vama i pozivamo Vas da nas posjetite u Episkopiji Pakračko-slavonskoj.

Želeći Vam svako dobro od Gospoda,

Jovan, Episkop Pakračko-slavonski

„Preuzvišeni gospodine biskupe,
s radošću smo primili vijest o Vašem imenovanju i molimo u zajedništvu s Vama. U zajedništvu s Vama koračamo u susret božićnoj radosti.“

*Brat Alois, zajednica iz Taizea,
Taize, 19. prosinca 2015.*

„Preuzvišeni gospodine biskupe Jure Bogdan,

u ime Njegovog Visokopreosvećenstva Mитropolita Makedonske Pravoslavne Eparhije za Evropu g. Pimena, vjernika Makedonske pravoslavne crkve u Hrvatskoj i mojeg osobnog imena čestitam Vam na izboru za biskupa Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj, sa iskrenim željama za zdravlje, mudrost, duhovnu radost i još veća dostignuća u duhovnoj brizi za vjernike i djelatnike u Ministarstvu obrane i Ministarstvu unutarnjih poslova Republike Hrvatske.

Sardačno Vas pozdravljamo i uskličemo, na mnogaja leta preuzvišeni gospodine biskupe!

S osobitim poštovanjem u Kristu“,

Protojerej Kirko Velinski, svećenik Makedonske pravoslavne crkve u Hrvatskoj, Zagreb, 4. ožujka 2016.

„Poštovani msgr. Jure Bogdan,

Želim Vam ovim putem uputiti čestitku povodom imenovanja na dužnost vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj uz iskrene želje da Vas na putu promicanja dobra Uzvišeni Stvoritelj pomogne zdravljem i snagom. Svakako, koristim se ovom prilikom kako bih izrazio spremnost za razvoj naše suradnje na polju promicanja univerzalnih vrijednosti.

S poštovanjem，“

*Muftija dr. Aziz ef. Hasanović, predsjednik
Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj,
Zagreb, 8. ožujka 2016.*

„Oče biskupe,
koristim ovu prigodu da Vam u povodu Vašeg imenovanja na mjesto vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj uputim iskrene čestitke i pozdrave te zaželim svako dobro.

Uvjeren sam da će Vaše poslanje i biskupsko djelovanje pomoći vojnim djelatnicima koji ma ćeete služiti da zadrže, obnove i uvećaju svoju vjeru te na taj način osnaže svoju duhovnu, pa i telesnu stabilnost.

Preuzvišeni oče biskupe, preporučam sebe i sve vjernike u Bosni i Hercegovini u Vaše molitve. Neka Vas Dobri Otac obdari svojim blagoslovom i bude zaštita u vršenju nove povjerene Vam službe.

Primite izraze moga osobitog poštovanja“,

*Dr. Dragan Čović, predsjedatelj
Predsjedništva Bosne i Hercegovine,
Sarajevo, 1. prosinca 2015.*

„Poštovani msgr. Bogdan,
u ime predsjednika Vlade Republike Hrvatske, gospodina Tihomira Oreškovića, zahvaljujem Vam na pozivnici za svečano biskupsko ređenje, kada će zaživjeti odluka svetog oca Franje o Vašem imenovanju za vojnog ordinarija.

Ujedno Vam u ime predsjednika Vlade i Ureda predsjednika Vlade, upućujem iskrene čestitke, želeći da službu koja Vam je povjerena od Svetog Oca, obavljate kao što ste to činili do sada, na dobrobit Katoličke Crkve, pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske i policije, kao i na dobrobit hrvatskoga naroda.

S poštovanjem“,

*Neven Zelić, predstojnik Ureda predsjednika Vlade,
u ime predsjednika Vlade Tihomira Oreškovića,
Zagreb, 19. veljače 2016.*

„Poštovani monsinjore Bogdan, dragi don Jure,

u ime Vlade Republike Hrvatske i moje osobno od srca Vam čestitam na preuzimanju dužnosti novog vojnog ordinarija. Uvjeren sam da ćeete svojom dobrotom brinuti o duhovnim potrebama i pomagati hrvatske vojnikinje i vojнике i policajke i policajce u njihovoj odgovornoj zadaći čuvanja mira i reda naše domovine. Želim Vam puno uspjeha u obavljanju ove časne dužnosti.“

Tihomir Orešković, predsjednik Vlade

„Poštovani monsinjore Bogdan,
s radošću smo primili vijest o Vašem imenovanju za novog biskupa – vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Želimo Vam iskrenu dobrodošlicu kao čuvaru vjere i nadamo se da će naša Vojna biskupija nastaviti rast u vjeri započet pod vodstvom biskupa Jurja Jezerinca, a na ponos, čast i na sveokliku korist našim vojnim i redarstvenim snagama i našoj dragoj hrvatskoj domovini.

A osobitim poštovanjem“,

*Ante Kotromanović, ministar obrane,
Zagreb, 2. prosinca 2015.*

„Poštovani msgr. Bogdan,
s izrazitim zadovoljstvom u ime Ministarstva branitelja i u svoje osobno upućujem Vam iskrene čestitke povodom imenovanja vojnog biskupom u Republici Hrvatskoj. Ministarstvo branitelja već godinama ostvaruje prisnu i prijateljsku suradnju s Vojnim ordinarijatom te sam uvjerenja da ćemo i dalje uspješno surađivati na dobrobit naših branitelja iz Domovinskog rata.

U svoje osobno ime i u ime svih djelatnika Ministarstva branitelja želim Vam sve najbolje u budućem radu u ostvarivanju Vašeg poziva u svoj njegovoj punini“.

*Vesna Nađ, zamjenica ministra branitelja,
Zagreb, 2. ožujka 2016.*

„Preuzvišeni msgr. Bogdane,
u ime Ureda Komisije za odnose s vjerskim zajednicama i u moje osobno, a u prigodi Vašeg imenovanja za vojnog ordinarija, primite iskrene čestitke.

U Vašim dosadašnjim službama bila je istaknuta Vaša uloga kao onoga koji je uistinu u službi drugome: pastir.

Na tom tragu, i sada kad ste primili službu vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj želim Vam da svojom pastirskom odanošću i brižnom očinskom rukom budete onaj koji će se brinuti za naše vojниke i redarstvenike katoličke vjeroispovijesti, kako bi i u današnjim okolnostima ostali na visini svoje zahtjevne zadaće.

Neka ovo novo imenovanje doneše obilje dobrih plodova Vama i Vašoj biskupiji, a onda time i dobrobiti svih građana Republike Hrvatske.

S izrazima poštovanja“,

*Šime Jerčić, ravnatelj Ureda Komisije za odnose s vjerskim zajednicama Vlade Republike Hrvatske,
Zagreb, 1. prosinca 2015.*

„Preuzvišeni oče biskupe,

s posebnom radošću pratio sam Vaše imenovanje za vojnog biskupa, odnosno ređenje za biskupa. Imao sam čast upoznati Vas ne tako davno u Pakracu, kao gradonačelnik u prigodi konferencije o Josipu Pazmanu, gdje ste ostavili, kako na mene, tako i na moje sugrađane, snažan i predivan dojam.

Čestitam Vam danas kao pomoćnik ministra Regionalnog razvoja i fondova Europske unije na imenovanju za vojnog biskupa i želim da Vam dragi Bog da vjere i snage, kao i do sada, u obavljanju nove dužnosti!

S posebnim poštovanjem“,

*Mr. Davor Huška, pomoćnik ministra Regionalnog razvoja i fondova Europske unije,
Zagreb, 10. ožujka 2016.*

„Poštovani monsinjore Bogdan, oče biskupe, s radošću Vam upućujem iskrene čestitke u prigodi Vašeg izbora za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj kao i najbolje želje za uspješno izvršavanje odgovorne i časne dužnosti.

Želim Vam da svojim radom oplemenite svoje okruženje i da ostavite trag u životima ljudi s kojima ćete surađivati tijekom nove dužnosti.

Kao načelnik Glavnog stožera Oružanih snaga, istinski se radujem našoj suradnji i zajedništvu, a budite uvjereni da će Vam Oružane snage Republike Hrvatske pružati podršku i biti oslonac u svim Vašim nastojanjima.

U Vašim novim zadaćama, želim Vam od srca puno uspjeha te Vam upućujem iskrene čestitke u svoje osobno ime i u ime svih pripadnika Oružanih snaga Republike Hrvatske.

S osobitim poštovanjem“,

*General zbora dr. Drago Lovrić, načelnik
Glavnog Stožera Oružanih snaga RH,
Zagreb, 1. prosinca 2015.*

„Poštovani oče biskupe,

S velikom smo radošću primili vijest, kako Vas je papa Franjo izabrao i imenovao biskupom, novim vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. Ta je vijest u našem Hrvatskom generalskom zboru primljena s velikim veseljem, jer vjerujemo, dragi oče biskupe, kako ćete u svojoj novoj službi, koju Vam je Crkva povjerila, ugrađivati ono što ste i do sada veoma snažno pokazivali – čvrstu vjeru i ljubav za Gospodina i Crkvu te za

hrvatski narod, čiji Vam je boljšak uvijek bio na srcu.

Neka Vas darovi Duha Svetoga snaže u izazovima, koji Vas čekaju u službi vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

U ime svih članova Hrvatskog generalskog zbora i osobno, izražavamo Vam iskrene čestitke i najljepše želje te molimo obilje Gospodinova blagoslova za Vaš život i novu pastirsку službu.

Stojimo Vam na raspolaganju za otvorenu komunikaciju o svim pitanjima, te se veselimo susretu s Vama. Ono što Vam mi možemo ponuditi jesu naše znanje i kompetencije te se nadamo, kako ćemo zajedničkom suradnjom pridonijeti promicanju vrijednosti Domovinskog rata kao jednog od temelja integriteta hrvatskog društva.

S izrazima osobitoga poštovanja“,

*General zbora Pavao Miljavac, predsjednik
Hrvatskog generalskog zbora, Zagreb, 3. ožujka 2016.*

„Preuzvišeni gospodine biskupe,

ovim putem želim Vam čestitati, kako u svoje osobno ime, tako i u ime svih djelatnika i polaznika Hrvatskog vojnog učilišta 'Dr. Franjo Tuđman' na Vašem izboru za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Velika je to čast, ali i odgovorna služba koju Vam je iskazao Sveti Otac. Želim Vam puno uspjeha na novoj dužnosti i veselim se susretu s Vama kao i svi polaznici našeg Učilišta.

Primite još jednom moju iskrenu čestitku i srdačan pozdrav.

S osobitim poštovanjem“,

*General-pukovnik dr. Slavko Barić, zapovjednik
HVU „Dr. Franjo Tuđman“,
Zagreb, 2. prosinca 2015.*

„Preuzvišeni msgr. Bogdan,

Kao vjernika i kao zapovjednika Hrvatske kopnene vojske obradovala me je vijest o Vašem imenovanju za vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

U Hrvatskoj kopnenoj vojsci i svojem zapovjedništvu surađujem s nekoliko vojnih kapelana i često smo razgovarali na tu temu. Molili smo na liturgijskim slavlјima za dobrog pastira. Kada je objavljeno Vaše ime dobio sam odgovor na kojem zahvaljujem Dobrom Bogu. Ponosan sam da mogu reći: 'susreo sam se s tim čovjekom u Rimu na mjestu vašeg dosadašnjeg djelovanja'. Ja sam tada bio polaznik 'NATO Defence College'.

Pastoralna skrb vjernika, pripadnika Hrvatske kopnene vojske, mi je veoma važna i mislim da s Vama, kao našim novim biskupom,

nećemo samo nastaviti, nego i nadograditi započeto djelo i dosadašnji trud djelatnika Vojnog ordinarijata.

Uz čestitku za Vaše imenovanje, želim Vam obilan Božji blagoslov i nadam se skorom susretu kao i dobroj suradnji.

S osobitim poštovanjem”,
*Zapovjednik HKOV-a general pukovnik Mate Ostović,
Karlovac, 1. prosinca 2015.*

„U ime gardista, dočasnika i časnika gardijske motorizirane brigade i svoje osobno, od srca Vam upućujem iskrene čestitke na izboru za novog vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj.

Neka Vam Bog dragi dadne snage i mudrosti u duhovnom vodstvu nas vjernika koji smo u službi obrane domovine.“

*Brigadni general Boris Šerić, zapovjednik
GMTBR, Knin, 3. prosinca 2015.*

„Your Excellency, dear Military Bishop Jure Bogdan,

allow me please at first to congratulate you to your nomination as the new Military Bishop of Croatia! It was really a pleasure for me, to hear of your ordination.

On behalf of the „Apostolat Militaire International (AMI)“ I wish you an extraordinary beautiful an solemn day, full of positive remembrances, when becoming ordained Military Bishop on Saturday February 27, 2016.

AMI is an international, worldwide organisation of military lay people, accepted by the Holy See. In our statutes, but also in our minds, we try to make Christian life within the Armed Forces possible.

The main goals of AMI are:

- To promote at a national and international level the affirmation of a Christian vision of military life and the values that characterize this vision;

- Support for Cristian family values;

- To promote and support international understanding and cooperation as a contribution to strengthening peace in the world;

- To study together, in the light of the gospel and the teaching od the church, the spiritual, moral and social problems peculiar to the military sphere;

- Having an open mind towards ecumenical work.

Therefore we are happy that last year a young delegate from Croatia joined pur annual

conference and worked with us.

Major Marinko Nikolić actively contributed to our work and showed us, how important the participation of Croatia for our international organization is.

In times like this we face Christianity is more and more important to make a life of honour and responsibility possible. AMI intends to contribute to this extraordinary goal, by working together.

For all of these reasons I would be happy and honoured if I could visit you in the near future to explain more about our work. Please let me know what will be most convenient for you.

I truly hope to receive a positive answer and remain,

Respectfully, and all my kondest wishes for you and for all military people of which you now take over the responsibility.

May the dear God bless you, the clergy and all the members od the Armed Forces of Croatia.

Yours“,

*General bojnik Norbert Sinn, predsjednik AMI
(Apostolat Militaire International),
Duenkrut, 21. veljače 2016.*

„Poštovani oče biskupe Juraj Jezerinac, poštovani oče biskupe Jure Bogdan, Bog je prvog i drugog biskupa Vojnog ordinarijata Oružanih snaga u providnosti svojoj imenovao imenom svetog Jurja, zaštitnika vojnika. Neka Vas njegov zagovor vodi i dalje u životu na dobrobit oružanih snaga i voljenoj nam domovini Hrvatskoj.“

Brigadir Ivica Matešić, vojni izaslanik u Republici Makedoniji

„U ime Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 99. brigade Peščenica – Zagreb i u svoje osobno od srca Vam upućujem iskrene čestitke na izboru za novog vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj.

Zazivamo Božji blagoslov na Vas u obnjanju ove časne, odgovorne i zahtjevne službe.“

Pukovnik Danijel Biškup, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata 99. brigade Peščenica – Zagreb, Zagreb, 16. prosinca 2015.

„U ime Hrvatskog časničkog zborna Grada Zagreba i u svoje osobno od srca Vam upućujem iskrene čestitke na izboru za novog vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj.

Zazivamo Božji blagoslov na Vas u obnajanju ove časne, odgovorne i zahtjevne službe.“

Pukovnik Rudolf Klicper, predsjednik Hrvatskog časničkog zbora Grada Zagreba,
Zagreb, 16. prosinca 2015.

„Poštovani msgr. Bogdan,
čast mi je i zadovoljstvo u ime svih djelatnika Policijske uprave primorsko-goranske i svoje osobno ime, uputiti Vam najiskrenije čestitke povodom Vašeg imenovanja za novog vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj.

Vjerujem da ćeće ovu časnu dužnost obavljati predano na dobrobit svih djelatnika našeg ministarstva i da Vam u toj zahtjevnoj i odgovornoj službi neće nedostajati mudrosti i snage. Želimo nastavak dobre suradnje s Vojnim ordinarijem nadajući se i dalje toplim i mudrim riječima ohrabrenja i podrške u ovom vremenu koje teži zajedništvu, vjeri, nadi i ljubavi.

U tom ozračju, uz želje za svako dobro i puno uspjeha upućujemo Vam srdačne pozdrave i želje za skoro viđenje.

S osobitim poštovanjem“,
Mr. Senka Šubat, v. r., načelnica PU primorsko-goranske, Rijeka, 4. ožujka 2016.

„Prečasni gospodine,
ovim putem želim Vam čestitati na imenovanju novim vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj te zaželjeti puno uspjeha u obnašanju ove odgovorne službe.

U ime svih članova Sindikata policije Hrvatske i u moje osobno upućujem Vam izraze poštovanja i dobrih želja te Vam želim blagoslovjen put u novoj dužnosti.

Laudetur Jesus Christus!

S poštovanjem“,

Dubravko Jagić, predsjednik SPH,
Zagreb, 1. prosinca 2015.

„Preuzvišeni oče biskupe,
srdačno Vam čestitam na časnoj službi koja Vam je dodijeljena ređenjem za vojnog biskupa u Republici Hrvatskoj s koje ćeće upućivati očinske riječi nadahnute evanđeoskom porukom mira.

Vi kao biskup zajedno sa svojom pastvom posegnite za svom opremom Božjom. 'Opašite bedra istinom, obucite oklop pravednosti, potpasepite noge spremnošću za evanđelje mira! Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest Riječ Božju',

kako savjetuje sv. Pavao.

Vjerujemo da ćeće uz Božju pomoć i uz naše molitve dati svoj veliki doprinos hrvatskim oružanim snagama i našoj domovini.

Neka Vas u Vašem pastirskom poslanju prati Marija, Majka Crkve, svi hrvatski sveci i blaženici, uz najsrdaćnije čestitke i dobre želje.

Primite msgr. Bogdan izraze mog osobitog poštovanja“,

Zlatko Ževrnja, splitsko-dalmatinski župan,
Split, 27. veljače 2016.

„Povodom obreda ređenja msgr. Jure Bogdana za vojnog biskupa u RH iskrene čestitke i želju za svekoliki napredak i dobru suradnju želimo Vam u ime Ureda državne uprave u Split-sko-dalmatinskoj županiji.

S poštovanjem“

Veljan Radojković, predstojnik Ureda državne uprave u Splitsko-dalmatinskoj županiji,
Split, 22. veljače 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe,

s velikom sam radošću proteklu subotu pratila Vaše ređenje u konkatedralnoj crkvi Sv. Petra u Splitu. Mogu reći da sam ovu svečanost, kao i cijela Crkva u Hrvata, iščekivala još od kraja studenoga prošle godine kada Vas je papa Franjo imenovao biskupom - vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. Vaše iskustvo, jednostavnost i neprijeporno znanje jamstvo su da će se pripadnicima naših oružanih snaga i redarstvenih službi i dalje pružati najbolja moguća duhovna skrb. Čestitam Vam na preuzimanju ove odgovorne službe.

S poštovanjem“,

Vlasta Hubicki, predsjednica Županijske skupštine Krapinsko-zagorske županije,
Krapina, 1. ožujka 2016.

„Preuzvišeni oče biskupe,

sveti otac Franjo ukazao Vam je veliku čast imenujući Vas vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. Tim povodom, dopustite mi i u osobno i u ime Vlade Hercegovačko-neretvanske županije, uputiti Vam iskrene čestitke.

Neka Vas u Vašoj novoj pastirskoj zadaći prati Božji blagoslov i obilje milosti.

S poštovanjem“,

Dr. Neven Herceg, predsjednik Hercegovačko-neretvanske županije-kantona,
Mostar, 1. prosinca 2015.

Preuzvišeni oče Biskupe,

Od srca Vam čestitam na povjerenju koje Vam je iskazao papa Franjo imenovanjem u službu vojnoga biskupa u Republici Hrvatskoj. Uvjeren sam da ćete svoju biskupsku službu obavljati na zadovoljstvo svih vjernika katolika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske, kao i cijelog naroda.

Dobrodošli ste u naš grad Karlovac u kojem je sjedište Zapovjedništva Hrvatske kopneće vojske i koji je za Domovinskog rata kao linija obrane Republike Hrvatske pretrpio brojne žrtve.

Neka Vas Duh Sveti nadahnjuje, vodi i štiti u pastoralnoj skrbi Vojnog ordinarijata.

S poštovanjem,

*Gradonačelnik Grada Karlovca Damir Jelić,
Karlovac, 7. ožujka 2016.*

„Poštovani msgr. Bogdan,

U svoje osobno ime te u ime svojih sugrađana izražavam Vam čestitke i najljepše želje povodom Vaše nove službe. Nadamo se Vašem posjetu našem gradu te molimo obilje Božjeg blagoslova za vršenje Vaše službe.

S osobitim poštovanjem“,

*Anamarija Blažević, obnašateljica dužnosti
gradonačelnika grada Pakrac,
Pakrac, 29. veljače 2016.*

„Preuzvišeni gospodine biskupe,

U ime Matice hrvatske želim Vam čestit Božić i svako dobro u 2016. godini. Koristim priliku da Vam čestitam na imenovanju. Uvjeren sam da ćete svoju službu vršiti predano i na korist Crkvi i narodu. Neka Vas Gospodin u tome podrži!“

Stjepan Damjanović, predsjednik Matice hrvatske

„Preuzvišeni oče Biskupe,

Obraćam Vam se u ime Središnjeg križarskog vodstva. Od srca Vam želim čestitati na imenovanju novim vojnim ordinarijem. Iskreno vjerujem kako su Vaša mudrost, revnost i svježina baš ono najbolje za izazove s kojima se naši vojnici i vojni djelatnici suočavaju. Neka Vam Providnost udijeli milost za dugi pastirski rad među svojim narodom!

Dok radosno iščekujemo dan Vašeg biskupskog posvećenja molimo Vas da se u svom novom poslanju na koje Vas poziva Crkva sjetite

i nas križara. Zato Vas molimo da nam udijelite i svoj blagoslov, kako bi Križarska organizacija što revnije djelovala u duhu Katoličke akcije i po načelima Evanđelja uvijek u suradnji s našim biskupima i župnicima. Naše geslo ŽRTVA - EUHARISTIJA - APOSTOLAT pomaže nam kao putokaz u svakodnevnički život i duhovnom rastu, a u naslijede nam ga je ostavio blaženi Ivan Merz, apostol hrvatske mlađeži. Blaženi Ivan uzor je svim križarima i križaricama, a papa Benedikt XVI. povodom posljednjeg posjeta Hrvatskoj postavio ga je za uzor cijelokupnoj hrvatskoj mlađeži! Tom uzoru pridružuju se i mnogi drugi od kojih su nam posebno na srcu dragi službenica Božja Marica Stanković i biskup sluga Božji Antun Mahnić, koji su se svojim požrtvovnim radom na duhovnom odgoju mlađeži utkali u temelje Katoličke akcije i naše organizacije. Po uzoru na njih nastojimo biti na pomoć biskupima i župnicima okupljujući mlađe oko Krista u okrilju njegove Crkve, naše velike obitelji.

Dok Vas pratimo molitvama želimo Vam reći da su mlađi križari uz Vas i da se uvijek možete osloniti na našu mladost a mi se pouzdajemo u Vašu mudrost preporučujući se u Vaše molitve.

Želimo Vam puno zdravlja te neka Vas u novom poslanju prati zagovor blaženog Ivana Merza.

U Kristu odani“,

*Dario Burjan, predsjednik Središnjeg križarskog
vodstva, Zagreb, 3. prosinca 2015.*

„Poštovani msgr. dr. Jure Bogdan,

iskrene čestitke povodom vašeg zaređenja i mnogo uspjeha uz vjeru u Boga žele vam pripadnici 1. obalne topničke bitnice „Kašuni“ - Split Hrvatske ratne mornarice.

Hvaljen Isus!“

*Radomir Durđević, tajnik Udruge 1. otb „Kašuni“ –
Split HRM-a, Split, 27. veljače 2016.*

„Poštovani biskupe Bogdan,

Iskrene čestitke na novome i odgovornom poslanju! Blagoslovljen Božić te obilje mira u ljubavi božanskog djetešća Isusa u novoj 2016. godini, želi Vam“,

*Obitelj Tomašić: Krunoslav, Mandica, Mislav,
Hrvoje i Zrinka, Dubrovnik, 7. prosinca 2015*

„Congratulations on becoming the new
Bishop for the Croatian military.

I shall keep you in my prayers as you work to spread the Gospels to the people. Yours",
Mr. Kevin Winter, Sacramento, 7. prosinca 2015.

„Poštovani don Jure,
veoma nas je obradovala vaša čestitka povodom Božića i nove godine, kao i ovogodišnji Hrvatski rimski adresar, pa Vam ovom prilikom želimo zahvaliti na tome, kao i na dosadašnjoj suradnji, te Vam ujedno uzvratiti čestitkom, kako povodom Božića i nove godine, tako i povodom Vašega imenovanja na časnu i odgovornu službu biskupa vojnog ordinarija u Republici Hrvatskoj, što nas posebno raduje!

Vjerujemo da ćeće i na toj službi ostati upamćeni po dobrom djelima i mudrim odlukama, kao što je to bio slučaj u Rimu!

Uz Božji blagoslov i srdačan pozdrav iz Osijeka,”

Domagoj, Ružica i Srećko Tomas,
Osijek, 21. prosinca 2015.

„Auguroni!
Sono felicissimo della notizia!”
Pier Luigi Guiducci, 23. prosinca 2015.

„Poštovani msgr. Bogdan,
zovem se Frano Stojić i radim kao pukovnik u Hrvatskom vojnom učilištu. Drago mi je da ste baš Vi imenovani našim vojnim ordinarijem i siguran sam kako ćeće s veseljem prihvatići taj veliki izazov.

A osobitim poštovanjem”,
pk Franjo Stojić, 23. prosinca 2015.

„Poštovani don Jure,
hvala na božićnoj čestitci. Uzvraćam od srca s istim željama, ujedno Vam čestitam na imenovanju biskupom, sa željom da Vam Bog da snage i ljubavi za dobro onima kojima ste poslani. Od srca vaš odani”

Joško Burić, Božić, 2015.

„Poštovani gospodine,
čestitam Vam na imenovanju. Vjerujem da ćeće i u Zagrebu uraditi puno dobrog za Hrvate, kao što ste u Rimu - Vatikanu.

Do slijedećeg kontakta ili susreta, Vama želim puno zdravlja i osobne sreće.”

Janko Lah, 28. prosinca 2015.

„Dragi msgr. Jure,

jako nas je razveselila vijest iz Rima o Vašem imenovanju vojnim ordinarijem. Čestitamo i želimo Vam puno uspjeha, radosti i dobrih vojnika u Vašoj biskupskoj službi!

Ujedno čestitamo i na uspješno obavljenoj kauzi našeg blaženika Miroslava Bulešića. Srdačni pozdravi, svako dobro i Božji blagoslov!”

Ana i Petar Tufekčić iz Njemačke, 18. siječnja 2016.

„Blagoslovjen Božić, sretnu i uspješnu novu godinu, od srca Vam želi Drago Herceg, Kutina. Iskrene čestitke povodom imenovanja vojnim ordinarijem u RH”.

Drago Herceg, Kutina

„Dragi msgr. Jure Bogdan,

sretan Božić i sve najbolje u 2016. godini s čestitkama na novoj službi!”

Obitelj Strukan, Zrinjka i Ivan sa sinovima

„Poštovani biskupe Jure, čestitam Vam na Vašoj novoj ulozi u hrvatskom episkopatu. Neka Vas Gospodin Isus osnaži i vodi u svim Vašim mislima, riječima i djelima i Njemu na slavu i na dobro Crkvi u Hrvata i hrvatskoj vojsci kojoj će Vaš primjeri Vaša duhovnost davati plemenite domoljubne i bogoljubne i čovjekoljubne poticaje.”

Obitelj Josipa i Biserke Botteri Dini

„Poštovani i preuzvišeni oče biskupe,

Vaše zaslужeno ustoličenje kao i Vašu cijenjenu pozivnicu za svečanu svetu misu s obredom ređenja u Splitu primili smo s posebnom radošću. (...)

Mi nažalost nismo u mogućnosti biti nazočni tom divnom činu te ćemo taj dan kao i mnogo puta ubuduće biti s Vama u našim molitvama, u kojima ćemo moliti dragog Boga neka Vam podari obilje snage, mudrosti, izdržljivosti i ljubavi kako biste tu svetu dužnost mogli obavljati na slavu Njegovu i na korist svim ljudima, a poseb-

no onima kojima je najpotrebnija Njegova milost.
S osobitim poštovanjem”,

*Miljenko i Jadranka Mustač,
Salzburg, 26. veljače 2016.*

„Msgr. Jure Bogdan,
ovo je veliki dan i za nas koji smo s Vama
20 godina bili u Rimu”,
Desa i Miljenko Dujela, Split, 27. veljače 2016.

„Na posjetnici Majke Tereze pisalo je: 'Plod
tišine molitva je. Plod molitve je vjera. Plod ljuba-
vi je služenje. Plod služenja je mir'. Krotkost ovih
rijeci neka bude postulat tvoje biskupske dužnosti.

Srdačne čestitke, tvoji najbliži.“

*Obitelj pok. brata Ante, obitelj brata Martina, obitelj
sestre Jele, sestre Ivka i Anđelka,
Split 27. veljače 2016.*

„Dragi naš Jure,
Prije 35 godina Gospodin te učinio svojim
svećenikom, i jer si mu omilio pribrojio te
nasljednicima apostola – biskupima.

Ponosni smo na tebe, Bogu zahvalni! Moli-
mo, veselimo se, čestitamo, u molitve se preporu-
čamo. Tvoji rođaci s majčine strane“,

*Nikola Pezelj, Vesna Kovačić, Jelka Grčić,
Lucija Simunić, Marika Knežević, Jelka Kicevski,
Ana Sušić, Marija Banić, Ante Banić, Drago Banić,
Ana Vlainić, Vera Žižić, Jozu Marušić, Milan
Simunić, Stipe Banić, Lenko Pezelj, Bojan Pezelj,
Neda Banić ud. Blaža, Miha Banić, Stanko Banić,
Daša Matovac ud. Luke, Drago Boras – rođaci s
majčine strane, Split 27. veljače 2016.*

„Dragi oče biskupe,
dok zahvaljujemo Bogu što Vas je pozvao
na ovu časnu službu, upravljamo mu iz dubine
srca molitve da Vas na tom putu prati svojom mi-
lošću i snagom!“

Obitelj Di Biagio, Split, 27. veljače 2016.

„Poštovani msgr. dr. Jure,
Radujući se zajedno s Vama vašoj novoj
službi, želimo Vam da Vas Božji blagoslov i dalje
prati u Vašem životu i radu!“

Obitelj Japundžić, Split 27. veljače 2016.

„Poštovani msgr. Jure Bogdan,
čestitamo ti na zaređenju za vojnog bisku-
pa u Republici Hrvatskoj sa željom da svoju pa-
stirsku službu obavljaš strpljivo i ustrajno, a u
Godini milosrđa da ljubimo jedni druge još više
– sve na veću slavu Božju!“

Obitelj Mirka Petrovića, Zagreb, 27. veljače 2016.

„Poštovani oče biskupe, msgr. Jure Bogdan,
čestitam Vam od srca na izboru i ustoliče-
nju za apostolskog nasljednika, biskupa Vojnog
ordinarijata RH, ovdje u našoj Hrvatskoj i Zagre-
bu. Velika je to čast, gledano s povijesnog kato-
ličkog stanovišta, veliko osobno priznanje Vama,
koje i sve nas ushićuje.

Pridružujem se i Vašem geslu – sve na veću
slavu Božju – i od nas grešnika – umiveni njego-
vim milosrđem – u kojima ćete imati poštovaće
i suradnike u tom pothvatu.

Srdačno – živjeli na slavu Božju!“

*Dr. Ivan Bogdan, Kardiološka poliklinika
„Bogdan“, Zagreb, 29. veljače 2016.*

„Poštovani biskupe msgr. Bogdan,
povodom ustoličenja za novog vojnog bi-
skupa u Vojnom ordinarijatu Republike Hrvat-
ske, dozvolite mi da Vam iskreno čestitam. Ko-
ristim ovu priliku da Vam zaželim svako dobro,
kako u pastoralnoj službi tako i u osobnom živo-
tu i radu na dobrobit Crkve i vjernika u domovi-
ni i u svijetu.

S poštovanjem“,

*Mr. Božo Prka, predsjednik Uprave PBZ-a,
Zagreb, 29. veljače 2016.*

„Poštovani i srcu dragi biskupe Jure,
neka Vas dragi Gospodin nadahnjuje Du-
hom Svetim u Vašem radu i izazovima koji Vas
čekaju u službi.

Vjerujem u Vas kao osobu da ćete kroz
Vašu vjeru i ljubav učiniti puno.

Srdačan pozdrav uz poštovanje“,
Tatjana, Luka i Helena Božac, 29. veljače 2016.

„Sve najljepše povodom biskupskog ređe-
nja od srca Vam želi“

Obitelj Stipana Vekića, Metković, 29. veljače 2016.

„Laudetur Jesus Christus, monsinjore,
čestitam Vam na biskupskoj časti, preuzvišenosti. Siguran sam da ćete visoku dužnost obavljati 'ad maiorem Dei gloriam' i na dobrobit mile nam domovine Hrvatske. Bog Vas poživio“,
Akademik Mirko Tomasović, Zagreb, 3. ožujka 2016.

„Preuzvišeni biskupe msgr. Jure Bogdan,
drago mi je da Vam mogu čestitati na prestižnom imenovanju za vojnog ordinarija, biskupa Republike Hrvatske.

Od srca Vam želim puno sreće i uspješnog rada na toj visokoj i važnoj dužnosti, koju ćete vršiti za dobrobit svih hrvatskih katolika i pobjedničke hrvatske vojske.

Uz lijepi pozdrav Vaš iskreni“,
Jurica Predović, Trieste, 8. ožujka 2016.

„Hvaljen Isus i Marija,
preuzvišeni biskupe,
sjedim ispred računala i pokušavam sročiti čestitku dragom mi Rektoru Zavoda (sada bivšem) i ne uspijevam pronaći riječi koje bi izrazile svu radost i ponos, a ponajprije zahvalnost dragom Bogu za Vas i novu službu. Puno dobra iz rimskog vremena nuka me da Vam se javim iako znam da ste prenatrpanog rasporeda i službenih obveza ipak izriče želju da Vam osobno čestitam i susretnim makar na par minuta. Od srca Vas pozdravljam i unaprijed zahvaljujem na odgovoru!

S poštovanjem“,
Dr. Snježana Mališa, poslijedoktorand, Hrvatsko katoličko sveučilište, 14. ožujka 2016.

„Dragi preuzvišeni,
jutrošnje euharistijsko slavlje kod Gospe Sinjske duboko se je urezalo u naša srca. Bio je to vrhunac i logičan završetak uvoda u Vaše biskupstvo, tako lijepo osmišljeno i s dubokim porukama. (...)

Uvijek odani i zahvalni“,
Mija i Marijan Udina s cijelom obitelji

„Iskrene čestitke na Vašem novom pastirsko-biskupskom putu od obitelji Kokša!“
Dragec Kokša

„Preuzvišeni oče biskupe, čestitke na imenovanju,

blagoslovjen i radostan Božić te uspješnu i ispunjenu 2016. želi Vam iz Dublina“

Ivan Mašina s obitelji

„Dragi don Jure, preuzvišeni oče biskupe, žarkoj želji usprkos, nije mi bilo moguće nazočiti Vašem biskupskom ređenju i tako iskazati zahvalnost za duhovnu pratnju i potporu koju ste mi pružali tijekom mog boravka u Rimu i kasnijih posjeta sv. Jeronimu. Zato Vam ovim putem upućujem iskrene čestitke, preporučujući se Vašim molitvama i zahvaljujući Bogu na ukazanoj Vam milosti i povjerenoj službi. Neka Vas duh Sveti snaži u budućem radu i pastoralu čuvara naše domovine.

S nadom u skori susret, srdačno“,

Mario Šimundža s obitelji

„Preuzvišeni biskupe, dragi naš Jure, ponosno, radosno i sa suzama u očima pratili smo vijesti o tvojem proglašenju za preuzvišenog. Molimo Boga da u tvojem radu i molitvama svi dobijemo novu snagu i blagoslov kao pojedinci a i naša napačena domovina. Do našega susreta upućujemo čestitke i pozdrave u Kristu.“

Obitelji Dušana i Martina Banića

„Novom biskupu želimo obilje Božjeg blagoslova i uspješnost vođenja mlade biskupije Vojnog ordinarijata“,

Klapa „Bodulke“, Hvar

„Primite naše iskrene čestitke uz molitve Bogu da sve Vaše misli, riječi i djela budu upravljene čisto i potpuno na proslavu Božjeg veličanstva!

S poštovanjem“,

Obitelj Marije Paro, i obitelj Kovačević, Ljubo, Vinka i Jozo

„Dragi Jure, čestitamo Vam na zaređenju za biskupa i želimo Vam puno uspjeha i Božjeg blagoslova u obavljanju odgovorne službe biskupa.“

Vlado, Tatjana i Leon Radić

Prvo nedjeljno slavlje novog vojnog biskupa u Vojnom ordinarijatu

Msgr. Jure Bogdan, novozaređeni vojni ordinarij, predvodio je svoje prvo nedjeljno sveto misno slavlje u Vojnom ordinarijatu u Republici Hrvatskoj na IV. korizmenu nedjelju. Na misi su koncelebrirali: vojni ordinarij u miru msgr. Juraj Jezerinac, savjetnik apostolskog

nuncija msgr. Julien Kabóre, don Marko Medo, vojni kapelan, i don Marin Drago Kozić, policijski kapelan.

Na početku slavlja msgr. Jezerinac je pozdravio biskupa i puk okupljen na misnom slavlju te predstavio msgr. Bogdana. ■

Propovijed msgr. Jure Bogdana na slavlju u Vojnom ordinarijatu

Draga braće i sestre

1. Radost kod Luke. Jedna od središnjih tema evanđelja po Luki je radost. Već u prvoj poglavljaju Lukinog evanđelja radost zauzima važno mjesto. Kad anđeo obrazlaže Zahariji rođenje Ivana krstitelja, kaže mu doslovno: „Ne boj se Zaharija! Uslišana ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan. Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati“ (Lk 1, 13-15). Nakon susreta Marije i anđela u Nazaretu, nakon naviještenja, Marija je pohitala u gorje k rodici Elizabeti, s njome podijeliti svoju radost Bogomajčinstva. I kod susreta dviju majki u Ain Karimu, nedaleko Jeruzalema, kaže sv. Luka: „Čim Elizabeta začuje Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iza glasa: (...) Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega zaigra mi od radosti čedo u utrobi“ (Lk 1, 41-44). Potom Marija u radosnome zanosu izriče hvalospjev: „Veliča duša moja Gospodina...“ (Lk 1, 46-54). Zaharija, Elizabeta, Marija i drugi Božji ugodnici radosni su jer su u Božjoj blizini, jer su uključeni u Božji spasenjski program. Ljudi koji imaju iskustvo Božje blizine, bez obzira na njihove karakterne crte, su radosni.

Evanđelist Luka nadalje bilježi kako su se

sedamdesetorica učenika vratili iz njihove misije „puni radosti“. Zakej „sav radostan“ prima Isusa. Apostoli su radosni zbog Isusova uskrsnuća. „Oni mu se ničice poklone pa se s velikom radostti vrate u Jeruzalem te sve vrijeme u Hramu blagosliviljahu Boga“ (Lk 24, 52). Prema sv. Luki, blizina i familijarnost s Bogom rađaju nutarnjom radošću.

2. Parabola o rasipnome sinu i milosrdnome ocu. Današnja parabola o rasipnome sinu je sažetak povijesti spasenja. Ona je sinteza osobne povijesti spasenja svakog vjernika. I u njoj je naglašena radost „jer mi ovaj sin bijaše mrtav a sada oživje“. Kad se vratio rasipni sin, očevo srce je radosno radi konverzije – obraćenja srca. Ništa nisu ona potrošena dobra od rasipnoga sina prema obraćenju njegova srca. On je drugi čovjek. On je novi čovjek, pročišćeni čovjek koji neće više ići krivim putem. Sv. Luka će reći „Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćenog grešnika“ (Lk 15, 19).

Ova parabola koja očituje Božju očinsku ljubav i milosrđe, upućena je od Isusa u prvome redu farizejima i pismoznancima koji su ga kritizirali jer se druži s grešnicima i s drugim ljudima na lošu glasu.

Središnja poruka parabole je milosrđe Božje. Parabola ima dva dijela. U prvome dijelu je opisan mlađi sin buntovnik, koji odlazi

iz očinskog doma, bježi od oca uzimajući svoj dio. Lakomislenost, površnost, užitci, samo su dio njegovih idealja, osobina i ponašanja. Sve to ipak prouzrokovat će mu uskoro veliku patnju, i tjelesnu i duhovnu. Sjetimo se samo kako mu je bilo sa ishranom. Pao je duboko. Svinje njegova oca bolje su bile tretirane od njega samoga. Grijeh odvodi u dubine velike ostavljenosti, promašenosti, beznadnosti, bespomoćnosti... Mnoge baca u očaj. Nakon dugog premišljanja i kajanja zbog učinjenog, sin se odlučio vratiti svome ocu.

Drugi dio parabole opisuje starijeg sina i njegovo raspoloženje u svemu tome. On prigovara ocu zbog njegovog postupka prema mlađem bratu. Kako se otac usuđuje prirediti gozbu njegovome bratu koji je sve potrošio, spiskao, s bludnicama i probisvjetima? I otac mu priređuje veliku gozbu. Stariji sin prigovara i svome ocu i bratu. Ne razumije očevu logiku.

A dobri i milosrdni otac, u kojem je inkarnirana Božja ljubav, intervenira i kod mlađeg i kod starijeg brata, onako kako je primjereno.

Mlađi sin uokviruje jedan dugi psihološki proces odlaska od oca i povratka u očinski dom. On predstavlja zbilju čovjeka grešnika koji se udaljuje od Boga i ponovno se vraća u roditeljsku kuću. Ovo psihološko i duhovno iskustvo, više ili manje, imamo svi kod sakramentalne sv. ispovijedi. Kad ovome sakramentu pristupamo iskreno, s vjerom, s ljubavlju i pouzdanjem u

Boga, ponizno i skrušeno, Bog nam prašta. Otac prihvata sina s neizmjernom radošću, bez zadrške, bez prigovaranja ili prekoravanja. Još i više. Ide dalje. Ljubav je dosjetljiva. Sinu koji se vratio priređuje gozbu.

Drugi dio parabole s interventom starijeg brata je također zanimljiv. Zašto? Stariji brat, kao i farizeji, je naoko osoba u redu, savršena. Obdržava propise. Sa svima je dobro. U kući izvršava svoje obvezе. Ipak, tvrdog je srca, hladnih osjećaja, vjeran je ali bez ljubavi. On je formalista u opsluživanju zakona i religioznih propisa, bez ljubavi. Ovdje nam dolazi napamet Hvalospjev ljubavi sv. Pavla iz poslanice Korinćanima, koji kaže da bez te dimenzije ljubavi ne vrijedi ništa: „Kad bih sve jezike ljudske i anđeoske govorio a ljubavi ne bih imao, bio bih mqed što jeći ili cimbala što zveći“ (1 Kor 13, 1).

Vrhunac parabole o rasipnome sinu ili o milosrdnome ocu je u radosnome zagrljaju pomirenja između oca i sina koji se vraća očinskom domu sav raskajan.

Naš Bog je Bog ljubavi. Njemu nije stalo do smrti grešnikove nego da se odvrati od svoga zloga puta i da živi. Bog je sama dobrota, razumijevanje, milosrđe. On očekuje svakog grešnika kao i otac svoga sina. To osobito osjećamo i osjetit ćemo u sakramentu sv. ispovijedi tijekom ove korizme u pripremi za proslavu blagdana Kristova uskršnjuća. ■

Oproštajna misa msgr. Jure Bogdana u Rimu

Biskup Jure Bogdan, vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj, predvodio je na petu korizmenu nedjelju, 13. ožujka, svečanu pontifikalnu misu u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu te se na taj način, nakon gotovo dva desetljeća, oprostio od dosadašnje službe rektora crkve i zavoda sv. Jeronima. Na misi su koncelebrirali đakovačko-osječki nadbiskup u miru msgr. Marin Srakić, apostolski nuncij msgr. Martin Vidović i osamdesetak svećenika, među njima rektori i predstavnici papinskih zavoda i učilišta u Rimu. Uz vjernike hrvatske rimske zajednice okupili su se i brojni Talijani koji su na razne načine povezani sa Zavodom.

Svetoj su misi nazočili i visoki diplomatski dužnosnici: Neven Pelicarić – veleposlanik Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici, Slavica Karačić – veleposlanica Bosne i Hercegovine pri Svetoj Stolici, Damir Grubiša – veleposlanik Republike Hrvatske u Italiji, Željana Zovko – veleposlanica Bosne i Hercegovine u Italiji, Tomaž Kunstelj – veleposlanik Republike Slovenije pri Svetoj Stolici, Antun Sbutega – veleposlanik Crne Gore u Italiji i drugi diplomatski djelatnici.

Biskup Bogdan je u homiliji na talijanskom jeziku usmjerio razmišljanje na Božju dobrotu i milosrđe koje se pokazuje u nedjeljnog evanđelju o preljubnici. Najprije je opisao situaciju u ko-

joj se Isus našao. Nakon noći provedene bdijući i moleći, Isus propovijeda u Jeruzalemu, u Hramu, okružen tolikim ljudima koji su ga poznavali, kako onima koji su ga slijedili tako i onima koji su bili neprijateljski raspoloženi prema njemu. U tom trenutku Isusovi protivnici dovode ženu za-tečenu u preljubu i traže Isusovo mišljenje. Oni znaju da Mojsijev zakon određuje smrtnu kaznu kamenovanjem, a pitaju Isusa kako bi mu postavili zamku. Isus pak reagira na neočekivan način: „Isus je Učitelj. I uvijek je velik. Velik je i u ovom osjetljivom trenutku. Niti izbjegava podmuklo pitanje niti upada u zamku: da, istina je, ova je žena počinila preljub. No, vi koji je želite ubiti, jeste li sigurni da ste vi sami nevini? Vi koji je želite kamenovati, jeste li sigurni da nikada niste sagriješili? Ako je netko od vas uvjeren da je toliko svet, neka prvi na nju baci kamen.“ Na kraju je Isus ostao sam sa ženom jer su se svi, svjesni vlastitih, potajnih grijeha, počevši od starijih, razišli. Isusov postupak prema ženi grešnici pouka je nama na našem korizmenom hodu, u pripravi za proslavu Uskrsa, istaknuo je biskup Bogdan te zaključio na hrvatskom jeziku: „Isusu nije stalo do smrti grješnika, nego da se obrati od svo-
ga zlog puta i da živi. Preljub je grijeh. Grijeh je uvijek grijeh. Grijeh je zlo za čovjeka. Isus je tu načelan, jasan. Grijeh osuđuje, uvijek i svugdje.“

Copyright Papinski hrvatski zavod svetog Jeronima

Ali sebi svojstvenom blagosti prihvata grješnika, podiže ga iz njegova blata, poziva na život, bolji život, život bez grijeha. Ženo, nitko te nije osudio. Ni ja te neću osuditi. Idi i ne grijesi više. Naš Bog je Bog ljubavi.“

Prije završnoga blagoslova vicerektor Zavoda vlč. Marko Đurin uputio je biskupu Bogdanu zahvalnu riječ istaknuvši među ostalim: „Ovdje u Rimu proveli ste gotovo 24 godine. Kao svećenik student stigli ste u Zavod 9. rujna 1992. u punom jeku agresije na našu Domovinu. Upisali ste postdiplomski studij pastoralne teologije na Papinskom lateranskom sveučilištu. Kako ste i sami često puta spominjali, u ‘shedama’ usred izrade doktorske radnje, iznenada, zateklo Vas je imenovanje rektorm Zavoda 2. prosinca 1996. godine te ste preuzezeli službu 25. siječnja 1997. Nije bila laka situacija, no zdušno ste prionuli poslu i u potpunosti se predali novoj službi koju je Crkva tražila od Vas. Danas pak, ovom svetom misom, oprštate se od crkve i zavoda sv. Jeronima i od Rima. Bili smo svjedoci u ovih proteklih gotovo 20 godina Vaše službe s kolikim ste žarom, ljubavlju i zauzetošću brinuli o crkvi i zavo-

du. Svojim ste radom, zauzetošću i neumornim zalaganjem od Zavoda učinili mjesto u kojem svi rado borave i svi rado dolaze, ne samo toliko u onom materijalnom smislu, nego i u onom ljudskom i duhovnom. Hvala Vam od srca na tome.“

Zatim su u ime Zavoda, svećenika studenata, časnih sestara, djelatnika i djelatnica, predani darovi dosadašnjem rektoru: biskupski štap s motivom masline, mitra, roketa i biret. Vicerektor Đurin zaključio je ovim riječima: „Neka Vam ti darovi budu trajni podsjetnik na Zavod i na Rim i znak naše zahvalnosti za Vaš rad ovdje u Rimu. Preporučam Vaše novo polje rada zagovoru Blažene Djevice Marije, koju ovdje u našoj crkvi častimo kao Madonna della Stella (Gospa od Zvijezde), sv. Jeronima, sv. Jure, Vašeg nebeskog zaštitnika te bl. Alojzija Stepinca.“ U asistenciji su bili hrvatski bogoslovi iz Papinskoga zavoda Germanicum et Hungaricum. Pjevao je zbor hrvatskih svećenika i studenata laika pod ravnjanjem orguljaša vlč. Josipa Vidasa. Nakon svete mise okupljeni vjernici i gosti imali su priliku čestitati i pozdraviti se s biskupom Bogdanom na prigodnom domjenku u zavodskim prostorijama. ■

Sveto misno slavlje u rodnoj župi msgr. Bogdana u Donjem Docu

Na četvrtu vazmenu nedjelju, nedjelju Dobroga Pastira, svečano je bilo u Donjem Docu, rodnoj župi novoga vojnog ordinarija u RH msgr. Jure Bogdana. U suslavlju tridesetak svećenika, župnika domaćina don Ivana Prelasa, poljičkoga dekana i župnika Gata don Vlade Đuderije, dekana i župnika u Makarskoj msgr. Pave Banića, i uz asistenciju bogoslova Splitsko-makarske nadbiskupije msgr. Jure Bogdan predvodio je, prvi put kao zaređeni biskup, svetu misu u svojoj rodnoj župi, na veliku radost okupljenih župljana i brojnih uzvanika s raznih strana.

Misnom slavlju prethodila je procesija od župne kuće do župne crkve, koja je posvećena sv. Martinu. Po dolasku u crkvu nazočne je pozdravio don Pavlo Banić, dekan i župnik u Makarskoj, i posebice izrazio dobrodošlicu msgr. Juri Bogdanu naglasivši da je njegova rodna župa ponosna što je postao novi vojni ordinarij u Hrvatskoj. Župljani su mu za ovu prigodu darovali misnicu, pektoral, albu i križ – nazvan Dolački križ, jer je originalan nađen u Podgrađu nedaleko mjesne škole, a datira koncem VI. ili početkom VII. stoljeća. Radost župljana izražena je i u pozdravnoj recitaciji koju su za ovu prigodu izrekli dvoje mlađih: Marko Kaćunko i Anita Jakulj, kao i u dobrodošlici mjesnoga župnika don Ivana Prelasa.

Homilija koju je izrekao msgr. Jure Bogdan bila je protkana glavnom niti vodiljom – nedjeljnom čitanju o Dobrom Pastiru – koji je središte i u kojemu se ogleda svećenička služba koja se odvija na trima razinama: poučavanju, upravljanju i posvećivanju. „Vjernici katolici diljem svijeta su, danas, na četvrtu vazmenu nedjelju, sabrani oko uskrsloga Gospodina, Dobroga Pastira, ujedinjeni u molitvi za svećenička zvanja“. Posebice je istaknuo bogatstvo i plodnost svoje župe koja je dala oko sto svećenika. Biskup je izrazio svoju radost, što danas može slaviti sv. misu u svojoj rodnoj župi, riječima: „Od dana svoga imenovanja biskupom na blagdan sv. Andrije apostola 30. studenoga prošle godine, odlučio sam pohoditi svoju rodnu župu kad to bude moguće, kao zaređeni biskup. Bogu i svima Vama zahvalan sam da se to moglo ostvariti danas. U ovoj crkvi Sv. Martina primio sam sakramente krštenja, prve svete ispovijedi, pričesti i krizme. Ovdje sam također slavio i svoju mladu misu. I koliko god je naše selo raseljeno, i u njemu ne ključa život kao nekad, ono živi i nada se boljemu, naša župna crkva bila je i ostala središte svih važnijih zbivanja i događanja, naših prigodnih okupljanja.“

Na kraju homilije biskup Jure je sve pozvao da mole za njega i njegovu novu službu i za nova

duhovna zvanja u Crkvi: „Dragi svećenici, draga braćo i sestre, htio bih vas pozvati da molite za mene, apostolskog nasljednika, koji imam specifičnu zadaću u upravljanju u Kristovoj Crkvi u Vojnoj biskupiji u Republici Hrvatskoj. Molite se za mene da na povjerenom području izvršim svoje poslanje učitelja i navjestitelja Božje Riječi, da mudro upravljam povjerenim mi vjernicima, da ih vodim Bogu svetošću života i bogoslužnim činima. U vaše molitve preporučujem sve naše biskupe i svećenike. Molite da se znamo pobrinuti za sve povjerene nam duše, i one izgubljene i odlutale od povjerenog nam stada. Danas su s nama i naši bogoslovi, mladići koji u svome srcu osjećaju da ih Bog poziva na uzvišenu svećeničku službu. Njihov put pratite i zalijevajte svojim molitvama. Duhovno zvanje je uvijek dijalog ljudskoga i Božanskog srca – susret Boga i čovjeka, Boga koji poziva i čovjeka koji u svojoj slobodi odgovara na Božji poziv. Molite Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.“

U molitvi vjernika molilo se za potrebe Crkve i svijeta, za duhovna zvanja, i s posebnim pjetetom za poginule branitelje u Domovinskom

ratu, od kojih su na današnji dan, 17. travnja, svoj život za Domovinu položili sedam branitelja iz poljičkoga dekanata: Ante Šošić, Andre Vedran Rakuljić, Neven Pocrnjić, Marko Lozančić, Miljenko Zečić, Tonči Marušić i Marko Kristić.

Na kraju misnog slavlja otpjevana je hrvatska himna, a nakon pjevanja himne msgr. Jure Bogdan i svećenici zaputili su se na mjesno groblje, da bi izmolili odrješenje za sve koji počivaju

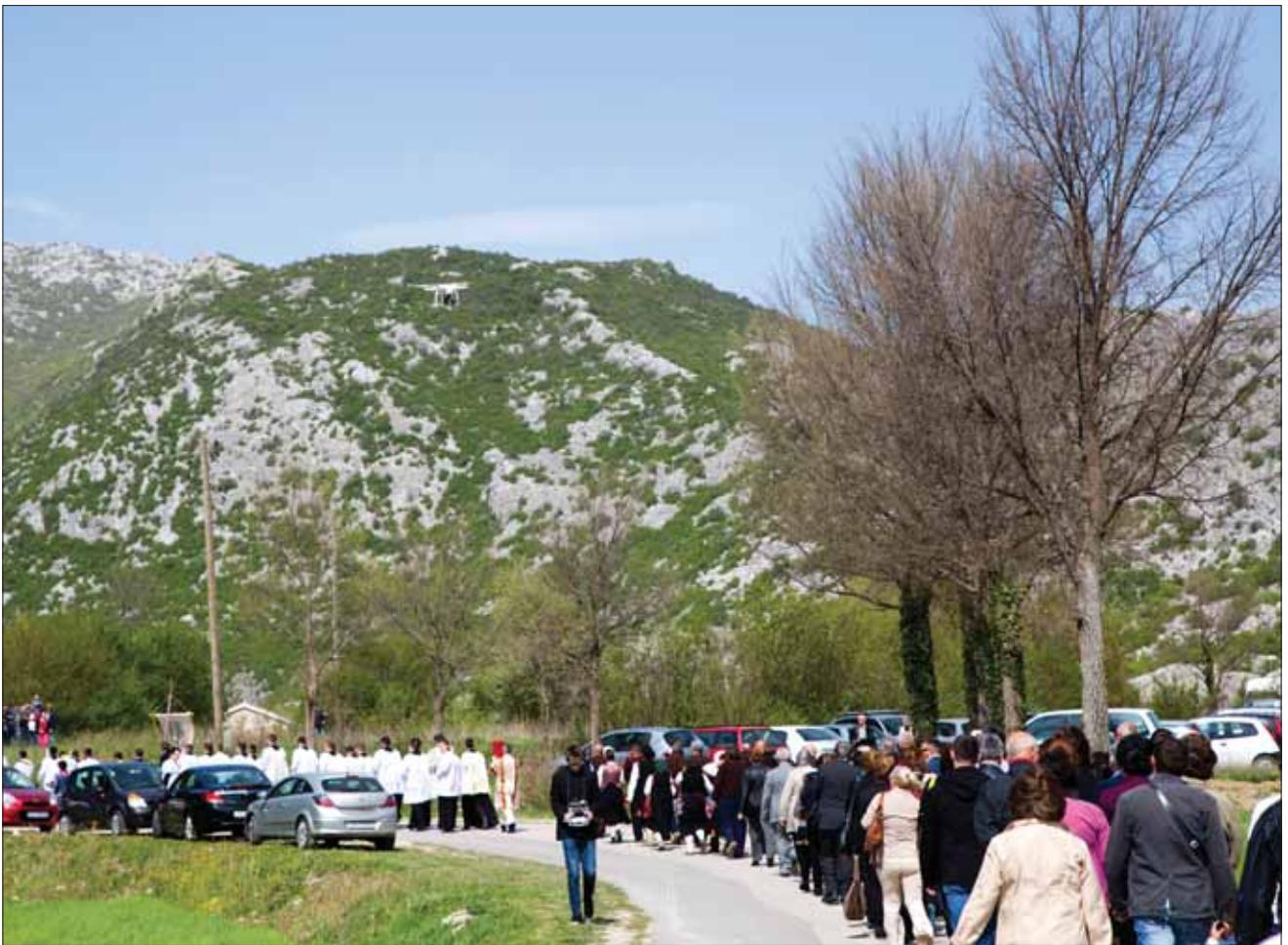
u tome groblju. Na kraju se biskup zaustavio u molitvi na grobu svojih pokojnih roditelja.

Nakon svete mise priređen je domjenak. U blagoslovnoj molitvi jela msgr. Bogdan se prisjetio svoga svećeničkog puta i zahvalio svima koji su ga pratili. U molitve je uključio sve s kojima ga je Providnost kroz život povezala. S velikom radošću pozdravio je nazočne i izrazio im dobrodošlicu. ■

Tečaj formacije za nove biskupe Rim, 10. – 18. rujna 2016.

Kongregacija za biskupe i Kongregacija za Istočne Crkve redovito organiziraju u Rimu u jesen tečaj formacije za biskupe koji su zaređeni tijekom protekle godine. Na tečaju koji je održan ove godine, od 10. do 18. rujna, na Papinskom ateneju *Regina Apostolorum*, sudjelovala su 154 biskupa iz cijelog svijeta, među njima i trojica hrvatskih biskupa: msgr. Jure Bogdan, msgr. Zdenko Križić i msgr. Tomislav Rogić. Program je sadržavao predavanja o teološkim, pastoralnim i pravnim pitanjima biskupske službe, raspravu o aktualnim problemima u plenumu i u manjim, radnim skupinama. Također je bio ponuđen širok prostor za osobne susrete i izmjenu misli. Uz to, stavljen je naglasak i na zajedničke molitvene točke, osobito časoslov i svetu misu koju je svaki dan predvodio netko od pročelnika rimskih dikasterija, a jedan je dan tečaja bio ostavljen za duhovnu obnovu u Svetištu *Divino Amore*.

Pred kraj tečaja, u petak, 16. rujna, Sveti Otac primio je sve biskupe sudionike u privatnu audijenciju u *Sala Clementina* Apostolske palače. Papa Franjo je na početku svoga nagovora rekao da s novim biskupima želi „podijeliti nekoliko misli koje dolaze iz srca Petrovoga nasljednika

kada vidi pred sobom one koje je Božje Srce ulivovalo kako bi predvodili Njegov sveti puk“. Zatim je istaknuo kako je nužan preduvjet biskupske službe svijest o vlastitoj malenosti i o Božjoj veličini: Bog nam u svojoj neizmjernoj ljubavi prvi dolazi ususret, unatoč našoj nedostatnosti. Papa je pozvao biskupe da, kamo god pošli, u svome srcu i na svojim ramenima uvijek nose svoje vjernike i svoju zaručnicu, mjesnu Crkvu. Na kraju, Papa je ukazao na važnost ostvarivanja milosrđa u pastoralu te je s tim u svezi iznio nekoliko savjeta. Nakon nagovora svaki je biskup imao priliku osobno pozdraviti Svetoga Oca i s njime izmijeniti nekoliko riječi.

Za vrijeme održavanja tečaja za biskupe organiziranog od Kongregacije za biskupe i Kongregacije za Istočne Crkve, u Rimu su boravili i biskupi biskupija koje su izravno pod Kongregacijom za evangelizaciju naroda, a imenovani su i zaređeni kroz posljednju godinu (nešto manje od stotinu biskupa). Jedno poslije podne i večer i oni su se s kardinalom Filonijem pridružili biskupima u ateneju *Regina apostolorum*. Kroz posljednju godinu dana u Crkvi je imenovano više od 250 novih biskupa. ■

Nagovor pape Franje sudionicima tečaja formacije za nove biskupe Sala Clementina, petak, 16. rujna 2016.

Draga braćo, dobar vam dan!

Ubrzo će završiti ovi plodonosni dani koje ste proveli u Rimu kako biste produbili bogato otajstvo na koje vas je Bog pozvao kao biskupe Crkve. Sa zahvalnošću pozdravljam Kongregaciju za biskupe i Kongregaciju za Istočne Crkve. Pozdravljam kardinala Ouelleta i zahvaljujem mu na ljubaznim riječima, na bratskim riječima. U osobi kardinala Ouelleta i kardinala Sandrija želim vam zahvaliti na velikodušnom radu pri imenovanju biskupa i na zauzetoj pripremi ovoga tečaja. Radujem se što vas mogu primiti i podijeliti s vama nekoliko misli koje dolaze iz srca Petrovoga nasljednika kada vidi pred sobom one koje je Božje Srce „ulovilo“ kako bi predvodili Njegov sveti puk.

1. Uzbuđeni (prolaze nas srsi) jer nas je On prvi ljubio

Jest! Bog vam prethodi u svojoj spoznaji i ljubavi! „Ulovio“ vas je udicom svoga divnog milosrđa. Na tajanstven ste se način našli u Njegovim mrežama te niste mogli učiniti ništa drugo doli dopustiti da vas ulovi. Znam da spomen na Njegov poziv koji vam je stigao po glasu Crkve, Njegove zaručnice, još uvijek izaziva u vama uzbuđenost. Niste prvi koje je zahvatilo takvo uzbuđenje.

Dogodilo se to i Mojsiju koji je mislio da je sam u pustinji, a onda je otkrio da ga je Bog našao i privukao, da mu je povjerio svoje Ime, ne radi njega, nego radi naroda (usp. Izl 3). Bog mu povjerava svoje Ime poradi naroda, nemojte to zaboraviti. Krik boli naroda i dalje uzlazi k Bogu. Znjate da je ovoga puta Bog htio izgovoriti vaše ime kako biste vi pred narodom izgovorili Njegovo Ime.

Dogodilo se to i Natanaelu koji je bio viđen dok je još bio „pod smokvom“ (Iv 1, 48) te je, sav u čudu, postao čuvan viđenja zauvijek otvorenih nebesa. U životu mnogih ljudi još nedostaje taj prolaz, pristup u visinu, i vi ste zapaženi izdaleka kako biste druge vodili k cilju. Ne zadovoljite se s manje od toga! Ne zaustavite se na pola puta!

Dogodilo se to i Samarijanki. Njezin ju je Gospodin „procitao“ na seoskom zdencu, a ona je zatim pozvala svoje sumještane na susret s

Onim koji posjeduje živu vodu (usp. Iv 4, 7-42). Važno je posvijestiti sebi da u vašim mjesnim Crkvama nije potrebno ići u potragu „od mora do mora“ jer na vašim usnama narod može pronaći riječ za kojom žeđa i gladuje (usp. Am 8, 11-13).

Ovo strahopštovanje i jeza zahvatilo je i apostole pošto su bile razotkrivene „namisli njihovih srdaca“ te su oni s mukom otkrili pristup skrivenom putu Božjem koji stanuje u malenima i skriva se od samodostatnih (usp. Lk 9, 46-48). Nemojte se stidjeti onih trenutaka kada ste iskušani udaljenošću od Božjih misli. Odložite što više zahtjev samodostatnosti kako biste se kao djeca povjerili Onome koji je svoje Kraljevstvo objavio malenima.

Čak su i farizeje prošli srsi kad ih je Gospodin, toliko puta, razotkrio poznajući njihove misli, njihovu preuzetnost koja je htjela suziti Božju moć na vlastite, uske poglede, poznajući njihovu bogohulnost jer su mrmljali protiv samostalne slobode spasiteljske Ljubavi (usp. Mt 12, 24-25). Sačuva Vas Bog da Vaša uzbuđenost bude uzaludna, da ju ne usvojite i da ju lišite njezine „destabilizirajuće“ moći. Dopustite se „destabilizirati“: to je dobro za jednog biskupa.

2. O divne li Božje susretljivosti!

Lijepo je prepustiti se Božjoj spoznaji da prodre u nas svojom ljubavlju. Utješno je znati da On zna tko smo mi uistinu, da nas On zaista poznaje i da se ne plaši naše neznatnosti. Vedrimos nas ispunja što u srcu čuvamo spomen na Njegov glas kojim zove upravo nas, unatoč našim nedostatcima. Dariva nam mir što se možemo prepustiti sigurnosti da će On, a ne mi, dovršiti ono što je u nama započeo.

Danas se toliki skrivaju stavljajući na se masku. Vole konstruirati osobnosti i izmišljati profile. Jedva jedvice prikupe nekakva bijedna sredstva, pa im onda robuju i hvataju se za njih kao da su dostačna kupiti ljubav koja nema cijene. Nemoguće im je izdržati onu jezu (strah) što nas zahvaća kada shvatimo da nas spoznaje Netko koji je veći od nas ali ne prezire našu malenost, Netko koji je svetiji a ne predbacuje nam naše slabosti, Netko tko je sama Dobrota a ne sablažnjava se nad našim ranama. Tako neka ne bude među vama: Dozvolite da vas zahvati uzbuđenje, ne potiskujte ga, ne ušutkavajte ga.

3. Unići u Srce Kristovo, istinska vrata milosrđa

Zbog svega toga, pozivam vas da iduće nedjelje, prolazeći kroz sveta vrata jubileja milosrđa koja su privukla Kristu milijune hodočasnika Grada i svijeta, na dubok način iskusite zahvalnost, pomirenje, potpuno uzdanje, bezuvjetno predanje vlastitoga života Pastiru pastirâ.

Ulazeći u Krista, jedina Vrata, uranjate svoj pogled u Njegov pogled. Dozvolite da On dopre do vas „pun smilovanja i odabirući“ [*miserando atque eligendo*]. Najdragocjenije bogatstvo koje možete ponijeti iz Rima s početka svoje biskupske službe jest spoznaja Njegova milosrđa kojim vas je pogledao i odabrao. Ima jedno jedino blago za koje vas molim da ne zakržlja: to je sigurnost da niste prepušteni samo vlastitim snagama. Vi ste biskupi Crkve, imate udjela u jedinstvenom biskupskom redu, članovi ste nedjeljivoga biskupskog zbora, čvrsto ste nakalamljeni kao ponižne loze na trs bez kojega ne možete ništa učiniti (Iv 15, 48). Od sada nai-me nigdje ne možete poći sami jer uvijek vodite Zaručnicu sa sobom koja vam je povjerena kao biljeg utisnut u dušu. Učinite to prolazeći kroz sveta vrata, uzmite svoje stado na ramena: ne mojte sami!, nego – sa stadom na ramenima, a u srcu noseći srce vaše Zaručnice, vaše mjesne Crkve.

4. Zadatak ostvarivanja milosrđa u pastoralu

To nije jednostavan zadatak. Zamolite Boga, bogata milosrđem, da vam otkrije tajnu

kako ostvariti milosrđe u pastoralu vaših biskupija. Nužno je naime da milosrđe oblikuje i uređuje pastoralne strukture naših mjesnih Crkava. To ne znači umanjivanje zahtjevnosti ili prodaju bisera ispod cijene. Naprotiv, jedini uvjet koji dragocjeni biser postavlja onima koji ga nađu jest taj da se oni u cijelosti daju. Njegov je jedini zahtjev, u srcu onoga koji ga je našao probuditi potrebu da se u potpunosti zauzme kako bi ga posjedovao.

Ne bojte se zamisliti milosrđe kao sintezu onoga što Bog dariva svijetu. Nema naime ništa većega što bi mogao priželjkivati čovjek. Zar nije to dovoljno da „mekša čudi kamene, grijе grudi ledene, ne da nama putem zlim“? Što bi drugo moglo imati moć nad čovjekom? Inače bismo bili prepušteni očaju i nemoći. Zar naši strahovi imaju moć oduprijeti se zidovima i otvoriti prolaze? Zar su naša dvojba i malodušnost u stanju pružiti blagost i utjehu u samoći i napuštenosti?

Kao što je naučavao moj cijenjeni i mudri Prethodnik, „milosrđe staje zlu na kraj. U njemu se izražava Božja sasvim osobita narav – Njegova svetost, moć istine i ljubavi“. Milosrđe je „način kojim se Bog suprotstavlja moći tminâ, Njegova moć koja je sasvim drugačija i božanska“, upravo „moć milosrđa“ (Benedikt XVI., *Homilija*, 15. travnja 2007.). Stoga se ne dajte zastrašiti od drske zloće tminâ. Čuvajte neokaljanu sigurnost ove ponižne moći kojom Bog kuca na vrata srca svakoga čovjeka: moći svetosti, istine i ljubavi. Ostvarujemo milosrđe u pastoralu čineći od povjerenih nam mjesnih Crkava domove u kojima će prebivati svetost, istina i ljubav. One borave tamо kao gosti s visina, ne možemo ih sebi pod-

vrgnuti, nego ih moramo iznova izmoliti: „Ne moj mimoći svoga sluge!“ (Post 18, 3) – tako glasi Abrahamova molba.

5. Tri savjeta za ostvarivanje milosrđa u pastoralu

Želim vam ponuditi tri kratke misli kao doprinos ogromnemu zadatku koji stoji pred vama: zadatku ostvarivanja milosrđa u pastoralu, to jest da milosrđe postane dostupno ljudima kako bi ga dotakli i susreli.

5.1. Budite biskupi koji će znati oduševiti i privući

Neka vaša služba bude ikona milosrđa, jedine snage koja može trajno zahvatiti i privući srca ljudi. I desni se razbojnik na kraju dao privući od Onoga u kojega je našao samo dobra djela (usp. Lk 23, 41). Kada su ljudi vidjeli kako Isus proboden visi na križu, udarali su se u prsa priznajući ono što sami od sebe nikada ne bi priznali da nisu bili iznenadjeni onom ljubavlju koju nikada prije nisu upoznali, a koja je ipak izvirala besplatno i preobilno! Možemo ignorirati nekoga dalekog i ravnodušnog boga, ali ne možemo lako odoljeti Bogu koji nam je toliko blizak i povrh toga ranjen ljubavlju. Dobrota, ljepota, istina, ljubav, dobro – evo to možemo ponuditi ovome svijetu što prosi, pa makar u napola razbijenim posudama.

Međutim, ne radi se o tome da ih k sebi privučemo: U tome je opasnost! Svijetu je dosta zavodljivih lažljivaca. A uzimam si pravo reći: dosta mu je i svećenika koji slijede „modu“, dosta mu je i biskupa koji slijede modu. Ljudi „nanjuše“ – narod Božji ima Božji njuh – vjernici „nanjuše“, prepoznaju i bježe od narcisoida i manipulatora, koji brane samo vlastite interese, koji pozivaju na isprazne križarske vojne. Potrudite se štovati ugodoljiti Bogu koji je stigao već prije vašega dolaska.

Misljam na Elija i maloga Samuela, u Prvoj Knjizi o Samuelu. Premda je u onim danima „Gospodin izrijetka govorio ljudima, a viđenja nisu bila česta“ (usp. 1 Sam 3, 1), nije se Bog pomirio time da bude odsutan. Tek kada se trećega puta trgnuo oda sna, shvatio je Eli da mladome Samuelu ne treba njegov odgovor, nego Božji. Smatram da je današnji svijet zbnjen kao i Samuel: treba mu netko koji je, usred velike buke koja smeta njegovoj agoniji, kadar čuti skriveni glas Božji koji ga zove. Potrebni su ljudi koji će u današnjim srcima, koja su zaboravila gramatiku, znati probuditi ponizno mucanje: „Govori, Gospodine!“ (1 Sam 3, 9). A još potrebniji su oni koji znaju promicati tišinu u kojoj će se čuti riječ.

Bog se nikada ne predaje! Mi smo se navikli na predaju i često se prilagođavamo voleći se više uvjeriti da su Boga zaista uspjeli elimi-

nirati, pa onda, izmišljamo ogorčene govore, da bi opravdali lijenosť koja nas blokira u tutnju ispraznih kuknjave. Ružne su kuknjave jednog biskupa.

5.2. Budite biskupi koji će biti kadri uvoditi u vjeru povjereni vam puk

Sve što je veliko iziskuje put kako bi se prodlo u tu veličinu. Osobito to vrijedi za Božje neiscrpljivo milosrđe! Kada te jednom zahvati milosrđe, iziskuje od tebe put, hod, inicijaciju koja će te uvesti u nju. Dovoljno je pogledati Crkvu: ona je majka jer Bogu rađa novu djecu, ona je učiteljica jer predvodi one koje je porodila kako bi shvatili puninu istine. Dovoljno je promotriti bogatstvo njezinih sakramenata, taj izvor prema kojemu se trebamo zaputiti uvijek iznova, također i u našem pastoralu koji nije ništa drugo doli majčinski zadatak Crkve da hrani one koji su po njoj rođeni od Boga. Milosrđe Božje je jedina stvarnost koja čovjeku omogućava da se na kraju ne izgubi, premda se on, na svoju nesreću, pokušava otarasiti njegove privlačnosti. Milosrđe čovjeku uvijek pruža sigurnost da se neće strovaliti u provaliju u kojoj bi se našao lišen podrijetla i određenja, smisla i perspektive.

Krist je lice milosrđa. Ono u Njemu ostaje trajna i neiscrppiva ponuda; ona u Njemu navješćuje da nitko nije izgubljen – nitko nije izgubljen! Za Njega je svatko – jedinstven! Jedina ovca radi koje se izlaže oluj; jedini novčić stečen cijenom vlastite krvi; jedini sin koji bijaše mrtav a sada oživje (usp. Lk 15). Molim vas da ne gledate na svoje vjernike s nikakvoga drugog gledišta osim s ovoga gledišta njihove jedinstvenosti. Molim vas da poduzmete sve kako biste doprili do njih, da upregnete sve snage kako biste ih ponovno pridobili.

Budite biskupi koji su u stanju uvesti svoju mjesnu Crkvu u ovaj bezdan ljubavi. Danas se traži mnogo ploda od stabala ali ih se nedovoljno njeguje. Izgubio se smisao za inicijaciju, premda nam se jedino inicijacijom otvara pristup onim uistinu bitnim stvarima života. Sjetite se kriznoga stanja u obrazovanju, i s obzirom na prenošenje sadržaja, i s obzirom na prenošenje vrjednota. Sjetite se afektivne nepismenosti, putova prosuđivanja zvanja, razlučivanja u obiteljima, potrage za mirom: Sve to zahtijeva inicijaciju i praćenje na putu prosuđivanja, ustrajno, strpljivo i postojano, a to su znakovi koji razlikuju dobrega pastira od najamnika.

Pri tome mislim na to kako Isus provodi

inicijaciju svojih učenika. Uzmite evanđelja i primijetite kako ih Učitelj strpljivo uvodi u otajstvo vlastite osobe, te im konačno, kako bi svoju osobu utisnuo u njihovu nutrinu, dariva Duha Svetoga koji će ih „upućivati u svu istinu“ (usp. Iv 16, 13). Svaki put me se dojmi jedna napomena evanđelista Mateja u Isusovoj besjedi u prisopodobama: „Tada [Isus] otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: 'Razjasni nam...'“ (Mt 13, 36). Želim se osvrnuti na tu napomenu koja možda izgleda sporedna. Isus ulazi u kuću, u prisnost sa svojima, mnoštvo ostaje vani, približavaju mu se učenici, mole ga za razjašnjenje. Isus je uvijek bio uronjen u ono što je Očevo održavajući s Njime prisnost u molitvi. Stoga je mogao i biti sam sa sobom i biti s drugima. Izlazi vani k mnoštvu, a ima i slobodu vratiti se unutra.

Preporučam vam da se brinete oko prisnosti s Bogom. Njegov je dar što posjedujemo sebe i što se možemo predati drugima, što imamo slobodu izaći i vratiti se. Neka i vi budete pastiri koji su kadri ponovno ući u kuću sa svojima, kadri stvoriti onu zdravu prisnost što će im omogućiti da se približe i steknu povjerenje kako bi postavili pitanje: „Razjasni nam“. To nije bilo kakvo objašnjenje, nego otajstvo Kraljevstva. To je pitanje koje je vama osobno upravljeno. Ne možete delegirati nekoga drugog da na nj odgovori. Ne možete ga odgoditi za kasnije, a da sada, kao, dirate okolo, u nekom neodređenom „drugdje“, idući tamo ili vraćajući se amo, i to često ne baš sigurnim koracima.

Molim vas da posebnu pažnju posvetite strukturama inicijacije u vašim mjesnim Crkvama, osobito u sjemeništima. Ne dajte se zavesti brojevima i količinom zvanja, nego prije svega tražite kakvoću naslijedovanja Učitelja. Ni brojnost ni količina: samo kakvoća. Ne uskratite sjemeništarcima svoje odlučno i nježno očinstvo. Omogućite im rast kako bi dostigli onaj stupanj slobode u kojem mogu biti u Bogu „smireni i spokojni kao dojenče na grudima majke“ (usp. Ps 131, 2); da ne budu plijen vlastitih hirova i ovisnici vlastite krhkosti, nego slobodni prigriliti ono što Bog od njih želi, pa i tada kada im se to ne čini onako milo kao majčino krilo s početka. I budite pozorni kada neki sjemeništarac pribjejava rigidnosti: ispod toga se uvijek krije nešto ružno.

5.3. Budite biskupi koji su kadri druge pratiti

Dozvolite mi da vam iznesem posljednji savjet kako ostvariti milosrđe u pastoralu. I ovdje

sam prisiljen povesti vas iznova na cestu prema Jerihonu kako bismo razmatrali srce Samarijanca koje se razdire kao utroba majke, ganuto milosrđem prema bezimenom čovjeku koji je upao među razbojnike. Najprije je dozvolio da ga pogodi pojava ranjenoga, polumrvoga čovjeka, a onda slijedi cijeli niz onih zadičujućih glagola koje svi poznajete – glagola, a ne pridjeva kojima inače mi često dajemo prednost. Glagoli su to koji se ujedinjuju s milosrđem.

Upravo je to ostvarivanje milosrđa u pastoralu: da ga povežemo s glagolima kako bi bilo opipljivo i djelotvorno. Ljudima treba milosrđa; premda nesvesni toga, u potrazi su za milosrđem. Dobro znaju da su ranjeni – osjećaju to –, dobro znaju da su „polumrvti“ (usp. Lk 10, 30), premda se boje priznati to. Kada ugledaju da im se milosrđe neočekivano približava, onda naprave iskorak pružajući ruku kako bi ga zaiskali. Očarani su njegovom sposobnošću da se kod njih zaustavi dok ih mnogi zaobilaze; da se slegne dok određeni reumatizam duše mnoge koči da to učine; da dotakne ranjeno tijelo dok se mnogi opredjeljuju za sve ono što je aseptično.

Želim se zaustaviti na jednome od glagola što ih je Samarijanac proveo u djelo. On je *otpratio* u gostinjac ovoga čovjeka na kojega je slučajno naišao, pobrinuo se za njegovu sudbinu. Zanima ga kako će čovjek ozdraviti, i što će sutra s njime biti. Nije mu dovoljno ono što je već za nj učinio. Milosrđe koje je već slomilo tvrdoču njegova srca, treba proteći i razliti se. Ne može ga se zabrtviti. Ne može ga se izgasiti. Unatoč tome što je on tek neki Samarijanac, milosrđe koje ga je pogodilo sudjeluje u punini Božjoj. Stoga ga nijedna brana ne može zaustaviti.

Budite biskupi čije je srce pogodjeno milosrđem i stoga neumorno u poniznom zadatku praćenja čovjeka kojeg je Bog „slučajno“ stavio na vaš put. Kuda god prođete, sjetite se da je cesta za Jerihon blizu. Vaše su mjesne Crkve pune takvih cesta. Neće biti teško susresti u vašoj bližini one koji očekuju ne „levitu“ što odvraća pogled od njih, nego brata koji im postaje bližnji.

Prije svega pratite svoj kler, i to strpljivo i uslužno. Budite bliski svome kleru. Molim vas da donesete svojim svećenicima Papin zagrljaj i priznanje za djelotvornu velikodušnost. Pokušajte oživjeti u njima svijest da je Krist njihova „sudbina“, njihova „baština“ koja im pripada da je piju u „kaležu“ (usp. Ps 16, 5). Tko bi drugi osim Krista mogao ispuniti srce službenika Boga i njegove Crkve? Također vas molim da s velikom razboritošću i odgovornošću primate kandidate ili inkardinirate svećenike u svoje mjesne Crkve. Molim vas, u tim stvarima – razboritost i odgovornost. Sjetite se da je od samoga početka zamišljen nerazrješiv odnos mjesne Crkve i njezinih svećenika te se nikada nije prihvaćalo klerika latalicu ili klerika koji bi stalno prelazio s jednoga mjesta na drugo. I to je jedna od bolesti našega vremena.

Na osobit način pratite sve obitelji radujući se s njihove velikodušne ljubavi i ohrabrujući ih u golemom dobru koje daruju ovom svijetu. Prije svega pratite one obitelji koje su teško ranjene. Ne „zaobiđite“ njihovu krhkost. Zaustavite se i dozvolite da pogled na njihove rane pogodi vaše pastirske srce; približite se obzirno i bez straha. Stavite im pred oči *radost ljubavi [amoris laetitia]*, one autentične, i radost milosti kojom Bog uzdiže njihovu ljubav kako bi imala udjela u Njegovoj Ljubavi. Tolikima je potrebno da je ponovno otkriju, drugi je pak nikada nisu upoznali; neki čekaju da je oslobođe okova, nemali broj pak morat će sa sobom nositi teret da su je nepovratno izgubili. Molim vas da ih sa suočenjem pratite u razlučivanju.

Draga braćo,

sada ćemo se zajedno pomoliti i ja ću vas blagosloviti iz svega srca svoga pastirskog, očinskog i bratskog. Blagoslov je uvijek zazivanje Lica Božjega nad vas. Krist je Lice Božje koje se nikada neće pomračiti. Blagoslivljujući vas zamolit ću Gospodina neka hodи s vama i neka vam dadne hrabrosti da i vi hodite s Njime. Njegovo nas Lice privlači, utiskuje se u nas i prati nas. Tako budi! ■

S talijanskog jezika preveo: Franjo-Frankopan Velić

U Božje ime - idemo naprijed

Prvi intervju novog ordinarija objavljen u Glasu Koncila, 28. veljače 2016., razgovarao Darko Grden

U prosincu ove godine trebalo se navršiti 20 godina od imenovanja msgr. Jure Bogdana, svećenika Splitsko-makarske nadbiskupije, rektorem Papinskoga hrvatskoga zavoda sv. Jeronima u Rimu. No Providnost je preduhitrla slavlje »okrugle« obljetnice. Dana 30. studenoga prošle godine objavljeno je da je dosadašnjega rektora te vrlo važne ustanove za život Crkve u čitavom hrvatskom narodu papa Franjo imenovao vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj. Kasnije je utvrđeno mjesto i vrijeme biskupskega ređenja: Split, konkatedrala Sv. Petra, u subotu 27. veljače. U skladu sa svojim biskupskim geslom »Omnia ad maiorem Dei gloriam - Sve na veću slavu Božju«, koje ga je, kako kaže, pratilo kroz život od samoga svećeničkoga ređenja, msgr. Bogdan je u povodu svojega biskupskega ređenja rado pristao dati intervju Glasu Koncila.

»Zahvalan sam papi Franji i biskupima«

GK: Dopustit ćemo si za početak jedno pomalo osobno pitanje, koje je u današnjoj medijskoj kulturi pomalo banalno, ali može imati svoje mjesto kad je riječ o tako važnoj službi u Crkvi kao što je biskupska služba. Koje su vam misli i osjećaji prolazili kroz glavu kad ste saznali da ste upravo vi imenovani vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj?

MSGR. BOGDAN: Nije mi bilo svejedno. Osjećaji su podijeljeni. S jedne strane svjestan sam odgovornosti i velikoga tereta koji mi se stavlja na leđa. Pitao sam se što mi to Providnost kombinira u životu. Kad sam došao na poslijediplomski studij u Rim u jesen 1992. godine, tadašnji moj nadbiskup msgr. Ante Jurić planirao je da ostanem u Rimu dvije godine i da se s postignutim magistrijem vratim u svoju nadbiskupiju. Tako mi je u dekretu i napisao. Odluku je uskoro promijenio, ali ni on ni ja nismo mogli pomisliti da će u Rimu ostati 24 godine. Tijekom studija iznenadilo me imenovanje rektorem Zavoda sv. Jeronima. Završetkom rektorske službe i boravka u Rimu mislio sam vratiti se u svoju Splitsko-makarsku nadbiskupiju. Sada mi Sveti Otac povjerava specifičnu biskupiju koju ne poznajem i koja svoje sjedište ima u Zagrebu. Hoću li odgovoriti oče-

kivanjima? Hoću li svojim postupcima i djelovanjem Bogu ugoditi? Gledano očima vjere, radi se o crkvenoj službi, o apostolskom nasljedniku... S druge strane iza mene je 19 godina rektorske službe u Zavodu sv. Jeronima. Imenovanje sam doživio kao pozitivnu potvrdu za moj dosadašnji rad. Svjestan težine službe i odgovornosti, zahvalan sam papi Franji i hrvatskim biskupima na iskazanom povjerenju. »In nomine Domini« (»U Božje ime«) idemo naprijed.

Dijalog u ljubavi i poštovanju

GK: Ono što resi službu vojnoga ordinarija svojevrsna je dvojnost. U Ugovoru između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske stoji da je »vlast upravljanja (jurisdikcija) vojnoga ordinarija osobna, redovita i vlastita, ali skupna s vlašću mjesnoga ordinarija«. Ta je dvojnost prirodna jer su ljudi kojima je Crkva na službi istodobno i vojnici/redarstvenici i građani, a kao takvi vjernici. Kako gledate na svoju buduću biskupsku službu u tom svjetlu?

MSGR. BOGDAN: Kako i sami kažete, djelovanje biskupa vojnoga ordinarija u Republici Hrvatskoj definirano je Ugovorom o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske. U članku 5 toga Ugovora stoji da pod jurisdikciju vojnoga ordinarija »potпадaju vojnici i pripadnici redarstvenih službi te druge osobe stalno zaposlene u oružanim snagama i redarstvenim službama Republike Hrvatske; članovi njihovih obitelji, to jest bračni drugovi i njihova djeca, pa i ona koja su punoljetna ako žive s roditeljima u istome domu, kao i njihova rodbina i ostale osobe koje s njima dijele isto prebivalište; kadeti vojnih škola i škola redarstvenih službi, kao i oni koji obavljaju službu u vojnim ustanovama ili ustanovama redarstvenih službi. Svi vjernici, muškarci i žene, pa bili članovi neke redovničke ustanove koji stalno obavljaju službu koju im je povjerio vojni ordinarij ili im je za nju dao svoju suglasnost.« Sasvim je razumljivo da gotovo svi ovdje spomenuti žive na području jedne biskupije gdje dijecezanski biskup ima jurisdikciju.

Ugovor predviđa i da će prezbiterij Vojnoga ordinarijata biti sastavljen od dijecezanskih i redovničkih svećenika, uz prethodno dopuštenje vlastitoga dijecezanskog biskupa, odnosno redovničkoga poglavara. Vojni ordinarij nema vlastitih velikih crkava i drugih sadržaja koji su potrebni za pastoralno djelovanje. Stoga će redovito i na tom području komunicirati s dijecezanskim biskupom. Sva spomenuta pitanja vojni ordinarij će rješavati u dijalogu s mjesnim dijecezanskim biskupom, u potpunosti poštujući njegove nadležnosti. Dakako da i dijecezanski biskup, slijedom Ugovora i crkvenih propisa, u potpunosti poštaje nadležnosti vojnoga ordinarija. Ovdje također valja djelovati u punom dijalogu i s redovničkim poglavarima (ordinarijima) koji imaju svoje nadležnosti. Kao zajednički nazivnik u svemu navedenom istaknuo bih dijalog u ljubavi i međusobnom poštovanju. Zajednički cilj nam je pastoralna skrb, duhovno dobro vjernika i spaseњe duša koje su nam povjerene.

»Netko je prije mene promišljaio i zdušno radio«

GK: S obzirom na posebnosti života vojnika/ redarstvenika, a posebno i njihovih obitelji, razmišljate li o nečemu što bi se moglo nazvati »pastoralnim planom« ili barem okvirnim usmjerenjem u svojoj budućoj službi?

MSGR. BOGDAN: Ustrojstvo i djelovanje Vojnoga ordinarijata u Republici Hrvatskoj na čelu s msgr. Jurjem Jezerincem urođilo je stvaranjem određenih struktura i programa te ne počinjem ispočetka. Netko je prije mene promišljaio i zdušno radio. Treba obići sva mjesta djelovanja vojnih kapelana, upoznati se s konkretnim situacijama djelovanja. Isto tako valja vidjeti koja područja u vojsci i redarstvenim snagama još nisu pastoralno »pokrivena« djelovanjem kapelana. Susresti moje svećenike na terenu, susresti vjernike, dobro upoznati stanje biskupije. Za sve to trebat će stanovito vrijeme. Vjerujem da će u dijalogu sa svećenicima, pastoralnim suradnicima, pomoćnicima, vojnim, redarstvenim vlastima i vjernicima izići na površinu potrebe, mogućnosti i okviri pastoralnoga djelovanja. Najvažnije mi se čini postaviti jasno pitanje i traženje odgovora koji je smisao i cilj pastoralnoga djelovanja svih sastavnica Vojnoga ordinarijata, među vojnim i redarstvenim snagama gdje postoje katalički vjernici? Zašto smo tu, što i kako nudimo kao prezbiterij s biskupom i ostalim službama dušama koje nam je providnost po Crkvi povjerila?

Gdje je živi čovjek ima »periferija«

GK: Kako gledate na ulogu i prisutnost Crkve, koja je po Vojnom ordinarijatu i formalizirana, u životu oružanih i redarstvenih snaga, čiji su pripadnici izabrali - zacijelo ćete se složiti - poseban osjetljivi poziv, koji sa sobom može nositi teške životne situacije i velike moralne dileme?

MSGR. BOGDAN: Crkva ima svoje poslanje od svoga učitelja, Isusa, koji je jedini spasitelj i otkupitelj čovjeka, i ona djeluje tamo gdje je živi čovjek. Tu nema granica. Isus nije došao samo nekima. Došao je svima i nitko nije izuzet iz spasenjskoga Božjega plana. Uskrsli Gospodin naložio je svojim učenicima: »Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenu« (Mk 16, 15 - naglasak na »svemu«, nap. Da. G.). Vjera nije »privatna stvar« koja je zatvorena u crkve i sakristije, kako bi neki htjeli i to glasno zagovaraju. Ona se živi u svakodnevnim prilikama osobnoga i društvenoga života, pa tako i među vjernicima Vojne biskupije. Papa Franjo neumorno nas podsjeća da izidemo na periferije, da dodemo s evanđeoskom porukom i onima koji su daleko. Zaciјelo ih ima i među vojnim i redarstvenim snagama.

U kalendaru Katoličke Crkve mnoštvo je blaženika i svetaca koji su bili vojnici, redarstvenici... Oni su živjeli iz vjere, javno su svjedočili svoju vjeru i Crkva ih stavlja za uzor vjernicima. Među njima je puno mučenika. Ovdje rado ističem svoga nebeskoga zaštitnika svetoga Jurja koji je bio vojnik. Ako je tako bilo kroz povijest, zašto ne bi bilo i danas?

Doista je specifično poslanje vojnih i redarstvenih snaga. Uspostavom biskupije za njih Crkva je svjesna delikatnosti njihovih služba i želi im duhovno asistirati. Misli mi se vraćaju na devedesete kad je naša domovina bila pogodenja agresorskim ratom. Mnoštvo mojih prijatelja i poznanika bilo je mobilizirano u obrani Hrvatske. Pred Božić 1991. poručio mi je zapovjednik jedne postrojbe s prve crte bojišnice: »Približava se Božić. Moji vojnici su uglavnom obiteljski ljudi i gotovo svi su katolici. Opasno je. Za Božić bi svi htjeli poći svojoj kući. Ne možemo napustiti naše položaje. Dodjite k nama. Vi nam, kao svećenik, možete dati ono što nam nitko drugi ne može dati.« I pošao sam »oboružan« Presvetim Oltarskim Sakramentom, krunicom i svećeničkom štolom. Obilazio sam po brdu Moseću, iznad Petra polja u Dalmatinskoj zagori, naše vojнике, branitelje domovine. I tu

sam također snažno doživio što svećenik znači i što može donoseći utjehu vjere. Tko je bio na odsluženju vojnoga roka u jugoslavenskoj vojski, sjeća se kako nije bilo moguće ispovijedati vlastitu vjeru i kako svećenik nije smio doći u vojarnu te koliko nam je onda značilo ako smo uspjeli izlazeći u grad, kriomice poći na misu, ispovjetiti se, porazgovarati sa svećenikom. U svim demokratskim državama svijeta gdje se poštuje sloboda vjere duhovna skrb vojnih i redarstvenih snaga sasvim je razumljiva, nešto što se podrazumijeva. Raduje me da se to ostvaruje i u mojoj Hrvatskoj.

Ugovori - visok doseg demokratske države

GK: Ove godine navršava se 20. obljetnica od potpisivanja Ugovora između Svetog Stolica i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske. Neke snage u Hrvatskoj uvijek iznova dovode u pitanje ugovore sa Svetom Stolicom, ili pojedine od njih, što za vojnoga ordinarija može biti određeni pritisak...

MSGR. BOGDAN: Demokratskim izborima devedesetih građani Hrvatske plebiscitarno su se opredijelili za neovisnost hrvatske države, demokraciju, slobodu... Nažalost to se nije ostvarilo bez agresorskoga rata na Republiku Hrvatsku. Ne može se govoriti o slobodi i demokraciji u jednoj državi ako građani ne mogu slobodno ispovijedati svoju vjeru. Državljeni Republike Hrvatske jasno su kazali tko su i što žele. Uz druge vjerničke skupine i nacionalne manjine, većinski su katolički vjernici hrvatske narodnosti. U tom svjetonazorskom i kulturnoškom kontekstu potpisani su ugovori između Svetog Stolice i Republike Hrvatske koji reguliraju djelovanje Katoličke Crkve u Hrvatskoj.

Sklopljenim ugovorima država Hrvatska ima definiran i transparentan okvir unutar kojega djeluju njezini građani katolici. Ne razumijem zašto bi to nekomu smetalo? Upravo ugovori pridonose boljem razumijevanju poslanja i djelovanja Katoličke Crkve u hrvatskom društvu. Pomažu hrvatskim građanima katolicima da ostvare svoja vjernička prava. U ugovorima je sve transparentno. Smatram ih visokim dosegom jedne demokratske države. Kamo sreće da smo ih imali i prije! Mnoge države svijeta, poglavito one iz zapadnoga civilizacijskoga kruga, imaju sklopljene slične ugovore sa Svetom Stolicom. Ne zaboravimo da

su ugovori sa Svetom Stolicom pomogli drugim vjerničkim skupinama u Republici Hrvatskoj da i one pravno reguliraju svoje odnose i djelovanje u Hrvatskoj. Ugovori su pomogli i nekim državama da i one pođu hrvatskim putom.

Poznavanje ljudi - pomoć u vršenju službe

GK: Ove godine bila bi se zaokružila važna obljetnica i u Vašem životu, 20 godina rektorske službe u Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima. Važnost te ustanove za Katoličku Crkvu u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini možda i ne treba posebno isticati, no kroz rektorskiju službu zacijelo imali prigode dobro upoznati Crkvu u Hrvata u njezinoj cjelini. Koliko će Vam to pomoći kao članu Hrvatske biskupske konferencije?

MSGR. BOGDAN: Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima prima svećenike postdiplomce iz 25 (nad)biskupija koje se danas nalaze u četiri države (Hrvatska, Bosna i Hercegovina, Crna Gora i Srbija). Od uspostave Zavoda 1901. godine u današnjem obliku, u Zavodu je boravilo 397 svećenika studenata, uključivši i one koji su danas pitomci Zavoda. Osim svećenika studenata u Zavod redovito dolaze hrvatski biskupi kad pohađaju Rim, a rado navrate i bivši pitomci. U našu nacionalnu crkvu sv. Jeronima često dolaze hodočasničke skupine iz domovine i dijaspore. Tijekom akademske godine uz redovito slavljenje mise na hrvatskom okupljamo na slavlja i kulturna događanja i ostale hrvatske svećenike, redovnike, redovnice i studente u Rimu i Italiji. Sve to pomaže u međusobnom upoznavanju i koristi nam za udruženo djelovanje u vinogradu Gospodnjem. Svaki pojedinac nosi bogatstvo svoga kraja i tako se međusobno obogaćujemo. Sve ovo navedeno puno mi je koristilo dok sam bio rektorom Zavoda pa se nadam da će mi i ubuduće poznavanje ljudi iz vremena godina provedenih u Rimu pomoći u vršenju biskupske službe.

GK: Kako sebe kao vojnoga ordinarija vidite unutar biskupskoga zajedništva Hrvatske biskupske konferencije?

MSGR. BOGDAN: Hrvatska biskupska konferencija ravna se prema Zakoniku kanonskoga prava i Statuta HBK-a. Novi vojni ordinarij jedan je od biskupa koji ravnopravno zajedno s ostalim biskupima članovima HBK-a obavlja neke pa-

storalne zadaće za vjernike svojega područja. Sa svim biskupima Hrvatske biskupske konferencije dosad sam redovito komunicirao i svi se dobro pozajemo. Nastojat ću s njima unaprjeđivati dobro koje Crkva pruža ljudima, osobito oblicima i načinima apostolata prikladno prilagođenima okolnostima, vremena i mjesta (Kan. 447).

Vrijeme iščekivanja i molitve za još bolje upoznavanje bl. Stepinca

GK: Trenutačno je hrvatska crkvena, pa i društvena javnost zaokupljena pitanjima vezanima uz kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca. Kako Vi gledate na to pitanje, kao dosadašnji voditelj ključne hrvatske crkvene ustanove u Vječnom Gradu i kao budući član hrvatskoga episkopata?

MSGR. BOGDAN: Blaženi Alojzije Stepinac je svetac, mučenik vjernosti jedinstvu Crkve s Petrom nasljednikom. Pravorijek o njemu izrekao je sveti Ivan Pavao II. proglasivši ga blaženim u Mariji Bistrici u listopadu 1998. Prolijevanje krvi vrhunac je ljubavi prema Bogu i njegovu djelu, Crkvi. Blaženomu Stepincu su »vadili krv« na kapaljku. Bilo je to višegodišnje mučeništvo. Dakako, mučeništva nema bez iskrenoga i dubokoga života po vjeri. Ono je plod kreposnoga života. Beatifikacijom bl. Stepinca je odobren kult na biskupijskoj i nacionalnoj razini, a on je odavno nadišao granice svoje biskupije, ali i domovine. Postupak za njegovu kanonizaciju pri samom je kraju i time će biti uvršten u opći kalendar svetaca Katoličke Crkve.

Upitao sam se više puta zašto se usporio postupak za kanonizaciju, što nam Bog time hoće

poručiti? Čini mi se da nam je ovo vrijeme iščekivanja i molitve dano za još bolje upoznavanje bl. Stepinca. On je dragulj Crkve. Njegov život obiluje krepostima koje ni mi u Crkvi dovoljno ne pozajemo. Prije nekoliko dana jedan službenik Svete Stolice spontano mi je rekao: »Bl. Stepinac za mene je crkveni otac kao što su to bili teolozi i sveci u ranim stoljećima Crkve.« On je stup Crkve, branitelj Božjih i ljudskih prava pred bezbožnim ideologijama XX. stoljeća, nacizmom, fašizmom i komunizmom. Samo ga treba još bolje upoznati, ali i predstaviti svijetu na međunarodnoj razini u pravom svjetlu.

Na primjedbu onih koji kažu da on nije dovoljno učinio na ovom ili onom području prije ili za vrijeme II. svjetskoga rata, da je mogao, trebao ovo ili ono učiniti, odgovaram protupitanjem tko to od nas pred Bogom u savjeti može reći za sebe ili drugoga da je učinio dovoljno i u potpunosti sve što je mogao i trebao učiniti, da je u potpunosti izvršio Božju volju! Kriteriji Katoličke Crkve vrlo su strogi i precizni u proučavanju života i djela Božjih ugodnika. Kamo sreće da je tako i u drugim kršćanskim Crkvama! Blaženi Alojzije je živio iz vjere. Crkva je pomjivo proučila njegov život i djelo od rođenja do smrti i ustanovila da je mučenik i da je herojski živio kršćanske kreposti. Radit nam je na tome da se život bl. Stepinca još bolje predstavi onima koji imaju stanovite zadrške prema njegovoj kanonizaciji, koja ni u čemu nije uvjetovana njihovim stajalištima ili primjedbama. To je unutarnja stvar Katoličke Crkve.

Govoreći o bl. Alojziju Stepincu, ne mogu ne spomenuti da su se i u crkvi sv. Jeronima Stepinčeva slavila od 1960. na najsvećaniji način. Misno slavlje redovito je predvodio neki od kardinala. Njihova prisutnost i propovijedi bile su živo svjedočanstvo kardinala Katoličke Crkve o hrvatskom kardinalu mučeniku, danas blaženiku. ■

Intervju msgr. Jure Bogdana za Radio Vatikan (RV)

Vatikan, 14. ožujka 2016. godine

RV: Što je prema Vama najveća potreba Crkve u Hrvata danas, odnosno koja je periferija najizrazitija?

MSGR. BOGDAN: Držim da je to bilo uvijek, danas na osobit način, obnova vjere. Vjera nam je u krizi. Tamo gdje je vjera u krizi to je velika periferija na kojoj moramo raditi svi na osobnom obraćenju, na osobnom produbljenju vjere, na studiju vjere, da budemo uvijek raspoloženi, u svakome trenutku, svakome obrazložiti razloge nade koja je u nama. Mislim da je to temelj – upoznati vlastitu vjeru, živjeti vlastitu vjeru, raditi na produbljenju vlastite vjere, pojedinačno, skupno, u župnim zajednicama su uvjet na nacionalnoj razini.

RV: Vaše biskupsko geslo je: „Omnia ad maiorem Dei gloriam“, odnosno: „Sve na veću slavu Božju“, što je poznato i kao geslo koje isusovci koriste. Zašto je ono za Vas osobno važno, odnosno zašto ste ga izabrali?

MSGR. BOGDAN: To sam izabrao još kao mladi sjemeništarac, odnosno bogoslov, kad sam odlučivao postati svećenik. Bog je stvorio svijet i htio je da svijet bude skladan, stvorio je veliki sklad. Bog je sklad u sebi. I svemir čitavi, i čovjek i priroda su slava Božja. Jasno, grijeh je ušao, uselio se u čovjeka, ušao je u naše biće i on donosi nered. Meni je program donositi red, donositi slavu Božju, da sve ono što živi, što djeluje ovdje u svijetu,

da odražava Božji naum, da bude sve slava Božja.

RV: Na kraju, zaređeni ste za biskupa tijekom Jubileja milosrđa, vidite li neku osobitu povezanost Svetе godine sa svojom novom pastirskom službom?

MSGR. BOGDAN: Bog je ljubav, to je sveti Ivan izvanredno izrazio u Svetome pismu na više načina i više puta. Božja ljubav razlivena je u srcima našim i svaki kršćanin koji je kršten u Isusovo ime, on je pozvan po sakramantu krštenja, a mi kasnije po svetome redu još i više, živjeti i svjedočiti Božju ljubav. Božja ljubav u sebi uključuje milosrđe. Svaki kršćanin ono što je Bog koji je ljubav trebao bi biti ljubav i širiti Božju slavu i Božju ljubav ovdje u svijetu. Jedna od osobina Božje ljubavi, svakako je milosrđe. Biti milosrdan prema svima onima, poglavito koji su slabiji jer su grešni, jer su slabi, jer su ranjeni grijehom. U tome smislu, jedna trajna povezanost između moje biskupske službe, mene kao osobe, prisutna je od svećeničkog ređenja, nadam se tako, do posljednjeg daha moga svećeničkog odnosno biskupskog života.

RV: Msgr. Bogdan, hvala Vam na Vašem vremenu i neka Vas Bog prati u Vašoj novoj službi.

MSGR. BOGDAN: Hvala Vam lijepa i želim pozdraviti sve slušatelje hrvatske sekcije Radio Vatikana. Hvaljen Isus i Marija. ■

„Znam da je to teško, ali ako na zlo odgovorimo zlom, onda je neprijatelj pobijedio“

*Intervju novog ordinarija objavljen u Jutarnjem listu, 26. ožujka 2016.,
razgovarao Inoslav Bešker*

U sveopćem metežu rata i tisuća izbjeglica s Bliskog istoka, Azije i Afrike, ne možemo se oteti dojmu da s izbjeglicama u Europu dolaze i oni koji imaju nečasne planove i ciljeve, i to treba strogo nadzirati. Ne samo Hrvatska nego cijela međunarodna zajednica je na velikom povijesnom ispitu.

Ako li na zlo odgovorimo zlom, onda je neprijatelj pobijedio, učinio nas je ravnima sebi, zločincima, ubojicama - podsjetio nas je biskup Jure Bogdan, hrvatski katolički vojni ordinarij. Ako je (i) Hrvatska u ratu protiv terorizma, ako je ovo - kako kaže papa Franjo - treći svjetski rat na rate, onda je taj naputak apsolutno aktualan, a ne samo općenit. Biskup Bogdan, koji je dvadesetak godina bio rektor Papinskoga hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu, tek se uselio u zgradu Ordinarijata na zagrebačkom Ksaveru. Ovo je prvi njegov intervju u Hrvatskoj, nakon uvodnoga koji je, kako je i red, dao Glasu Koncila.

Gospodine biskupe, jeste li već u punom pogonu? Pretpostavljam da biskup nema pravo na famoznih „100 dana“ za zagrijavanje i uhodavanje...

- U hodu se događa zagrijavanje, ulazanje u službu. Trebalо je krenuti odmah. Mogu reći da sam "u punome pogonu". Osjećam veliku potrebu za tih "stotinu dana", ali njih jednostavno nema. Trebalо je započeti odmah...

Nuncij Alessandro D'Errico vas je nazvao drugim nuncijem u Hrvatskoj. Isto tako, objasnio je da je Papa, prilikom odabira kandidata za vojnog biskupa, tražio osobu koja uz pastoralno mora imati i diplomatskog iskustva. Je li to i dosad bila praksa? Što mislite o tom zahtjevu?

- Apostolski nuncij msgr. Alessandro D'Errico zacijelo znade više od mene kako je tekao odabir mene za biskupa. Isto tako, više puta je istaknuo da se susreo sa Svetim Ocem i da je razgovarao o našim temama, pa je tako izravno mogao dozнати od Sv. Oca koji su ga kriteriji vodili kod moga izbora. Za svakog svećenika, pa tako i za biskupa je važno da ima pastoralno iskustvo. Poslanje svakog svećenika i biskupa je prvenstveno pasto-

ralne naravi. Bit našeg poslanja je širenje Kraljevstva Božjeg među ljudima. Rekli bismo jednom riječju - evangelizacija.

Ja osobno nisam bio nigdje u diplomatskoj službi. Radio sam s mnogim ljudima, različitim profilima, susretao mnoge, pa tako i diplomatе. Dakako da je tu trebalо i da treba vještine, one naravne ljudske i profesionalne sposobnosti. Toga nije nikad dosta. Vojni ordinarij po naravi i strukturi svoga posla izravno komunicira s dva ministarstva (MORH i MUP), a povremeno i s Ministarstvom hrvatskih branitelja te s Uredom predsjednika Vlade i Uredom predsjednice države Hrvatske. Držim da je gospodin nuncij mislio na to kad je govorio o potrebi diplomatskog iskustva novog vojnog ordinarija. Svi biskupi komuniciraju s predstavnicima vlasti. To je njihova sudbina. Hrvatska biskupska konferencija ima i povjerenstvo za razgovore s državom. Svakako držim da je za biskupa potrebna osoba koja znade izravno komunicirati, s predstvincima vlasti bez obzira na njihovo svjetonazorsko i političko uvjerenje, s ljudima različitih profila, zvanja, različitog društvenog položaja, a da pri tome uvijek ostane evanđeoski autentična i transparentna... Već sada bih htio naglasiti da moje kontakte i odnose s navedenim državnim institucijama gledam kao svoj dodir i odnos pastira s Crkvom koja mi je povjerena. Stoga uvijek je u prvome planu ljudski i duhovni odnos.

Vojni ordinariat je predviđen Ugovorom između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske, sklopljenim prije gotovo 20 godina. Je li se u ovih dvadeset godina pomislilo da bi nešto trebalо mijenjati, dopuniti, izostaviti - ili je, po Vama, u tom dijelu Ugovor baš kakav bi morao biti?

- Život je dinamičan, nipošto statičan. Tako su se u našoj društvenoj zbilji dogodile na mnogim razinama velike promjene u posljednjih dvadeset godina. Ratne traume i posljedice su još duboke i nisu u potpunosti zaciјelile. Gospodarski nažalost nismo znatnije išli naprijed. Kao da još nije pronađen pravi ključ za gospodarski napredak i poboljšanje života. Hrvatska je ušla u Europsku

uniju, postala članica NATO-a itd. Radostan sam što je moja domovina sklopila Ugovore sa Svetom Stolicom o dušobrižništvu katoličkih vjernika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske. Upravo kroz ovo posljednje vrijeme pokušavam proučiti što ovi Ugovori i Pravilnici predviđaju, gdje su zaživjeli, gdje su još daleko od onoga što je potpisano, kako to sve u praksi izgleda, što još nije ostvareno i što je eventualno prevladano. Nove društvene prilike u Domovini i u okruženju donose i nova pitanja i traže nova rješenja za pastoral. Moj dojam je da su Ugovori odmijereni i realni. Možda treba nešto više pažnje posvetiti dokumentima za provedbu Ugovora.

Ugovorom je predviđeno – to ponavljam ne radi Vas nego radi čitatelja – da jurisdikciji Vojnoga ordinarijata pripadaju: vojnici i pripadnici redarstvenih službi te druge osobe stalno zaposlene u oružanim snagama i redarstvenim službama Republike Hrvatske, zatim članovi njihovih obitelji i ostale osobe koje s njima dijele isto prebivalište, također kadeti vojnih škola i škola redarstvenih službi, kao i oni koji obavljaju službu u vojnim ustanovama ili ustanovama redarstvenih službi te napokon svi vjernici, muškarci i žene, pa bili i članovi neke redovničke ustanove, koji stalno obavljaju službu koju im je povjerio Vojni ordinarij ili im je za nju dao svoju suglasnost. Koliko je to duša, kako bi se nekada reklo, a unutar toga koliko uniformiranih, koliko odraslih u civilu, a koliko djece do 18 godina?

- Ne osjećam se nimalo lagano pred ovako precizno postavljenim pitanjem. Upravo stoga što je Ugovor vrlo precisan, ali je istovremeno u nekim svojim segmentima vrlo zahtjevan u praksi. Neke odredbe su zaživjele a neke nisu ili nisu dostatno. Npr. pastoral obitelji vojnih i redarstvenih osoba. Veliko je pitanje koliko vojni i redarstveni kapelani uspijevaju doći do svih članova obitelji. Koliko je to moguće? S druge strane pitanje je i same svijesti obitelji znaju li uopće da o njima brinu vojni i redarstveni kapelani. Svi oni pak žive unutar jedne biskupije ili župne zajednice. Djeca pohađaju vrtiće, škole, na području svoje župe, grada itd. Ugovori također određuju da za ove osobe postoji dvojna jurisdikcija. Ako do njih ne dopiru vojni i policijski kapelani, onda bi to trebali činiti njihovi župnici na čijem području stanuju. Važno je da oni budu pastoralno zbrinuti na jedan ili drugi način. Procjena je mojih suradnika da bi s osobama u odori i njihovim obiteljima pod jurisdikciju vojnog ordinarija spadalo oko 200.000 osoba. Ovo su samo procjene.

Ako se ne varam, ima dijecezanskih biskupija s manjim brojem vjernika. Prepostavljam da manje-više svaki građanin zna što čini dijecezanski biskup ordinarij – ali što čini vojni ordinarij, kako je organizirano njegovo dušobrižništvo i o koga se oslanja? Nema župnike, ima stalne kapelane. Što oni rade i gdje?

- Da, ima manjih biskupija od Vojnog ordinarijata. Vojni ordinarijat se prostire na području cijele Republike Hrvatske kao i na onim područjima u svijetu na kojima borave priпадnici hrvatske vojske i policije. Tako pokriva u svome pastoralnom djelovanju i hrvatske vojниke i časnike MORH-a koji djeluju u mirovnim misijama po svijetu. Sjedište biskupa vojnog ordinarija nalazi se u Zagrebu. I u drugim zemljama sjedište vojnog ordinarija je uglavnom u glavnome gradu dotične zemlje. Vojni ordinarijat ima 42 kapelanje (župe). U njemu djeluje 35 svećenika, dijecezanskih i redovničkih. Dosad su šestorica od tih inkardinirani u Vojni ordinarijat. Ostali su „na određeno vrijeme“ ugovorno posuđeni od biskupa ili redovničkih poglavara vojnemu ordinariju za djelovanje u Vojnome ordinarijatu. Trenutno je jedan od naših kapelana u mirovnoj misiji u Afganistanu.

Naši kapelani djeluju u vojarnama ili u policijskim upravama i postajama i redarstvenim ustanovama. Imaju predviđeno radno vrijeme od osam sati dnevno. Zajedno sa svojim pomoćnicima su na raspolaganju svima koji ih traže. Vrlo je lijepo da su u vojarnama ili policijskim ustanovama izgrađene kapelice s popratnim sadržajima gdje se redovno slavi sv. misa, ispovijeda, vode duhovni razgovori... Kroz nepunih dvadeset godina učinilo se puno. Upravo ovih dana izvjestili su me neki kapelani koliko je „pritisak“ na njihove kapelice i urede za sakramentalnu sv. ispovijed o svetkovini Uskrsa. Osim ove redovite, tih djelatnosti, u praksi je zaživjelo održavanje duhovnih vježbi za vojниke i policajce. Postoje i ljetne aktivnosti s mladima, s djecom, organizirana ljetovanja i hodočašća, bogata međunarodna suradnja, bračni vikendi, duhovne vježbe za bračne parove, itd.

Koliko je tih kapelana? A koliko je drugih svećenika na ispomoći?

- Ukupno je šest inkardiniranih svećenika (kapelana) u Vojni ordinarijat. Još ih je 29 koji su na ispomoći.

Čujem da o pomoćnicima kapelana postoje neka razmimoilaženja. Šta je posrijedi?

- Gdje su živi ljudi tamo se događaju i problemi i poteškoće. Tako su posljednjih godina nastali i stanoviti prijepori glede djelovanja kapelana i pomoćnika kapelana u sklopu MORH-a i MUP-a. S razumnim dijalogom nadam se da će se uklobiti nejasnoće i nerazumijevanja te da će se naći ispravnija trajna pravna i zakonska rješenja za prisutnost i djelovanje kako kapelana tako i pomoćnika kapelana.

Kažu mi da su vojni kapelani u razgovoru sa svojom pastvom, dakle policajcima, vojnicima i ostalim službenicima MORH-a i MUP-a, stekli dojam da bi bilo dobro u vojnim objektima organizirati vrtiće za djecu tih službenika. Vrtići bi po jednoj od ideja bili u nadležnosti Vojnog ordinarijata, a u njih bi, kažu dalje, mogla ići i djeca onih službenika koji nisu katolički vjerinci. Koliko je istine u toj priči i što o tome mislite?

- Ne vidim ništa protivnoga da se u vojarnama i u redarstvenim ustanovama ili pored njih organiziraju vrtiće. Dapače, to bi mnogim roditeljima, vojnim i redarstvenim djelatnicima, pomoglo da im djeca budu u odgojnoj ustanovi dok su oni na svojim radnim mjestima. Ipak ne bi se smjeli upuštati u otvaranje dječjih vrtića ukoliko za to ne postoje uvjeti: prikladni prostori, kvalificirano osoblje, sva potrebna logistika s najvišim standardima koja djeci garantira solidan boravak, odgojnu klimu i rast u toj odgojnoj ustanovi. Glede eventualnog primanja djece nekatolika u te vrtiće, tu ne bi trebalo biti nikakvih poteškoća. Crkva ima bogato iskustvo po cijelome svijetu, tako i u Republici Hrvatskoj, da u svoje vrtiće osim katoličke djece prima i djecu čiji roditelji ne vjeruju ili pripadaju nekom drugom svjetonazoru. Slično je i s katoličkim školama, kako osnovnima, tako i srednjim školama. U svemu trebamo trijezno osmisliti i vidjeti objektivnu izvedivost ideje.

Po Ugovoru sa Svetom Stolicom, o sjedištu i materijalnom uzdržavanju osoblja Vojnog ordinarijata brinu se ministarstva obrane i unutrašnjih poslova. Jeste li zadovoljni opsegom te materijalne brige?

- Ovdje bi trebalo napraviti anketu i upitati svoj djelatno osoblje Vojnog ordinarijata što ono o tome misli. Odgovor bi zacijelo bio kompletnejši od mojega koji sam na početku službe vojnog ordinarija. Koliko god su materijalna i novčana sredstva potrebna za život svakoga od nas, pa tako i djelovanje Vojnog ordinarijata, valja voditi računa o mogućnostima MORH-a i MUP-a.

MORH, MUP i Vojni ordinarijat rade s istim čovjekom i za istog konkretnog čovjeka. Dakako da je tu nužno dijalogizirati, tražiti optimalna moguća rješenja glede materijalnih sredstava i stvarnih potreba.

Koliko se na materijalni, a onda i na radni status Ordinarijata odrazila naša i europska ekonomска kriza? Čitam u novinama, ne znam koliko im treba vjerovati, da nam je vojno zrakoplovstvo zastarjelo, da je mornarica stanjena – javlja li se katkad dvojba što je preče, duša ili vozilo?

- Europsko gospodarstvo, pa tako i hrvatsko ima svojih velikih teškoća. Kriza duboko pogoda mnoge zemlje, pa tako i Hrvatsku. Nažalost, ona dugo traje i ne vidim nekih velikih pomaka za izlazak iz nje. Dakako da se to sve skupa održava na standard građana, na život i djelovanje Vojne biskupije - Vojnog ordinarijata, kao i svih društvenih ustanova. U sveopćoj nestashiči jako me raduju zauzetost pastoralnih djelatnika i njihovih pomoćnika, razumijevanje odgovornih u Ministarstvu obrane i Ministarstvu unutarnjih poslova za dušobrižničko djelovanje u svojim sredinama. Ono što novine i drugi mediji izvješćuju o stanju našeg zrakoplovstva, mornarice, kopnenih i drugih oružanih snaga RH nisam u stanju komentirati. To nije u mojoj nadležnosti. Ono što mogu reći je: važna je sigurnost zemlje i ljudi, jer je to prepostavka kvalitetnog rada.

Vojni vikar, po samoj logici svog zvanja, mora računati na mogućnost da se suoči s ratom. Jačačno ste razmišljali o toj situaciji? Što o tome kažete vojnicima? I kako sada, iz ove kože, vidište situaciju u kojoj su se u Drugome svjetskom ratu našli bl. nadbiskup Stepinac s jedne strane, a msgr. Rittig s druge?

- Vrlo složeno i kompleksno pitanje. U teološkim priručnicima poglavito u moralci, analiziraju se takova stanja i daju smjernice kršćanima, kako reagirati i kako postupati u situaciji rata. Nažalost, od Edenskog vrta do ponovnog Kristovog dolaska na zemlju kad će on „u slavi doći suditi žive i mrtve“, sudbina čovječanstva su sukobi. Kršćani su dio ovoga svijeta, ovoga društva. Nisu svemirci. Nije dugo kako smo izišli iz Domovinskog rata. Kao mladi svećenik obilazio sam u Dalmatinskoj zagori položaje vojnika, nosio sv. pričest, ispovijedao, razgovarao s vojnicima i časnicalima. Na terenu, na prvoj liniji bojišnice gdje se smrti izravno gleda u oči, sasvim drugačije se doživljavaju teološki traktati i studij. Ali i tu smo kršćani i moramo ostati kršćani. Obrambeni rat

je legitimno pravo i obveza svakog građanina. Kao što roditelji čuvaju svoj dom, svoju obitelj, isto tako svi građani su dužni čuvati, poštovati i braniti vlastitu domovinu, i u ratu i u miru. Mi također sudjelujemo u mirovnim misijama, tamo gdje se promiče mir, pravedni mir. Važno je znati da vojni kapelani nikada ne prestaju biti posrednici mira. To im je i jedan od zadataka unutar dušobrižništva. Svojim stavovima i sugestijama čine da krvave situacije budu manje krvave i da prostor mržnje ustupi mjesto dostojanstvu osobe i pravu na život i slobodu.

Mogu i zamisliti kako se osjećao bl. nadbiskup Stepinac u situaciji rata i koliko je u molitvi pred Bogom tražio svjetlo odozgo kako bi zauzeo ispravni stav i donio pravedne odluke.

Usporedite li to katkad s riječima koje je kardinal Kuharić izrekao za posljednjeg rata o tome što s onima koji ubijaju naše ljudi, ruše naše kuće?

- Itekako. U Domovinskom ratu to nam je bio orijentir. Naši odgajatelji i stariji su nas učili: Ako li je tvoj neprijatelj tebi nanio zlo, ubio, spalio, uništio tvoj dom i imovinu, ti nemoj njegov. Zašto? Ako li ti napraviš njemu kao što je on napravio tebi, ako li na zlo odgovorimo zlom, onda je neprijatelj pobijedio. Ne samo da te materijalno uništio i ranio u duši i tijelu, ubio je u nama čovještvo, učinio nas je ravnima sebi, zločincima, ubojicama. To je jako teško, ali zlo ne smijemo pobjeđivati zlom.

A što i kako kažete onim Vašim vjernicima koji odlaze u vojne ili humanitarne misije u inozemstvo?

- Dok je humanitarna i mirovna misija u pitanju sve je još dobro. Kad je moj susjed ugrožen, a slabiji je, ja sam kao čovjek i kršćanin dužan pomoći mu. Dužan sam spriječiti veće zlo. Isto tako od njega očekujem da mi pomogne kada sam ja ugrožen. Osnovna doktrina suvremenih oružanih snaga je čuvanje mira. Kapelani idu u takve misije. Potičem ih da budu posrednici pravednog mira.

Jamačno ste upoznati sa zločinima pripadnika OUN-a u raznim mirovnim misijama. Koliko možemo biti sigurni da na naše momke neće pasti ljaga kukavičluka kojim se ukaljao nizozemski bataljun u Srebrenici ili horda silovatelja djece pod plavim kacigama u Kongu?

- Nikada ne mogu biti siguran u samoga sebe da će ispravno reagirati. Još manje sam siguran da

će „moji vjernici“ u mirovnim i humanitarnim misijama uvijek ispravno reagirati. Ipak, na to ih valja poticati, poučavati. Dakako i za njih se moliti. Ipak vjerujem da hrvatski čovjek ima osjetljiviju svijest pravde i nepravde od mnogih drugih. Imam povjerenje u njih.

Vaš prvi veliki ispit je migrantska kriza. Policia je lani s njom suočila, postoje pritisci da nas od njih na granicama brani i vojska. Što o tome mislite, kako ih pripremate?

- Dosad nisam imao izravnih priprema za eventualni odlazak hrvatske vojske na granicu, tamo gdje migranti žele ući u našu državu. Vodstvo hrvatske države ima pravo i dužnost štititi svoje građane da žive u miru i da profesionalno obavljaju svoje dužnosti. Bez mira i koliko-toliko sigurnosti država ne može funkcionirati. Država ima svoje granice i one moraju biti sigurne. Tako je posvuda po svijetu. To vrijedi i za Hrvatsku. Ako li su granice ugrožene, a time i sigurnost građana, državne vlasti ako li smatraju da treba uključiti vojsku mogu to učiniti. Dakako, uvijek je pitanje modusa i zakonskog okvira. Po europskim metropolama poput Rima, Pariza, Bruxellesa itd. patroliraju danonoćno redarstvenici i vojnici u svojim odorama i s dugim cijevima. Isto tako i u mnogim zračnim lukama. A stroge provjere putnika u svim zračnim lukama, kod nas u Hrvatskoj, u Europi i posvuda se iz dana u dan još više pojačavaju. I nikome to ne smeta. Dapače. Znademo da je to radi sigurnosti građana. Nažalost, to je naša stvarnost. Svijet je u specijalnom ratu. Europa je u ratu. To je jedna strana medalje.

A kako izgleda druga strana? Tko su migranti, tko želi preko granice ući u našu državu i zašto? To su uglavnom ljudi koji bježe od rata i velike nevolje. Ugroženi su u vlastitoj egzistenciji. Ne smijemo i ne možemo biti ravnodušni na njihovu bijedu i potrebe. Njih nije dovoljno nahraniti, zaodjenuti i misliti da smo izvršili svoju dužnost. Tim ljudima treba pomoći, osigurati perspektivu i uvjete za bolju budućnost. Pred očima su mi svježa sjećanja iz Domovinskoga rata kad su stotine tisuća Bošnjaka, Hrvata i Srba bježali iz Bosne i Hercegovine u Hrvatsku koja je i sama bila opustošena ratom. Svima se je htjelo pomoći kako i koliko se moglo. Držim da smo tada izvrsno položili ispit iz humanosti i čovjekoljublja.

- Ipak, u sveopćem metežu rata i tisuća izbjeglica s Bliskog Istoka, Azije i Afrike, ne možemo se

oteti dojmu da s izbjeglicama u Europu dolaze i oni koji imaju nečasne planove i ciljeve i to treba strogo nadzirati. Ne samo Hrvatska nego cijela međunarodna zajednica je na velikom povjesnom ispitu.

Razgovarate li o migrantima s nadležnim ministrima, utječete li ikako na državnu politiku u tom pogledu?

- Nije dugo kako sam doselio u Zagreb. Bilo je to dva dana poslije biskupskog ređenja, početkom ožujka ove godine. Premalo je vremena. Ipak, kurtoazni pohodi pojedinim ministarstvima i drugim ustanovama, susreti s djelatnicima i istaknutim osobama društvenog života, bili su prigoda za razmjenu mišljenja.

Papa Franjo je zahtjevao da svaka župa uzme sebi dvije migrantske obitelji. Čine li to i mogu li to činiti naši stalni vojni kapelani?

- Veliko je pitanje koliko bi migranata s Bliskog istoka, Azije i Afrike htjelo ostati u Hrvatskoj, u zemljama s velikom gospodarskom krizom, odakle nažalost mnogi gledaju preko granice u zemlje u koje idu i migranti. Sa sigurnošću znam da su pojedini caritasi naših biskupija kroz koje prolaze migranti nadljudskim naporima primili i pomogli migrantima daleko više nego što možemo i zamisliti. Započeo sam pastoralne pohode vojnim i redarstvenim kapelanijama, gdje ću onda bolje i više upoznati kako stoje stvari na terenu.

Prepostavljam da su naše vojne i policijske snage donekle multireligijske. Je li Vas doče-kao podatak koliko je u njima katolika, koliko kršćana drugih denominacija, muslimana, ne-vjerujućih itd.? Što to znači za Vaš rad?

- Koliko mi je poznato ne postoji statistika o (ne) religijskoj pripadnosti vojnih i redarstvenih snaga. Sukladno stanovništvu Republike Hrvatske u njima su većinski katolici. Ali tu su i pravoslavni vjernici, muslimani i oni koji se deklariraju ateistima. U svome djelovanju svakako o tome vodim računa. Nakon stanovitog iskustva kroz

koju godinu, ako Bog dade, moći ću reći štogod i više.

Imaju li ostale religije odgovarajuće uvjete za dušobrižništvo svojih vjernika u uniformama i članova njihovih obitelji odnosno kućanstava?

- Hrvatska država je Ugovorima o dušobrižništvu u vojski i redarstvenim snagama na primjenjen način riješila pastoral te kategorije vjernika. Dakako da ima i još neiskorištenih mogućnosti iz Ugovora koje će trebati realizirati. Koliko i kako je to riješeno kod nekatolika, kolike su stvarne potrebe i eventualna traženja zasad ne bih mogao preciznije govoriti.

Vojska a i policija mogu biti laboratorij eku-menskih i međureligijskih odnosa, odnosno - kako se obično kaže - suradnje sa svim pri-padnicima dobre volje. Kako to funkcionira u Hrvatskoj? Imate li kakvu koordinaciju s ino-konfesionalnim i inoreligijskim dušobrižnicima?

- Zasad mogu govoriti o vrlo pozitivnim isku-stvima nekih kapelana na terenu u susretu s ne-katolicima. Možda ću za koju godinu i sam moći reći puno više glede Vašeg pitanja.

Znam da vjernici u nadležnosti Vašeg ordinarijata organizirano idu u Lourdes svake godine. Postoji li organizirani hadžiluk naših vojnika, odnosno policajaca muslimana? Ili inih?

- I ove godine u svibnju planiramo organizirati hodočašće u Lourdes. U tijeku su intenzivne pri-preme. Glede hadžiluka ili drugih sličnih pohoda hodočasničkim i svetim mjestima drugih religija, čini se da ih dosad nije bilo. No svaka konfesio-nalna zajednica provodi dušobrižništvo na sebi svojstven način.

Velika Vam hvala na strpljenju.

- Hvala i Vama. Dopustite mi da svim čitatelji-ma Jutarnjeg lista zaželim sretan i blagoslovjen Uskrs. Krist je uskrsnuo. To je temelj naše vjere. To je razlog naše nade. ■

Razgovor msgr. Jure Bogdana, vojnog biskupa, na Hrvatskom katoličkom radiju (HKR)

Zagreb, 23. studenoga 2016. godine¹

HKR: Više ste puta bili gost Hrvatskoga katoličkog radija. Danas gostujete prvi put na HKR-u kao vojni biskup u RH. Za koji dan navršit će se godina dana kako ste imenovani biskupom, devet mjeseci kako ste posvećeni za biskupa i preuzezeli službu Vojnog ordinarija. Kako je prošlo prvih devet mjeseci Vaše biskupske službe? Je li jednostavno biti biskup?

JURE BOGDAN: Prošlo je izuzetno brzo. Vrijeme leti. Biskupska služba kao i svaka druga nosi sa sobom puno novina, zanimljivosti ali zahtjeva i brzo i promišljeno reagiranje. Sredina je nova, služba je nova. Ne mogu reći da je jednostavno biti biskup. Služba sa sobom nosi velike odgovornosti, najprije pred Bogom a onda i pred ljudima. Biskup je u prvoj redu predvodnik Božjeg naroda. On ljudi vodi k Bogu. Brine o vlastitome spasenju što, priznat ćete, nije jednostavno, ali onda i o vječnom spasenju mnogih duša. To je velika odgovornost.

HKR: Koje su specifičnosti vojnog biskupa?

JURE BOGDAN: Dijecezanski biskupi imaju teritorijalnu biskupiju, na jednom određenome području. Vojni biskup ima personalnu biskupiju. Vojni biskup ima osobe na području cijele Republike Hrvatske, i tamo gdje su hrvatske snage u sklopu međunarodnih mirovnih misija. Njegov zadatok je pastorizacija vojske i policije s njihovim članovima obitelji. Dakako da će se onda i način pastoralnog djelovanja odvijati drugačije nego li je to u klasičnim biskupijama. Valja dobro poznavati strukturu vojske i policije, način funkciranja i onda dogovorno s odgovornima planirati i pastoralno dušobrižnički djelovati.

HKR: Ovaj naš razgovor događa se svega nekoliko dana nakon sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje 1991. godine. Prošlo je 25 godina od velikih žrtava i stradanja našega naroda. No, po Vašem mišljenju, jesu li žrtve dovoljno vrednovane?

JURE BOGDAN: Vukovar i Škabrnja su sinonimi za mnoga mjesta i naselja koja su prije 25 godi-

na pretrpjela teška ratna razaranja, protjerivanja, uboštva, agresiju... Ovih dana sviju njih se sjećamo, s tugom, sjetom, bolju i ponosom. Žao nam je da su toliki ubijeni, nestali. Toliko je osoba razрушeno i uništeno u njihovome dostojanstvu. Pakleno zlo je divljalo na našim prostorima. Ponosni smo što smo se uspjeli obraniti, što smo ustali kao feniks iz pepela na novi život. Raduje me sve ovo što sam video i doživio ovih dana: dostoјanstveno, kulturno, molitveno obilježavanje ovih obljetnica stradanja. Bez mržnje. Bez revanšizma. Svuda su odaslane poruke mira, tolerancije, suživota. Dakako, uvijek s rodoljubnim predznakom da je to u našoj domovini i da nju treba čuvati, braniti, izgrađivati... Moje misli i molitve išle su i onima koji su izazvali ovo veliko zlo i ovaj rat te su izmanipulirani i izvršili su agresiju na našu Domovinu. I oni su ljudi, Božja stvorenja. I oni trebaju duhovnog ozdravljenja. I oni su duboko poraženi, ne samo u ratu, nego u svome ljudskome dostojanstvu.

HKR: "Strašno je ozbiljna naša sloboda" – govorili ste u Okučanima na obljetnici Bljeska ove godine. No, shvaća li se ta ozbiljnost slobode u Hrvatskoj?

JURE BOGDAN: Kako smo došli do slobode, do samostalnosti naše hrvatske domovine, toga se dobro sjećamo. Nažalost, demokratsko pravo hrvatskih građana na slobodan politički izbor - ostati u Jugoslaviji ili iz nje izići, nije se poštovalo. Pokušalo se ugušiti silom. Tako se zametnuo rat protiv slobode demokratskog izbora. Nemjerljiv doprinos miru dala je Sveti Stolica. Zauzela se na međunarodnoj razini da se poštuje demokratski izražena volja građana. Tražila je da se priznaju nove države i tako zaustavi rat. Bogu hvala, Hrvatska se obranila i danas je samostalna država. Trajna je opasnost da se sloboda krivo shvaća. Nitko nema pravo u ime svoje slobode ograničavati slobodu drugome ili mu ugroziti život. Sloboda nije anarhija.

Sloboda iziskuje odgovornost prema sebi, prema bližnjima, prema drugima i drugačijima. Zahtjeva odgovornost prema vlastitome domu. Dako-

(1) Msgr. Jure Bogdan sudjelovao je u emisiji "Znakovi vremena" na Hrvatskom katoličkom radiju u srijedu, 23. studenoga 2016., od 17.30 do 18.30 sati. S njim je razgovarala Tanja Popec.

ko da u hrvatskom društvu ima i poteškoća u poimanju slobode.

HKR: Što je domovina? Protekli mjeseci pokazali su ubrzano iseljavanje iz Hrvatske, osobito je kritično u Slavoniji koja je nekada hranila zemlju i bila žitница Hrvatske, a sada je pusta. Od riječi *domovina* se ne može preživjeti – kažu oni koji odlaze... "Gubimo" li svoju domovinu? I kako je zaštiti – da ima život i u budućnosti?

JURE BOGDAN: Sve Istočnoeuropejske zemlje prilikom ulaska u Europsku uniju doživjele su snažne migracije stanovništva na Zapad. To se događa i s Hrvatskom.

Domovina je mjesto gdje je moj dom, odakle potječem, gdje živim na određenome području, gdje govorimo istim jezikom, gdje su moji sunarodnjaci i sugrađani s istim ili sličnim vrijednosnim sustavom. Tu se doživljavamo u vlastitoj domovini. Tu, gdje su naši domovi. Kao pripadnici hrvatskoga naroda svoju domovinu osjećamo i doživljavamo danas u Republici Hrvatskoj ali i u drugim susjednim državama gdje stoljećima žive Hrvati.

Kao što se teško stječe i gradi dom, isto tako se teško stječe i izgrađuje vlastita domovina. Tu smo svi suodgovorni. Nema izuzetih! Domovina se može izgubiti. Čvrsto vjerujem da ćemo i u sadašnjim teškim gospodarskim prilikama izdržati i da ćemo iznaći rješenja za bolji život i kod nas. Dakako da treba puno rada, strpljivosti ali i ljubavi za svoju domovinu. Kroz minula smo stoljeća imali velikih iskušenja ali smo izdržali i opstali. Žrtva i napor, red i rad su u temelji svakog uspješnog društva i zemlje. Ništa ne dolazi samo od sebe.

HKR: Kao biskup više ste puta govorili i o obitelji. Ona je ključna za rast i osobe i čitavoga društva. Ali se nalazi na vjetrometini i politike i ekonomije, i ideologija modernoga doba. Može li je Crkva zaštiti?

JURE BOGDAN: „Obitelj je izvorna stanica društvenog života“ (KKC 2207). Ona je zajednica jednog muškarca i jedne žene u međusobnoj ljubavi, otvorena životu. Crkva se neće nikada umoriti ovako naučavati. Neke, takozvane moderne ideje koje promiču neki drugi nauk o obitelji ne donose nam ništa dobrega. Tome se moramo svim silama energično suprotstvaljati. Obitelj je kolijevka života. Ne možemo govoriti o zdravoj obitelji koja uništava dah života, spriječava život. Pod raznim utjecajima, osjećamo kako je i u našoj Domovini prisutan hedonistički mentalitet koji se suprotstavlja životu. Onaj tko je otvoren

životu, taj je za napredak, progres, taj ima budućnost. Onaj tko je zatvoren životu, promiče regres, nazadovanje, nema budućnost. Narodna poslovnica kaže: „Planina je od onoga tko na njoj ovce pase“. Zemlja je od onoga tko u njoj živi. Dakako da gospodarska kriza puno utječe na obiteljski život, natalitet. Ali rekao bih da je puno veća i opasnija kriza moralna i protiv toga se valja energično boriti. Crkva se neće nikada umoriti promicati kršćanski nauk o obitelji i štititi obitelj prema svojim mogućnostima.

HKR: Želimo s Vama, msgr. Bogdan, razgovarati i o "Vatikanskim ugovorima". Naime, Vojni ordinariat je predviđen Ugovorom između Svetе Stolice i Republike Hrvatske o dušobrižništvu katoličkih vjernika, pripadnika Oružanih snaga i Redarstvenih službi Republike Hrvatske. Ali, svaki izbori – predizborna ili postizborna klima u Hrvatskoj – iznjedre opciju koja nameće pitanje revizije Vatikanskih ugovora... Je li to tek radi privlačenja pozornosti? Jesu li ti Ugovori "štetni" za Hrvatsku, za laičnost i sekularnost države?

JURE BOGDAN: Sveta Stolica održava bilateralne diplomatske odnose sa 180. država. Svega je nekoliko država na svijetu koje nemaju diplomatske odnose sa Svetom Stolicom.

Uspostava i međunarodno priznanje samostalne hrvatske države krajem prošlog stoljeća, stvorili su preduvjete za sklapanje međunarodnih ugovora između Republike Hrvatske i Svetе Stolice. Time je Hrvatska ušla u niz zemalja Europe i svijeta koje su posebnim konvencijama međunarodnoga značenja uredile odnose s Katoličkom Crkvom.

Obostrani je interes i Svetе Stolice i svake države u kojoj žive katolici da vladaju dobri odnosi, suživot, međusobno uvažavanje, poštovanje, sloboda, dogovor... Sveta Stolica navlastito vodi računa da katolici uživaju slobodu vjeroispovjesti. Mnoge države su odavna sklopile konkordat sa Svetom Stolicom. Nakon II. vatikanskoga sabora, Sveta Stolica preferira sklapanje Ugovora, a ne konkordata, s pojedinim državama. Svaki od tih ugovora rješava pojedinačna ili skupinu srodnih pitanja između Crkve i države. Ti ugovori, uglavnom sadrže sva pitanja koja su redovito predmet konkordata. U tome smislu između Svetе Stolice i Republike Hrvatske sklopljeni su Ugovori: 1) O pravnim pitanjima, 2) O suradnji na području odgoja i kulture, 3) O dušobrižništvu katoličkih vjernika pripadnika oružanih snaga i redarstvenih službi Republike Hrvatske i 4) O gospodarskim pitanjima. Njima je dan solidan okvir djelovanja Katoličke Crkve u Republici

Hrvatskoj². Ovim "Ugovorima je Katolička Crkva u Hrvatskoj otvorila put drugim Crkvama i vjerskim zajednicama u nas, da na sličan način, poštujući načelo o vjerskoj slobodi i vlastitom ustroju svoje zajednice, same uredе odnose s državom"³. I tako se uskoro i dogodilo. Regulirani su odnosi između njih i hrvatske države.

Što misle oni koji u predizbornoj kampanji udaraju žestoko po Ugovorima između Svetе Stolice i Republike Hrvatke valjalo bi njih pitati? To ne mogu komentirati. Ne mogu se uživjeti u njihovu psihologiju i način razmišljanja. Valjalo bi s njima razgovarati. Zanimljivo je kako ne udaraju tako silovito po pravno rješenim pitanjima između Republike Hrvatske s drugih Crkava i uopće drugih vjerskih zajednica.

Stručnjaci znaju da su Ugovori između Republike Hrvatske i Svetе Stolice poslužili kao dobra osnova za sklapanje ugovora i s drugim državama i Svetom Stolicom. Ne vidim problem u Ugovorima. Naprotiv, problema je bilo mnogo, kad Ugovora nije bilo. Mi stariji se toga dobro sjećamo. A nešto smo naučili i od povijesti naših prostora. Pa nećemo valjda ići natrag! Ugovorima su i katolici i Katolička Crkva ostvarili svoje građansko pravo koje im pripada u suvremenome društvu. Moderno društvo, moderna država poštuje slobodu sviju, pa tako i katoličkih vjernika. Drago mi je da se to ostvaruje u Hrvatskoj, u zemlji (zašto to ne naglasiti?), gdje su katolici većina.

HKR: Vratimo se djelovanju Vojnog ordinarijata. Njemu pripada i organizacija hodočašća redarstvenih i oružanih snaga. Koji je smisao tih hodočašća? I možemo li spomenuti koja su najznačajnija (Lourdes, Marija Bistrica, Udbina kao novost...)?

JURE BOGDAN: Latinska riječ peregrinus – hodočasnik znači stranac. A hodočašće je uvijek jedno posebno putovanje, često u nepoznati kraj, zemlju, strani svijet, među nepoznate ljude koji nas vide kao strance, hodočasnike. Motivi hodočašća mogu biti različiti: pobožnost, duhovno traženje, pokora na svetome mjestu, zahvala za primljene milosti, traženje neke milosti od Boga, po zagovoru BDM ili nekog sveca, itd. Na hodočašće se kreće s određenim ciljem, u određeno mjesto, s određenim duhovnim raspoloženjem.

Hodočašća u životu Crkve postoje od samih po-

četaka kršćanstva. Prvi kršćani su hodočastili grobovima mučenika. Hodočastili su poglavito na sveta mjesta Isusove muke i smrti ali i druga biblijska mjesta. I Biblija poznaće hodočašća, Isus je hodočastio u Jeruzalemski hram, itd. Vojni ordinarijat u svom dušobrižničkom radu u oružanim i redarstvenim snagama Republike Hrvatske, od početka svoga ustroja hodočašće drži jednom od važnih sastavnica pastoralnog djelovanja. Upravo stoga prakticira organiziranje hodočašća u naša i u međunarodna svetišta: Rim, Lourdes, ponekad u Svetu Zemlju, Čenstohovu, Mariju Bistrigu, Trsat, Sinj, Aljmaš, Ludbreg, Udbinu i druga svetišta. Hodočašća nisu izleti, nisu turizam. Iako je sve veća opasnost da se hodočašća pretvore u masovni turizam. Za hodočašće se valja duhovno pripremiti, a na samom hodočašću, hodočasnik treba biti otvorenog srca duhovnim vrijednostima. Hodočašće redovno uključuje molitvu, slavljenje sakramenta sv. ispovijedi i primanje sv. pričesti. Mi se trudimo raspoložiti i pripraviti svoje srce i dušu za Boga. Ako li toga nema, nutarnje raspoloživosti – otvorenosti srca Bogu, onda hodočašća postaju nešto drugo. Sveti mesta nam u tome pomažu, da se otvorimo Bogu, da budemo bliži Bogu, da budemo po Božju. Dakako sve ovo nam pomaže da osnažimo svoju vjeru. S hodočašća se vraćamo u svakodnevnicu snažniji u vjeri.

HKR: Postulator ste kauze bl. Miroslava Bulešića. Nakon njegove beatifikacije kao da se dogodio jedan novi polet u Istri... Što se događa u postupku dalje? Kako se širi njegovo štovanje?

JURE BOGDAN: Dok sam bio na službi u Rimu, i kad je nakon biskupijske razine proces za beatifikaciju stigao u Rim, prihvatio sam biti rimskim postulatorom kauze bl. Miroslava Bulešića. Prema crkvenim propisima iz mnogih objektivnih razloga radi same kauze, postulator treba biti u Rimu. Ja sam to prihvatio i veliko mi je zadovoljstvo bilo doživjeti beatifikaciju bl. Miroslava Bulešića u pulskoj Areni. S novom dužnošću u Domovini valja pronaći novoga rimskoga postulatora. Ovdje u Domovini je vicepostulator vlč. Ilija Jakovljević koji promiče kult i pobožnost bl. Bulešiću. On to čini vrlo zauzeto. Proglašenje blaženim znači da Crkva priznaje da je bl. Bulešić svet i da se njegov kult može odvijati na određenoj – ograničenoj razini (biskupija, određena

(2) Vidi: Josip Bozanić, u Ugovori između Svetе Stolice i Republike Hrvatske. Povijest nastanka i komentar Nikola Eterović, Predgovor Josip Bozanić, Glas Koncila, Zagreb, 2001., str. 6.

(3) Vidi: Josip Bozanić, u Ugovori između Svetе Stolice i Republike Hrvatske. Povijest nastanka i komentar Nikola Eterović, Predgovor Josip Bozanić, Glas Koncila, Zagreb, 2001., str. 7.

redovnička zajednica ili eventualno Domovina). Kanonizacija – proglašenje svetim u Katoličkoj Crkvi je čin kojim Crkva odobrava njegovo štovanje na univerzalnoj razini. On biva uvršten u sveopći kalendar svetaca Katoličke Crkve. Da bi se dogodila kanonizacija, prema važećim crkvenim propisima treba se dogoditi jedno čudo na zagovor bl. Miroslava Bulešića. Mi vjernici se njemu utječemo u našim potrebama. Dakle traži se znak s neba, Božji znak. Kad Bog bude htio to će se dogoditi. Od nas se traži ponizna molitva.

HKR: Zašto je nama vjernicima važno štovati mučenike?

JURE BOGDAN: O tome nam divno govori Katekizam Katoličke Crkve, to velebno djelo sv. Ivana Pavla II.

Svi sveci a među njima i kršćanski mučenici su "prisnije sjedinjeni s Kristom, oni čvršće utvrđuju cijelu Crkvu u svetosti (...) Oni kod Oca ne prestaju za nas posredovati, prikazujući zasluge koje su stekli na zemlji po Kristu Isusu, jedinome posredniku između Boga i ljudi (...) Stoga njihova bratska briga mnogo pomaže našoj slabosti" (KKC 956).

"Spomen svetaca (nebesnika) ne njegujemo samo s naslova primjera, nego još više da se vršenje bratske ljubavi u Duhu ojača jedinstvo cijele Crkve. Jer kao što nas kršćansko zajedništvo među putnicima privodi bliže Kristu, tako nas ophođenje sa svecima združuje s Kristom od kojega, kao Izvora i Glave, izlazi svaka milost i život samoga Božjeg naroda" (KKC 957).

Nadalje nas poučava Katekizam Katoličke Crkve: "Kada u godišnjem krugu spominje mučenike i druge svece, Crkva "navješćuje vazmeno otajstvo" u onima "koji su zajedno s Kristom trpjeli te su s njime suproslavljeni, a vjernicima predlaže njihove primjere, koji po Kristu sve privlače k Ocu, i po njihovim zaslugama moli i postiže Božja dobročinstva" (KKC 1173).

HKR: U ovom kontekstu moramo spomenuti i bl. Alojzija Stepinca, mučenika vjernosti jedinstvu Crkve s Petrovim nasljednikom. S nestrpljenjem se očekuje njegovo proglašenje svetim, a ta je tema uvelike opterećena i napestima na relaciji Hrvati - Srbi. Koliko Vam je poznata trenutna situacija o radu Mješovite komisije Katoličke Crkve i SPC-a? Nakon zasjedanja u Zagrebu 17. i 18. listopada?

JURE BOGDAN: Komisija, sastavljena od članova Katoličke i Pravoslavne Crkve započela je s radom u ljetu ove godine. Kad je Komisija započela s radom, priopćeno je za javnost, kada i gdje

će se još sastajati i kada će završiti s radom (ljetu 2017.). Isto tako jasno je rečeno s najviše razine da o ishodu rada komisije ne ovisi kanonizacija bl. Alojzija Stepinca. Kanonizacija je unutarnja stvar Katoličke Crkve. O radu same komisije znademo ono što je dano u službenim priopćenjima.

HKR: Je li moguće da bl. Alojzije Stepinac izmoli čudo pomirenja dvaju naroda, da se dogodi pomirenje poput onoga između Nijemaca i Poljaka nakon Drugoga svjetskog rata?

JURE BOGDAN: Ono što je ljudima nemoguće, znademo u vjeri, da je moguće Bogu. Ali za to se treba puno moliti. Nije mi poznato koliko se na ovu nakanu molimo i koliko se za tu nakanu utječemo zagovoru bl. Alojzija Stepinca!?

HKR: Pogled na Europu i Hrvatsku – je li nam kršćanstvo sve više samo ostatak tradicije, prošlost iz koje se ne živi sadašnjost?

JURE BOGDAN: Ne bih to nikako mogao reći. Valja obići Hrvatsku, susresti našeg čovjeka vjernika u konkretnoj zbilji, u obitelji, u župnoj crkvi, na hodočašću u Gospinim i drugim svetištima. U Hrvatskoj ima još jako puno osobne vjere. Pogleđajte samo naše isповjeta onice koliko se, Bogu hvala, još uvijek isповijedamo. A što bi bilo od nas i s nama da se ne trudimo živjeti kršćanski? Dakako da se ne smijemo uspavati. Sekularizacija žestoko kuca na naša vrata, ulazi u naše domove, i njoj se treba suprotstaviti aktivnom življenom vjerom. Vlastitu vjeru valja studirati, proučavati u knjigama, aulama ali i na koljenima u crkvama, u isповjetaonicama, u osami u intimi srca pred Gospodinom...

HKR: Europa je u strahu? Strah – ekonomski, strah od migranata, strah od Rusije... Je li to plod duhovne krize?

JURE BOGDAN: Otkako sebe poznajem, na našim prostorima uvijek smo se nekoga bojali. Uvijek je bila nekakva gospodarska kriza, politička nestabilnost u vlastitome domu i uokolo njega. Strahovi od državnih udara, od neprijatelja izvana i iznutra. Kad smo bili manji manje smo znali i manje smo mogli znati. Kao stariji vidimo i znamo više, mnoge potencijalne opasnosti koje unose nemir i nesigurnost u naš krhkni mir. Danas su i sredstva međusobnog komuniciranja puno bolja pa vrlo brzo doznajemo što se događa na kraju svijeta.

Ne mislim da smo danas više ugroženi negoli nekada. Isto tako ne mislim da ne postoje stvarne opasnosti. Ipak živjeti u stalnome stra-

hu, ukočenosti vodi u frustracije, pesimizam, beznađe i to nije dobro. Bog nas je stvorio ovde, sada, danas i njegovim promislom smo tu na ovome mjestu. Ako li on nije sumnjao u nas kad smo stvoreni u ovome prostoru, vremenu i narodu, zašto mi moramo sumnjati? Ovdje sve potičem da budemo nepopravljivi optimisti koji osluškuju znakove vremena, te zauzeto i s ljubavlju, kreativno izgrađuju i čuvaju vlastiti dom, domovinu i svijet.

HKR: Vjera nije privatna stvar, no svako malo se čuje glasna manjina koja to traži... a Hrvatska je katolička zemlja, s većinskim katoličkim stanovništvom. Odakle ta moć i snaga manjine? I uporno prozivanje Crkve za djelovanje u javnosti?

JURE BOGDAN: "Vjera je bogoslovna krepost po kojoj vjerujemo u Boga i sve što je On rekao i objavio i što nam Crkva predlaže vjerovati, jer je On sam istina. 'Vjerom čovjek svega sebe slobodno Bogu predaje'. Zato vjernik nastoji upoznati i vršiti volju Božju" (KKC 1814).

Kristov učenik, kršćanin je dužan vjeru čuvati i od nje živjeti, isповijedati ju, za nju otvoreno svjedočiti i širiti je. Život po vjeri i svjedočenje vjere nužni su za spasenje duše! Isus jasno kaže: Tko god se prizna mojim pred ljudima, priznat će se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. A tko se odreće mene pred ljudima, odreći će se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima" (Mt 10, 32-33).

Ovo je katolički nauk o vjeri. Tko ovo znade i po ovome živi njemu je najprije jasno da vjera nije neki, ni javni ni privatni predmet ili stvar, i da to ne može nikada ni biti. Vjera uključuje životni stav i ne može ju se svesti na javno i privatno. Čovjek je cjelovit i kad spava i kad radi, i kad javno nastupa i djeluje. On je vjernik svugdje u vlastitome domu – obitelji, na radnome mjestu. Dakako, o vjeri se ne govori uvijek i svugdje. Vjera se najprije živi! Onaj koji je u vjeri usvojio Isusov nauk o ljubavi prema Bogu i bližnjemu on ga ne može ne svjedočiti u svakodnevici, vlastitim životom. Promatrajući kršćane kako žive na samim počecima Crkve, pogani su govorili "Gledajte kako se ljube, kako se poštuju".

Kršćanin je najprije svjedok. Vjera mu pomaže da bude i dobar profesionalac na radnom mjestu, kod izvršenja svojih radnih obveza. Opasnost je za kršćanina busati se u prsa da je vjernik, a to ničim ne pokazuje u svakodnevici u profesionalnome radu. Tu očito nešto ne ide. Nije dovoljno Boga častiti samo riječima. Njega se najprije časti životom.

Hrvatska je deklarativno većinski katolička ze-

mlja. Koliko su njezini stanovnici, stvarno, dubinski prožeti vjerom, to samo dragi Bog znade. Gleda onih koji "viču" u javnosti protiv djelovanja Crkve trebalo bi vidjeti jesu li to stvarno pojedinci iz posve drugog svjetonazorskog miljea ili su u službi, svjesno ili nesvjesno, određenih ideologija, gospodarskih ili političkih programa, ili "raznih ribara ljudskih duša". Ovo bi zahtijevalo posebnu pažnju i studiju.

HKR: Vratimo se Vašem vremenu provedenom u Rimu. Gotovo 24 godine života u Vječnom gradu, od toga 19 na čelu Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima. Zašto je ta ustanova važna?

JURE BOGDAN: Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima je ustanova u gradu Rimu u kojoj borave svećenici studenti iz hrvatskih biskupija, „po rodu i govoru Hrvati“, koje su biskupi poslali u Rim na studij da na jednome od papinskih crkvenih (sve)učilišta postignu specijalizaciju u svetim znanostima, da usavršavaju svoju duhovnu i pastoralnu formaciju, kako bi dali kvalificiran doprinos općemu dobru Crkava – biskupija iz kojih potječu. U Zavod sv. Jeronima dolaze hrvatski svećenici iz biskupija Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine te biskupija Kotor, Bar i Srijemska Mitrovica. Od 1901. godine Zavod djeluje u današnjem ustrojstvu, isključivo za svećenike studente. U njemu borave najviše 24 svećenika. To su naše mogućnosti. Sa sadašnjim pitomcima kroz Zavod je prošlo skoro četiri stotine svećenika. Više od dvije stotine su doktorirali, oko 150 njih su magistrirali. Nakon završenoga studija većinom su djelovali ili djeluju u svojim biskupijama. Istaknuli su se kao profesori, prevoditelji, hagiografi, propovjednici, pastoralci, umjetnici, duhovnici, isповjednici, kulturni djelatnici, diplomati, misionari... Od ovih, do danas su trideset i petorica imenovani (nad)biskupima, dvojica kardinalima. Ne možemo ni zamisliti kako bi katolička zbilja u hrvatskome narodu izgledala kroz XX. stoljeće (isto tako i danas) bez svetojeronimskih ustanova.

HKR: U crkvi sv. Jeronima u Rimu Stepinčevu se slavi od 1960. godine... Zavod i crkva sv. Jeronima svjedok su promicanja glasa svetosti i mučeništva kardinala Stepinca, još za njegova života, poglavito nakon smrti?

JURE BOGDAN: Još za života bl. Alojzija Stepinca, sami članovi Zavoda svjedočili su u Rimu i gdje god su dolazili o životu i primjeru neustrašivoga zagrebačkoga pastira i ostalih duhovnih pastira Crkve u Hrvata. Isto tako i katolički vjer-

nici sa svojim svećenicima, kako u Italiji tako i po svijetu, pokretali su različite inicijative koje su trebale senzibilizirati svijet i produbiti svijest o progonu Crkve u srcu Europe nakon II. svjetskog rata. Riječ je o Katoličkoj Crkvi u hrvatskoj narodu. Dakako, znademo da se u to vrijeme, sustavno progonstvo Crkve događalo u svim zemljama komunističkoga sustava.

Godine 1950., prigodom Svetе godine, u Rim je došlo puno hodočasnika iz raznih krajeva svijeta. Granice su bile zatvorene pa iz hrvatskih zemalja nije moglo biti hodočasnika. Rektor Zavoda i Crkve sv. Jeronima msgr. Juraj Magjerec, organizirao je 20. svibnja 1950. „Jubilarno hrvatsko hodočašće u Svetoj godini 1950.“ U hodočašću su sudjelovali „rimski Hrvati“. Njih oko 300. Pohodili su crkvu sv. Jeronima, četiri patrijarhalne (papinske) bazilike i sudjelovali u audijenciji kod Pia XII. Sudionik na slavlju je zapisao: „U ovoj Svetoj godini, kad kršćanski puk iz čitavoga svijeta hrli prema svetome gradu, Hrvati prolaze kroz Sveta vrata, da u ime naših u domovini, koji bi sigurno pohrlili u Rim, kad bi im to bilo moguće, pristupamo grobu prvaka apostola, da se poklonimo i da budemo dionici milosti i oprosta“. Sudionik nadalje piše: „Preporučismo mu naš hrvatski narod, da ostane uvijek vjeran Bogu i Crkvi svetoj. Preporučismo mu našeg utamničenika i mučenika hrvatskog nadbiskupa Stepinca i biskupa Čulu. Preporučismo mu četiri stotine hrvatskih svećenika i redovnika, koji leže u zatvorima. Preporučimo mu sve naše svjetovnjake, koji se nalaze u zatvorima. Preporučimo mu sve naše tužne i žalosne, bijedne i nevoljne, mlađahne i pod teretom godina kao i sve naše mile i drage u domovini Hrvatskoj“⁴.

Vatikanski dnevnik *L'Osservatore Romano* je često pisao o osuđenom i zasuđenom bl. Stepincu. Na naslovnim stranicama donosio je apele istaknutih ljudi i ustanova iz cijelog svijeta, za oslobođenje zatočenoga nadbiskupa Stepinca. Poslije smrti kardinala Stepinca 10. veljače 1960. u Krašiću, u osvit Drugoga vatikanskoga sabora, svijet – poglavito crkveni ljudi, još su zauzetije počeli govoriti i pisati o Stepincu kao mučeniku. Dakako, nisu o njemu govorili i pisali samo oni koji ga poštuju. Sinovi tame su željeli opravdati svoje nečasne postupke pred svijetom, progonstva Crkve, ubijanje nedužnih, zatvaranje biskupa, svećenika, katoličkih vjernika. Izmišljali su strašne laži, kako bi što više oblatili nadbiskupa Stepinca i Katoličku Crkvu. Kad čovjek ne prihvata objavljene evanđeoske istine i načela, lakše

mu se dogodi odstupanje od moralnih i etičkih načela. Cilj mu opravdava sredstvo.

HKR: Možete li nam pobliže opisati liturgijska slavlja povezana s bl. Alojzijem Stepincom u godinama nakon njegove smrti.

JURE BOGDAN: Od dana preminuća blaženoga Stepinca sve do danas, Papinski hrvatski zavod sv. Jeronima bio je promicatelj glasa o njegovoj svetosti i mučeništvu. Svećenici studenti Zavoda sv. Jeronima, na čelu s rektorm msgr. Djurom Kokšom, sudjelovali su u papinskoj kapeli na „requiemu“ u bazilici sv. Petra u Vatikanu. Dobro su čuli i komentirali riječi pape sv. Ivana XXIII. o bl. Stepincu. Papa je u toj prigodi izgovorio molitvu „da bi sretno došlo do proslave njegova (Stepinčeva) izabranoga duha, jer je doista bio vjerna i pobudna slika Dobroga Pastira“ koji će „u milosti i svijetu Gospodnjem razviti svoju zaštitu... i nad cijelom Crkvom“. Zar ova papina molitva nije proročki znak Stepinčeve sudbine u Crkvi, ali i ohrabrenje izmučenoj i ispaćenoj Crkvi da živi od Stepinčeve baštine i da ide njegovim putem? Zar ovo nije nagovještaj njegove kanonizacije?

Istoga dana i u isto vrijeme, dok je u zagrebačkoj prvostolnici bio sprovod preminulom nadbiskupu, msgr. Đuro Kokša služio je u prepunoj hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu sv. Misu zadušnicu za pok. Stepinca. Tada je msgr. Kokša rekao: „Tri stupa te rijetke i svetačke ličnosti bile su: čvrsta i nepokolebiva vjera, nepobjediva i nesavladiva nada, kao i neograničena ljubav prema Bogu, kome je jedinomu htio služiti, i prema Isusu Kristu, koga je jedinog htio imati vođom u svom životu. Iz vjere u Boga i ljubavi prema Bogu proistjecala je i njegova ljubav prema ljudima uopće, a prema patnicima napose. I ako bi se moglo eventualno govoriti o kakvoj njegovo, - slabosti - govorio je jedan njegov suradnik onda bi se moglo govoriti samo o njegovoj prevelikoj dobroti srca i duše.

Veliki Pokojnik, s karakternim crtama herojske muževnosti i čvrstoće, gajio je nježnu pobožnost prema Blaženoj Djevici Mariji, Majci Božjoj i Majci našoj, hodočastio pješice do njenih svetišta i široj njenu slavu i štovanje gdje god je mogao. Odanost mrtvog Nadpastira Svetoj Stolici, Namjesniku Kristovu na zemlji, Svetom Ocu, Papi, bila je sinovska, bezgranična i absolutna, bez upitnika ili ma kakva krvanja“.

Prigodom Stepinčeve smrti upriličene su razne molitve, slavljenje sv. Mise zadušnice, organizi-

(4) APHZSJ, Juraj Magjerec – 9, Jubilarno hrvatsko hodočašće u Svetoj Godini 1950.

rani skupovi. Stigli su mnogi brzojavi potpore i sućuti proganjenoj Crkvi. Milanski nadbiskup, poslije Pavao VI., izrekao je lijepu homiliju o preminulom Stepincu; također i biskup Vitoria Veneto Albino Luciani (poslije Ivan Pavao I.) svjedočki propovijeda o bl. Stepincu. Kardinal vikar za grad Rim Clemente Micara, kardinal Pizzardo snažno govore o svetačkom i mučeničkom liku proganjene hrvatske Crkve. Trideseti dan nakon blaženikove smrti, kardinal Carlo Confalonieri, predvodio je sv. Misu u papinskoj bazilici Svete Marije Velike. Propovijedao je msgr. Đuro Kokša. On je među ostalim rekao: da je kardinal Stepinac predstavnik Crkve šutnje, „najsvjetlij lik“ junačkog muževnog značaja“, Bogu i Crkvi „vjeran do proljevanja krvi“, primjer apostolske gorljivosti i kršćanske jakosti“ (Pio XII.) koji se, trpeći i zbiljski živeći kršćanske istine, „uspeo do onih vrhunaca vjere do kojih se prosječni ljudi ne dižu“.

Godinu dana nakon smrti spontano se nametnula potreba obilježavanja prve obljetnice smrti u crkvi sv. Jeronima. Iza svega je stajao msgr. Đuro Kokša, rektor Zavoda. Studenti iz Zavoda to su rado prihvatali i u tome sudjelovali. O prvoj obljetnici smrti svetu misu je predvodio msgr. Frane Franić, tadašnji splitski i makarski biskup, a molitvu „Odrješenja“ izmolio je kardinal Gustavo Testa. U koru je bilo više kardinala: Pizzardo, Giobbe, Marella, Testa, Ferretto, Roberti.

Tako je ostalo do danas. Svake godine 10. veljače okuplja se hrvatska rimska zajednica u Hrvatsku crkvu sv. Jeronima na zajedničku molitvu, sv. Misu. U početku su molili za dušu pok. Stepinca. Danas se obraćaju njemu za milost i zaštitu kod Boga.

Svetu misu redovno predvodi koji od biskupa ili kardinala. U godini beatifikacije bl. Stepinca sv. Misu je predvodio kardinal Joseph Ratzinger, kasnije papa Benedikt XVI. Zanimljivo je spomenuti da je te godine u Buenos Airesu slavio sv. Misu nadbiskup Jorge Bergoglio, današnji papa Franjo.

Nakon beatifikacije, slavlje Stepinčeva u Rimu je u stalnome porastu. Tako je sve do danas.

HKR: Kao vojni biskup, kako tumačite riječi pape Franje da je svijet u ratu? O tome je više puta govorio ovoga ljeta... "Mi se nalazimo unutar Trećeg svjetskog rata, koji se vodi u djelovima te se, u kontekstu globalne komunika-

cije, doživljava prava ratna klima."

JURE BOGDAN: Čini mi se da je papa bio posve jasan. Naša svakodnevica nažalost potvrđuje njegove riječi.

HKR: I još jedno aktualno pitanje za Vas kao vojnog biskupa, a tiće se uhićenja pripadnika Hrvatskog vijeća obrane iz Bosanske Posavine i optužbe, a tereti ih se za ratne zločine počinjene nad zatočenim Srbima. Od tih navodnih zločina prošle su 24 godine... Ubrzo nakon uhićenja, u pritvorima ih je posjetio kardinal Vinčko Puljić, vrhbosanski nadbiskup. Također su reagirali i biskupi BK BiH ogorčeni zbog toga što bosanskohercegovačke pravosudne ustanove, kako kažu, od završetka rata uglavnom šute i zatvaraju oči pred teškim zločinima nad Hrvatima u Bosanskoj Posavini. Kardinal je izjavio: "Ne branim zločin, svaki zločin treba procesuirati. Međutim, ovaj selektivni pristup zabrinjava. Izgleda da smo krivi što smo opstali na tom dijelu." Kakav je stav biskupa u Hrvatskoj u ovakvim situacijama? Ipak se radi o jednom, hrvatskom narodu...

JURE BOGDAN: Nisam ovlašten u ovome pitanju a ni u drugim pitanjima govoriti o stavovima hrvatskih biskupa pa ćete razumjeti da ovdje mogu izreći svoje osobno razmišljanje, komentar. Žao nam je da se u Bosni i Hercegovini i uopće na ovim prostorima rat još nije završio. Oni koji su najviše stradali, koji su najslabiji, plaćaju danak u miru. Katolička Crkva je protjerana i gotovo uništena u Bosanskoj Posavini. Stravično je i proći tim opustjelim i razorenim krajem. Sve je to bilo puno života, narodnoga i crkvenoga. I Bosanska Posavina i cijela Bosna i Hercegovina je bogata i lijepa da bi u njoj moglo živjeti puno više ljudi nego li ih je bilo prije ovog posljednjeg rata. Rat je bio veliko zlo. Stječe se dojam kao da se krenulo sada u miru u konačni obračun s postojanjem i djelovanjem katoličke vjerničke zajednice na tim prostorima. I to je jako bolno. Raduje nas što je hrvatska država obećala pravnu potporu svima koji su uhvaćeni, utamničeni i ugroženi u ovome trenutku u Bosanskoj Posavini i uopće u Bosni i Hercegovini. Složit ćete se da je ovdje riječ i o jednome izuzetno složenome političkom pitanju koje može još više destabilizirati i pogoršati odnose na našim prostorima. ■

Sadržaj:

Uvodna riječ	270
Msgr. Jure Bogdan imenovan vojnim ordinarijem u Republici Hrvatskoj	272
Franjo biskup, sluga Slugu Božjih	272
Papina bula o imenovanju	273
Životopis novoga vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana	274
Grb i geslo vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana	275
Govor i čestitka nadbiskupa zagrebačkog kardinala Josipa Bozanića na dan imenovanja	277
Čestitka vlč. Marka Đurina, vicerektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima, na dan imenovanja	278
Priopćenje msgr. Jurja Jezerinca povodom imenovanja	279
Priopćenje msgr. Marina Barišića, splitsko-makarskog nadbiskupa	279
Biskupsko ređenje msgr. Jure Bogdana	280
Propovijed splitsko-makarskoga nadbiskupa msgr. Marina Barišića	296
Pozdrav predsjednika HBK nadbiskupa msgr. Želimira Puljića	299
Govor umirovljenog vojnog ordinarija msgr. Jurja Jezerinca	300
Govor novog vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana	302
Blagoslovna molitva i dobrodošlica msgr. Jure Bogdana na početku objeda	305
Mlada biskupska misa msgr. Jure Bogdana	308
Propovijed msgr. Jure Bogdana na mladoj biskupskoj misi	310
Novi vojni biskup u svetištu Gospe Sinjske	312
Propovijed msgr. Jure Bogdana na sv. misi u Sinju	314
Zahvalna riječ gvardijana i čuvara svetišta fra Petra Klapaža	316
Molitva u svetištu Gospe Sinjske	316
Primopredaja službe vojnog ordinarija	318
Pozdravni govor generalnog vikara o. Jakova Mamića	319
Govor vlč. Slavka Rajića, predstavnika vojnih i policijskih kapelana	321
Govor gradonačelnika Grada Zagreba Milana Bandića	322
Govor Tomislava Ivića, zamjenika ministra obrane	323
Govor Vlahe Orepića, ministra unutarnjih poslova	324
Govor predstojnika Ureda Predsjednice RH Domagoja Juričića	325
Govor Željka Reinera, predsjednika Hrvatskog sabora	326
Govor apostolskog nuncija Alessandra D'Errica	327
Govor vojnog biskupa u miru msgr. Jurja Jezerinca	328
Govor novog ordinarija msgr. Jure Bogdana	329
Čestitke u povodu imenovanja i ređenja novoga vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana	331
Prvo nedjeljno slavlje novog vojnog biskupa u Vojnom ordinarijatu	374
Propovijed msgr. Jure Bogdana na slavlju u Vojnom ordinarijatu	374
Oproštajna misa msgr. Jure Bogdana u Rimu	376
Sveto misno slavlje u rodnoj župi msgr. Bogdana u Donjem Docu	378
Tečaj formacije za nove biskupe	390
Nagovor pape Franje sudionicima tečaja formacije za nove biskupe	391
“U Božje ime – idemo naprijed”	397
Intervju msgr. Jure Bogdana za Radio Vatikan	401
„Znam, da je to teško, ali ako na zlo odgovorimo zlom, onda je neprijatelj pobijedio“	402
Razgovor msgr. Jure Bogdana, vojnog biskupa, na Hrvatskom katoličkom radiju (HKR)	407